

Q124:423ml
3560.7

Q124:4x3m1 7663
3540.7

Murikondanagalinga
Narahasya bodhinee.

7663

❁ ❁ ❁ ❁ ❁

[illegible]

శ్రీ

శివాయ గురవేనమః.

శైవరహస్యబోధిని.

ఇది

శ్రీ దేవిశీ సంస్థానాధిపతులగు ఇజ్జతాసార్
 శ్రీ కందుకూరి బాలనూర్యప్రసాదభూపాలుని
 సాహాయ్యమున వెలువడుచు
 శైవధర్మములను, వాని ప్రామాణ్యమును దెలుపు
 ద్విమాసపత్రిక.

సంపుటము	}	ప్రొమోదూతనామ సంవత్సర	}	సంచిక
7		జ్యేష్ఠాషాఢ మాసములు.		2

సూసాదకుడు:—బ్ర॥శ్రీ॥ మహేశ్వరపాద్యాయ,
 ముదిగొండనగలింగశాస్త్రి.

ॐ॥ అనుశ్రితాచార పరశ్వసాధిని ।
 విరుద్ధవాదాఘనితాన బాధిని ।
 అశేషశంకామయపాకశోధిని ।
 జయత్వీయం శైవరహస్యబోధిని ॥

తెనాలి రజత ముద్రాక్షరకలయందు ముద్రింపబడియె.

చందా సం॥ రు 2—0—0.

1930

Q.124: 4x3m1
3560.7

SRI JAGADGURU VISHWARADITYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY

Jangamwadi Math, Varanasi
Acc No. 7663

దానింబట్టి రావణుని గుట్టెల్ల దెలిసికొని శ్రీరామచంద్రుడు రావణుని గెల్చినట్లై భావించి విభీషణుడు తనయందు దృఢవిశ్వాసము గలిగి జరుగబోవు సంగ్రామమున దనకుఁ దగు సాహాయ్యము నేయుటకై ముందుగనే యాతనిని లంకారాజ్యమునకు నభిషిక్తుని గావించెను. ఇందు గనఁబరిచిన వచనములంబట్టి విభీషణుడు రాజ్యాధి యేయని విశదమగుచుండ నతఁడు మోక్షార్థియనియు నాతని శరణా గతి ముఖ్యమనియు వచించుట నిర్మూలము.

వెనుక జెప్పిన రామాయణ వచనములంబట్టి శ్రీరామచంద్రునకు పరమేశ్వరునందు భక్త్యతిశయ మున్నట్లు స్పష్టమైనది. దీనింబట్టి పరమేశ్వరుండె పరాత్పరుండను సర్వవేద సిద్ధ సిద్ధాంతమే శ్రీవాల్మీకి రామాయణమునకుఁ బ్రధాన ప్రతిపాద్యమగు వ్యంగ్యమనియు— దానంజేసియే యీ గ్రంథము శ్రుతి సమ్మతమనియు నేర్పడియెను.

అన్నం—ఆచార్యులవారూ! విమర్శించునెడ కొనకు వాల్మీకి రామాయణముగూడ మీ హతమునకు ననుకూలము గాదనియె యేర్పడియె గదా?

ప్రతి—అదియేల?

అన్నం—ఉత్తర కాండమున శ్రీరామచంద్రుఁ డశ్వమేధము నీశ్వర ప్రీతికై చేసి నట్లును, నారాయణమూర్తి భృగు శాపమున దశావతారముల నెత్తినట్లును గలదుగాన నాకాండము వాల్మీకి కృతము గాదనిచెప్పి ప్రమాణము గాదని యంగీకరించు చున్నారుగదా?

ప్రతి—ఉత్తరకాండము ప్రమాణము గాదు నిజమే.

అన్నం—పూర్వ రామాయణమున నైనను ఆదిత్య హృదయము సంగీకరింతురా?

ప్రతి—అది ప్రక్షిప్తము. అనగా ఇతరులు చేసి కలిపినదే.

అన్నం—కడను చోటనైనను దిద్దకుండ రామాయణమును గ్రహించితిరా?

ప్రతి—ఎక్కడ దిద్దితిమి.

అన్నం—అయోధ్యా కాండమున 'రుద్రస్సవిష్ణుః' అనుచోట 'రుద్రస్సనందీ' అని దిద్దవలసి వచ్చెనుగదా?

ప్రతి—మతాంతరుల 'రుద్రస్సవిష్ణుః' అని దిద్దినందున దానిని మాయాచార్యులవారు సవరించిరి.

అన్నం—అదిగాక—కడనుచోట నపార్థములు చెప్పితిరి గదా?

ప్రతి—అది యెక్కడ?

అన్నం—మహాతేదేవతాయాజ్యం. అనుచోటను, 'అత్రపూర్వం మహాదేవః' అను చోటను గ్రంథకర్త పరమేశ్వరుని మహాదేవ పదముతో గ్రహించి యాపదమునకు దనకుగల యభిరుచిని వెల్లడించియుండ నాపదమునకు సన్నియని యొకచోటను, అమ్మహాదేవః, అని ఛేదించి దానికి సముద్రుడని వేరొక చోటను నిట్టి యపార్థమును చెప్పితిరి గదా?

ప్రతి—సదర్థములె.

అన్నం—సదర్థము లెంతమాత్రముగావు. ఇవి పెడర్థములేయని విను వారికి విశదమగుచునె యున్నది.

ఇట్లు కొంత గ్రంథము వాల్మీకి చేయనే లేదనియు మఱి కొంత ప్రక్షిప్తమనియు మఱికొంత యనంగ తార్థమనియు, మఱికొంత క్లిష్టార్థమనియు, వాల్మీకి చేసిన యాదికావ్యమును బీభత్సమునేయక మొదలేయిది శివపురాణములవోలె మాకు బ్రమాణము గాదనిననో యెంత బాగుండును? మిఠకథ యుండనిండు. ఇప్పుడేచట నారాధ్యులవారిని కుతుక పిసుకవలసియున్నది.

ఆరాధ్యులవారూ! మీరు శ్రీమద్రామాయణమునుబట్టి పరమేశ్వరు మహిమము నధికముగా గనబఱచినను శ్రీరామచంద్రుడు పరమేశ్వరుని కన్న నధికుడని యొప్పుకొనక తప్పదు.

పండి—మీరు చెప్పిన కారణముననేగదా? అట్లాప్పవలయును? మీరు వాల్మీకికన్న నధికు లగుదురేని శ్రీరాముడు శివభక్తుడని వాల్మీకి చెప్పినదాని బోవిడిచి శివుడే రామభక్తుడను మీ సిద్ధాంతమును విశ్వసించుము.

అన్నం—నామాటను బట్టిగాదు. తగిన కారణములను బట్టియే.

పండి—ఉన్నచో నట్టికారణ మొక్కటి నెలవిండు.

అన్నం—అవధానముతో వినుడు. శ్రీరామచంద్రుడు శివునికన్న నధికుడు గాకున్నను శివుడు శ్రీరామ భక్తుడుగాకున్నను కేవలము తన పత్నియగు పార్వతికి రామతారకమేల యుపదేశించును? తన శివ మంత్రమునే యుపదేశించుకొనగూడదా? ఈయొక్క ప్రమాణమే శివుడు రామభక్తుడనుటకు పరమ సాధన మగును.

పండి—పరమేశ్వరుడు పార్వతీ జీవికి రామతారకము నుపదేశించెనని దేనిని బట్టి విశ్వసంపవలయు.

అన్నం—అధ్యాత్మ రామాయణమునుబట్టి,

పండి—అధ్యాత్మ రామాయణము రచించిన వారెవరు?

అన్నం—విశ్వమిత్రుడు.

పండి—ఇది నిజమనియే దలంచితిరా?

అన్నం—ఇదియననేమి?

పండి—విశ్వమిత్ర కర్తృత్వము.

అన్నం—ఇదియేల నిజముగాదు?

పండి—అధ్యాత్మరామాయణము ముద్రణమునకు వచ్చినప్పుడు ఈ గ్రంథము కర్తృనష్టముగానుండిన కతన నప్పటి పండితులు యోజించి యీ గ్రంథము విశ్వామిత్ర సృష్టిగా నడుమ నేర్పడియె నని గ్రహించి బుద్ధిమంతులీ రహస్యముగనిపెట్టుదురని భావించి యిది విశ్వామిత్ర కృతమని ప్రచురించిరి. అది మొదలుకొని తమవాదమునకు ననుకూలముగానున్న కారణమున నిది నిజముగా విశ్వామిత్ర కృతమేయని కొందఱు విశ్వసించు చున్నారు. ఈరహస్యమును శ్రీకాళహస్తి నగర వాస్తవ్యులును తత్సమాస్థాన మహా పండితులునగు బ్రహ్మశ్రీ లక్ష్మీసృసిహ శాస్త్రులవారు సెలవిచ్చి యుండిరి. ఇట్లు వ్యాసప్రోక్షముగాక విశ్వామిత్ర సృష్టిగా నేర్పడిన గ్రంథమునుబట్టి పరమేశ్వరుడు పార్వతీదేవికి రామతారకము నుపదేశించెననుట యెట్లు విశ్వాసార్హమగును?

అన్నం—ఆరాధ్యులవారూ! మీవాదమంతయు విపరీతమే. అధ్యాత్మరామాయణము విశ్వామిత్ర సృష్టిగా నేర్పడియెనని మీరు సాధించుకొనగలరా?

పండి—అట్లుగాక, ఇది యార్హమేయని మీరు సాధించుడు.

అన్నం—ఇది యార్హముగాదని మీరెట్లు సాధింతురు?

పండి—మహాభారతమును వేదవ్యాసుడు రచించెనని బహు గ్రంథములందు గలదు. అట్లే శ్రీమద్రామాయణమును వాల్మీకి వచించినట్లును పెక్కుచోట్ల నుడువబడియున్నది. ఇట్లే యధ్యాత్మరామాయణమును విశ్వామిత్రుడు రచించెనని అర్హ గ్రంథములలో నొక్కచోటైనను నుడువబడియుండలేదు. అదానందేసి యిది విశ్వామిత్రకృత మనుట విశ్వాసార్హముగాదు.

అన్నం—గ్రంథాంతరములందు బ్రస్తావింపఁబడిన మాత్రన విశ్వా
మిత్ర కృతము గాదననగునా ?

పండి—అంతమాత్రముననే గాక ఈ గ్రంథము పరస్పరవిరుద్ధముగా
నున్న కతనను ఇది యార్హ మని యంగీకరింప నర్హముగాదు.

అన్నం—అది యెట్లు ?

పండి—శివుడు శ్రీరామమంత్రమును పార్వతికి జోధించినట్లును శ్రీరా
ముడు రావణుని వధించి తన్మూలమగు బ్రహ్మహత్య నివర్తింప
శివలింగమును బ్రతిష్ఠించినట్లును నా గ్రంథమునందు గలదు.
ఇది పరస్పరవిరుద్ధము. ఇదిగాక రామేశ్వరపదమునకు సర్ధి
మేమని యింద్రాదులు మహావిష్ణు నడుగగా, రామస్యేశ్వరః=
రామునకుఁ బ్రభువు శివుడని చెప్పెననియు శివుని నడుగగా
రామః ఈశ్వరోయస్య నాకు రాముఁడే ప్రభువని చెప్పె
ననియు బ్రహ్మదేవుని నడుగగా రాముడు శివుడు నీ యిద్ద
ఱును ప్రభువులే యని చెప్పెననియు నీ గ్రంథమున నున్నది.
ఇంతకన్న విరుద్ధవాదములెందును లేవు. రాముడే నాకు దేవు
డని శివుఁడును శివుఁడే నాకు దేవుఁడని రాముడును చెప్పినట్లు
లొక్క గ్రంథముననే యుండుట వాఙ్మయమున నెందును
లేదు. ఇట్టి విరుద్ధవాదము విష్ణుపురాణములయందుగాని, శివ
పురాణములయందుగాని, భారతమునగాని, భాగవతమునగాని,
శ్రీమద్రామాయణమునగాని యెందును గనబడదు. ఇట్టి విరుద్ధ
గ్రంథమార్హ మనినచో తత్కర్తయగు ఋషి దైన యవ్యక్త
హాసావహము గాకుండదు. కావున నిది యార్హ మన నెంత
మాత్రము జెల్లదు.

అన్నం—ఆర్హముగానిచో దీని నెవ్వరు రచించిరి ?

పండి—పురుషులలో నెవ్వరో రచించిరి. గాన నిది పౌరుషేయము.

అన్నం—పౌరుషేయమైనచో సంగీకార్హముగాదా?

పండి—పౌరుషేయమైనను పరస్పరవిరోధము లేకున్నను యుక్తియుక్తముగానైన యున్నను సంగీకరింపనగును.

అన్నం—అధ్యాత్మరామాయణము యుక్తియుక్త మేలకాదు ?

పండి—శివుడు పార్వతికి రామమంత్రము నుపదేశించె ననుట యుక్తివిరుద్ధము.

అన్నం—అది యెట్లు ?

పండి—పరమేశ్వరుని పత్నియగు పార్వతి యే కాలమునాటిది ? శ్రీరాము డేకాలమునాటివాడు ? గుడ్డు వచ్చి పిల్లను వెక్కిరించె ననునట్లు శ్రీరాము డవతరించుదనుక పార్వతీదేవి మంత్రోపదేశము నొందకయేయున్నదా ? పార్వతీదేవి మంత్రమునె యెఱుంగక పరమేశ్వరు నుద్దేశించి తపమెట్లు చేసెను ? దీనింబట్టి పార్వతీదేవి రామమంత్రము నుపదేశము నొందెననుట యుక్తియుక్తముగాదు.

అన్నం—ఆరాధ్యులవారూ! రామమంత్ర ప్రతిపాద్యుడు దశరథ రాముఁడేయని తలంచుచున్నారు గాబోలు! అట్లుగాదునుడి?

పండి—రామమంత్ర ప్రతి పాద్యుడు దశరథరాముడుగాక మఱి యెవ్వరు? పరశు రాముడా? లేక, బలరాముఁడా ?

అన్నం—శ్రీరామావతారమునకు మూలరూపమగు పరబ్రహ్మము.

పండి—శ్రీరామావతారమునకు మూలమైనవాడు మహావిష్ణువు. ఆయనకు శ్రీరాముడను నామములేదు. ఆయనకు బ్రతిపాదకమైనది నారాయణాష్టాక్షరము, అట్లుండ రామమంత్రము మహావిష్ణు నెట్లు బోధించును.

అన్నం...రామమంత్రమునకు ప్రతిపాద్యము విష్ణువని చెప్పితినా? అట్లుగాదు. విష్ణునకుగూడ మూలమైన పరబ్రహ్మతత్వమే రామమంత్రప్రతిపాద్యము.

పండి...అటులేని సీతమ్మ దశరథరాముని పత్నియా? లేక మూలమైన పరబ్రహ్మము పత్నియా? లక్ష్మణుడు దశరథరాముని తమ్ముడా లేక పరబ్రహ్మము తమ్ముడా? వనవాసముచేసినది రావణుని బరిమార్చినది దశరథరాముడా? లేక పరబ్రహ్మతత్వమా? అధ్యాత్మరామాయణమున దశరథరాముని చరిత్రము గన్పట్టుచుండ నది యంతయు పరబ్రహ్మము చరిత్ర మనుట యెట్లు?

అన్నం...చరిత్రము దశరథరామునిదే. అయినను నారామునకు మూలమైనది బ్రహ్మతత్వమే గావున రామమంత్రమునకు బ్రతిపాద్యము బ్రహ్మతత్వమే యగును.

పండి—పరబ్రహ్మ తత్వము శ్రీరామునకు మాత్రమే మూలమగుగాని కడమ వారైన పరశు రామాదులకుగాని బ్రహ్మ విష్ణాదులకుగాని మూలమెట్లుగాదు? అందఱకు మూలమైనచో దశరథరామ వాచకమగు రామమంత్రమే పరబ్రహ్మ ప్రతిపాదక మగుగాని తక్కువ నవతారములకు వాచకములైన మంత్రములుగాని బ్రహ్మాది వాచకములగు మంత్రములుగాని, దశరథరామునకును మూలమైన విష్ణువును దెల్పు నారాయణమంత్రముగాని పరబ్రహ్మ ప్రతిపాదకము గాదని గ్రహించి పరమేశ్వరుడు పార్వతికి రామమంత్రమునే యుపదేశింప వలసి వచ్చిన కారణమేమి?

అన్నం—మాకు హేతువాదముతో పనిలేదు. అధ్యాత్మ రామాయణము ప్రమాణము. దానియందట్లు కలదుగాన మేమువిశ్వసించుము. పండి...మీరు బాగుగా విశ్వసించుడు. దానికి మాయభ్యంతరము లేదు గాని విమర్శించినచో నిది మాత్రము ప్రమాణ సమ్మతముగాదు.

అన్నం—అదియేల?

పండి—సర్వప్రమాణ విరుద్ధమైనందున,

అన్నం—అదియెట్లు?

పండి—వెనుక జెప్పిన విధమున పరమేశ్వరుడె సర్వాధికుడని సర్వవేద సిద్ధమైయుండగా నాపరమేశ్వరుడు తనకన్న రాముడధికుడని యెంచి తన భార్యకు రామమంతము నుపదేశించెనని యీ గ్రంథమున నున్నది. గాన నిది సర్వవేద విరుద్ధము.

మఱియు, మహాభారతమునందు నాదివిష్ణువే, పరమేశ్వరు నుద్దేశించి పలుమారు ఘోరతపము నేసెనని చెప్పియుండగా నావిష్ణు వవతారమైన శ్రీరాముని బరమేశ్వరుడె కొలిచెనని యిందు గలమగాన సీ గ్రంథము మహాభారత విరుద్ధము.

ఇదిగాక, వాల్మీకి కృతమై శ్రుతిసమ్మతమైన శ్రీమద్రామాయణమునందు, శ్రీరాముడశ్వమేధముచే శివునారాధించి నట్లును, శ్లో॥ అత్రపూర్వం మహాదేవః ప్రసాద మకరోద్విభుః॥ అను వచనమున బట్టి శివానుగ్రహమును బొంది యున్నట్లును, నుండగా సీ గ్రంథమునందు పరమేశ్వరుడు శ్రీరాముని దనకంటె నధికునిగా భావించెనని యున్నదిగాన సీ గ్రంథము శ్రీమద్రామాయణ విరుద్ధము.

మఱియు, శ్లో॥ సరకాస్త శయాస్యసి॥ అను శ్రీమద్రామాయణ వచనమునబట్టి భృగుశాపవశమున సంభవించిన శ్రీవిష్ణుని దశావతారములలో నొక్కటి శ్రీరామాయతారమని యుండగా సీ శ్రీరాముడు కడమ యవతారముల కంటెను, త్రిమూర్తుల కంటెను కొనకు పరమేశ్వరునికంటెను నధికునిగా సీ గ్రంథమున జెప్పబడియున్నది. గాన సీ యధ్యాత్మ రామాయణము శ్రీమద్రామాయణమునకు పరమ విరుద్ధము.

ఇట్లు సర్వప్రమాణ విరుద్ధమగు నీ యధ్యాత్మ రామాయణ మునుబట్టి శివుడు పార్వతీదేవికి రామమంత్రము నుపదేశించె ననుట ప్రామాణికములకు విశ్వాసార్హముగాదు.

అన్నం...రామమంత్రము తారకమని ప్రసిద్ధికలదు. దానింబట్టియే పరమేశ్వరుడు పార్వతికి నీమంత్రము నుపదేశించెనని నమ్మదగి యున్నది.

పండి... రామమంత్రము తారకమని యెందుగలదు?

అన్నం...అధ్యాత్మ రామాయణమున గలదు.

ప్రతి... మృత ప్రాయమైన యాగ్రంథమునే తిరుగ నుదహరింపనేల?

అన్నం... అట్లేని-కలిసంతరణోపనిషత్తునందు॥

హరేరామ హరేరామ రామరామ హరేహరే॥

హరే కృష్ణ హరేకృష్ణ కృష్ణకృష్ణ హరేహరే॥

అని చెప్పఁ బడియున్నది. రామనామము తారకము గానిచో రామ కృష్ణాది నామములు స్మరింపఁదగినవని యుపనిషత్తునందేల చెప్పఁ బడును.

పండి... రామకృష్ణాది నామములు తారకము లైనచో శివుడు పార్వతికి కృష్ణతారకము నేలచెప్పలేదు. ఇదిగాక నీయుపనిషత్తు నందు॥ హరేరామ అని మొదలుగా జెప్పిన తరువాత

ఏతత్తోడ శకం నామ్నాం కలికల్మషనాశనం॥ అని యున్నది. దానికి ఈ పదునాఱు నామములు కలికల్మషమును బోగొట్టునని యర్థము. దాననే యీయుపనిషత్తునకు కలిసంతరణోపనిషత్తు అనిపేరు

మహా పురుషుల నామస్మరణము కలికల్మష నాశకమనుట వింతకాదు. ఎట్లన,

శ్లో॥ కారోక్టక కస్యనాగస్య దమయంత్యానలస్యచ॥

ఋతుపర్వస్య రాజన్సేః కీర్తనం కలినాశనం॥

కరోక్టక నాగము దమయన్తి నలుడు రాజన్తియగు ఋతు పర్వడు ననువారిని గీర్తించునెడ కలి నశించునని యర్థము. కలినశించు ననగా కలి కలుషము నశించు ననియె భావము.

తారకమును సంజయైననో మోక్షప్రదమైనదానికేగాని యింకా నా కదానికి సంభవింపదు. మోక్షమున సంసారమును దరించుట, సంసార మునుండి తరింపఁ జేయుదానికే తారకమని పేరు.

ఈసంజ్ఞ శివనామములకే చెల్లును. ఎట్లన

అవిముక్త జాబాలమును సుపనిషత్తునందు ॥

[శు॥ కింజప్పేనా మృతత్వం నోబ్రూహి॥ ఏనామములను జపము చేసినచో ముక్తిగలుగునో చెప్పమని యాజ్ఞవల్క్యు నుద్దేశించి బ్రహ్మచారులడుగగా యాజ్ఞవల్క్యుడు

[శు॥ శతరుద్రీ యేణేతి॥ శతరుద్రీయముననగా నమకమును జపింతురే ముక్తి గలుగునని చెప్పి వేదమున నెన్నియో పన్నములుండ నీయో శతరుద్రీయమును జపించిననే మోక్షము గలుగుననుట యెట్లనిశంకించి

[శు॥ అమృతస్య హవా నామధేయాని॥ నమకమునందు భవాయోగమే రుద్రాయచ, అనిమొదలుగా వినఁబడినవి యమృతుని నామధేయములు అమృతుండనగా మృతిలేనివాఁడు మృత్యుంజయుండను ప్రసిద్ధుడన పరమేశ్వరునకేగాని యన్యులకు లేదు. ఈ నమకాధ్యాయములోని పరమేశ్వరుని నామధేయములు గాన వీనికి మోక్షప్రదత్వము కలదు, అనినుడివి.

పరమేశ్వరుని నామధేయములై గాక ఇతర దేవతల నామ
ధేయములు ముక్తిప్రదము లేకానేరవు? అని శంకించి,

శు॥ ఏతైర్హవా అమృతో భవతి

మీరు అమృతత్వమెట్లు గలుగునని నన్నడిగితిరి. అమృతుని
నామధేయముల నుచ్చరించిననే యమృతత్వము గలుగుగాని యిత
రుల నామములను స్మరింపగా నదియెట్లు లభించును. అమృతుఁడను
నామము శివునకు దప్ప యన్యలకులేదు. అమృతుఁడనగా మృతిలేని
వాఁడని యర్థము. ఇట్టిపరమేశ్వరుని నామముల స్మరించిననే యమృ
తత్వము—మృతిలేకపోవుట. అనగా మోక్షముగలుగు గాని యిది
యితర నామములచే నెట్లు గలుగునని నుడువఁ బడియెను.

ఇదిగాక నమకమునందు నమస్తారాయ అనుటచే తారకసంజ్ఞ
శివనామములకే కలదని విశదీకరింపఁబడియెను, ఈ వాక్యమునుబట్టి
తారమనుపేరు శివునకే గలదనియు వ్యక్తమగుచున్నది. కావుననే
అధర్వశిరయునందు మహేశ్వర మహాదేవాదినామములతో బాటు తార
ప్రణవాది పదములును శివవాచకములని నిర్వచనము సేయఁబడియెను.
ప్రణవము శివవాచకమని లోగడ నిరూపింపఁబడియెను. తారకమను
సంజ్ఞ ప్రణవమునకు గలదని కొన్నిచోట్ల నున్నను తారకప్రణవాది పద
ములు పరమేశ్వర వాచకములని యుపనిషత్తులందు స్పష్టీకరింపఁబడి
యుండుటచే తారకసంజ్ఞ శివునకు నిర్వివాదమైనది. ఇట్లు తారకసంజ్ఞ
శివునకు నున్నట్లు ప్రమాణసిద్ధమగుటచే శివనామములకే తారకమను
పేరు న్యాయమని యేర్పడుచున్నది. ఇట్టి సర్వప్రమాణసిద్ధమగు
పరమసిద్ధాంతము నాదరింపక నిరాధారముగా రామనామమునకే తార
కసంజ్ఞ కలదని మీరంగీకరించినమాత్రన బహుప్రమాణ సమ్మతమగు
టచే ప్రబలమైన శైవసిద్ధాంతమునకుఁ గొరంత యానంతయు నుండదు.
అన్నం... ఆరాఘ్యులవారూ ! మీరు చెప్పిన యీ యుపన్యాసమును

బట్టి శివనామమునకు తారకమని సంజ్ఞకలదని తేలుచున్నదిగాని రామ నామము తారకము గాదని తేలుట లేదు. ఇతర నీయుపన్యాస మంతయు దేనికి?

పండి...మీ సిద్ధాంతమును సాంతము నేయనే.

అన్నం...రామనామము తారకము గాదని తేలనప్పుడు మా సిద్ధాంత మెట్లు సాంతమగును?

పండి... మీరు రామనామము తారకమనుటకు శ్రుతి ప్రమాణము నొక్కదాని నైన గనబరుపజాలరైతిరి. శివనామమే తారకమనుట బెక్కు శ్రుతిప్రమాణములు మాచే నిందు నుదహరింపఁ బడియెగదా దీనింబట్టి రామనామము తారకమనుట శ్రుతి విరుద్ధమని యేర్ప లేదా? ఇంకేమిగావలయు?

అన్నం...రామనామమహిమము మీ కేమి తెలియును?

శ్లో॥ సహస్రనామతత్తుల్యం రామనామవరాననే ।

రామనామము సహస్రనామతుల్యమని శివుడు. జెప్పెనుగదా

పండి...అట్లు చెప్పెనని యెందున్నది?

అన్నం...అధ్యాత్మరామాయణమునందు

ప్రతి...ఈయధ్యాత్మరామాయణముకన్న మీకు వేరొకగతియే లేదా ఇది సర్వవిరుద్ధమని పలుమారు ఖండించినను దీనినేయుదాహరింపనే

అన్నం...అట్లేని నది యుండనిండు. రామనామము తారకమనుట నింకొక గొప్పకారణము దెలిపెదను వినుడు.

పండి...బాగుగ వినియెద సెలవిండు.

అన్నం—ఆచార్యులవారూ! ఇట్లు చూడుడు.

ప్రతి—మీరొక నే చూచుచుందును. చెప్పుడు.

అన్నం—నారాయణాష్టాక్షరములోని 'రా' అను వర్ణమును శైవపంచాక్షరములోని "మ" అను వర్ణమును గూడి "రామ" అను నామమేర్పడియెను. ఇట్లు రెండును చేరుటచే రామనామము శివకేశవుల నామములకంటె సధికమని తెలియుచున్నది.

సమో నారాయణాయ-అను మంత్రమున 'రా' అను సక్షరము తీసివేయుచో 'నాయనాయ' అని యగును. అప్పుడు ఈ మంత్రము 'అయనాయ=మోక్షము కొఱకు, స=ఉపయోగింపదని యర్థమగును.

సమశ్చివాయ, అను శైవమంత్రమున 'మ' అను సక్షరము తీసివేయునెడ 'సశివాయ' అని యగును. అప్పుడీమంత్రము 'శివాయ=మంగళముకొఱకు 'స= ఉపయోగింపదని యర్థమగును.

దీనింబట్టి నారాయణ మంత్రమున రా అను సక్షరంబును, శివమంత్రమునందు మ అను సక్షరంబును ముఖ్యములైనవని తెలియుచున్నది.

ఇట్లు శివవిష్ణు మంత్రములలో ముఖ్యములైన యక్షరములచే నేర్పడినదిగాన రామమంత్రము శైవవైష్ణవ మంత్రములకన్న సధికమనియు, దానంజేసి యిదియే తారకమనియు ధ్రువమగుచున్నది.

ప్రతి—ఆరాధ్యులవారూ! దీనికి దగిన సమాధానము సెలవిండు.

పండి—ఆచార్యులవారూ! భట్టాచార్యులవారు చెప్పిన యంశము మీరంగీకరింతురా?

ప్రతి—రామమంత్రము గొప్పదియనుట సంగీకరింతుము. ఇంతియగాని నారాయణ మంత్రముకన్న రామమంత్ర మధికమనుట నెట్లంగీకరింతుము? నారాయణ మంత్రము మూలవిష్ణువును బోధించును. రామ మంత్రమైననో ఆదివిష్ణు సవతారమైన దశరథరాముని బోధించును. మూలరూపమునకు సవతారమునకుగల యంతరమిరెండుమంత్రములకు న్యాయసిద్ధము. ఇట్లుండ నారాయణ మంత్రము కన్న రామమంత్ర మధికమనుటయెట్లు ప్రమాణ సమ్మతమగును? ఇదిగాక, నారాయణ మంత్రములోని రాజనునది, యింకొక మంత్రములోని మ అనునది చేరి రామమంత్రమయ్యెననుట చమత్కార కరమైన కల్పనా కథగాని యీరెండు మంత్రములలోని రెండక్షరములు గూడి రామమంత్ర మయ్యెననుట విశ్వాసార్హముగాదు.

అన్నం—ఆచార్యులవాతూ! విశ్వాసార్హమేల కాదు? రామమంత్రము ప్రేమపాత్రమెగాని దానియందు శైవపంచాక్షరములోని మకారము వచ్చి కలసినదనగానే ఆయక్షరము మీగొంతుపట్టుకొని నందున మీకు విశ్వాసార్హముకాదయ్యె కాబోలు? దాననేకదా శివపంచాక్షరములోని యని యననొల్లక యింకొక మంత్రములోనియని పలికితిరి.

ప్రతి... మీకుఁ దగిన సమాధానము నారాధ్యులవారే చెప్పదురు. నాకేమి?

పండి—భట్టాచార్యులవాతూ! శైవవైష్ణవ మంత్రములలోని యక్షరములు చేరిరామమంత్రమయ్యెననుట కవికల్పనముగాక నిజమేయని మీకు సమ్మతము గలదా?

అన్నం— ఇందుమాకు సమ్మతము లేకేమి? గాని మీకు సమ్మతము గలుగమికి కారణము గలదు.

పండి... ఏమది?

న్నం... ఇది నమ్మినచో మీ మీ మంత్రములకు బ్రాశస్త్యము
ట గ్గునని.

ండి...మీరు చెప్పినది ధ్రువపరచు కుందురేని మీ రామమంత్రమునే
మును గ్రహింతుము, ఇంక మామంత్రములకు బ్రాశస్త్యము తగ్గిన
మి?

న్నం—అట్లేని తప్పక ధ్రువపరుతును.

ండి—నారాయణ మంత్రములోని రా అనునది శైవమంత్రములోని
అనునది యీ రెండువర్ణంబులును వానియంతన సవియె కూడెనా?
డి క వాని రెంటిని నెవరైనఁ గూర్చిరా?

న్నం—ఎట్లయిననేమి?

ండి—ఈ రెండును ససంభవములే.

న్నం—అది యెట్లు?

ండి—అక్షరము లచేతనములుగాన నవి వాని యంతనగూడవు.

న్నం—వాని నెవరైనఁ గూర్చఁగూడదా?

ండి—బాగుగా గూర్చవచ్చుగాని యట్లెవఁడైన నక్కరములనుగూర్చి
మ అని నామకరణము గావించియున్నచో నట్లు రామునకు నామ
కరణము గావించినవాడే రామునికన్న నధికుఁడగును.

లోకమున నెవనికైన నామకరణముఁజేగావించునపుడు వెంకటే
రుని పేరు, రామునిపేరు, కృష్ణునిపేరు చేర్చి వెంకటరామకృష్ణయ్య
ని పేరుపెట్టుట సంభవించును. గాని యంతమాత్రమున నీతడు వెంకట
రామకృష్ణులకన్న నధికుఁడు గాజాలడు. వీని పేరొక్కొక మహనీయుని
రుకన్న చదువుటకు బెద్దదేయైనను వెంకట రామ కృష్ణులను నామ
లకన్న నధికఫలప్రదము గాజాలడు. అదిగాక, రామ కృష్ణుని

పదము లాయా మహాసీయుల జెప్పునపుడు సార్థకములగుగాని వాని: వ
 గొన్నిటి జేర్చి యన్యులకు బేరుపెట్టినప్పుడు సంజ్ఞావాచకములె యగున
 గాని యన్వర్థము లెన్నటికి గానేరవు. అట్లెవ వైష్ణవ మంత్రములలోని
 యక్షరముల నొక్కొక్కదానిగూర్చి వేరొక్కొక్క నామకరణము జేసిన
 తన నీ నామధారి శివవిష్ణులకన్న నధికుఁడనిగాని యీ నామము శివ
 విష్ణు నామములకన్న నధిక ఫలప్రదమనిగాని నుడువజెల్లదు. మఱియ
 నారాయణ అను వర్ణనముదాయమునకు నర్థము కలదుగాని దానియ
 దున్న రా అను వర్ణమునకు నర్థమే లేదు. అట్లే నమఃపదములోగ
 మకారంబును నిరర్థకమే. ఇట్లు నిరర్థకములైన యక్షరముల జేర్చిన
 తన దీనికి మహార్థ మెట్లు సంభవించును? ఎట్లును సంభవింపదు.

ఇదిగాక, లోక వేదములందు గల పదములు వ్యుత్పన్నములుగన
 లేక అవ్యుత్పన్నములుగనో వాని యంతన సహజసిద్ధములై నిత్యము
 గానున్నవి. ఇట్లుండ శైవవైష్ణవమంత్రములలోని రెండక్షరముల
 చేరి రామమంత్రమయ్యెననుట యెట్లు? ఈ సిద్ధాంతము నంగీకరించున
 శైవ వైష్ణవమంత్రము లనాదిసిద్ధములనియు రామమంత్రము నడువ
 నేర్పడిన కృత్రిమమంత్రమనియు తేలునుగదా? ఎట్లెనతేలనిండు. ఈపద
 నేల యంగీకరింపగూడదనిన, యుక్తియుక్తముగానందున నంగీకరిం
 గూడదు.

అన్నం— ఇదియేల యుక్తియుక్తము గాదు?

పండి— నారాయణమంత్రములోని రా అను నక్షరమును దీసికొని
 వాడు శివమంత్రములోని శ్చికారమునో లేక వకారమునో తీసికొని
 లయుగాని మకారము దీసికొనుట యుచితముగాదు. ఏలన
 మంత్రములోని మకారము నమఃపదములోనిదిగాని, దేవతావాచక
 లోనిది గానేరదు.

ఆదిగాక, నారాయణమంత్రములోని రా అనునది తీసికొని
 ప్పుడు మకారమందు లేనియెడ గదా శివమంత్రములో పెదకొ

ని: వలయు. నమో నారాయణాయ అనుదానిలో మకారముగూడ యుండి
నప్పుడు దానినే యేల తీసికొనగూడదు.

ఇదిగాక, నమః అను పదము సకలమంత్రములలో నుండుగాన
నీ మకారము కడమ మంత్రములలోనిదిగా దన నేమి ప్రమాణము
కలదు?

మఱియు, ఈ రెండక్షరములు శివ విష్ణు మంత్రములలోనివే
గాని రాక్షస క్షామదేవతల మంత్రములలోనివి గావని యెట్లు నిర్ణ
యింపనగును?

అట్లుగాక, అభ్యుపేత్యవాదమున నీరెండక్షరములు శివవిష్ణు
మంత్రములలోనివే యని యొప్పినను నీ సిద్ధాంతమునుబట్టి రావణనా
మము దీనికన్న నెక్కుడని యొప్పుక తప్పదు. ఎట్లన-

రామనామమునందు నారాయణమంత్రములోని రా అను నక్షర
మొక్కటియే చేరెనుగాని రావణనామమునందు నారాయణనామము
లోని రా ణ అను రెండక్షరములు చేరియున్నవి. మఱియు, రామ
నామమునందు శివమంత్రములోనిదగు నమఃపదములోని నిరర్థకమగు
మకారము చేరియున్నదిగాని రావణనామమున నైననో అట్టి మకా
రముకన్న శ్రేయమైనదియు, సమృద్ధిబీజమైనదియు, శివనామములోని
దియు నగు వకారము చేరియున్నది. మీరు చెప్పిన మార్గమునిజమని
గ్రహించునెడ రావణనామమే యత్యుత్తమము గాకమానదు.

రామనామమునందు సహజముగా గల యుత్కర్షము మాకు
పరమ సమ్మతమే. అయినను మీ రానామము దగు నుత్కర్షము
సాధింప నంగీకరించిన పద్ధతి యనుచితమని తెల్లముసేయనే రావ
ణాది నామము లుదాహరింపఁబడియెను. మీరు యథార్థపద్ధతి నవలం
బించి శ్రీరామునందు గల సత్వగుణాతిశయము ధర్మవిగ్రహత్వము

మున్నగునుత్తమగుణములనుబట్టి యమ్మహానీయునామము పరమపావనమున
మని బలుకుచో నీ నిర్మలమును శిరసావహింపని వారుండరు.

అట్లుగాక శివకేశవులకంటెను నీ మహాపురుషుని నధికునిగా
సాధించు కుతుకంబున మీరు కల్పించిన యీ కల్పన మమ్మహానీయుని
యుత్కర్షణసాధనమునకుఁ బనికిరాకపోగా నికర్షమునకే యుపయోగింప
డినని తెలుపక తప్పినదిగాదు.

అన్నం—అట్లేనిశ్రీశంకరాచార్యాదులు రామనామముశివకేశవము
ములలోని యక్షరములతో గూడిన దని యేలచెప్పిరి ?

పండి—రామనామమును బ్రశంసింప నీ యుల్లేఖమును చెప్పిరి. గా
యీ నామ మీ రెండక్షరములచేతనే కల్పితమని వారి యాశయమ
గాదు.

అన్నం...రామనామము శివవిష్ణుమంత్రములలోని యక్షరములచేతనే
యేర్పడియె ననుటకుఁ బెద్దకారణము గలదు. అది యెద్దియనిన వినుడుము

హరిహరు లిద్దరును జేరి రామావతారము నొందినట్లు గొన్ని
ప్రమాణములయందు గలదు. దానిఁబట్టి రామనామము హరిహర
మంత్రములలోని యక్షరములచేతనే యేర్పడియెననుట నమ్మదగ్గ
యున్నది.

పం—కల్పవిశేషములయందు రామావతారములు కొన్ని
రుద్రాంశములుగను కొన్ని శక్త్యంశములు గను, మఱికొన్ని
నారాయణాంశములుగను, సంభవించినట్లు ప్రమాణముల
దుగలదు. ఇంతియగాని యొకప్పుడే హరి హరులయిద్దఱి యొక
ములచే రామావతారము గల్గినట్లు ప్రామాణికగ్రంథములయందు
నెందునులేదు. ఇట్లుండ రామనామము హరిహరుల మంత్రగతాక్షర
ములచే నిర్మితమని యెట్లు గ్రహింపనగును?

అన్నం—కొన్ని సహితలయందు రామ రహస్యాద్యుపనిషత్తులందును నొకప్పుడే రామావతారము హరి హరుల యంశములచే నేర్పడినట్లు చెప్పబడి యున్నది.

సండి—అసహితలు నా యుపనిషత్తులును సభ్యాత్మ రామాదుణము కోల విశ్వామిత్ర సృష్టిలోనివేయని నమ్మవలయు.

అన్నం—ఏకారణమున?

సండి...స్మార్త సంఘమునకు దేవుని పాధిప నేర్పడినవిగాన.

అన్నం...స్మార్త సంఘమునకు గ్రొత్తగ దేవునినేల యేర్పరుప వలసి వచ్చెను.

సండి...అద్వైత మూలాచార్యులవారు శైవ వైష్ణవాది సంఘములతో గొందఱను జయించి స్వమతమున జేర్చిన పదంపడి యా సంఘమునకు బూజనీయమగు దేవతను నిర్ణయింపనెంచి శివవిష్ణాదులన్నిన్న నితర దేవత యప్రసిద్ధమగుటను, శివవిష్ణాదులొక్కొక్క మత గోవతలుగా నున్నకలన సర్వమత సముదాయమునకు వీరిలోనేదొక్క దేవతను బూజింపుమన్నను నందు పలువుర కనమ్మతమగుననియోజించి సర్వమత దేవతలైన శివవిష్ణాదుల నొక్కచో జేర్చి పూజింపుడని ప్రాచార్యులను నేర్పరచిరి.

అట్లులేర్పరచియు, స్మార్తమునకు నుపాస్యమగు దేవతయేదీని (వశ్నవచ్చినప్పుడు అయిదుగురు దేవతలు నుపాస్యమని యుత్తము చెప్పట సరిగా నుండలేదనియెంచి (వశ్నోత్తర మాలికయందు 'దేవః' దేవుడెవరు అను ప్రశ్నమునకు హరిహర రూపుడొక్కడే వుండని యుత్తరము చెప్పియుండిరి.

అంతకన్న నేమి చెప్పవలయు? హరి యొక్కడే దేవుడనినచో
 శైవమతమునుండి వచ్చి కలసినవారు మెచ్చరు. హరుడొక్కడే దేవు
 డనినచో వైష్ణవ సంఘమునుండి వచ్చి కలసినవారు వప్పుకొనరు.
 అంతయు నొక్కటేమని యద్వైతమును సిద్ధాంతమునేసి దేవు
 లెదుగురని బదులు సెప్పునెడ నగుబాటగును. కాబట్టి యి
 యేగురలో బ్రధానదేవత లిద్దటిని గ్రహించి యిద్దఱు దేవత లుపాస
 లన్నను సంత్తిష్ఠి కరముగాదని యెంచి వారిద్దఱు నొక్కటిచే
 శంకరనారాయణ రూపుడొక్కడే దేవుడని బదులు చెప్పెను.
 అన్నం...హరి హరుల నిద్దఱు నొక్కటి చేసినిది మా యాచార్యు
 వారేయగునా?

[ప్రతి-పారోహిత్యము మొదటినుండి మీకుగులవృత్తియేగాన మీ
 చార్యులవారు హరిహరులయిద్దఱకు బ్రహ్మ మాడులుపెట్టిరి కావలదు
 అన్నం...అట్లుగాదు అంతకు మున్నె హరిహరులిద్దఱు నొక్కటి
 యున్నారు.

పండి...అంతకు మున్నెగా, నారాయణమూర్తి మోహినీరూప
 నొందినప్పు డనియేకదా మీయాశయము.

అన్నం—ఆచార్యులవారు! వీరేమనుచున్నారో వినుచుంటిరిగదా?

[ప్రతి—ఈయుల్లికుట్టి మాటలతోనేమి? తొలుత మీ సిద్ధాంత
 నిలుపుకొనుడు. తరువాత సంగతి చూతము.

అన్నం—మాయాచార్యులవారు హరిహర రూపుడొక్కడే దేవు
 డని చెప్పినమాట నిజమే, అట్లుచెప్పిన నేమి?

పండి—హరిహరరూపు నొక్కని సాధింపనే శ్రీరాము నట్టివాని
 వివరింపవలసివచ్చెను. ఏలన హరిహరరూపు డొక్కడని మాట
 నను హరిహరులిద్దఱునుట సుప్రసిద్ధముగాన నా మాట విరుద్ధము

దోషకమానదు. దానంజేసి హరిహరాత్మకు నొక్కని నేర్పరుపవలసి యుండెను. అప్పని దీర్పనే శ్రీరాముడు హరిహరుల యిద్దఱు యవ తారమనియు శివవిష్ణుమంత్రములలోని యక్షరములుచేరి రామనామ మేర్పడియెననియు వచించుచు నీయర్థమును నిలుపుకొననే వీరిచేనన్న సంతాపములు అధ్యాత్మరామాయణాదీతిహాసములు రామరహసాద్యుపనిషత్తులు విశ్వామిత్రసృష్టిగా సంఘటించబడియెను.

శైవులు శ్రు||శివమ ద్వైతంచతుర్థంశున్యస్తే|| శ్రు||బ్రహ్మవిష్ణురుద్రేంద్రాస్సంప్రమాణస్తే|| ఈ మొదలగు శ్రుతిప్రమాణములనుబట్టి మూర్తిత్రయాతిత మైత్రిమూర్తి కారణమైనశివతత్త్వమే పరబ్రహ్మమని నిర్ణయించి యదియె యుపాన్యమని గ్రహించిరి.

వైష్ణవులై ననో శ్రు|| నారాయణాద్భ్రహ్మజాయతే నారాయణాద్గుదోజాయతే|| ఈ మొదలగు శ్రుతిప్రమాణములనుబట్టి మూర్తిత్రయానర్భూతమై ద్విమూర్తి కారణమైన విష్ణుతత్త్వమే పరబ్రహ్మమని నిర్ణయించి యదియె యుపాన్యమని గ్రహించిరి.

మూర్తై ననో శివ విష్ణ్వాదులలో నొక్కని నుపాన్యముగా నంగీకరించునడ శైవాది మతములలోననె చేరునని యెంచి శ్రీరామునినే పరబ్రహ్మముగా నంగీకరించితిరి.

శైవులు విష్ణుని శివభక్తునిగాను వైష్ణవులు శివుని విష్ణుభక్తునిగాను నెంచుదానికి బదులుగా శివుని రామభక్తునిగా బ్రకటించితిరి. నీనింబట్టి శివమత విష్ణుమతములవోలె మీది రామమతమని తెల్లమయ్యెను.

శ్రుతి—ఆరాధ్యులవారూ! వీరి సిద్ధాంతమున చీమదోమయు పరబ్రహ్మమే, అట్టియెడ వీరు రామచంద్ర పరబ్రహ్మజ్ఞానము; అనుచు

శ్రీరాముని పరబ్రహ్మముగానెంచిన మాత్రన యమ్మహానీయునక
వచ్చిన యతిశయమేమి?

పండి—వీరు శ్రీరాముని సంతరిక్షమునకు గొనిపోయినది యా యమ్మ
ఘనుని మహిమాతి శయమును నిలువనేయని యెంచుచుంటిరా? అట్లు
కాదు. దేని కనిన, శివుడు రామతారకము నుపదేశించెనని చెప్పినట్లు
శివమహిమమును గ్రుంగజేయనే, శివ మహిమ మొక్కని యత్నమున
గ్రుంగునది కాదు. యథేచ్ఛముగా శివమహిమమును నణప యత్నిస్తే
తురుగాక. శ్రీరాముని నున్నత స్థానమున నుండనిచ్చినను నదికొంతె
మేలెగదా?

అన్నం—అట్లుండనీయక మేమేమి చేసితిమి?

ప్రతి—దిగువకుఁ బడద్రోసితిరి.

అన్నం—ఎట్లు?

ప్రతి—రావణవధ మూలమగు బ్రహ్మహత్యవారించు కొననెంచిశ్రీ
ముడు శివలింగ ప్రతిష్ఠ చేసెననియుఁ జెప్పితిరి గదా? శ్రీరా
చంద్రు గౌరవము నేమి నిలిపితిరి? దీనింబట్టి మీకల్పనా కథల
సర్థము లేదని తెలియుచున్నది.

అన్నం—భేదవాదములయెడ నభిమానము వహించి ఇట్లు మీరెల్లప్పు
కొట్టుకొనుచుండుడు. అభేద వాదులమగు మాకు నీయభిమానము లేదు
గాన శివుడు రాముని గొల్చినను, రాముడు శివుని గెల్చినను, మ
కెట్టి బాధకంబునులేదు.

ప్రతి—కావుననే మీవాదమంతయు నద్వైతముగానేయున్నది.

అన్నం—అట్లుండుటమాకు నలంకారమే.

ఇప్పుడు మధ్యాహ్నమయ్యెనుగాన చర్చముగింతము.
షషాహ్నికము.

భూ మి క .

ఉపమన్యమహాముని వ్యాఘ్రపాదుని కుమారుడు. వసిష్ఠ
 మహామునికి మేనల్లుడునగును. ఈ మునిగ్రుండు శైశవమునందు మేన
 మామయింట కామధేనువు పాలుద్రావుచుండెను. ఆయభ్యాసవశంబున
 పక్షిండియింటికి బోయిన పదంపడియు పాలకై మొఱవెల్లుచుండెను.
 ముప్పాడు క్షీరము లలభ్యములగుటంజేసి యీ యనఘునితల్లి శోకిల్లియు,
 త్రికేమునదిలేక బియ్యపుపిండి నీరునందు గలిపి యిచ్చెనట. పాలవలె
 తెల్లనగు నానీరముం గాంచి యీ మునిసూనుఁ డవిదుగ్ధములెఱుని
 నానిం ద్రావఁబోయి యందు మాధుర్యము లేమింజేసి యవి క్షీరములు
 గావని గ్రహించి యా నీరపాత్రము దొరలించి యేడ్చుచుండ నమ్మని
 మాత వగచి నిజతనయు నోదార్పుచు, కుమారా! మనము తోలిజన్మ
 మన శివునిఁ బూజింపమెతిమి. అట్టి మనకు క్షీరము లెట్లులభించును.
 వి మనకు నలభ్యములుగాన వానిం గోరకుమని బోధించెను.
 మమ్మాట వినగనే మహర్షిఁడనుడు 'తల్లీ! శివునిబూజించునెడ పాలు
 గావకునా? అని యడిగెను. నావును నిస్సంశయముగా దొరకునని
 లికెను. ఆ మునితనయుండు బహుజన్మనంచిత సుకృత పరిపాక
 ముతుండుగాన తల్లిమాట వినగనే యందు దృఢవిశ్వాసంబు నొందెను.
 మయంబునకై వేచి జనని జలంబునకై పోవ నత్తటి యిల్లువెడలి
 పోవుచుండెను. వ్యాఘ్రపాదు వాశ్రమము చిదంబరక్షేత్ర సమీప
 లున నె కలదు. దానికి చేరువనె శ్రీ వేదారణ్యక్షేత్రంబు గలదు.
 పాదు వేదములు వృక్షరూపములుగా నున్నవని స్కందము తెలుపు
 మన్నది. ఆ మునికుమారుఁ డా క్షేత్రమును జేరి నలుదిశలు పరికిం
 చెను. అందు నెటజూచినను శివలింగములు, జలపూరితంబులగు తటా
 ంబులు, ఫలపుష్ప శోభితంబులగు వృక్షంబులు మొదలుగా గన్ప
 టెను. ఈ క్షేత్రము శివునిబూజింప ననుకూలమని యెంచి యా యన
 ఘుండందుగల మహాలింగమును నిర్మలజలములచే నభిషేకించుచు.

పత్రపుష్పాదులచే బూజించుచును నిట్లుతదేవాయత్తచిత్తుండై శివారా
నంబు నేయుచుండ గొంతకాలమునకు భవానీవల్లభుండు మునిమా
నెడ నుప్రసన్నుండయ్యు నా దృఢచిత్తుఁ బరీక్షింప నెంచి మహేం
రూపంబున నేతెంచి వరము గోరుమనుటయు నతండు 'నీవెవ్వరవ
తెల్పుమని యడుగ నద్దేవుండు నేను దేవేంద్రుఁడనని తెలుప
మునిపుత్రుఁ డద్దేవు నుద్దేశించి యేను శివునిదప్ప నింకొక్కని వరము
వేడను. నిన్నెవరు బిలిచి? నీదారింబొమ్మనియెను. అప్పు డుప
న్యసకు నింద్రరూపుఁడగు పరమేశ్వరునకును జరిగిన సంవాదము మహా
భారతమున నానుశాసనిక పర్వమునందు నెంతో యధికముగ వర్ణి
బడియున్నది. కొనకు నీకు వరమునీకుండ నేను పోనేరనని యింద్రు
వలుకగా నమ్మునిమానుండు మహేంద్రు నవలొకించి నీవు నా తపః
భంగంబునేయ నేతెంచితివిగాన శపింతునని నుడువ నాలించి పరమేశ్వ
రుం డమ్మునికుమారునెడ పరమహర్షంబు నొంది నిజరూపంబుదా
నేను పరమేశ్వరుఁడను. నిన్ను బరీక్షింప నింద్రరూపంబు దాల్చి
నీయెడ మెచ్చితి- వరంబు వేడుమనిన నతండు ప్రహర్షపరవశుం
డైతిని నాకు క్షీరము నిమ్మని యడిగెను. అంత నుమాకాంతు
యనఘునకు పాలనముదంబు నొసగెనని యీచరిత్రమంతయుఁ
శిష్యుఁడగు శ్రీ కృష్ణునకు నుపమన్యండు తెలిపినట్లు మహాభారతం
ననె కలదు. దీనింబట్టి యుపమన్య మునీంద్రుండు శ్రీకృష్ణునకు దీక్ష
గురువని తెలియుచున్నది. ఈ మహాత్ముడు గావించిన శివస్తుతి చో
క్కారార్థబంధురముగా నున్నకతన దీని నిట ప్రచురించితి. మహా
లీ స్తోత్రంబును పఠించుచు పరమేశ్వరు ననుగ్రహంబున భోగమోక్ష
బులు పడయుదురుగాక.

ఇట్లు, ప|| సం||

ఉ ప మ న్యు కృ త వ ర మే శ్వ ర స్తవః

॥ జయశంకరపార్వతీవతే మృడశంభోశశిఖండమండన ।
మదనాంతక భక్తవత్సల ప్రియకైలాస దయాసుధాంబుధే ॥ ౧

తా॥ ఓ శంకరా ! ఓ పార్వతీవతీ ! శంభూ ! చంద్రఖండశిఖా
పిణి ! మదనాంతకా ! భక్తవత్సలా ! కైలాసవాసా ! కరుణామృత
గరా ! జయింపుము.

॥ సమపాయ కథాన్వపండితో హృదయే దుఃఖశరేణఖండితః ।
శశిఖండశిఖండమండనం శరణయామి శరణ్యమీశ్వరం ॥ ౨

తా॥ దుఃఖశరంబుచే హృదయంబున ఖండితుండనై సుఖో
యంబు నెఱుంగని యేను శశిఖండమండనుండగు పరమేశ్వరుని
దణుజొచ్చితి.

॥ మహతః పరతః ప్రసర్పత స్తమసో దర్శనభేదినోభిజే ।
దిననాథ ఇవ స్వతేజసా హృదయవ్యోమ్ని మనాగుదేహినః ॥ ౩

తా॥ పరమేశ్వరా ! అపారమై యంతటను గ్రమ్ముచు దృష్టికి
మీకరమైన యజ్ఞానాంధకారమును భేదింప ప్రభాకరుని మాడ్కి నిజ
జుబుతో నాదు చిత్తాకాశంబున నుదయింపుము.

॥ నవయంతవ చర్మచక్షుషా పదవీమవృష్టపవీక్షితుంక్షమాః ।
కృపయాభయదేన చక్షుషా సకలేనేశవిలోకయాశునః ॥ ౪

తా॥ స్వామీ ! మేము చర్మచక్షువుతో నీ యున్నతావు గనంజాలము. కావున నీ వశీఘ్రముగ నభయవృద్ధమగు కక్ష కటాక్షమున మమ్ము విశోకింపుము.

శ్లో॥ త్వదనుస్మృతి రేవ పావనీ స్తుతియుక్తానహివక్తుమీశసా ।
మధురంహివయస్స్వభావతో ననుకీద్యక్సితశర్కరాన్వితం ॥

తా॥ అమృతమయూఖశేఖరా ! నీయనుచింతనమే పామైనది. ఇకనది స్తోత్రయుక్తమైనచో నద్దాని నేమని వర్ణింపవలదు ఎట్లనిన క్షీరంబులు స్వభావంబుననె మధురంబులు. ఇక వానియచీని చక్కెరఁ జేర్చునెడ నవి యెట్లుండును ?

శ్లో॥ సవిషోప్యమృతాయతే భనాం ఛవముండాభరణోపి పావనః ।
భవవప భవాంతకస్సతాం సమదృష్టి ర్వషషేక్షణోపి న ॥

తా॥ దేవా ! నీవు విషము గలిగియున్నను నమృతమై యున్నాడవు. తలపుఁజెలంగ దొడవులుగా దాల్చియు పావనమై యుంటివి. మఱియు భవుడనయ్యు నజ్ఞుల భవము గూల్చుచుండును. విషమలొచనుడవయ్యు నెల్లరయందు సమదృష్టి గలిగియుంటివి.

శ్లో॥ అపిశూలధరో నిరామయో దృఢవై రాగ్యరతోపి రాగవా ।
అపిభైక్ష్యచరో మహేశ్వర శ్చరితం చిత్ర మిదంహితేవభో ॥

తా॥ ఈశ్వరా ! శూలధరుడవయ్యు నారోగ్యయుతుండ (శూలమనగా త్రిశూలము. దీనికి శూలరోగ మని యర్థాంతరము. శూలరోగము గల వాడు వ్యాధిహితుండనుట విరోధము.) భవమగు వైరాగ్యము గలిగియు రాగవంతుడవు. కాముని జంకింపగామిని నర్థాంగమున దాల్చితివనుట.) మఱియు భిక్షావృత్తి జరిగి వాడవయ్యు మహేశ్వరుడవు, ప్రభూ ! నీ చరిత్ర మతిచిత్రమనున్నదిగదా ?

శ్లో॥ వితరత్యభివాంఛితం దృశా పరిదృష్టః కలకల్పపాదపః ।

హృదయే స్మృతవీవ ధీమతే నమతేఽభీష్టఫలప్రదోభవా ॥ ౮

తా॥ కల్పవృక్షము తన్నుగంటితోఁ జూచిన వానికే కోర్కెల నొసగుచున్నది. ఇతఁ నీవైననో నిన్ను దన డెందమున దలంచి నమ స్కరించు బుద్ధిమంతునకు నభీష్టఫలము నొసఁగుచున్నాడవు. గాన కల్పవృక్షము నిన్నెట్లు పోలును ?

శ్లో॥ సహస్రైవ భుజంగపాశవా నిన్వినిగృహ్లాతినయావదంతకః ।

అభయం కరు తావదాశుషే గతజీవస్య పునఃః మాషధైః ॥ ౯

తా॥ అంతకాంతకా । అంతకుఁడు వచ్చి నన్ను నాగపాశముతో గట్టు నంతకుమున్న నేవు వచ్చి నాకు నభయంబొసంగుము. ఇంత తొందర యేమందువేని నూపిరి వోయిన వెనుక నొషధంబులతో నేమి కార్యము?

శ్లో॥ సవిషైరివ భీమ వన్నగై ర్విషయైరేభిరలం పరిక్షతం ।

అమృతైరివ సంభ్రమేణమా మభిషింశా శుదయావలోకనైః ॥ ౧౦

తా॥ ఆర్తత్రాణపరాశురా ! సవిషంబులగు భయంకర భుజ గంబులంబోలు నీ విషయంబులచే మిగుల గాయంబుల నొంది సామ్య నిలియున్న నన్ను నేగిగంబ యమ్మతంబులబోలు నీ దయావలోకనంబు లందడువుము.

శ్లో॥ మునయో బహవోఽద్యధస్యతాంగమితాస్సాస్వాభిమతార్థదర్శినః

కరుణాకర యేనతేనమా మవసన్నం ననుపశ్య చక్షుషా ॥ ౧౧

తా॥ కరుణానిధీ! నీవేకంటితో జూచినంతన పెక్కురు మున్నె
ద్రులు వాంఛితార్థముల గాంచి ధన్యతనొందిరో ఆకంటితో దీనుడనగు
నన్నిపుడు జూడుము.

శ్లో॥ ప్రణమామ్యథయామి చాపరం శరణం కం కృపణాభయప్రదం క
విరహీవ విభోప్రియామయం పరిపశ్యామి భవన్మయం జగత్ ॥ గ

తా॥ దేవా! ఇందెవనిం బ్రణమిల్లుదు? మఱి యెవ్వని శరణ
జొచ్చుదు? నీకన్న దీనార్తిహరుఁ డెందుగలడు? విరహిజనునకు జగమె
ప్రియామయంబుగ గన్పడు చందంబున నాకు నీజగమంతయు నీరూ
పుగ గన్పట్టుచున్నది.

శ్లో॥ బహవో భవతాను కంపితాః కిమితీశాన నమానుకంపనే ।
దధతా కిముమందరాచలం పరమాణుః కమలేన దురరః । గ

తా॥ మహాదేవా! నీచేత నెందఱో రక్షింపబడిరిగదా? నన్నేల రక్షి
పవు? మందర నగేంద్రమునూ వహించిన కమత రాజునూ పరమాణువునీ
వహింపజాలకుండునా?

శ్లో॥ అశుచిం యదిమా ౨ నుమన్యనే కిమిదం మూర్ఛికపాలదామ
ఉతిశాత్య మసాధుసాగినం విషలక్ష్యాసిన కిం ద్విజహ్నాధృక్ ॥ గ

తా॥ భూతపతి! నన్నపవిత్రునిగా నెంచితివేమో? అట్లే
నీశిరంబున నున్న తలపుట్టెల పేరు పవిత్రమైనదే యగునా? ఇ
నాయందు క్రూరతయున్న దనిశంకించెదేని నీయందు విషచిహ్నము
లేదే! మఱినన్ను దుర్జనసాంగత్యముగల వానిగా భావించెదేని నీ
ద్విజహ్నుంబుల (పాములను, అసత్యవాదులనని యర్థాంతరము
దాల్పలేదా?

శ్లో॥ క్వద్యశంవిదధామి కింకరోమ్యనుతిష్ఠామి కథంభయాకులః ।

క్వనుతిష్ఠసిరక్షరక్షమామయి శంభో శరణాగతోఽస్మితే ॥ ౧౫

తా॥ విశ్వేశ్వరా! ఎటుచూతును? ఏమిసేయుదును? భయవ్యాపలుడ నెట్లు వర్తింతును? హా శంభూ! నీవెందుంటివి? నీకునేను శరణాగతుడను. వేగిరమ నన్ను రక్షింపుము.

శ్లో॥ విలుతామ్యవనాకిమాకులః కిమురోహన్త్రి శిరశ్చినద్మివా ।

కిమురోదిమి రారటీమికిం కృపణంమాం నయాదీక్షసే ప్రభో॥ ౧౬

తా॥ మహాప్రభూ! దీనుడనగు నన్ను జూడవేమి? ఏను నేల నూదబడిపొర్లుదునా? గుండియలవియగొట్టుకొందునా? శిరము ద్రుంచి వేసికొందునా? ఏడ్చుదునా? మిగుల నటచుదునా? ఏమిసేయుదు?

శ్లో॥ శివసర్వగశర్వశర్మద ప్రణతో దేవదయాం కరుష్వమే ।

నమశ్శర్వర నాథదిక్పతే పునరేవేశ సమోసమోఽస్తుతే॥ ౧౭

తా॥ శివా! సర్వవ్యాపకా! శర్వా! సుఖప్రదా! దేవా! ముండనైతిని. నన్ను గృహజూడుము. ఈశ్వరా! నాథా! ఈశా! కు పునః పునః ప్రణామంబు లాచరించుచున్నాడను.

శ్లో॥ శరణం తరుణేందుశేఖర శ్శరణం మే గిరిరాజకన్యకా ।

శరణం పునరేవతాపుభా శరణం నాన్య ద్దుష్టేమి దైవతం ॥ ౧౮

తా॥ బాలశశాంకమాళియె నాకు శరణము. (రక్షకుడు.) ఇమామగిరికన్యకయె నాకు శరణము. మఱియు వారలిర్వురె నాకు శరణమగుదురు. గాన నే నింకొక దైవతమును శరణువేడను.

శ్లో॥ ఉపమన్యుకృతం స్తవోత్తమం జపతశ్శంభు మీవవర్తినః ।

అభివాంఛిత భాగ్యసంపదః పరమాయుః ప్రదదాతిశంకరః ॥ ౧౯

తా॥ శివసాన్నిధ్యమున నుపమన్యకృతమగు నీ స్తోత్రమును జపించు వానికి శంకరుఁడు సకలవాంఛితములను భాగ్యములను పరమాయువును నొనఁగఁగలఁడు.

శ్లో॥ ఉపమన్యకృతం స్తవోత్తమం ప్రజపేద్యస్తు శివస్యసన్నిధౌ ।
శివలోకమవాప్య సోచిరా త్సహతేనైవ శివేన మోదతే ।

తా॥ ఉపమన్యమహర్షి విరచితమగు నీ స్తోత్రము నే జపింపని నన్నిధియందు జదువునో ఆపుణ్యాత్ముడు శివలోకమును శివునితో గూడ నానందము నొందుచుండును.

ఇత్యుపమన్యకృతం శివస్తోత్రం

సమాప్తం.

శివం

—(०)—

శు
న
1
జ
న

శాశ్వత ప్రధాన పోషకులు

శ్రీ మల్లికార్జున పండితారాధ్యుల (మట్టేపల్లి) రాజలింగమయ్యవార్ల గారి కుమారులు
నాగమల్లయ్య అయ్యవార్ల గారు, సిద్దిపేట.
కానగొట్టు వీరన్నగారి రంగరాజం, రామన్నవగైరా, సిద్దిపేట.

ప్రధాన పోషకులు

మ. రా. శ్రీ ముదిగొండ లింగయ్యగార్లుగారు, సికింద్రాబాదు	12-0
,, శివలంక తాయన్నగారు, పోణంగి	10-0
,, శివపురపు రాజయ్యగారు, శికింద్రాబాదు	10-0
,, కొడిమేల భోగసోమలింగారాధ్యులుగారు, శ్రీగురుత్వ సంస్థానం వరంగల్	10-0

మ. రా. శ్రీ శ్రీ మల్లికార్జున పండితారాధ్యుల అంబయ్య సిద్ధానిగారు, నెగ్రుల	10-0
,, ఆకారపు చెన్నయ్యగారు, వరంగల్	12-0
,, ప్రొద్దుటూరి చినవీరన్న పెదవీరన్నగార్లు శికింద్రాబాదు	10-0
,, బెర్ది రామన్న కుమారుడు జగదీశ్వరయ్య ...	10-0

పోషకులు

,, ముదిగొండ వీరభద్రకాశ్రీగారు, మాదల	5-0
,, భూపతి రత్నంగారు, వరంగల్	6-0
,, చీకటిమల్ల సంగయ్యగారు, మద్రాసు	5-0
,, కొనసముద్రం మోహిలీలయ్యవారుగారు, ఆరమూరు	5-0
,, బీపేట విశ్వనాథకాశ్రీగారు, సిద్దిపేట	5-0
,, ముత్యంపేట మల్లయ్యగారు	5-0
,, కొమరువెల్లి బాలరాజుగారు, వరంగల్	5-0
,, రామిని మల్లయ్యగారు, వరంగల్	6-0
,, రామగిరి రాజలింగయ్యగారు, సిద్దిపేట	5-0
,, గిరీపల్లి రామన్న వెంకటేశంగారు మిడివోడి	5-0

శ్రీ
శివాయ గురవేనమః

శైవరహస్యబోధిని.

ఇది

శ్రీ దేవీదీ సంద్ధానాధిపతులగు ఇజ్జితాసాక్
శ్రీ కందుకూరి జాలనూర్యప్రసాద భూపాలుచి
సాహాయ్యమున వెలువడుచు,
శైవధర్మములను, వాని ప్రామాణ్యమును దెలుపు
మాన పత్రిక.

సంపుటము 5.	విభవనామ సంవత్సర చైత్ర, వైశాఖములు.	సంచికలు 1, 2.
---------------	--------------------------------------	------------------

సంపాదకుడు: - ముదిగొండ నాగలింగకాస్త్రి.

శ్లో॥ అరుశ్రుతాచార పరత్వసాధినీ,
విరుద్ధవాదోఘనితాస్త జాధినీ,
అ శేషశం కామయనంకశోధినీ,
జయత్వియం శైవరహస్యబోధినీ.

తెనాలి లలిత ముద్రాక్షరశాలయారు ముద్రింపఁబడియె.

చందా సొ॥ రు 2.0.0.

1928.

శాశ్వత ప్రధాన పోషకులు.

శ్రీమల్లికార్జున పండితారాధ్యుల (ఘట్టేపల్లి) రాజలింగమయ్యవార్లగారి వద్ద
 నాగమల్లయ్య అయ్యవార్లగారు, సిద్దిపేట
 కాసనగొట్టు వీరన్నగారి రంగరాజం, సిద్దిపేట
 చందా రు 100 ల వల్ల వచ్చేపడ్డి రు 10 లు మాత్రం ప్రతిసంవత్సరము ఇచ్చి
 నిర్మయించుకొనినవారు
 ము.రా|| శ్రీ కామయ్య నాగేశ్వరరావుగారు, కరణం ముద్దాపురం.

—: మహారాజపోషకులు :—

చేములపల్లి ఆగ్రహారము.

1	భండారు మల్లిఖార్జునరావుగారు		
2	భండారు వీరభద్రరావుగారు	}	
3	భండారు వీరాజుగారు		
4	భండారు వీరబసవరాజుగారు	}	
5	భండారు చెన్నబసవయ్యగారు		
6	భండారు చిన మల్లిఖార్జునడుగారు		

80—0—0

—: ప్రధాన పోషకులు:—

11	ముదిగొండ లింగయ్యకాస్తులుగారు సికింద్రాబాదు	12—	
12	ముత్యం పేట శంకరాచార్యులుగారు, లచ్చుపేట	10—	
13	శివలంక తాయన్నగారు, పోణంగి	10—	
14	ముదిగొండ వీరభద్రయ్య అయ్యవారుగారు, ఈమని	10—	
15	శివపురపు రాజయ్యగారు, శికింద్రాబాదు	10—	
16	కొడిమేల భోగసోమలింగారాధ్యులుగారు. శ్రీగురుత్వ సంస్థానం, వరంగల్	10—	
17	శ్రీ మల్లికార్జున పండితారాధ్యుల అంబయ్య సిద్ధాంతిగారు నిర్మల	10—	
18	కాకినాడ అల్లమయ్య అయ్యవారుగారు యలమర్రు ఆగ్రహారం	10—	
19	శివలంక శంభులింగం అయ్యవారుగారు బెజవాడ	10—	
20	ఆకారపు చెన్నయ్యగారు, వరంగల్	12—	

శ్రీ శివాయ నమః.

శైవరహాస్యబోధిని పత్రికా
విజయము.

పాఠకమహాశయలారా !

ఈ పత్రికామతల్లి నాల్గవయేట కారణోత్తవమును దివ్యాగమమును పూర్తిగాఁ బ్రకటించెను. ఆహ్వాకవిధిని శివభ్యానపద్ధతి మొదలుగా వైశ్యదేవము వఱకుఁ బ్రచురించెను. మహాశివపూజావిధిని వెల్లడించెను. షట్కాలశివపూజయెడ విమతులు గనఁబరిచిన యాక్షేపణభాసముల వారిం చెను. శైవగణార్చనమునెడ పలుపురకుగల సంశయముల నిరాకరించి సప్రమాణతను నతివిపులముగా వెలయుచెను. మతవిరోధచర్యయందు శివసాతమ్యము ననేకవిధముల విశదీకరించెను. శైవపూర్వాచారనిందకులై తహ్మలమున నీపత్రికయెడను ననూయాగ్రస్తులై బైలువడిన వివశ్చిదులఁ గొందఱు యాటోపము నాగెను. ఈవిధమున నీపత్రిక శైవసంఘమునకు నత్యుపకారకమైనను శైవసంఘమునకు నిందుఁ దగు నాదరణలేకుంట శోచనీయము. ఈ కారణమున నీపత్రిక నాల్గవసంవత్సరము నారంభమున ద్విచూసపత్రికగా జరుగుటయే దుశ్శకమను స్థితికిరాగా త్రిదేవిడి సంస్థానాధీశులగు త్రిరాజా ఇజ్జితాసాహ కందుకూరు బాలనూర్యప్రసాదరావు బహద్దరు జమీందారువార లిద్దానిని మాసపత్రికగా జరుగునట్లు లనుగ్రహించి శ్రీవరమేశ్వరపారమేశ్వరరానవధికానుగ్రహమునకు భాజనులైరి. ఏతహ్మలమునను నీపత్రిక సుస్థిరజీవనయగుట నె సర్వాంశములయందు. విజయము నొందఁగలుగుచున్నది. మీ యనుగ్రహమున నాల్గవవత్సరము నతిక్రమించి పంచమివార్షికోత్సవముగాంచి యీసంవత్సరారంభముననే తెలుగునాటి యారాఘ్యులు పూర్వకాలమున పంగధానులు గారు' అను వాదమును ఖండింప నుత్సాహ మొందు

చున్నది. ఇట్లు శైవమహాజన ప్రతిష్ఠాప్రతిష్ఠాపకమైన యీషక్తి
రత్నమును, ఏతత్సరక్షకులగు శ్రీదేవీడి సంస్థానాధీశులను, నిః
షక్తికాపొవకులను పాఠకులను గూడ పరమేశ్వరడు మనుచుగారె.

ప॥ స॥

శ్రీశివాయగురవేనమః

బసవపురాణ పీఠికా విమర్శనము.

శైవమహాజనలారా!

శ్రీపాల్కుండికి సోమనాథుడు రచించిన బసవపురాణ
బ్ర॥ శ్రీ వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రిగారు వ్రాసిన గొప్ప పీఠికతోగూ
మహారాజరాజశ్రీ దేశోద్ధారక కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు పంతు
గారిచే నాంధ్రప్రతికా కార్యాలయమున నతిరమణీయముగా ము
తమై ప్రకాశితమగుట పలువురెఱింగిన యంశమే.

పూర్వకాలమున బసవేశ్వరుని భక్తివైభవంబును, సోమనాథ
రచనాసామర్థ్యంబును సిగ్రంధము యొక్క ప్రచారమునకు గారణ
లైయుండెను. కాని వానియందు విశ్వాసము విరళమైన యక్క
ముననైనను శ్రీశాస్త్రులవారి పీఠికానిర్మాణంబును, శ్రీపంతులవ
ప్రచురణంబును మాత్రమే యీగ్రంధము యొక్క యత్యంతవ్యా
నిదానములనుట యతిశయోక్తి గానేరదు.

బహుగ్రంథశోధకులును, రచనావిశారదులును నస్మత్పూర్వ
మిత్రులు నగు బ్రహ్మశ్రీ వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రులవారు రచించి
బసవపురాణపీఠికయే వారి వైదవ్యమును వ్యక్తీకరించుచున్న
ఆపీఠికయందుగల సోమనాథునిచరిత్రము మొదలగు పెక్కునంశము
ప్రశంసనీయములై.

విమర్శనావశ్యకత.

ప్ర॥ అట్లేని నీవిమర్శనోద్యమము దేనికి?

ఉ॥ కొద్దియంతములలో నభిప్రాయభేదమున్న కారణమున.

ప్ర॥ అంతమాత్రమున విమర్శనారంభము తగవులకు నిదానముకాదా?

ఉ॥ విజ్ఞులు యశోధంతరుగాక యని పీఠికాకర్తలు వచించినందున నట్లుకాదనియె నానమ్మకము. అట్లుగాక యింకొకవిధమున నైన నేమిచేయవలయు? ఈయెడ శ్రీశాస్త్రులవారే వాఁపీఠికయందు భావిఫలితమును చెలిపియున్నారు.

ప్ర॥ ఏమని?

ఉ॥ బసవపురాణపీఠిక 73 వ పేజీ, ఈవిషయము తగవులకు దానకమగునని నేనెఱుగుదును. అయినను నాకు వాస్తవముగాఁ దోచినదానిని చెలుపుచున్నాఁడను. అని తమకుగల జ్యోతిర్విద్యావైశద్యమునుగూడ వెలిబుచ్చియున్నారు.

ప్ర॥ వారికి వాస్తవముగాఁ దోచినదిగాన వారట్లు చెలిపిరి. మీకిందేమి యవసరము?

ఉ॥ నాకును వాస్తవముగా దోచినదిగాన నే చెలుప నవసరమయ్యెను.

ఇదిగాక అనావశ్యకములు, నపరిచితములు, దుర్విశేషములునగు శైవమతప్రభేదములు మున్నగువానిని యభేదముగా వారువర్ణించుటండేసి పాఠకులకు సంశయములు గలిగియున్నప్పుడువానిని యథామతి వారించుట నీవ్రతీకా కృత్యమైయుండగా నుపేక్షింప నెట్లగును?

ప్ర॥ బసవపురాణపీఠికయందు శైవమతప్రభేద నిరూపణము అవశ్యకము గాదా?

ఉ॥ బసవపురాణపీఠికయును బసవేశ్వరుని శైవమతమైత్తికా
తన్నిరూపణముమాత్ర మావశ్యకమగుగాని కడమమతముల నిరూపణ
మత యావశ్యకముగాఁ గన్పట్టదు.

ప్ర॥ ప్రసక్తామప్రసక్తిచే కడమ శైవమతముల నిరూపణకు
మాత్రమావశ్యక మేలకాదు?

ఉ॥ ప్రసంగసంగతిచే కడమ మతములు ప్రస్తావనోచరము
లైనను నయ్యవి యపరిచితములు దుర్బోధము లగుటచేసి వాని
నిరూపింప నశక్యము.

ప్ర॥ అయ్యవి యపరిచితములు దుర్బోధము లనుట యెట్లు?

ఉ॥ వీరు నిరూపించిన శైవమత ప్రభేదములలో నొక్క
యేని వీరికి స్వీయమతముగాదు. దానందేశీ యిందొక్కయెడనై
వీరికి విశ్వాసము శూన్యము. ఇంక సాశ్చాత్యులు వేదములనుగూర్చి
ఉత్పత్తి కాలాదులను వ్రాసినట్లు వీరును శైవమతవిశేషములనుగూర్చి
విమర్శనము వ్రాసినను సీచరిత్రములు తత్సమత్తులకు నుపాదేశమును
లెంతమాత్రముగానేరవు.

శైవమతప్రభేదము లపరిచితములు దుర్బోధములు ననుటకు వాని
వ్రాసిన పీఠిక రీతి పేజీ పైశైవమతముల సూక్ష్మభేదములను స్పష్ట
ముగా గనుగొనుటకు బలవత్తరములైన యాధారములు నేను దొరి
కున్నవి. శైవగ్రంథములందుద్భవములైన యాగమతంత్రశ్లోకములను
బట్టి యామామతముల స్థూలస్వరూపమును మాత్రము గనుగొ
నసాధ్యమగును. ఆకాలపు దంత్రగ్రంథములును, నాగమగ్రంథములును
నామామతములవారి యచుష్ఠాన నిబాధములును నేను పర్యా
ముగా మనకు దొరుకుటలేదు. అని వ్రాసిన వాక్యములే నిదర్శనము
లగును.

కాలాముఖ శైవపరిష్కార విమర్శనము.

ప్ర॥ ఆవాక్యములను బట్టి శైవమతముల సూక్ష్మభేదము దుర్బోధమని యేర్పడినను కొన్ని శ్లోకములనుబట్టి స్థూలస్వరూపము సుబోధమేయని తెలియుచున్నదిగాదా?

ఉ॥ అంతమాత్రముచే శైవమతముల స్థూలరూపము దెలిసెనని తాము మాత్రము సంతసపడవలయునెగాని దాని మెరులకు దెలుప ననువుపడదు. ఇట్లనుటకుఁ దార్కాణమేమనిన, వీరు కాలాముఖమను శైవమతస్వరూపమును నిరూపించిన విధము చూడును.

పీఠిక 72 పేజీ.

వీరి సిద్ధాంతమేదో స్పష్టముగా దెలియరాదు. గాని వీరు శక్తి పూజనుగూడఁ జేయువారుగా గానవచ్చుచున్నారు. మండలార్చనాదులు శాక్తసాంప్రదాయములు వీరికి గొన్ని గలవు. లింగార్చనము శక్తిశివసంయోగ రూపమైనదే. శక్తి చిహ్నము పానవట్టము, శివచిహ్నము లింగము నగును. అనిమొదలుగా వ్రాసియున్నారు.

వీరి సిద్ధాంతమేదో స్పష్టముగా దెలియరాదు. ఇదియు కాలాముఖశైవలక్షణమగునా? మొదల ఇటుచుట యపరిచయమును బోధింపదా? తెలియని దానిం దెలుపుమని యెవ్వరు నిర్బంధించిరి? ఇది పోనిండు. తరువాతి వాక్యములంబట్టి కాలాముఖశైవమునందు శక్త్యర్చనము విశేషమని తెలియుచున్నదిగదా. వీరు శక్తికి స్వాతంత్ర్యము సంగీకరించిరా? వారు శైవులే గాకపోదురు. పారతంత్ర్యము నొప్పి పూజించుట పాశుపతాదులయందును గలదు. పానవట్టము శక్తిచిహ్నమనుటయు - లింగము శివచిహ్నమనుటయు నన్ని శైవములయందునున్న యంశమేగాన నిదియు కాలాముఖశైవ విశేషధర్మము గాదు. శ్లో॥ శివశృక్త్యాఽయక్తోయది భవతి శక్తః ప్రభవతు ॥ అని ఈశాన్యులవారే కాలాముఖ శైవసిద్ధాంతమును శంకరాచార్యులవారును ననువదించియున్నట్లు వ్రాసిరి. శ్రీశంకరాచార్యులవారు

కాలాముఖశైవసంప్రదాయము వారని యంగీకరింపరుగదా? నీ ధర్మములనుబట్టి కాలాముఖశైవవిశేషధర్మము నెట్లు గ్రహింపవలయు?

ప్ర॥ ఇవిగాక మఱికొన్ని విశేషములను వ్రాసియుండలేదు.

ఉ॥ వ్రాసిరిగాని యెట్లున్నవో చూడుడు. పీఠక 73వేజీ కాలాముఖులు శక్త్యర్చనముగూడ గావించుదురు. వారు నిత్య బ్రహ్మచరులు. గార్హస్థ్యము వారికిఁ దగదు. అనియున్నది. శక్త్యర్చన సాధకముగాదని తెలుపఁబడియెను. నిత్యబ్రహ్మచారులు అనుమాత్రము విశేషధర్మమేగాన సాధకమే అయియుండనగు. గార్హస్థ్యము వారికిఁ దగదనుమాట నిత్యబ్రహ్మచారులన్నదా వివరణముగానె కన్పట్టుచున్నది.

ప్ర॥ ఇఁక దీనింబట్టి కాలాముఖశైవమత విశేషధర్మము నిస్సంశయముగా నేల గ్రహింపఁగూడదు?

ఉ॥ ఈలక్షణము కాలాముఖ శబ్దసార్థకతనే వ్యక్తీకరించుచున్నదిగాన బాగుగనే గ్రహింపవచ్చును.

ప్ర॥ ఈలక్షణము కాలాముఖశబ్దమునకు సన్వర్థమనుటయెట్లు?

ఉ॥ కాలాముఖమనఁగా కాలమునకు నాముఖము సమ్ముఖమయర్థము. ఆశైవమునకు నాతరముతోనె కాలము మూడు భావము. ఈభావమునె నిత్యబ్రహ్మచారులు అనువిశేషణము స్పష్టమేయుచున్నది. వారు నిత్యబ్రహ్మచారులగుటంజేసి వారికి హిమము లేదు. సంతానంబును లేదు. ఇఁక వారి మతము వారి ముతో నంతరింపవలసినదె. గాక తరువాత నెట్లుండును?

ప్ర॥ నిత్యబ్రహ్మచారులన్నదానికి వివాహరహితులనియె మగునా?

ఉ॥ నిత్యబ్రహ్మచారులన్న దానికి నర్థాంతర మేదేనినున్నను
గార్హస్థ్యము వారికి దగదు. అను వాక్యమునకు నేమి యర్థమో
గ్రహింపుడు. వారికి గార్హస్థ్యముతో పనిలేకయ సంతానప్రాప్తిసాధ
కముగు నేదేనొక యుపాయముండిన నేతెక్క నాశైవము త్తరకాలమున
నిలుచునా! ఎందైన గ్రహించినవాడితోనె సమాప్తమొందునది మత
మనిపించుకొనునా! కాలాముఖమునునది శైవమతప్రభేదముగా
శాస్త్రులవారంగీకరించి దాని స్థూలస్వరూపము నీవిధముగా వివరించిరి
గదా! దీనింబట్టి యాశైవముయొక్క స్థూలరూపమును వారేమిగ్రహిం
చినట్లు వ్యక్తముగుచున్నదో ఎదిరివారేమని గ్రహింపవలయునో
యోజించుడు.

ప్ర॥ కాలాముఖశైవులివ్వడు లేరుగాన వాదివిషయమైన విమ
ర్శనము దేనికి?

ఉ॥ ఇది నిజమే వారెవ్వరు లేరుగాన శాస్త్రులవారు వారిని
నిత్యబ్రహ్మచారులన్నను నింకొకరు ఘోటకబ్రహ్మచారులన్నను బాధ
కములేదు. ఇంక నిది దేనికందురేని శైవమతస్థూలరూపమును శాస్త్రు
లవారెట్లు గ్రహించి వివరించినదియు వెల్లడింపమాత్రమే యుదాహ
రింపఁబడియెను.

పాశుపత పరిష్కార విమర్శము.

ప్ర॥ బసవపురాణ పీఠికయందు పాశుపతమును నిరూపించినది
సప్రమాణముగా నుండలేదా?

ఉ॥ అది విమర్శించిన మీదగదా తేలును.

ప్ర॥ అందు విమర్శనీయ మేమికలదు?

ఉ॥ పీఠిక 71 పేజీ, పాశుపతము. ఈవ్రత మధర్వ శిర ఉప
నివత్తునందుఁ జెప్పఁ బడినది. శ్రీకంఠ భావ్యము గూడ దానినే
పేర్కొను చున్నది. అని యారంభించి పాశుపత లక్ష్యైతమతమును

మిక్కిలి గర్హించిరి. వారు జీవేశ్వరులకు భేదము చెప్పుదురు. పశు
లగు జీవులు పతియగు కుమారుని యగు గ్రహముచే పాశమయిన సూ
రముచూచి ముక్తులై మోక్షముఖము ననుభవించుదురు. జీవులకు భా
బంధము తొలగుచు గాని పశుత్వము తొలగదని మల్లికార్జున
తుకు చెప్పెను. అని మొదలుగా వ్రాసినదంతయు విరుద్ధమే

ప్ర॥ అదియెట్లు?

ఉ॥ అద్వైతమును గర్హించువారును, జీవేశ్వరులకు భేద
చెప్పువారును పాశుపతులు మాత్రమే గాదు.

ప్ర॥ వీరికిదోడు మఱికొందఱు నట్టివారుందు రందురా?

ఉ॥ మఱికొందఱు మూఱముగాదు వ్యాసతాత్పర్య నిర్ణయ
మును గ్రంథ మొక్కటి గలదు. వ్యాససూత్రములకు పలువురు
విధముల భాష్యములు చేసియుండుట బట్టి వ్యాసునకు నద్వైత
నందే తాత్పర్యముని నిర్ణయింప నెంచి యద్వైత మతస్థులే మూ
ఢము రచించి కొనిరి.

వ్యాసునకు నద్వైతమునందే భావముగల దుటకు నాగ్ర
మున నొక్క ప్రబల యుక్తి చెప్పఁబడియున్నది.

ప్ర॥ ఏమని?

ఉ॥ వ్యాసుడు తనకు సాటివారైన ఋషులయొక్క మతము
ఖండించును. గాన, తనకు సాటివారు కల్ప సూత్రకారులును
నాపస్తంబుడు మొదలగువారు చేసిన ద్వైత సిద్ధాంతమును ఖండిం
అద్వైతమునై స్థాపనము చేసెనని దీనివలన విశేషమగుచున్నది. అ
మొదలుగా నున్నది. ఈయుక్తివిబట్టి వ్యాసుని తాత్పర్యము తేలి
తేలకున్నను కడమ ఋషుల తాత్పర్యము స్పష్టముగా తేలినది.

ప్ర॥ ఏమని?

ఉ॥ చాలవరకు ఋషులందఱు నద్వైతము ఖండించిన వారే యని. ఇట్లు బ్రాహ్మణ్యమునకు నిదానభూతులగు కల్ప సూత్రకారులు మున్నగు ఋషులందఱు ఖండించిన యద్వైతమును పాశుకతులు గర్హించి నంతన వీరి కేమి ఘనతవచ్చును? అద్వైతమున కేమి న్యూనత వాటిల్లును?

ఇట్లు సర్వఋషి సాధారణమైన యద్వైత గర్హణ మనునేరమును పాశుకతుల తలమీదనే యారోపించి వారిలక్షణముగా జెప్పట యుచితమెట్లగునో యోజించుడు.

ఇదిగాక, పశువులగు జీవులు పతియగు రుద్రుని యనుగ్రహముచే పాశమైన సంసారమునుండి ముక్తులై మోక్షనుభము ననుభవించుదురు. జీవులకుఁ బాశబంధము తొలగునుగాని పశుత్వముతొలగదని మల్లకార్జున పండితుడు చెప్పెను. అనియు వ్రాసిరి. గాని యది కేవల మసత్యము.

ప్ర॥ క॥ గోపతి కృతమున భవ పా

శాపేతములైన పశువులట్టులు భవపా

శాపేతులైన పశువులు

ప్రాపింతురు మోక్షనుభము పశుపతిసీచేక్ష.

ఈపద్యమున పశుత్వము తొలగదను నర్థములేదా?

ఉ॥ అట్టియర్థ మాపద్యమున నేమియు గాన వచ్చుటలేదు. పశువులనఁగా జీవులు. వారు మోక్షనుభము నొందుదురని యన్నది. అంతియగాని పశుత్వము తొలగదని యెందున్నది?

సంసారవర్తిని స్పర్శేపశవః పరికీర్తితాః అనున్యాయమును బట్టి సంసారబంధ సంబంధవ్యపదిప్తయగు పశుత్వము సంసారబంధము తొలగిన తరువాత నెట్లు నిలుచును.

త్రికంఠ భాష్యమును పాశుపత మతప్రతి పాదకముగానె శాస్త్రమున
నారంగీకరించిరిగదా? ఆ భాష్యమున నెందైన బంధని వృత్తి యు
నను పశుత్వము తొలగదని యున్నట్లు చూచియుండిరా? అట్లు చూ
గలరా?

శ్రీకంఠ భాష్యము జన్మాద్యధకరణమున పశుపతి శబ్దవాచ్య
పరంబ్రహ్మ॥ తథాహ శ్రూయతే॥ ఏషామీషే పశుపతిః కశూనాం చ
ష్పదా యతచ ద్విపదామిత్యాది॥ పాశ సంబంధేన పశుత్వవ్యవహా
త్పశుగ్రహణాత్పశుపాశద్వయంచ గృహీతం భవతి॥ అనుటచే పా
సంబంధముననె పశువులని వ్యవహార మేర్పడియెనని స్పష్టికరింపఁ
యున్నది. ఇట్లుండగా సంసారపాశము తొలగినను జీవులకు ప
త్వము నివర్తించదని మల్లికార్జునపండితుఁడెట్లు చెప్పెను?

గోపతికృతమున అను పద్యమునందైన నట్టి యర్థముకలద
లేదు. ఆపద్యము పశుత్వము తొలగునా, తొలగదా అను సంశ
ముచుదీర్ప నేర్పడినదా! కాదు. ఇంకేమన, జీవులీశ్వరానుగ్రహము
సంసారపాశనివృత్తినొంది మోక్షసుఖమునొందుదురని యందు ను
ముగా గానఁబడుచున్నది.

ప్ర॥ ఉపమానముచుబట్టి యట్టియర్థము గోచరమగుచు
లేదా! ఎట్లనిన, ఓపశుపతీ! పశునాయకునిచే మెడత్రాడు విడువఁ
పశువులవోలే నీచే పాశవిముక్తి నొందిన పశువులును మోక్షసుఖ
నొందుదురనుటచే మెడత్రాడువిడిచినమాత్రన పశువులకు పశుత్వ
తొలగదుగాన బంధనివృత్తి నొందినను పశుత్వము తొలగదను నర్థ
ద్యోతకమగుటలేదా?

ఉ॥ అంతమోత్రన నట్టియర్థము ఋజుబుద్ధులకు యుక్తము
దోషదు. బంధము దొలగించుట యజమానుని యధీనమనుటకు
బంధవిమోచనము నొందినవారు మోక్షసుఖము నొందుదురనుటకు
మాత్రమే యాయుపమానము నిర్దేశింపఁబడియెను. అట్లుగాక

మానగతధర్మముల నన్నిటిని నుపమేయమున సంబంధించజూచినచో నాయుపమాన మలంకార మనిపించుకొనక వికారమనియె యనిపించుకొనును. ఆపద్యమునందు నుపమానోపమేయములకు మోక్షసుఖ ప్రాప్తి సమానధర్మముగా గ్రంథకర్త గ్రహించియున్నను వీరు పశుత్వానివృత్తి గ్రహించుట యాశ్చర్యకరము.

ప్ర॥ ఇట్టి విశేషార్థమును సాధింప వీరికేమి యవసరము?

ఉ॥ కారణములేక కార్యమెన్నటికి గలుగనేరదు. వారట్టి విపరీతార్థమును సాధింప శైవమతములమీదగలపరిపూర్ణానుగ్రహమే యున్నచో చెప్పి. అదిలేనిచో వీరు శైవమతములనింత తేలికగా ముద్దరించి యుండరు.

ప్ర॥ పీఠికా కర్తలు శైవమతముల కేమి లాభువము. గలుగజేసిరి?

ఉ॥ ఇంకేమి చేయవలయు? పీఠిక 76 పుట ఆంధ్రారాధ్య సంప్రదాయము పూర్వకాలమున నీశివాచార్య పరంపర వారి సంప్రదాయముగానె యుండెనని నేను దలచుచున్నాడను. పెక్కువిధముల జూడగా నాంధ్రారాధ్య సంప్రదాయ మిట్టిదిగా గానవచ్చుచున్నను లింగధారణము కరపీఠార్చనము వట్టల వివేకము మొదలగునవి వీర శైవసంప్రదా యోద్భూతములు గొన్నిగూడ గలిసి యుండెననియు 76 పేజీయందు, ఇటీవల వీరు లింగ ధారణముతో బాటు ఖననసంస్కారమునుగూడ పరిగ్రహించి యుండవచ్చుననియు వ్రాయుటతో నాంధ్రారాధ్యమత ముద్దరింప బడియెను. ఇది యెట్టి దైననగుగాక దీనికి మూలమగు వీరశైవము సప్రమాణము యగుగాదా యనియెత్తు రేమోయను నూహతో వీరశైవము బసవేశ్వరామ్య పజమెయని నిర్ధారణచేసిరి. ఈనిర్ణయముచే నామతము కుంకుడువ్రేళ్లతో యద్ధారింపమైనది. ఎట్లన వీరశైవమతమునకు కర్తలు బసవేశ్వరామ్య ల. వీర

శైవ మతమునకు క్రమణమైన గ్రంథములు నెప్పుడేర్పడుచున్నదిగదా. యనుటతో నా మతము నిర్మూలమని యేర్పడుచున్నదిగదా.

పాశుపత మతస్థు లిప్పుడెవ్వరు లేరుగాన దానిని భూషించియు, పాశుపత మతముమీద నెక్కలోపము నాగోక్షింప వారికి ముక్తియందును పశుత్వము తొలగనేరదని ప్రతిపాదించితి.

ఈయర్థము పాశుపతసిద్ధాంతమునగాని వా రుదాహరించిన పద్యమునగాని లేకమైన లేదు.

త్రిమల్లికార్జునపండితులవారు గోపతికృతమున నను పద్యమునకు దరువాతి పద్యమునందు విపరీతార్థ శంకలను మాన్పింపెట్లన!

క. త్రిమలకృతదుఃఖ సంసా

రమహాభినిమగ్న జీవరానులు నీయు

త్తమ కారుణ్యవశంబున

విముక్తులై నీవహాల వెలుగుదురు శివా॥

జీవులు నీయనుగ్రహమున ముక్తులై నీవహాల వెలుగుదురు టచే సారూప్యముక్తి లభించునని తెలియుచున్నది. ఈశ్వర సమరూపత్వము సిద్ధించుననగా పశుత్వము తొలగదని యర్థమగునా ఈనిర్ణయము శ్రీకంఠ భాష్యమునకు విరుద్ధమేయని నిర్ధారణ చేయబడియెగదా?

ఇదిగాక మఱియు వారుసన్యాసమును గర్హింతురు అన్నది విరుద్ధమే.

ప్ర॥ క. ప్రాజ్ఞులు వేదజ్ఞులు లో

కజ్ఞులు చేకొండై గతశిఖాగాయత్రీ

యజ్ఞోపవీత నాస్తికు

లజ్ఞులు చేకొండ్రుగాక యద్వైతమజ్ఞా॥

అను షడ్యమును బట్టిసన్న్యాస గర్హవాణము స్పష్టపడలేదా?

ఉ॥ ఆషడ్యమా నబట్టి యద్వైతలదఁగించిన షరమహంసాశ్రమము కలియుగ నిషిద్ధముగాన నధిమాత్రమై నిరాకరింపఁబడినట్లు తెలియఁచున్నదిగాని సన్న్యాస సామాన్యము నిరాకృతమని తెలియఁటలేదు.

ఇందిది గ్రహింపవలయు.

కుటీచకము, బహూదకము, హంస, షరమహంసఅని సన్న్యాసాశ్రమము నాల్గువిధములుగా నున్నది. ఇందు హంస షరమహంసలకు శిఖాసూత్రాదులు లేవుగాని కుటీచక ఒహూదకులకు గలవు. సన్న్యాసం కల పైతృకంలనటచే సన్న్యాసము కలియుగనిషిద్ధమైనను షరమహంసాశ్రమముగ్రాహ్యమే యని శింకరా చార్యులవారంగీకరించిరి. సన్న్యాస నిషేధము షరమహంసాశ్రమ షరమగాన ఒహూదకము గ్రాహ్యమని నీలకంఠా చార్యుల వారంగీకరించిరి.

షరమహంసాశ్రమ ధర్మములను చెప్పనప్పుడు నేటిని నెత్తురుగాఁ జూడవలయుననియు, సుకర్ణ రజతములను మలముగా నెన్నవలయుననియు మొదలుగానుపనిషత్తులయందెగలదుగాన షరమహంసాశ్రమము కలియుగమున ననుష్ఠింప దుశ్శకముగా దెలియఁచున్న కఠిన నీలకంఠా చార్యప్రభృతులు కలియుగ నిషేధము షరమహంసాశ్రమ షరమేయని నిర్ణయించి బహూదకమును గ్రహింప వలసివచ్చెను. ఏదియెట్లులైనను

సన్న్యాసము నాల్గువిధములుగా నుండుటయు, అందు కుటీచక ఒహూదకులకు శిఖాసూత్రము లుండుటయు సర్వప్రమాణ సమ్మతమై యున్నది. ఇట్లుండ గతేశిఖా గాయత్రీ యజ్ఞోపవీతులనటచే శిఖాసూత్రసహితులగు హంస షరమహంసలు మాత్రమై గర్హితులగు దురో లేక శిఖాసూత్రసహితులగు కుటీచక ఒహూదకులను గర్హితులగుదురో దీనింబట్టి పాశుపతులు సన్న్యాసమునే గర్హితులనటయెట్లు లుచితముగనొ విజ్ఞులు గ్రహింతురుగాక.

౬॥ పీఠక 73 పేజీ, దేవలకులు మంత్రదీక్షాన్వితములును
పాశుపతాది శాసనధర్మములు, వారి మారికలింగవంతులైచూచివారివా
లింగవంతులైకూడి, ఈద్విపదలుబసవేశ్వరుని యుద్బోధమువలన
ధారణములేని పాశుపతాదులు కూడ లింగధారులయి వీరశైవము
జేతుజొచ్చిరని చెప్పుచున్నవి.

శ్లో॥ వ్రతపాశుపతంచైవ కాలాముఖకపాలికై ।
లింగాంగసంగహీనత్వా తద్భిక్షోనరకంప్రవేశత్ ॥

వీరశైవాచార సంగ్రహము.

శ్లో॥ శైవాః పాశుపతాః వామాః కాలాముఖమహావ్రతా
అతిరిచ్యతిదేవేశి ప్రాణలింగార్చనోబుధః ॥

పై శ్లోకములు పాశుపతులు, కాలాముఖులు, కాపాలికు
లింగధారులుగారనియు, అట్టివారి శిష్యుడగువాడు నరకమునకు
సనియుఁ జెప్పుచున్నవి. ఇట్టిశ్లోకములు పెక్కులుగలవు అని వ్రా
యున్నారు. ఇందుమీయభిప్రాయమేమి ?

ఉ॥ బసవేశ్వరు నుద్బోధము వలన లింగధారణములేని పా
శుపతాదులుకూడ లింగధారులై వీరశైవమునఁ జేరినట్లు విరుద్ధముగా
లింగధారణముగలది మొక్కటియు, లింగధారణములేనిది వేరొకటి
నిట్లు పాశుపతము రెండువిధములుగా నున్నదని కాలాగ్నిరుద్రు
అధర్వశిరిస్సు, మొదలగునుపనిషత్తులు, శివపురాణము, లింగపు
రాణము మొదలగువానివలనను చెలియుచున్నది. దానింబట్టి లి
ంగధారణములేనిపాశుపతులు బసవేశ్వరునుద్బోధమువలన లింగ
వ్రతవో దాడదేదీక్షలులేదు.

౭॥ వశమశ్లోకములవలన పాశుపతాదులకు లింగధారు
లేదని తెలియుటలేదా ?

ఉ॥ అంతమాత్రమున నట్లుగ్రహింపఁగూడదు. ఏలన, ఈశ్లోకములు వీరశైవ గ్రంథగతములు. ఏమతధర్మమును నిర్ణయింపవలసివచ్చినప్పుడు ఆమతగ్రంథములనుండియే నిర్ణయించుట న్యాయ్యమగుగాని తద్విరుద్ధమనిగ్రంథములవలన నిర్ణయించుటయుచితమనితోపదు. ఎట్లన, అద్వైతులకు దేవభక్తిశూన్యమని శైవగ్రంథములయందుండును. శైవులకు కర్మాసక్తి మృగ్యమని యద్వైతగ్రంథములయందుండును. ఈయిరువరకు ముక్తియే పూజ్యమని వైష్ణవ గ్రంథములయందుండును. కావున ఏమతగ్రంథములవలన నేమతధర్మమునైన నిర్ణయింపనుచితముగాదు. ఈశ్లోకములుచూడగా, తచ్చిష్యో నరకం వ్రజేత్ అని మొదలుగానుండుటచే పాశుపతాది మతనిందాశ్లోకములని స్పష్టమగుచున్నది. ఇట్టిశ్లోకములనుబట్టి పాశుపతాదిమతధర్మముల పరిష్కరించుట యెట్లులుచితమో విజ్ఞులలోచింతురుగాక.

ఈశ్లోకములవల్లనైనను లింగధారణములేని పాశుపతాదులకన్న లింగధారణముగల వీరశైవమే శ్రేయమను నాశయము వ్యక్తమగుచున్నది.

ఆరాధ్యులు పూర్వకాలమునను లింగధారులే.

ప్ర॥ తెలుగునాటి యారాధ్యులు వీరశైవులు గారు. అని పీఠికయందున్నది. దీనికేమి చెప్పదురు?

ఉ॥ తెలుగునాటియారాధ్యులు వైదికవీరశైవులనియు, పూర్వకాలమున వీరు లింగధారులేయనియుఁ జెప్పదుము.

ప్ర॥ వీరశైవమున భేదము గలదా?

ఉ॥ కలదు. వర్ణాశ్రమాచార సహితమైనదియొక్కటియు, వర్ణాశ్రమాచార సహితమైనది వేరొక్కటియు నని యిట్లు వీరశైవము రెండు విధములుగా నున్నది. ఈయర్థము శంకరసంహితాదులయందు గలదు. ఇందు తెలుగునాటి యారాధ్యులు వర్ణాశ్రమాచారసహితమైన వైదికవీరశైవమునకు సంబంధించినవారగుదురు.

ప్ర॥ లింగము ధరించిన వీరమాహేశ్వరుడు (వీరశైవుడు) వర్ణాశ్రమధర్మములను, వైదికకర్మములను విడుచుటే వీరవ్రతమని పీఠికయందు గలదు. ఇట్లుండగా వైదికవీరశైవమని యొక కలదనుటయెట్లు?

ఉ॥ పీఠికయందట్లున్నమాటనిజమే. వారట్లు వ్రాయుట సామాన్యముగాని ప్రమాణసిద్ధముగాదు. సర్వాశ్రమధర్మములను విడుచుట వ్రతమని యెందైన గలదా? వీరశబ్దమున కీయర్థము విపరీతముగా సహజముగాదు.

లోకమునందు వీరశబ్దము శూరులగు యోధులయందు ప్రబలింపఁబడుచున్నది. వీరరసమునకు నాలంబనమైనవారు వీరులు.

ప్ర॥ వీరులు సంగ్రామములయందు వీరరసమును ప్రియముగా వినియోగింతురు. అట్లే వీరశైవులును తమయందుగల వీరరసమును మతాంతరులయందు వినియోగించుటచే వీరికి వీరశైవుల సంజ్ఞ కలిగెనా?

ఉ॥ ఇదియు విపరీతశంకయే. ఏలన, వీరరసమునకు స్థావరము ఉత్పాహము. వీరలు దమయత్సాహమును వైదికకర్మము విడుచుటయందుగాని ఎదిరిమతములవారిని విధ్వంసముచేయుటయందుగాని వినియోగించుటచే వీరపదమేర్పడినదిగాదు. ఇంకేమన, పదము శైవపదముతో సామానాధికరణ్యము గలిగియున్నది. పదమునకైననో శివభక్తుఁడని యర్థము. వీరుఁడైన శివభక్తుఁడు శివభక్తియందు సత్యంతోత్సాహముగలవాఁడనుట.

లోకమునందు వీరపతివ్రతయని పతివ్రతయందును వీరపతి విశేషింపఁబడుచున్నది. అప్పుడు పాతివ్రత్యమున నుత్సాహము రాలని యర్థముగ్రహింపవలయుగాని కడమవారిని కఱచుననికలరక్కననియో యర్థము గ్రహింపఁబడునా?

ఇదిగాక, దాననీరడు, ధర్మవీరడు అని మొదలుగా వ్యవహారంబునుగలదు. అట్లొకడని దానగుణంబునను, ధర్మగుణంబునను నుత్సాహముగల వాడనియే యర్థవగుగాని కడమదాతలను, కడమధార్మికులను జంపువాడని యర్థము గ్రహించవలెనా.

ప్ర॥ బసవేశ్వరాదులు తమమతమునఁ జేరిని మతాంతరులను వధించి వీరశైవమును నిల్పుటచే దానికాపేరు నచ్చియుండగూడదా ?

ఉ॥ మతప్రచారముచేయునప్పుడు ఎదిరిమతములవారిని జంపుటలో జంకుగల మతాచార్యులెవరు ? శంకరాచార్యులొకఁడనొకైన జాద్ధాదులను గానుగలలోపేయించి క్రీష్ణినిఁగట్టు చరిత్రములయందు లేదా ? కావున వీరశైవమును పేరు కారణాంతరము చేవచ్చినదిగాదు.

ప్ర॥ వీరశైవులు ప్రాణలింగము లొపించినని గండగలైత వేసికొని చనిపోవలసినదేకాని వారుజీవించియుండరాదు అని వ్రాసియున్నారు. ఇట్టి కఠినవ్రతములను బట్టి వీరశైవమును పేరు కలిగియుండగూడదా?

ఉ॥ కఠినవ్రతములను బట్టి యట్టిపేరురాలేదు. వారికట్టి కఠినవ్రతములు గలవని ట యార్హధర్మములనెరింగినవారికి వింతగలిగింపదు. వ్రతములే కఠినంబులు ప్రతిభంగమునందు భృగువతనాదిమూలమున నామరణాంతప్రయత్నితములను ధర్మశాస్త్రములయందు మహర్షులు విధించియుండిరి. కావున నిట్టివాని వీరశైవాది లక్షణములగా చేసిన పరిష్కారము స్వయంతముగాని యెదిరిమతముగాని యేదియు నెఱుంగనివారల కాలయాపనమునకు నుపయోగించునెగాని నిజము దెలుప నేమాత్రముపయోగింపదు.

ప్ర॥ పీఠికయందు 76 పేజీ, ఆంధ్రారాధ్య సంప్రదాయము పూర్వకాలమున నీశవాచార్యపరంపర వారసంప్రదాయముగా నెయుండెనని నేను దలంచుచున్నాఁడను. పెక్కువిధములఁ జూడగా నాంధ్రారాధ్యసంప్రదాయమిట్టిదిగా గానవచ్చు చున్నను లింగధార

ణము, కరపీతార్చనము, వట్టల వివేకము మొదలగునవి వీరశైవసంప్రదానములగునవి గొన్ని గూడ గలసియుండుటచే వీరును వీరశైవులను లేమోయనియు సంశయము గల్గును. అనియు, 78 పేజీ, దహనమున స్నానము నేడాద్రాధారాధ్య సంప్రదాయమున లేదు. కాని రామస్వాత్రమున వీరు వీరశైవులనగాను. ఇటీవల వీరు లింగధారణముతోకాబాటు ఖననసంస్కారమునుగూడ పరిగ్రహించియుండవచ్చును. అందుటచే నారాధ్యులు లింగధారణము, కరపీతార్చనము మొదలగువానిని మధ్యకాలమున జంగములనుజూచి పరిగ్రహించినట్లు నూచింపించున్నారు. దీనికేమి చెప్పదును?

ఉ॥ ఆరాధ్యులు జంగములనుజూచి లింగధారణములను గ్రహించినట్లు బ్రాహ్మణులు దేవాంగులనుజూచి యజ్ఞోపవీతధారణమును పరిగ్రహించినట్లును, ఆర్యులు అహంసాధర్మమును బాధించినట్లును జంగములనుజూచి బోలెయున్నది.

ఉత్తమధర్మమును నేరినద్దనుండిగ్రహించినను దానినిగూడ శంకరాచార్యులవారు ఆద్వైతమును బాధ్యులనద్దనుండి గ్రహించి యుండిరిగాదా?

ప్ర॥ శంకరాచార్యులవారు శ్రు॥ ఏకమేవాద్వితీయం బ్రహ్మసిద్ధిః ఈ మొదలగు శ్రుతులనుబట్టి యద్వైతముగ్రహించిరిగాని బాధ్యులనుజూచి గ్రహించిరా?

ఉ॥ ఆరాధ్యులు శ్రు॥ నమోబ్రహ్మణేధారణమేలస్తు అని, కరణాధారముతానూనూసం॥ లశు॥ అమృతస్యదేవధారణోభూయం సం॥ ఈ మొదలగు శ్రుతులనుబట్టి లింగధారణము గ్రహించిరిగాని జంగములనుజూచిగ్రహించిరా? లేదు. సీరికాకర్తల మతమునుబట్టి యట్లు చెప్పవలసివచ్చెను. వీరియభిప్రాయమునుబట్టి యారాధ్యులు జంగములను జూచియే లింగధారణము నవలంబించిరిగాని గ్రహంతము జంగములనుబట్టిగ్రహించిరి ఆయంశముచే

మున్ను చో బాగుండును. అది దెలిపియుండలేదు. పాశుపతులు, కాలా
శైవులును ననుచారికి లింగధారణలేదనియె నిర్ణయించిరి. ఆరాధ్యులు
నీర శైవులనుజూచి గ్రహించినవారలెగదా? దీనింబట్టి లింగముధరిం
తారుట వీర శైవులకు వేరొకరితోపనిలేదు. గాని కడమవారికిమాత్రము
అట్లావలయుగాబోలు! ఆహా! వీర శైవు లెంతధర్మము ఈశాస్త్రిలవారికి
అవీర శైవులమీద నిట్టియచగ్రహముగలుగ నేని కారణమో తెలియదు.
అదియుండుగాక, కరపీఠార్చనముగూడ వీర శైవధర్మమేయనిరి. పార్థివ
లింగమునకు నెందఱోస్కార్తులును కరపీఠార్చనమే చేయుచున్నారు.
అహో రాష్ట్రదేశముదంతటను బ్రాహ్మణులయందు కరపీఠార్చనమే
ప్రసిద్ధమైయున్నది. మాణిక్యప్రభువను సిద్ధుని మతమునందునే
నుకరపీఠార్చనమే జరుగుచున్నది. ఇట్టిధర్మములు జంగమయ్యల
ద్వారా గ్రహింపఁబడినవచుటకంటె సాహసము వేరొండుకన్నట్టదు.

ప్ర॥ తెలుగునాటియారాధ్యులు పూర్వకాలమున లింగధా
రులుగారు. వీరు శివాచార్యుల సంప్రదాయమువారని పీఠికా
శైవులు వ్రాసియున్నారు. ఇందుమీయభిప్రాయమేమి?

ఉ॥ వీరు పూర్వకాలమునను లింగధారులేయగుదురు, గాన
వీరును నారాధ్యసంప్రదాయమువారే! అట్లుగాక శాస్త్రిలవారు
శైవులట్టులోకపక్షమున శివాచార్యసంప్రదాయమువారేయనియెంచు
చును. అట్లైనను లోపముగానిమీపడు. ఏలన, స్కార్తులు, వైష్ణవులు
న్నగువారైనను శైవదీక్షగ్రహించినచో నారాధ్యులనుగానె యెం
నట్లు సహజ శివభక్తికలితులును పరమపాశుపతులునగుశివాచార్య
సంప్రదాయమువారు లింగధారణదీక్ష గ్రహించియున్నచో బంగరు
సారథమబ్బినట్లెగదా?

ఆశివాచార్యులును జగద్గురుత్వమును వహించినవారే యని
శాస్త్రిలవారే వారిని పెక్కువిధముల ప్రశంసించియున్నారు. వారు
ప్రవృత్తులు కానిండు. లేక సామాన్యులు కానిండు, దానికి మన
స్సేదేమి చేయగలము?

మన గోత్రులు మహాతపోధులని గర్వపడుదుమా? జన్మము లవిమర్శనీయములుగా నున్నవని విచారపడుదుమా?

దాననె మహాభారతము ప్రజాగరపర్వమున,

శ్లో॥ ముసీనాంచ నదీనాంచ కులానాంచ మహాత్మనాం
ప్రభవోనాథి గంతవ్య స్త్రిణాం దుశ్చరితస్యచ॥

మునులయొక్కయు, నదులయొక్కయు, కులములయొక్కయు మహాత్ములయొక్కయు, స్త్రీలదుశ్చరితముయొక్కయు మూలము విమర్శింపగూడదనియున్నది. అయినను

ఈశాస్త్రిలవారు తెలుగునాటియారాధ్యుల పూర్వకాలస్థి మాత్రమేపరిష్కరింపఁ బూనిరో, అట్లుగాక వైష్ణవులు, అద్వైత మొదలగువారి యందఱయొక్క పూర్వకాలస్థితినిగూడ పరిష్కరింపబూనిరో, ఆపరిష్కారముల నేగ్రంథమున విశేషీకరించిరో తెలియదు.

కల్పసూత్రకర్తలగు ఋషులు చాలవరకు నద్వైతము ఖండించి ద్వైతమును సిద్ధాంతము సేసియున్న కారణమున పూర్వఋషి సంప్రదాయమువారందఱు నిజముగా ద్వైతములేయని సికొని యద్వైతము లిప్పుడేమి మార్గమవలంబింతురో. ఆరాధ్యులను తమపూర్వులు లింగధారులుగారని పేరి పరిష్కారమున గ్రహించి యట్టిమార్గమునే యవలంబింతురని గ్రహించుడు.

పండితత్రయము-లింగధారణము గలదే?

ప్ర॥ తెలుగుదేశపువారగు పండితత్రయము (శివలెంకమఱి పండిత, శ్రీపతిపండిత, మల్లికార్జునపండితులు) లింగధారులను బలవదాధారములు నాకు గానరాలేదు. మల్లికార్జునపండిత ఘ్యుల గ్రంథమున నెక్కడను లింగధారణప్రశంసయేలేదుగదా? పీఠికయందు గలదు.

దీనింబట్టి పండితత్రయమునకు లింగధారణలేదని స్పష్టమగుచున్నది. పండితత్రయమునకే లింగధారణలేనప్పుడు పూర్వకాలమున లింగధారణమున్నదనుటయెట్లు?

ఉ॥ పండితత్రయమునకు లేదని తేలినప్పుడగదా పూర్వకాలమున నున్నదనుట యెట్లుమీరు సంశయించుట.

ప్ర॥ పండితత్రయమునకు నున్నదని దేనినిబట్టి ధ్రువపరుతురు?

ఉ॥ లేదనిమీరు దేనినిబట్టి ధ్రువపరుతురు ?

ప్ర॥ పండితత్రయము లింగధారణలనుటకు నాకు బలవదాధారములు గానరా లేదని పీఠికాకర్తలు వ్రాసియున్నారగదా?

ఉ॥ బలవదాధారములు వానికి గానరాకున్నను మాకు గానవచ్చుచునేయున్నవి.

ప్ర॥ మీకుగానవచ్చిన బలవదాధారములెవ్వీ ?

ఉ॥ వారు లింగధారణగరనుటకు బలవదాధారములు గావలయుగాని వారులింగధారు లనుటకు బలవత్తర శ్రమాణములతో బనిలేదు.

ప్ర॥ అదియేల ?

ఉ॥ పండితత్రయముయొక్క వంశమువారు పెక్కురిప్పుడును కలరు. వీరందఱు లింగధారణగానేయున్నారు. దీనింబట్టి వీరి పూర్వులను లింగధారు లేయని యనమానశ్రమాణముచే నేర్పడును. ఇదిగాక వీరు లింగధారణగరని శాస్త్రులవారొక్క శ్రమాణమునైనఁ జూపియున్నారా? లేదు. ఇట్లుండ, వీరు లింగధారులు గరనుటయెట్లు ?

ఇదిగాక పండితత్రయమనవార లక్షసిద్ధులుగారు. ద్వాదశశైవాచార్యులలోఁజేరినవారు. వారులింగధారిమతమును సిద్ధాంతము?

సేయకున్నచో లింగధారి బ్రాహ్మణశాఖకు నాచార్యకోటికంటే
నెట్లు సేయదురా? వారిని నాచార్యులనుగా కడమవారెట్టులంగీకరింతును?
కాబట్టి పండితత్రయము లింగధారులేయవట నిర్దిష్టవాదము.

ప్ర॥ అగుగాక, పండితత్రయము లింగధారులనుటకు నన
మాన ప్రమాణములుగాక శబ్దప్రమాణములను గనఁబరుపగలరా!
ఉ॥ అవసరమైనచో నట్లే దెలుపఁబడును.

మంచెనపండితుడు లింగధారియే.

ప్ర॥ మొదట శివలెకమంచన పండితుఁడులింగధారియనుటకు
శబ్దప్రమాణమేమిగలదు?

ఉ॥ శివలెకమంచన పండితునిచరిత్రమే ప్రమాణము.

ప్ర॥ ఆచరిత్రమొందున్నది?

ఉ॥ సోమనాథకృతమగు బసవపురాణమునందె కలదు.

ప్ర॥ బసవపురాణముననున్న యాచరిత్రమున మంచెన పం
తుఁడు లింగధారియని బోధించు వాక్యమెద్ది?

ఉ॥ బసవపురాణము 198 పేజీ.

అక్కజుబుదంగ నన్యదర్శనుల ముక్కుపైఁ గత్తియనైక్క మప్పటి
నెత్తించి 'వీరమాహేశ్వర' పదమెఱుత్తరు మీశ్వరుఁడొక్కండకర్త

యని ప్రతిష్ఠింపంగ నన్యదర్శనులు అని మొదలుగా గలదు. వరి
దీనింబట్టి వీరమాహేశ్వరపదమె యుత్తమమనియు, శివుఁడొక్కండక
కర్తయనియు, మంచెనపండితుఁడు సిద్ధాంతము సేసినట్లు తెలియ
చున్నది. ఆయన చేసినవానిలో మొదటి సిద్ధాంతము వీరమాహేశ్వ
రపద ముత్తమమని గదా? వీరమాహేశ్వరపదమునకు నర్థము
తెలియునెడ నాసిద్ధాంతకర్త లింగధారి యగునో కాడో యచ సంద
యము నివర్తింపకమానదు.

ప్ర॥ వీరమా హేశ్వరపదమునకు నర్థమేమి?

ఉ॥ వీరమా హేశ్వరుడన్నను, వీరశైవుడన్నను పర్యాయపదములె యగుగదా?

ప్ర॥ ఈయర్థము నెల్లరు నంగీకరింతురా?

ఉ॥ కడమ వారంగీకరించినను నంగీకరింపకున్నను పీఠికా కర్తలగు శాస్త్రులవారుమాత్ర మంగీకరింపకతక్కరని యొ చెడ.

ప్ర॥ అదియేల?

ఉ॥ బసవపురాణపీఠిక 74 పేజీయందు నీశాస్త్రులవారే వీరమా హేశ్వరుడనగా వీరశైవుడే యని యర్థము వ్రాసియున్నారు. దీనిం బట్టి శివలెంకమంచెన పండితుడు కాశీపట్టణమునందు వీరశైవసిద్ధాంతముగావించినట్లు స్పష్టమగుచుండగా పీఠిక 79 పేజీయందు శ్లో॥ శివలింగం కరాద్యం గే వీరశైవస్తుధారయేత్॥ అను వచనమునుబట్టి లింగధారణము మాత్రమే వీరశైవాసాధారణధర్మమని పరిష్కరించిన శాస్త్రులవారు మంచెనపండితుడు లింగధారిగాడని యంగీకరింప సాహసించురా?

ప్ర॥ మంచెనపండితుడు తాను లింగము ధరింపకయే లింగధారణసిద్ధాంతము నేసియుండగూడదా?

ఉ॥ అది సిద్ధాంతమేయగుచో నీవేల యాచరింపవని తన్నొరులకుగకుండరుగాన నట్టి తెలివిమాలిన పనికి సిద్ధాంతకర్తలు ప్రవర్తించరు. కావున శివలెంకమంచెన పండితుడు లింగధారియే యనుట సప్రమాణము నిర్వివాదము నగును.

ప్ర॥ శివలెంక మంచెనపండితుడు సోమశంభుని మనుషుడట గాడదేశమున గోళకీ మఠమునుపేరనున్న గొప్పశైవాచార్య మఠమునకు సోమశంభువు భావశంభువు మొదలగువార లధిపతులని తెలియుచున్నది. సోమశంభువు తనపేర నొకపద్ధతిరచియుచును, దానినిబట్టి

యాతడు పాశుపత శైవసంప్రదాయమువాడని తెలియుచున్నది. ఓ బట్టి యీయనమనుమడైన శివలెంక మంచెన పండితుఁడును శివచార్య సంప్రదాయమువాడె యగుగాని లింగధారణగలవాడె గును?

ఉ॥ లోగడ మంచెనపండితుఁడు లింగధారియని సప్రమాముగా దెలుపఁబడియెను గాన సోమశంభునకు మనుమఁడైనను తా లింగధారణము గ్రహించియుండవచ్చును.

ఇదిగాక, సోమశంభుని పద్ధతి యనుగ్రంథము మాత్రము బట్టి సోమశంభ్యాదులు లింగధారులుగారని నిర్ణయింప ననువుపడకు. సోమశంభుఁడు మొదలగువారు శివాగమ పారదృశ్య లగుటచే లోకోపయోగమునకై స్థావర పూజాపద్ధతులనుగూడ రచించియుదురు. దాక్షిణాత్యులగు గురుకులులు తమకు స్థావరపూజా పద్ధతి మాత్రమే యుపయుక్తమైనదగుటంజేసి యద్దానిని మాత్రమే ప్రచారముననుంచికొనియుందురు, గాన సీమాత్రమున వారు లింగధారుల గారనుట సహేతుకముగాదు.

మంచెనపండితుని వంశస్థులునేటికిని, లింగధారులుగా నుంటును, మంచెనపండితుడు లింగధారియని చరిత్రలవలన నేర్పడుట నాయనకు తాతలైన సోమశంభ్యాదులును లింగధారు లేయయియుండురని యూహించుటయే ఋజుపద్ధతియగును.

శ్రీవతిపండితుఁడు లింగధారియేయగును.

ప్ర॥ శ్రీవతిపండితుఁడు లింగధారియనుటయెట్లు ?

ఉ॥ చరిత్రలనుబట్టియే.

ప్ర॥ శ్రీవతి పండితునిచరిత్రమెవ్వరుచెప్పిరి ?

ఉ॥ కాశీనాథుని వీరారాధ్యుఁడు శ్రీవతి పండితుని చరిత్రమును చెప్పియుండెను.

ప్ర॥ అందేమికలదు ?

ఉ॥ ధర్మగుప్తాభ్యుదయమున నీకథ నిట్లు వివరించి చెప్పినాడని బసవపురాణ పీఠిక 64 పుటయందు.

గీ॥ అరయఁదత్పండితేంద్ర నిజాంశభూతి
భవులు శ్రీపతిమంచెనఁపండితులును
మల్లికార్జున పండితుఁడెల్ల జనులు
వినుతులొనరింప వెలసిరుచ్చితలమున॥

గీ॥ వారు భువి వీరశైవప్రవర్తనంబు
బ్రాహ్మణాచారమగునంచు బత్యమాన
వేదవేదాంతసిద్ధాంతవిశ్రుతముగఁ
దెలియఁజేయుచు విలసిల్లి రలఘు మహిమ॥

అని యిట్లు పీఠికాకర్త లుదాహరించిన పద్యములలోనె శ్రీపతి పండితాదులు వీరశైవధర్మాచరణము బ్రాహ్మణాన్త్యమేయ మేయని సిద్ధాంతము చేసినట్లున్నది.

పీఠికాకర్తల యభిప్రాయమునుబట్టి చూచినను లింగధారణము లేని వీరశైవసిద్ధాంతము సంభవింపదుగదా? దీనింబట్టి పండితత్రయము లింగధారులేయని స్పష్టమగుచున్నది.

తరువాత శ్రీపతిపండితుని చరిత్రమున,

సీ॥ సరవిఁ గృష్ణానదీన్నానంబుగాపించి నిత్యకృత్వింబులు నెఱయఁదీర్చి
వచ్చుచోఁబురవీధివనుధేశుమదగజంబుదేర దొలగుచునచటనొక్క
గొడగరి వాకిలిగడుజొచ్చినిలిచిన నంతఁ దద్గృహవేధియగుదెంచి
శరణార్థి, గురురాయ సతతంబునావ్రతంబాద్యరయ్యలకు శివార్చనంబు

గీ॥ దగసలుపుచుండ నొకయయ్య తక్కువయ్యో! నేను ల్లింగైక్యమింక
నాకు నిక్కమనిన! మంచిదని వాని వ్రత మొనరించి వేడ్క
వచ్చు దేశికుఁగని పరవాదులుదిరి॥

అని మొదలగు పద్యములుగలవు. అందు

శ్రీపతిపండితుఁడు కృష్ణానదియందు స్నానముచేసి నిత్యకృత్యము నెఱవఱు దీర్చికొనివచ్చునెడ నెదురుగా మదగజంబాకటి వచ్చుచుండు గాంచి యొక్క గొడగరివాని వాకిట నొదిగి నిలిచియుండ నాయితీ వాఁడు వచ్చి శ్రీపతిపండితునకు మ్రొక్కి స్వామీ! నాకు ప్రతిదినము నార్చును మా హేశ్వరుల నారాధించు వ్రతము గలదు. నేడో మా హేశ్వరుండుదక్కువయ్యెను. నాకు వ్రతము జరుగనియెడ లింక క్యము తప్పదని వచింప నామహాత్ముండు దాని కియ్యకొని యాతఁడ వ్రతంబు నెరవేర్చి వచ్చుచుండగా పరవాదులు గాంచి యీశ్రీపతి పండితుండు గొడగరివాని యింటియందు భుజించెనని రాజునకుఁ దెలిపి పండితునిం బహిష్కరించి పచనాదులకు నగ్ని నెసఁగమన్న నప్పుండితేంద్రుండు వీణిహోత్ర) నాకర్షణంబుజేసి తనమీదనున్న పట్టుపచ్చడంబునం బంధించి శైవగృహంబులందక్క కడమయి నుండకుమని యానఁబెట్టి విజయవాటికాపుర మల్లికార్జునదేవు నాగ్ని యదిగ్భాగముననున్న జమ్మికొమ్మకుం గట్టిన నంతఁ దద్దామవాఁడ వ్యులగు ప్రతివాదులకు నగ్ని కరవగుటయు రాజుతోగూడ నందఱు శిరణార్థులయి తచ్చిష్యులైరనియుఁ దెలియుచున్నది.

ఆర్వురు మా హేశ్వరుల వ్రతము వట్టలములకు, వట్లంగులకును సంబంధించినదిగాన వీరశైవ వ్రతమగుగాని వేరొకటిగానేరదు లింగధారి గానివాఁడీ వ్రతమున నుపయుక్తుఁడుగాడు గాన నీచర్చి ముంబట్టి శ్రీపతిపండితుఁడు లింగధారియేయని తెలియుచున్నది.

ప్ర॥ శ్రీపతిపండితుని చరిత్రము సింకెవరైన దెలిపియుండిరా ఁడ॥ సోమనాథుండు బసవపురాణమునను, మల్లికార్జునహా తుండు శివతత్త్వసారముననుగూడ నీచరిత్రము జెప్పియుండిరి.

ప్ర॥ అదియెట్లు?

ఉ॥ బసవపురాణము 210 పేజీ.

భక్తుండు శ్రీపతిపండితుం డీశు భక్తుని కిలఁగోటి బ్రాహ్మణులైన
నెనయన్న నాలుకనే గోసివైతుననుచు ననంతపాలుని సభాస్థలిని
నెక్కొనగాఁ జుడ్రవిప్పులుగాదె చక్కన పొత్తిపచ్చడమున ముడిచె.
లనియు మల్లికార్జునపండితుఁడు శివతత్త్వసారమున

క॥ ఒక్కడైవముశివుఁడని
నిక్కము సేయుటకుముడిచె నిప్పులుసీరక
స్రుక్కశ్రీపతిపండితు
డక్కజముగవిజయవాడనలఱిమిశివా ॥

ప్ర॥ బసవపురాణము, శివతత్త్వసారము ననువానినిబట్టి శ్రీ
పతిపండితుఁడనంతపాలుని సభాస్థలమున ప్రతిజ్ఞసేసి జమ్మిచెట్టున
నగ్నిని బాధించినట్లుమాత్రము దెలియుచున్నదిగాని యతఁడు లింగ
ధారియని తెలియుచున్నదా ?

ఉ॥ బసవపురాణ శివతత్త్వసారములనుబట్టి యనంతపాలుని
సభాస్థలిని చర్చఁజరిగినమీద నగ్నిని బంధించెననిమాత్రము తేలినను
నట్లు చర్చజరుగుటకును, నగ్నిని బాధించుటకును కారణము గొడ
గరివానివ్రతము నెగ్గించుటయని గ్రంథాంతరములవలన దెలియు
చున్నదిగానను, ఆయన లింగధారిగానిది యట్లునెగ్గించుట యసంభ
వము గానను శ్రీపతిపండితుఁడు లింగధారియనుట బసవపురాణ శివ
తత్త్వసారములకును సమ్మతమేయని స్పష్టమగుచున్నది.

ఇదిగాక, శివభక్తునకు గోటిబ్రాహ్మణులైన సరికారనివాదించి
నట్లు బసవపురాణమువలనఁ దెలియుచున్నది. ఈవాదము భక్తుఁ
డైన గొడగరివానియొక్క యాభిక్యముచు దెలుపనేయని విశేషమగు
చున్నది. ఈసందర్భములను గ్రంథాంతరోక్తచారిత్రమునె యనూ
దించుచున్నవి గాన శ్రీపతిపండితుఁడు లింగధారియేయని స్పష్టమగు
చున్నది.

మల్లికార్జునపండితుఁడు లింగధారియేయగును.

ప్రథమప్రమాణము.

ప్ర॥ మల్లికార్జునపండితుఁడు లింగధారియనుటకు నేమిప్రమాణము ?

ఉ॥ సోమనాథుడురచించిన మల్లికార్జున పండితారాధ్యత్రమే ప్రమాణము.

ప్ర॥ అందు మల్లికార్జున పండితుడులింగము ధరించినట్లుగల

ఉ॥ భవహరుసాక్షాదభవు జితభావ । భవుశివు శ్రీకోటి యారాధ్యదేవు శ్రీపాదుకేందీవరంబులకు । భావం బెలర్పనర్పణమరించి । పడసిప్రాణార్పణప్రాణలింగంబు ॥ అనుటచే లింగమధునట్లును, మఱిలింగధారణమహిమ వేదముల నెఱుగరె నదిదా నెయ్యవియనిన॥అను మొదలగు ద్విపదలచే మల్లికార్జున పండితులింగధారణసిద్ధాంతముచేసినట్లును స్పష్టమగుచున్నది.

ప్ర॥ పీఠికాకర్తలు మల్లికార్జున పండితారాధ్యుల గ్రంథమనక్కడను లింగధారణప్రశంసయే లేదుగదా? అని వ్రాసియున్నామల్లికార్జునపండితుఁడు లింగధారియే యైనచో తానురచించిన తత్త్వసారమున లింగధారణసిద్ధాంతము నేలసేయుకుండును ? బట్టి యాయనకు లింగధారణములేదని స్పష్టమగుచున్నది. సోమనాథుఁడు మల్లికార్జునపండితునకు లింగధారణముండునని యూహతోతానులింగధారిగాన యాయనయు లింగధారియనియో వ్రాసివ్రాయనగును.

మల్లికార్జునపండితుఁడు లింగధారి యగునా కాఁడాయనంశయము గలిగినప్పుడు ఇతరుఁడు చేసిన గ్రంథముకంటె మల్లికార్జునపండితుని గ్రంథమునకే యెక్కువ ప్రామాణ్యముండునుగళివత త్వసారమునుబట్టి మల్లికార్జునపండితుఁడు లింగధారి కా

స్పష్టమగుచుండగా సోమనాథకృతులనుబట్టి యాయన లింగధారియని నిర్ణయించుట యెట్లులుచితమగును?

ఉ॥ ఇది యెట్లు లుచితమో యవధానముతో వినుము. శివ తత్త్వసారమునుబట్టి మల్లికార్జునపండితుఁడు లింగధారి కాఁడని యేర్పడదు. ఏలన, శివతత్త్వసారము సంపూర్ణగ్రంథము లభింపనలేదని ప్రకాశకులు తెలిపియున్నారు. ఇట్లుండ అసంపూర్ణమగు గ్రంథమును బట్టి గ్రంథకర్త లింగధారిగాఁడనుట న్యాయముగాదు.

ఇదిగాక సంపూర్ణగ్రంథమున లింగధారణప్రశంసలేకున్నను నామాత్రమున మల్లికార్జునపండితుఁడు లింగధారి కాఁడనఁగూడదు. ఏలన,

కల్పసూత్రకారులైన పదునెనమండ్రు మహర్షులలో నొక్క బోధాయనుఁడుతక్క యజ్ఞోపవీతమును విధించినవాఁడే లేడు. ఈకారణమున కడమమునులందఱు యజ్ఞోపవీతధారణములేదని నిర్ణయింప నగునా?

అదిగాక, మల్లికార్జునపండితుఁడు శైవదీక్షను వివరించియె యుండెను, అది లింగధారణదీక్షయెయని యేలగ్రహింపరాదు?

మఱియు మల్లికార్జుననే పండితకృతినిబట్టి పీఠికాకర్తలు మల్లికార్జునపండితుఁడు లింగధారి కాఁడని నిర్ణయించుచున్నారో ఆశివతత్త్వసారమును, సోమనాథుఁడు చూడకుండెనా? చూచియుండినచో దానినిబట్టి గ్రంథకర్త నిజస్థితి యాయనకుమాత్ర మెట్లు తెలియుకుండును? తెలిసినప్పుడు నిజముగ్రహింపఁజాలక మల్లికార్జున పండితుని చరిత్రమునూహించి వ్రాయవలసిన గ్రహచార మాయన కేలపట్టెను?

ప్ర॥ నిజముదెలిసినను సోమనాథుడు తాను లింగధారిగాన మల్లికార్జునపండితుఁడును లింగధారియేయని కల్పించి వ్రాసియుండఁ గూడదా?

ఉ॥ అసత్యదోషమును మహనీయుడగు సోమనాథునిపై
పించుట మహాసాహసము.

లింగధారిగాని మల్లికార్జున పండితుని లింగధారినిగా గ
సోమనాథునకేమియవసరమువచ్చెను. చరిత్రమువ్రాయ నాయ
నిజమైన లింగధారి యెక్కడనుదొరకఁడయ్యెనా ?

లేనివానికి లింగమున్నదని గల్పింపఁజూచినచో నట్లు
గములేనివా రెందఱులేరు ? మల్లికార్జునపండితునకే గల్పిం
మఱియు సోమనాథుఁడు పండితారాధ్యచరిత్రమునందు

భవిగృహక్షేత్రాది పథవర్జితుండ, భవిజనదర్శనస్పర్శ నా
వివిధదానాదాన విషయదూరగుడ॥ ననుటచే భవిజనముయొక్క
నము, స్పర్శనము, ఆలాపము మొదలగునవి లేనివాఁడనని వ్రా
యుండెను. ఆయనకేమల్లికార్జున పండితుఁడు లింగధారి కాఁడని
యున్నచో గలలోనైన నీయననుగూర్చిన ప్రస్తావమునిచ్చగించు
అట్టివాఁడు నాలుగునూర్లపుటల కధికమగు గ్రంథముతో భవి
వర్ణించును ? కావున మల్లికార్జున పండితుఁడు లింగధారి కా
చారిత్రవిరుద్ధము.

ఇదిగాక మల్లికార్జునపండితుఁడు మనకంటె సోమనాథ
చాలసమీపకాలమువాఁడు, కావున నాయనకుఁ దెలిసినదే నిజ
విశ్వసింపకతీరదు.

పీఠిక 6 పుట,

1168 లో బసవేశ్వరుఁడు లింగైక్యమందెను. 1170 కే
తారాధ్యుడును లింగైక్యమందియుండును.

ఇట్టి పండితారాధ్యులవారి శిష్యునితో సంభాషించి
పురాణకథార్థముల నెఱిగిన పాల్కురికి సోమనాథుఁడు 1190

ములకంటఁ దర్వాతివాఁడైయుండఁడు. అది దుద్రదేవుని పరిపాలన కాలమేకదా?

మఱియుఁ బండితారాధ్యులవారు లింగైక్యమందినపిదప వారి శిష్యుఁడైన దోనమయ్య, వాచిప్రథమపుత్రుఁడైన కేదారయ్యకు లోకారాధ్యపట్టమునుగట్టి తాననర్గళముగా భక్తిరాజ్యమేలుచున్నట్లును, కేదారయ్యయు నలుగురు పుత్రులంగాంచి వంశాభివృద్ధితో నున్నట్లును బండితారాధ్యచరిత్రమునఁ గలదు. పాల్కురికి సోమనాథుని పండితారాధ్యచరిత్రరచనాకాలమునకుఁ బండితారాధ్యులవారి శిష్యుఁడును, బుత్రుఁడును సజీవులైయున్నారని మనుమలు పేర్వలయుచున్నారని దీనివలన నేర్పడుచున్నది. సోమనాథుని గ్రంథములలోఁ బండితారాధ్యచరిత్ర కడపటిది. ఈసాధనమును బట్టిచూచినను బండితారాధ్యుల లింగైక్యమునకుఁ దర్వాత నిర్వది ముప్పది యేండ్లకే దుద్రదేవుని పాలనకాలముననే (ఇంచుమించుగా 1190) సోమనాథుఁడు ప్రసిద్ధగ్రంథకర్తయైనట్లు స్పష్టమగుచున్నది. అనియున్నది.

పండితారాధ్యుల లింగైక్యమున కిరువది ముప్పదియేండ్లకే పండితారాధ్యుల శిష్యుఁడు, పుత్రుడును సజీవులైయుండగనే సోమనాథుఁడు లింగధారణలేని పండితారాధ్యునకు లింగధారణ మున్నదని యెట్లువాయును. ఇట్టి యనత్యచరిత్రమునకు పండితారాధ్యుని శిష్య పుత్రాదులెట్లు సమ్మతించురు? ఆగ్రంథము లోకమున నెట్లు ప్రకాశము నొందఁగలుగును? కాబట్టి సోమనాథుఁడు మల్లికార్జునపండితునకు లింగధారణము లేనిదే కల్పించి వ్రాసెననుట కల్ల. దానంజేసి మల్లికార్జునపండితుఁడు లింగధారియేయగుట యథార్థము.

ద్వితీయ ప్రమాణము. (2)

ఇదిగాక పీఠిక 5 పుట.

జంగమరిత్నంబు శరణసమృత్తుఁడు

లింగైక్యవర్తి గతాంగవికారి
పండితారాధ్య కృపాసముద్రతుండ
మండితసద్భక్తి మార్గప్రచారి
విలసితపరమ సంవిత్సుఖాంభోధి
నలింగరస్థలి సోమనాథయ్యగారు

మొదలగు భక్తులను వేడి బసవపురాణ కథా వృత్తాంతము వే
దాను దెలిసికొన్నట్లు సోమనాథుడు బసవపురాణమునఁ జెప్పిన వా
న్నాడు. మీది ద్విపదలలోఁ గరస్థలి సోమనాథయ్య పండితారాధ్య లే
కృపాసముద్రతుండనికలము. పండితారాధ్యుల వారిశిష్యుడనియే దీని
తదనుగ్రహమున జనించిన వాడనియే దానికర్థమగును. తచ్చిష్యుడని
డనుట యుక్తతరము. పండితారాధ్యుడనగా మల్లికార్జున పండితు
రాధ్యుడే ఆయనశిష్యుడైన కరస్థలి సోమనాథయ్యకుఁ బాల్కు
సోమనాథమకాలమువాడని దీనివలన నేర్పడుచున్నది, అనియున్నది.

దీనింబట్టి కరస్థలి సోమనాథయ్య మొదలగువారివలన సోమనా
థుడు పూర్వవృత్తాంతముల నెఱిగియున్నట్లును, కరస్థలి సోమనా
థయ్య మల్లికార్జునపండితారాధ్యుని శిష్యుడనియు విశదమగు
న్నది గదా.

జంగమరత్నంబు శరణసమృత్తుడు. ఈ మొదలగు విశేషబట్టి
లనుబట్టి కరస్థలిసోమనాథయ్య లింగధారియై యనుట నిస్సంశయము.

ఇట్టి సోమనాథయ్యకు గురువైన మల్లికార్జున పండితుని
లింగధారి కాడనుట పరిహాసావహము కాదా? కావున పండితుని
లింగధారి కాకమానడు.

తృతీయ ప్రమాణము. (3)

ప్రతి పీఠికాకర్తలు మల్లికార్జునపండితునిగూర్చి పీఠిక 74

మల్లికార్జునశండితారాధ్యులకు బ్రాహ్మణ్యము మీద నాస్థగలదు. వర్ణాశ్రమధర్మనిబంధనము మీద దా త్పర్యము గలదు. శివభక్తియందు దన్మయత్వముగలదు. బసవేశ్వరుడు వహ శివభక్తుడని యాయన యెడల నదృశ్యగౌరవమును, నైదికకర్మలను గర్హించి వర్ణాశ్రమాచారములను రూపుమాపుచున్నాడని యత్పత్తియుఁ గాంచినవాఁడై బసవేశ్వరుని దర్శించి వాదించుటకై పోవుచుండఁ ద్రోవలో దన్మృతి వార్తవిసవలసెననియు, భక్తిమీద నలపు బ్రాహ్మ్యంబుతో బాత్తుఁ బాయ లేను నేను బసవలింగ అనియాయన చెప్పెననియుఁ బ్రతీతికలదు. దీనింబట్టికూడ నాతఁడు బసవేశ్వరుని మతమువాఁడుకాడని స్పష్టముగా నెఱుగనగును. అని వ్రాసియున్నారు. దీనింబట్టి మల్లికార్జున పండితుఁడు లింగధారి కాడని నెఱియింపలేదా ?

ఉ॥ ఆచరిత్రముంబట్టి బసవేశ్వరమతమువాఁడు కాడని తెలియుఁగాని లింగధారిగాడని యేర్పడదు. బసవేశ్వర మతము వాఁడుగానిచో లింగధారణముండదను నియమమెందునులేదు. అదినైదిక నిరతైవమునను నుండునని వివరింపఁబడియెచుగదా?

మఱియు సీచరిత్రముఁబట్టియు మల్లికార్జునశండితుఁడు లింగధారియనియే యేర్పడును. ఎట్లన బసవేశ్వరునకు శండితునకును వర్ణాశ్రమధర్మములయెడనే మతభేదముగలదని యాయైతివ్యామును బట్టి చెలియుచున్నది. అది యిరువురులింగధారులైననే సంభవించును. అందు వేటొక్కరు లింగధారిగానిచో లింగధారణంబును మతభేదములమెయ్యెయ్యండునుగదా ? కావున నిరువురును లింగధారులైనను వర్ణాశ్రమధర్మమునెడనే వారికి నభిప్రాయభేదము గలదని యేర్పడుచున్నది.

తురీయప్రమాణము (4)

ప్ర॥ శివతత్త్వసారమునుబట్టి మల్లికార్జునశండితుఁడు లింగధారియని నిరూపింపశక్యమగునా ?

ఉ! వలయుచో నదియుక్తమే. ఎట్లవశితత్వ సారము.

క! జంగమ లింగంబగు భ
క్తుగని పూజింపడేని గోటివిధముల
లింగార్చనచేసిన వృధజంగమ
ముత్తమముగాన స్థావరమునకున్ ||

అను పద్యమున మా హేయ్యరుని జంగమలింగముగా భావించి
పూజింపవలయుని యున్నది. ఆ హేయ్యము లింగధారులలో దక్క
యయ్యలయందు నసంభవము. దీనిబట్టి మల్లికార్జునపండితుడు
లింగధారుని యేర్పడును.

ప్ర! భక్తుడు జంగమ లింగమగునది లింగధారణ సిద్ధాంత
గతమే యనుట సర్వసమ్మతమగునా?

ఉ! ఇట్లునుట సర్వసమ్మతమగు గానున్నను పీఠికాకర్తలకు
సమ్మతమే. పీఠిక 74 పుట. వీరశైవులు జంగములైన (చరించునట్టి)
శివలింగములేయని వీరశైవగ్రంథములు వచుచున్నవి. అని వారె
వ్రాసియున్నారా? దీనిబట్టి శివతత్వసారకర్త లింగధారుని
స్పష్టమగుటలేదా?

పంచమ ప్రమాణము. (5)

ఇదిగాక శివతత్వసారము 82 పేజీ.

క! కుసుమకరారీ శివలిం

గనమేతుల దక్కఁబొందఁగావొగి నిర్మా

ల్యమఖంబని బుడారువు

బసవన నినమెత్తిత్రాని బ్రతుకఁడగుదా ||

అనుపద్యమున శివలింగధారులుదక్క శివనిర్మాల్యము నను
భవింపరాదనిచెప్పి బసవేశ్వరుఁడు విసముద్రానిన వృత్తాంతమునను

చాదించెను తాను శివలింగధారిగానిచో నీచరిత్రము నెట్లుబాహురించును ?

ప్ర॥ బసవేశ్వరునిచరిత్రము నుదాహరించినమాత్రన శివతత్త్వసారకర్త లింగధారియని యెట్లు విశ్వసింపవలయు?

ఉ॥ అందు బసవేశ్వరునిచరిత్రము నుదాహరించుటమాత్రము గాదు. వేరొకవిశేషముగలదు ఏమనిన, మల్లికార్జునపండితుఁడు తాను శివనిర్మాల్యము ననుభవించువాఁడనుట స్పష్టము. అట్లుకానిది తన గ్రంథమున శివనిర్మాల్యముభోజ్యమని సిద్ధాంతము చేసియుండదుగదా?

ఎట్లనైన లింగధారణలేనివాఁడు తాను శివనిర్మాల్యము భుజించుచు తన్నుంబోలువారలకు శివనిర్మాల్యము భోజనముమే యని సిద్ధాంతముసేయుచు 'లింగధారణలేనివాఁడు శివనిర్మాల్యము భుజింపఁగూడదను వాదము నంగీకరించునా? అట్టిచో నిట్టివాదమును గాక విసముద్రావి ప్రత్యక్షనిదర్శనముచూపి యీ వాదమును దృఢపరిచిన బసవేశ్వరచరిత్రముచుగూడ తన గ్రంథమున నిబుద్ధింపఁబూనునా?

కాఁబట్టి శివతత్త్వసారముచుబట్టి గ్రంథకర్తయగు పండితుఁడు లింగధారియేయనుటయుచితము. అయినను ఆగ్రంథకర్త లింగధారిగాడని యన సాహసింపఁబూనినచో దానిచే నంతమాత్రమేగాక యతఁడు పండితుఁడునుగాఁడనియే యంగీకరించినట్లగు.

ప్ర॥ శివతత్త్వసారకర్త భక్తునకు శివనిర్మాల్యము గ్రాహ్యమని సిద్ధాంతము సేసియుండెను. అతమాత్రమున లింగధారియనుట యెట్లు?

ఉ॥ శివనిర్మాల్యముసిద్ధాంతముసేయునప్పుడుశివతత్త్వసారము

36 పుట.

క॥ గురుకృతశివదీక్ష మెయిన్

విరహితమలదేహులగు పవిత్రులు భక్తుల్

హరనిర్మల్యము గుడుతురు

పరమేశ్వరునందు దాసభావముతోడన్ ॥

అనుటచే గురునిచే నెసఁగబడిన శివదీక్షచే త్రిమలముల నశించినకతన పవిత్రులైన భక్తులు శివనిర్మల్యమును భుజింపనగునని యున్నది. ఈగ్రంథము యొక్క పూర్వోత్తర సందర్భములనుబట్టి యీశివదీక్ష లింగధారణదీక్షయేయని విశదమగుచున్నది.

అట్లుగాక, కేవలభక్తులని గ్రహించినను లింగధారులే యని లోకవ్యవహారమువలన నేర్పడును. దాననే బలిమికి లింగముగట్టిన భక్తుడగునా అనుసామెత ప్రవర్తించినది. లింగధారణ లేనివారు కొండలుభక్తులున్నను నీసామెత లింగధారణము భక్తలక్షణములలో ముఖ్యమను నర్థమును బోధింపకమానదు.

మఱియు, శివతత్త్వసారమున శివాచారము, భృత్యాచారము మొదలగు సంప్రదాయములను, శివభక్తుడు కులహీనుడైనను సర్వోత్తమడనుటయు, శివనిండకుల జంపవచ్చునను నిర్ణయము మున్నగు పెక్కుసంశయములు గ్రంథకర్త లింగధారి యనుటనే విశద పరుచుచున్నవి. కావున, మల్లికార్జునపండితుడు లింగధారియే యనుట బహుప్రమాణసిద్ధము.

ఉద్భటుడు లింగధారియే.

ప్ర॥ ఉద్భటునకు లింగధారణమున్నదనుటకేమి ప్రమాణము?

ఉ॥ ఉద్భటునకు లింగమున్నదనుటకు నుద్భటరాధ్యచరిత్రపే ప్రమాణము.

ప్ర॥ దాని నెవ్వరు రచించిరి?

ఉ॥ తెనాలి రామలింగ కవి రచించెను. మఱియున్ గ్రంథమును. సీతీకాకర్తల పరిష్కరించి యుండిరి. అందు నుద్భటునకు లింగధారణముగలదను నెడసంశయము నైనవెలిబుచ్చియుండిరా లేదు.

ప్ర॥ పీఠిక 77 పుట:—ఉద్భటుడు భోజనకు దీక్షాగురుడని పండితారాధ్య చరిత్రమునను నుద్భట చరిత్రమునను గలడు. భోజుడు రచించిన శైవతంత్రము తత్త్వప్రకాశము నేకు సుముద్రితము లైయున్నవి. అందు నేటి యారాధ్య సంప్రదాయ విషయము లేవియు గానరావు. గోళకీమత సంప్రదాయము వారు లిమ గ్రంథములయందు భోజుని గ్రంథములను ప్రమాణముగా గొనియున్నారు. ఉద్భటుఁడీ భోజనకు గురువేయగునేని యాతడు నేటియారాధ్య సంప్రదాయము వాడుగా నేరఁడు. ఆయుద్భటుని వంశమువారగు నాంధ్రారాధ్యులు గూడ భోజ గ్రంథగోళకీమతా చార్యకృత గ్రంథోపదిష్టమగు వైదిక శైవసంప్రదాయము వారేయగుదురు. అని వ్రాయఁబడి యుండుటచే నుద్భటుడు లింగధారి గాడని యేర్పడుటలేదా?

ఉ॥ ఉద్భటుడు భోజుని గురువేయని యుద్భటారాధ్యచరిత్రమువలన దెలియుచున్నది. ఐనను శైవతంత్రాదులరచించిన భోజుఁడెవరో ఉద్భటునకు శిష్యుడైన భోజుఁడెవరో నిర్ణయింప నశక్యము అట్లుగాక శైవతంత్రాదులు రచించిన భోజుఁడె యుద్భటుని శిష్యుడైనను తానంగీకరించిన లింగధారణ సిద్ధాంతమును తారచించు గ్రంథములలో నెల్ల వ్రాయనలయునను నియమముండమగాన శైవతంత్రాదులలో లింగధారణ సిద్ధాంతము లేనిమాత్రన నాతనికెగాక యాతని గురునకు గూడ లింగధారణము లేదని యనుమానించుట యసంగతము. ఎవడో భోజుడు రచించిన శైవ తంత్రాదులలో లింగధారణము లేదనిచెప్పి యంత మాత్రన భోజునకు గురువైన యుద్భటునకు లింగధారణము లేదని యనుమానించుటయు,

గోళకీమతమువారు లింగధారులు గారనియెంచి వారు భోజనము
గ్రంథముల ప్రమాణీకరించిరి గాన భోజనకు గురుడైన యద్భుతము
కునులింగధారణము లేదనుటయు బలవత్తరాధారములు గాన వాటికి
దోచినవి గాబోలును.

ఇందుఁ జూడుడు.

ఇప్పటి యారాధ్యులును నప్పయదీక్షితులవారి గ్రంథముల
ప్రమాణముగా గ్రహింతురు. ఇట్టియెడలప్పయదీక్షితులవారికి లింగ
ధారణము లేదుగాన వారి గ్రంథములఁ బ్రమాణముగా గ్రహించిన
యిప్పటి యారాధ్యులకును లింగధారణములేదని సాధింతురా? అట్లు
గాక, అప్పయదీక్షితులవారి గ్రంథములను లింగధారులు ప్రమాణ
ముగా గ్రహించిరిగాన నప్పయదీక్షితులవారికిని లింగధారణము గల
దని సాధింతురా! ఇట్లు సాధించిన నిర్ణయము యథార్థమగునా?
కావున నీయనుమానములు మానములుగాఁజాలవు. ఇదిగాక, ఉద్భట
వంశ్యులగు ముదగొండ వారుపూర్వకాలమునుండి లింగధారులుగా
నుండిరి గానను వీరికి కూటస్థుడగు నుద్భటుమలింగధారియే యనుట
స్పష్టము.

పీఠిక 77 పుటయందు,

ప్ర॥ క్రీస్తు శ॥ ౧౩౫౦ నుండి ౧౪౫౦ దాక సుప్రఖ్యాతులు
గానున్న కొండవీటిరెడ్లు, తన్మంత్రులు శైవమతాభినివిష్టులుగానుండిరి.
వారికిని వారి మంత్రులుగూ ఘామిడి ప్రెగడయ్యకును శంకరారా
ధ్యులనువారు గురువులుగానుండిరి. ఆశంకరారాధ్యులకే పెదకోమటి
వేమారెడ్డి పినపాడను గ్రామము నగ్రహారముగా నొసగెను. దాని
శాసనముగలదు. తెనాలిదగ్గఁ బినపాటిలో నేఁడా శంకరారాధ్యుల
వారివంశమువారు మృత్యుంజయారాధ్యులు గలరు. వీరిది యద్భుత
రాధ్యవంశమట! కాని వీరికి లింగధారణము లేదు. బహుకాలమున

నుండి సుప్రఖ్యాతమైయున్న యీవంశమువారు లింగధారులు గాకుండుట వింతగాదా? అని వ్రాసియున్నారు. దీనింబట్టి యుద్భటారాధ్యవంశోద్భవులు కొండలు లింగధారణ లేనివారుగానున్నారుగాన దీనింబట్టియుద్భటునకు లింగము లేదని విశదమగుటలేదా?

ఉ॥ ఉద్భటవంశస్థులగు పినపాటివారికి నేడు లింగధారణము లేదను కారణమున నుద్భటునకు లింగధారణము లేదని సాధింపఁబూనుట యుచితముగాదు. ఏమనఁగా ఉద్భటవంశస్థులగు ముదిగొండవారు నేడు, నూర్లకొలది కుటుంబములవారు గలరు. ఇట్లుండ నత్యధికసంఖ్యాకులగు తద్వంశీయులనుబట్టి మూలపురుషునకు లింగధారణముగలదని యనుమానించుట న్యాయ్యమో? అత్యల్పసంఖ్యాకులగు పినపాటి వారిని బట్టి మూలపురుషునకు లింగధారణము లేదని సాధించుట న్యాయ్యమో బుద్ధిమంతులె గ్రహింపగలరు. ఏకారణమున నైన లింగధారణము వారికి లోపించి యుండుటయే సంభావితము. లింగమునుధరించుట కన్న దానిని విడుచుట సులభము. దాననె ఇప్పుడెన్ని కుటుంబములవారో లింగధారణము మానుచున్నారు. క్రొత్తగా ధరించు వార లరుదుగదా? నిజమిట్లుండ నుద్భటునకు లేనిదే తద్వంశస్థులలో మధ్యకాలమున శతసంఖ్యాకులు లింగము ధరించి రనుట సంభావితమో, అల్పసంఖ్యాకులు మానివేసిననుఁ సంభావితమో బుద్ధిమంతు లూహింతురుగాక.

ప్ర॥ పినపాటివారికి మొదటినుండి లింగధారణము లేదని పీఠికా కర్తలు వ్రాయుచున్నారు. వారికి మధ్య కాలమున లింగధారణము లోపించినదని మీరభిప్రాయపడుచున్నారు. ఇందు నిజమేదని గ్రహింప వలయు.

ఉ॥ ఉద్భటారాధ్య వంశస్థులమని వారు పేర్కొనుచున్న కారణమునను, ఉద్భటవంశస్థులు పెక్కురు లింగధారులుగానున్న కతనను పీఠికా మధ్యకాలమున లోపించిన దనుటయే నిజము.

ప్ర॥ మధ్యకాలమున లోపించుటకు కారణమేమి?

ఉ॥ లింగధారణలేని వారితోగల సంబంధమే కారణమునుట విశదమే. నేడనేకులట్టి సంబంధపశమున లింగధారణము మానివేయుచుంటు కన్నట్లుచున్నదిగాదా?

ప్ర॥ పినపాటివారు నమరు లింగధారణము మానివేసిరి నమ్ముటకు ఏకి తొల్లిధారణము గలదని యెందేనింగలదా? అది లేనిచో ఏమి నమరు మూరచుట యెల్లు?

ఉ॥ పినపాటివారి యిడ్డయందు వారి పూర్వులచరిత్రముల బెల్లు గ్రంథములు గలవు. వానిలో వారు లింగధారులెయినియనిత్యము శివరాత్రి వ్రతము మొదలుగా శైవవ్రతముల నవలంబించిన వారనియు శ్లో॥ భీమలింగ ధరణాద్విపు భీమః॥ ఈ మొదలగు శ్లోకములు బోధించుచున్నవి. కావున పినపాటివారు పూర్వకాలమున లింగధారులనుట నిక్కము.

ప్ర॥ అట్లే వారి చరిత్రములను పీఠికాకర్త లెఱుంగరా?

ఉ॥ భాగుగా నెఱుంగుదురు.

ప్ర॥ ఎఱిగియున్నచో వారికి ధారణములేదని యెట్లువ్రాయదురు?

ఉ॥ వారికి లింగధారణమున్నదనియె వ్రాసిరి.

ప్ర॥ ఏగ్రంథమునందు వ్రాసిరి?

ఉ॥ బసవపురాణసీతీకా కర్తలకు శాస్త్రులచారె. శృంగేరి శ్రీనాథుడు గ్రంథము 119 పుటయందు పినపాడు తామ్రశాసనము వివరించునప్పుడు,

“ఇందుఁ బ్రతిగ్రహీతయగు శంకరగురువంశమువారు ఇప్పుడు పినపాడునందున్నారు. వారుద్భూతా రాధ్యసంతతివారట. కొన్ని పూర్వ పూతరములనుండి వారు, లింగధారణము వర్జించినారు” అనిరి.

బట్టి పినపాటివారు పూర్వము లింగధారులైయని పీఠికాకర్త లంగీకరించిన యంశమే.

ప్ర॥ వారాగ్రంథము వ్రాయునాటికి నుద్భటుని నిజస్థితి దెలియమిచే నుద్భటుకు లింగధారియై యనియొది తద్వంశ్యులగు పినపాటివారికి నేమి లింగధారణము లేదుగాన నమము వర్జించియుండురను నూహతో వ్రాసియుండును. ఇప్పుడు విమర్శింపగా నుద్భటునకే లింగధారణము లేదని తెలిసెనుగాన దానిబట్టి పినపాటివారికి నెన్నడును లింగధారణమే లేదని వ్రాసియుండగూడదా?

ఉ॥ అవధరింపుడు. ఉద్భటునకు లింగధారణము లేదనుటకు నీరువ్రాసిన కారణములు బలవత్తరములేయైనచో నట్లే భావింపవలయు. విమర్శింపగా నివి దుర్బలములుగానున్న కారణమున శృంగార శ్రీనాథము రచించునాటికి లింగధారణము పూర్వచారసిద్ధము కాదని సిద్ధాంతముచేయు కుతూహలము వీరికి లేదుగాన నట్లు వ్రాసియు, ఈనడుమగల్గిన కౌతుకముచే నుద్భటవంశ్యులగు పినపాటివారికి ధారణము లేదుగాన నుద్భటునకును లింగధారణము లేదని స్వవచన విరుద్ధముగా సిద్ధాంతము సేయసమకట్టిరనియు, విమర్శింపగా నీసిద్ధాంతము కొండఱ బ్రహ్మసామాజికులగు నేటివిప్రులనుబట్టి వీరిపూర్వులకును యజ్ఞోపవీతధారణము లేదను వాదమును బోలియున్నదిగాన నసమంజసమనియు విశదమగుచున్నది.

ప్ర॥ పీఠిక 78 పేజి. బసవేశ్వరుని కాలముననుండి యాంధ్రదేశారాధ్యులు వీరశైవులై లింగధారులైయుండురేని కర్ణాటదేశమున బోలె వీరికిని మతములు గురువరంపరలును నుండెడివి. ఆంధ్రదేశమున గోళకీమత సంప్రదాయమువారి మతములే యుండెడివి గాని నేటి యారాధ్యసంప్రదాయమువారి మతములెన్నడునున్నట్లు దెలియరావు. పండితత్రయోద్భటారాధ్య వేమనారాధ్యాది వంశపరంపరల

వారాధిజాత్యముగల వారారాధ్యసంప్రదాయములవారు పలువురు
వెలయుచున్నను లింగధారణాదిదీక్షలు గొనుటలో గురువంశములు,
శిష్యవంశములు నను భేదములేక వీడిలో నెల్లరును సమానసమ్మా
నమునె పడయుచున్నారు. బహుకాలముననుండియు నిట్టి సంప్రదా
యమే సాగుచున్న చోనికప్పుడు లేకున్నను పూర్వకాలముననేని యట్టి
మతము లుండకపోవునా యని సంశయము. అని పీఠికాకర్తలు
వ్రాసియున్నారు. ఇట్లుండ సీయారాధ్యసంప్రదాయము పూర్వకాల
మున నున్నదనుట యెట్లు?

ఉ॥ పూర్వకాలమున నారాధ్యులకు మతములు లేవనుట కల్ల
ఎట్లన,

పీఠిక 76 పుట. నేడద్వైతమతాచార్య పీఠములుగానున్న
ఓరూసాక్షు, పుష్పగిరి పీఠములనాడు వీరు నెలకొల్పిన శైవమతము
యని శాస్త్రులవారె వ్రాసియున్నారు. తొల్లి యామతాధినేతల
శైవులేయని యెల్లరు నంగీకరించిన యంశ మేయగుగదా! గో
మతము మొదలగు నాయామతాధిపతులు లింగధారణరహితుల
టకు బలవత్తరప్రమాణములు లేవు.

ఇదిగాక, శ్రీశైలమున నెలకొన్న పండితారాధ్యమతము ఆ
ధ్యులదనుటకు సంశయముండదుగదా?

శ్రీకాశీనగరమందుగల విశ్వారాధ్యమతము నేడు జంగమ
య్యల యధీనముననున్నను పూర్వకాలమున నది యారాధ్యు
లయనుట విశదమేగాదా?

అట్లే, ఆరాధ్య త్రయ పండిత త్రయాదులలోఁ జేరినవారల
గురుత్వమనియు, కడమవారికి శిష్యత్వమేయనియు విభాగంబు
విశదమయ్యెయున్నది. కావున నారాధ్యసంప్రదాయము బహుకాల
సమాగతమేయనుట నిర్దిష్టవాదము.

ప్ర॥ శ్రీశైలము ననున్న పండితారాధ్యక్షులకును, కాశీనగరముననున్న విశ్వారాధ్యక్షులకును నారాధ్య సంక్రదాయము వారివేయనుట యెట్లు?

ఉ॥ ఆరాధ్యశబ్దమును బట్టియె.

ప్ర॥ ఆరాధ్యశబ్దము లింగధారణములేనివాని బోధింపదా?

ఉ॥ లింగధారణములేని పశుపతులకుగాని వర్ణాశ్రమధర్మరహితులగు జంగములకుగాని యారాధ్యసంజ్ఞవ్యవహారసిద్ధముగాదు. లింగధారణరహితులగు పశుపతులెందును నారాధ్యపదమును పాడుకొనుట కనఁబడదు. సామనాథుఁడు బసవేశ్వరాదులను శివస్వరూపులనుగానె యదాహరించెను. గాని యొక్కచోనైన వానియందు నారాధ్యపదమును వాడియుండెనా? తక్కుగలకవులలో నొక్కరేని యెట్లు వాడియుండిరా? లేదు.

దాననే బసవేశ్వరుఁడని వ్యవహరించిరిగాని బసవారాధ్యుఁడని యొక్కచోనైన జేర్కొనరైరి.

కావున, లింగధారణరహితులగు విప్రులకుగాని, వర్ణాశ్రమధర్మరహితులగు లింగధారులకుగాని వాచకము గాక వర్ణాశ్రమధర్మకలితులును, లింగధారులు నగు విప్రులకే యారాధ్యపదము వాచకమగుచున్నది.

ప్ర॥ ఈనిర్ణయము నెల్లరు సంగీకరింతురా?

ఉ॥ లోకవ్యవహారము నెఱింగిన ప్రతిభాశాలురెల్లరు సంగీకరింపకపోరు.

దాననే పీఠికా కర్తలును, పీఠిక 10 పేజి. శైవులైన బ్రాహ్మణులకే యారాధ్యనామ మానాడు చెల్లినది. బసవపురాణ పండితారాధ్య చరిత్రాదులు పరిశోధింపనగును. అనిప్రాసేడి.

ప్ర॥ పీఠిక 77 పుట:—రుచియు, నాంధ్రదేశపు బారాఘ్య కుటుంబములలో మిక్కిలి శౌరవము గడిచినవారు లింగధారణులై వేదానిరికను గొందఱుకలరు. నోదావరి మండలమున నయ్యగారిని రవియారాఘ్యులు గలరు. వారికిని లింగధారణములేదు. అనియున్నట్టి దీవింబట్టియు నారాఘ్యులలో పూర్వకాలమున లింగధారణము లేదెరియుట లేదా?

ఉ॥ ఇట్టి నిదర్శనములంబట్టి యీమధ్య కాలమున పెక్కు లింగధారణము చూచివేరవని తెలియును. ఇంతియగాని యది యిప్పుడే లోకారణమున పూర్వకాలమున గూడ లేదను నర్థము గ్రాహ్యముగానేరదు. అయ్యగారివారి పూర్వుల చరిత్రముల దిలకించినను వారి లింగధారణ ముండియున్నట్లే స్పష్టమగును.

దానన కూచిమంచి తిమ్మకవి తనకు దెందులూరి లింగధారణుని గురునిగాఁ బేర్కొని లింగధారులకు శౌరవించి యుండెనని శిష్యులందఱు అయ్యగారు అచటచే నాయన తర్వాతి వారయ్యగారు వారైనట్లు తెలియు చున్నదిగదా?

హైదరాబాదుకు నేను స్వరాజ్యము లేని కతన వీరి పూర్వులకు లేదను చందమున నేను కొందఱకు లేదుగాన వారిపూర్వులకును లేదని చేయు తీర్మాన మప్రమాణ మనుటవిశదము.

ప్ర॥ పినపాటివారును అయ్యగారి వారును మొదలుగా లింగధారణలేనివారును నారాఘ్యులని పేర్కొన బడుచుండగా నారాఘ్యుల వదము లింగధారులనే బోధించు ననుటయెట్లు?

ఉ॥ లింగధారణ లేనివారలకు నారాఘ్య సంజ్ఞ యేనామలేదు. పినపాటి వారున్నగు వార లారాఘ్యులని నీతికాక్రమ వ్రాసినను దానికి వారైత్రమాత్రము నంగీకరింపరు. ఇప్పుడు రాఘ్యులము కామని నదింపక మానరు. కావున నారాఘ్యులని లింగధారణ రహితుల బోధించు ననుట కల్ల.

ప్ర॥ పీఠిక 76 పుట:—ప్రాచ్య లిఖిత పుస్తకశాలలో
 ౧౧-౧౨-౧౬ అని సంఖ్యగల ప్రాచీన తాళపత్ర గ్రంథమున గోదా
 వరీతీరమున నొక స్వామిలవారు ప్రాచీనగ్రంథములను శైవసంప్రదా
 యములను జక్కగాఁ బరిశోధించి, యక్కడి బ్రాహ్మణులకు వ్రాసిన
 పత్రిక యొక్కటి గలదు. అది యిప్పటికిన్నూ రేడ్లక్రిందట వ్రాసుఁ
 బడినదైయుండును. అనాటికి రెండువందలయేడలకుఁబూర్వము ఆంధ్ర
 దేశమువారు ౬౬ కుటుంబములవారు బ్రాహ్మణులు శ్రీశైలమునకేగి
 యక్కడ లింగధారణదీక్షగొనిరనియు, కొందఱక్కడనే వీరశైవులై
 యుండిరనియు, కొందఱు వైదిక ధర్మముతో లింగధార
 ణమునుగూడ నాంధ్రదేశమందుఁ బాటించుచుండిరనియు నందు
 గలదు. ఇది వాస్తవమేమోపరిశోధింపవలసియున్నది. ప్రాచీనాంధ్రా
 రాధ్య సంప్రదాయగ్రంథములలో లింగధారణాదివిషయములు గాన
 రాకుండుటచేతను, నాంధ్రారాధ్యులలో నివృత్తిఁ గొన్ని కుటుంబ
 ములవారు లింగధారణము లేకయేయుండుటచేతను వివాదివిషయము
 విశ్వాస్యమేయగునని నేఁడలంచుచున్నాఁడను. అని యున్నది.

దీనింబట్టి లింగధారణము ప్రాచీనముకాదని స్పష్టమగుట
 లేదా?

ఉ॥ పూర్వమెవరో స్వామిలవారు తమ పత్రికలో కొందఱు
 బ్రాహ్మణులు మధ్య కాలమున లింగధారణదీక్షగ్రహించిరని వ్రాసిన
 మాత్రన లింగధారణమే ప్రాచీనముకాదని యెట్లులేర్పడును?
 అంతకుమున్ను బ్రాహ్మణులలో లింగధారణమే లేనియెడ నప్పడు
 మాత్రము బ్రాహ్మణులద్దాని నెట్లు గ్రహింతురు? గ్రహింపజాలరు
 గావున నాపత్రిక లింగధారణము ప్రాచీనముకాదను నర్థమును
 సాధింపజాలదు.

ప్రాచీనారాధ్యగ్రంథములలో లింగధారణము గానరాలేద
 నుట యసంగతము. లింగపురాణము, స్కందపురాణము, శివ మహా

పురాణము మొదలగు ననేక గ్రంథములలో లింగధారణము రాష్ట్రా
తితమై యుండగా నీది ప్రాచీన గ్రంథములలో లేదనుటకంటె సాహ
సము వేరొండేమికలదు?

అంధ్రధార ధ్యులలో నీప్పటికి గొన్ని కుటుంబములవారు లింగ
ధారణము లేక యే యుండట వీరు మధ్యకాలమున మానివేయటమ
సంభవించినదేగాన నదియెంతమాత్రము పూర్వకాలమున లింగధా
ణము లేదనుటను సాధింపజాలదు. ఈవిధమున బసవపురాణ పీఠికా
కర్తలు లింగధారణము పూర్వాచార్యానుష్ఠితము కాదని సాధింప
గనబరిచిన యుక్తులలో నొక్కటి యేని విచారమున నిలువమింజే
యవి యాభాసము లేయనయు వాటివాదము విచారాసహ మనియు
విశదీకరింపఁబడియెను.

ప్ర॥ పీఠిక 78 పేజ:- కృష్ణదేవరాయలకు బూర్వకాలమున
నాంధ్రదేశమున నారాధ్య బ్రాహ్మణులు లింగధారులై యుండిరను
టకు బ్రబలాధారములు గలవేమో యింకను పరిశోధింప వలసి
యున్నది. అనియున్నది. దీనింబట్టి రాయలవారికిబూర్వము విప్రులలో
లింగధారణము లేదనియేర్పడుచున్నది. రాయలవారికిబూర్వకాలమున
బ్రాహ్మణులలో లింగధారణ మున్నదనుటకు బలవత్తర ప్రమా
మేమి?

ఉ॥ శ్లో॥ శ్రుతిః ప్రమాణం స్మృతియః ప్రమాణం ధర్మార్థయక్త
వచనం ప్రమాణం । యస్య ప్రమాణం నభవేత్ప్రమాణం కస్తస్య
కుర్యాద్వచనం ప్రమాణం॥ అనగా,

ధర్మార్థయమునెడ మొదట వేదము ప్రమాణము లేదని
స్మృతులు ప్రమాణము అనంతరము పూర్వాచార్యోక్తి ప్రమాణము
ఇచ్చనియు నెవ్వనికి బ్రమాణముకావో అట్టి వానిమాట నెప్పుడు

ప్రమాణముగా గ్రహించును? వీరిమాట నెవ్వఁడును విశ్వసించఁడని భర్తృశాస్త్రుకర్తలు వచించియుండిరి. ఇట్లుండ,

శ్రు॥ ఆమృతస్య దేవధారణో భూయాసం ఈమొదలగుననేక శ్రుతులు లింగధారణము అవశ్యకర్తవ్యమని విధించుచున్నవి. అట్లు పెక్కు శివాగమములు శ్లో॥ మ ఖేమత్రం హృదిభ్యానం మస్తకే లింగధారణం ఈమొదలగు స్మృతులను లింగధారణమును క్రతం శించు చున్నవి.

అదిగాక లింగపురాణము, సకందపురాణగతిశంకరసంహిత శివమహాపురాణగతివిద్యేశ్వరసంహిత మొదలగు పురాణసంహితలును లింగధారణము సర్వోత్తమమని యుద్ఘోషించుచున్నవి. పండితారాధ్యచరిత్ర మొదలగు ప్రాచీనగ్రంథములు లింగధారణమును రాధ్యాం తీకరించుచున్నవి.

ఇటు బేరొక్కనఁబడిన శ్రుతిస్మృత్యాదులు కృష్ణరాయలవారికి పూర్వకాలమునాటివో లేక తరువాతివో దెలిసినవారలకు రాయల వారికిఁ బూర్వకాలమున లింగధారణమున్నదియు లేనిదియు విశదము గాదా? ఇవన్నియు నటుండనిండు.

ఆనందగిరికృత శంకరవిజయమునందు— ఇష్టలింగధారులగు వజ్రజఖారాధ్యులు మొదలగువారు బ్రాహ్మణోత్తములు శంకరాచార్యులవారితో వివదించినట్లున్నది. ఆగ్రంథము శంకరాచార్యులవారి ముఖ్యశీష్యుడగు నానందగిరి రచించినదిగదా. వీరిలో శంకరాచార్యులుగాని, ఆనందగిరిగాని, వజ్రజఖారాధ్యులుగాని వీరందఱు రాయలవారికిని సర్వాచీనులే యగుదురా? పీఠికాకర్తలకు విమత గ్రంథములు ప్రమాణముగాకున్న పోనిండు. స్వమతగ్రంథములును సవిశ్వాస్యములే యగునా? ఇట్టి వాదము పితృమతమెట్లుగును?

ఇట్లు శ్రుతిస్మృతిచోదితమై, పురాణనికరావేదితమై సర్వశుభ
పూర్వాచార్యామోషితమై లింగధారణప్రాచీనతయే మీకు సమ్మ
తముగానిచో శ్రుతులను వినకయు, స్మృతులను గొనకయు పురాణ
ముల గనకయు, పూర్వాచార్యగ్రంథముల నమ్మకము యుక్త్యాభాస
ములతో స్వవచనవిబద్ధముగాఁ జేసిన మీనిర్ణయమెవ్వారలకుఁ
బ్రమాణమగును? దీనింబట్టి బసవపురాణ పీఠికాకర్తల పరిష్కారము
ప్రామాణికులకు నసమ్మతమని విశదము.

ప్ర॥ ఏకశైవుల మత మద్వైతము. పూర్వులగు మల్లికార్జున
పండితారాధ్యులు మొదలగు వార లద్వైతమును ఖండించిరి. అట్టి
యొక మల్లికార్జునపండితాదులు లింగధారు లనుట యెట్లు?

ఉ॥ మల్లికార్జునపండితాదులు శుద్ధాద్వైతమును ఖండిం
యన్నను వారి మతము శివాద్వైతమే యగును. కావుననే శివ
తత్త్వసారమునందు,

క॥ అద్వైతైక సిద్ధి నీ

యద్వైతమకాన యీశ్వరాద్వైతము స

ర్వాద్వైతమనగ వేటు జ

గద్విపరీతమగు తత్త్వగతిగలదె శివా॥

అనుచోట శివాద్వైతమే స్వీయమతమని వివరింపఁబడియేను

ప్ర॥ లింగధారిమతమునందు లింగైక్యమను వ్యవహారము
గలదు. లింగైక్యమనుమాట బ్రహ్మైక్యమనుమాటకు బదులుగా
నున్నదిగాన నిది శుద్ధాద్వైతముననే సంభవించును. ఇట్లుండ శుద్ధ
ద్వైతమతమును ఖండించిన మల్లికార్జునపండితాదులు లింగధా
రిలనుట యెట్లు?

ఉ॥ లింగైక్యమనుమాట శివాద్వైతమునందును సంభావితమే
దాననే శివతత్త్వసారమునందు

క॥ కలనైన నెండుదైవము
గలదనియెడు పలుకుదక్కి కలఁజొక్కడ కే
వల శివుఁడె దైవమని ని
శ్వలభక్తి శివైక్యఁడుండు సుతతము శివా॥

ఈవిధమున శివైక్యపదము పలుమార్లు పేర్కొనఁబడియెను.
గాన పూర్వులగు మల్లికార్జునపండితాదులు లింగధారులే యనుటకు
సందియమేదియు లేదు.

ప్ర॥ పీఠికాకథలు శాసనములనెదక్క చారిత్రగ్రంథములను
విశ్వసించరు. అట్టియెడ మీరు చరిత్రగ్రంథములనుబట్టి పూర్వులు
లింగధారులెయని దెలిపిన నేమి లాభము! అట్లుగాక శాసనములను
బట్టి పూర్వాచార్యులగు మల్లికార్జునపండితప్రభృతులు లింగధారులె
యని నిర్ధారణచేయుఁగలరా?

ఉ॥ పూర్వవృత్తాంతముల గ్రహింపఁ జారిత్రగ్రంథములకన్న
వేరొండు నిదర్శనము లేందును నుండవు. శాసనముల కధిక ప్రామా
ణ్యమునె యొసగి యందున్నదాని గ్రహింపనగుగాని యందు లేని
యంశములన్ని యగ్రాహ్యములనుట సాహసముగాన నన్నియు శాస
నములనుబట్టియే విశ్వసించుచుని బుద్ధిచుతు లెవ్వరును వచింప
జూనరు. పీఠికాకథలైనను శాసనములందక్కఁ జరిత్రగ్రంథ
ముల విశ్వసించమని వ్రాసియుండలేదు. ఇంకెవ్వరైన నట్టివారు
వెల్పడునెడ వారి నీవిధమున సమాధానపరుచుడు.

ప్ర॥ ఏవిధమున

ఉ॥ తొల్లి విప్రులకు యజ్ఞోపవీతధారణమున్నట్లు లేశాసన
ములవలన నిర్ధారణ సేయుదురు. మీపూర్వుకు లాస్తికులైనట్లు లేశాస
నమువలన నిర్ధారణసేయుదురు? ఇట్టి పురాతన సంగతములను శాస

నములవల్ల నెగాక గ్రంథాంతరములవల్ల విశ్వసింపమను నెడ నన్నియ ననిర్ధార్యములె గాకమానవు.

అట్లుగాక ఏపురాతనశాసనమున నైన పూర్వాచార్యులు లింగ ధారణరహితులనియున్నదా? లేదు గదా. అట్లుండియున్నచో శాసనవిరోధమునుబట్టి చారిత్రగ్రంథములు విశ్వాసార్హములుగావు నుడివిన నడువనగును. అట్టి విరుద్ధశాసనము నెక్కదానినైన పీఠికా కర్త లుదాహరించియుండనికారణమున నట్టి శాసనములు లేవనియె స్పష్టమగుచున్నది. కావున చరిత్రములనుబట్టి పూర్వులు లింగధారులనుట విశ్వాస్యమేకాకమానదు. ఈవిమర్శమునుబట్టి పీఠికాకర్తలు మల్లికార్జునపండితప్రభృతులు లింగధారులు గారనుటకు నుదాహరించిన హేతువులు బల్బజములని నిరూపింపఁబడియెను. ఇవిగాక ఇంకనేవేని జలవ త్తరప్రమాణముల నిఁకమీద వారుదాహరింతురే వానింబట్టి తమ పూర్వులు లింగధారులుగారని గ్రహించియు నిప్పటి లింగధారులేమి చేయవలయునో తోపకున్నది.

శింకరాచార్యులవారు శైవవైష్ణవాదులను, జైనబౌద్ధాదులను గూడ జయించి స్వీయమగు నద్వైతమతమునఁ జేర్చికొనినట్లు శంకర విజయమునుబట్టి విశదమగుచున్నదిగదా? దానింబట్టి తమపూర్వులు తొలుత నద్వైతమతస్థులుగారు. మతాంతరులే యగుదురని గ్రహించినవారిలిప్పుడేమి ప్రతిక్రియ సల్పుకొనఁగలుగుదురో శైవులకే సంతియెగాక వేరేమియు సల్పుకొనఁజాలరు. కావున పీఠికాకర్తల పరిశ్రమము సర్వవిధముల ప్రయోజనకారి కానేరదనియే తోచెడిది.

ఇందిది ముఖ్యముగా గమనింపవలయు. ఒకమతముయొక్క గుణదోషవిమర్శనమునందు నెదిరిమతముయొక్క గుణదోషవిమర్శన మును నవశ్యప్రాప్తముగాకమానదు. ఎదిరిమతమును దృష్టాంతముగా జూపకున్నచో గుణదోషములువ్యక్తముగాఁజాలవు. విమర్శనావసరము నందు నుపాయాంతరములేమిచే మతాంతర ప్రస్తావము విధింప

యదాహరింపవలసి వచ్చునుగాని ద్వేషమూలమున నెంతమాత్రము గాదు.

పీఠికాకర్తలు క్రక్షధమమున శైవమతములకు లాఘవము గలుగునట్లు స్వేచ్ఛగా పరిష్కారము వ్రాసియున్న కతన మతాభిమానశాలురు కొందఱు సంశయించునప్పుడు పాఠకుల సంశయముల దీర్చుట శైవరహస్యబోధిని పత్రికా కృత్యమగుటంజేసి యుపేక్షింపవలనుగామిచే నారంభించి ప్రస్తావనశతమున మతాంతరము నుదాహరణముగాఁ జూపవలసివచ్చినదానికి పాఠకమహాశయులు మన్నింతురుగాక.

ఇంక వీరశైవ పరిష్కారమెట్లున్నదో చూడుడు.

వీరశైవము శాస్త్రసిద్ధమేగాని
బసవేశ్వరాద్య పజ్జము కాదు.

ప్ర॥ బసవపురాణపీఠిక 78 పుట.

లింగధారణమును జెప్పు శ్లోకములు గొన్ని యాగమములలో నవిగాను బురాణములలో నవిగాను, నిటీవలి వీరశైవగ్రంథములందు గలవు. ఆశ్లోకములెగాక కొన్నికొన్ని యా యాగమములుగూడ వీరశైవమతము వెలసినకాలమునను, నటుతర్వాతికాలమునను నేర్పడినవని నేను దలంచుచున్నాఁడను. వీరశైవసిద్ధాంతమును దెలుపు నాగమము వీరాగమమని యొకటి గలదు. అది యిట్టిదే.

ఏలనఁగా నిందుఁ బెక్కుచోట్ల నాల్గుశైవమతములు పేర్కొనఁబడినవి. నలుగు శైవాచార్యులు పేర్కొనఁబడిరి.

శ్లో॥ శేషణోమరుసిద్ధేశో రామదేవోమునీశ్వరః

కండితారాధ్య ఇత్యేతే చతుర్ముఖమునీశ్వరాః

ఇందు నాలవవాడగు పండితారాఘవుడు శివలొకమంత్రి
పండితుడైనను, శ్రీవతి పండితుడైనను, మల్లికార్జునపండితుడైనను
బసవేశ్వరుని కించుమించుగా సమకాలమువాడే యగును. తక్కిన
వారుగూడ బసవేశ్వరుని నాటివారే. ఈయాగమమున వీరశైవ
సంప్రదాయములెల్ల వివరింపఁబడినవి.

ఇది పురాతనగ్రంథమగుట నేవంగీకరింపఁజాలవలెననుటకు.
మఱియు, రేఱక (రేవణ) సిద్ధరచిత్రమును సిద్ధాంతశిఖామణియు,
మాయదేవరచిత్రము శివానుభవసూత్ర [విశేషార్థప్రకాశన] మును
పద్మరసుదీక్షాబోధయు, నీలకంఠాచార్యుని క్రియాసారమును గలవు.
వీరశైవసిద్ధాంతమును నిరూపించు గ్రంథములలో మూలపురాతనమని
ఈగ్రంథముల రచించినవారు బసవేశ్వరుని కాలమువారును దర్శన
కాలమువారును నగుట విస్పష్టవిషయము. బసవపురాణమును బట్టి
అబ్బూరుశాసనమునుబట్టి యీమతము క్రీ. శ. ౧౧గిరి ప్రాంతమున
నేర్పడినదిగానె తెలియనగుచున్నది. ప్రాచీనాగమగ్రంథములందక్క
డక్కడ వీరశైవసిద్ధాంతానుకూలములగు శ్లోకములు గొన్నియున్నవి.
వానినెల్ల నుద్ధరించి కులాచార నియమములను ద్రెంచి వీరశైవమత
క్రాంత సిద్ధాంతము నెలకొల్పిన వారు మాత్రము బసవేశ్వరాదులే
యగుటకు సుశయింపఁ బనిలేదు. ఈమర్థమునకు సాధకములై
విషయములు పెక్కులు బసవపురాణమునఁగూడగలవు అనియున్నది.

దీనింబట్టి వీరశైవము బసవేశ్వరుచేతనే నిర్మింపఁబడియెనని
యేర్పడుటలేదా?

ఉ. బసవేశ్వరాదులు వీరశైవ మతమునకు ప్రచారకులగు
టయు వీరశైవమతము బసవేశ్వరుని కాలమున నత్యంతాభివృద్ధి
బడసెనగుటయు నిజమే. కాని బసవేశ్వరాదులె వీరశైవమతమునకు
సృష్టికర్తలగుట యంగీకారార్హముగాదు.

ప్ర॥ పెక్కు వీరశైవ గ్రంథములనాను నిర్మించఁబడినట్లు తెలియుచుండుటంబట్టియామతమప్పుడే బసవేశ్వరాదులచే సృజింపఁ బడియెనని యేలయేర్పడదు?

ఉ॥ మొదట శంకరాచార్యులవారద్వైత మతమును సిద్ధాంతముచేసియున్నను, శంకరాచార్యులవారికాలమునుండియే యద్వైత మతగ్రంథములు రచింపఁబడియుండినను అద్వైతమతము శాస్త్రసిద్ధమేయగుగాని శంకరాచార్య నిర్మితమని యెవ్వరువదించసాహసింపరు.

అట్లు బసవేశ్వరాదులచే నానాకు వీరశైవము వ్యాపింపఁ బడినను నది తన్నిర్మితమనుట యుక్తియుక్తముగాదు.

ప్ర॥ పీఠిక 70 పుట. ఇట్టి ప్రాచీనసాంప్రదాయములను పరిపోషించుటవలన లాభమంతగా గానరాదనియెత్తఁగి యితకంటఁబడినముగాఁ గర్ణాటదేశమునబసవేశ్వరుఁడు, ఏకాంతరామయ్య పద్మరసు మొదలగువారు వర్ణాశ్రమాచార కలితములైయున్న ప్రాచీన శైవ మతభేదములనెల్ల నడచిపుచ్చి, వానిలోనుండి వీరశైవమవిక్రొత్తశైవమును సర్వశైవమతసారముగా నుద్ధరించి నెలకొల్పిరి. దీనిచే ప్రాచీన శైవమతములలోఁదగవులు చల్లారి యైక్యమేర్పడెను. నూతనోత్తేజముగాంచి శైవమతము బలముగలదై నెలకొనెను. వర్ణభేదమును విడుచుటచే నీశైవము జైన బౌద్ధమతములవలె సర్వసాధారణమై నులుపుగానందఱచే నాదృతమయ్యెను. అని మొదలుగానున్నది.

దీనింబట్టి బసవేశ్వరాదులు వీరశైవమును క్రొత్తగా సృజించి వ్యాపింపఁజేసినట్లు తెలియుటలేదా?

ఉ॥ పీఠికాకర్తల వాక్యములనుబట్టి యట్లు తెలిసెడినిగానియది యంతమాత్రము నిజముకానేరదు.

వర్ణాశ్రమధర్మముల నంగీకరించిన వీరశైవమొక్కటియు. ఈ వర్ణాశ్రమధర్మముల నంగీకరింపని వీరశైవము వేరొక్కటియు, నిట్లు వీరశైవము రెండువిధములుగానున్నది. ఈరెండువిధములును శాస్త్రసిద్ధములే.

శ్లో॥ శివాగమోపిద్వివిధః స్వతంత్రఇతరోమతః । శ్రౌతమనియ నశ్రౌతమనియు శివాగమము రెండువిధములుగా నున్నది. శ్రౌతశివాగమములయందు వర్ణాశ్రమధర్మసహితమగు వీరశైవము నిరూపింపఁబడియున్నది. తక్కువానియందు వర్ణాశ్రమ ధర్మసహిత వీరశైవము నిరూపింపఁబడియున్నది. కాన నీరెండును శాస్త్రసిద్ధములే.

మఱియు నీల శంకరాచార్యులవారు కర్మజ్ఞానములకు సముచ్చయము నంగీకరించిరి. శంకరాచార్యులవారైననో కేవలజ్ఞానమే ముక్తిమూలమగుగాన దానికి కర్మంబు నపేక్ష లేదనిరి.

నీలశంకరాచార్యులవారు “సుప్తహస్తస్థపుష్పవత్” నిదురించు వాని చేతిలోనున్న పుష్పము నిద్రాపారవశ్యముచే దానియంతన జారిపోవునట్లుజ్ఞానస్థాపారవశ్యముచేత కర్మముదానియంతనతొలగవలయుగాని బుద్ధిపూర్వకృతకర్మత్యాగము కూడదనిరి.

శంకరాచార్యులవారైననో కర్మమును విడువకుండినచో జ్ఞానాభ్యాసమునకు హాని సంభవించునుగాన ‘సన్న్యస్తశ్రవణకుర్యాత్’ జ్ఞానశ్రవణమునకే కర్మత్యాగము పూర్వంగమనిది. ఇట్లే బసవేశ్వరుడును కర్మానుష్ఠానము భక్తినిష్ఠకు భంగకరమని యెంచి తదనుమూలశాస్త్రములనె ప్రమాణముగా గ్రహించి అద్వైతమునె సిద్ధాంతముగా నేకరించి శంకరాచార్యపరిష్కృతపథమునె యవలంబించెను. గాని యిందొక్క విశేషము గలదు. ఏమనిన షరమార్గదృష్టిచే వర్ణాశ్రమధర్మానుష్ఠాన మనావశ్యకమె యైనను వ్యవహారికదృష్టిచే నది యావశ్యకమెయని శంకరాచార్యులవారు నిర్ణయించిరి.

ఈనిర్ణయము బసవేశ్వరునకు రుచింపదయ్యెను. ఇందుఁ గారణ మేమన,

పరమార్థదృష్టిచే ననావశ్యకమైనది యథార్థవాదులకు నావశ్యకమెట్లగు? అట్లయిన నది వ్యవహారదృష్టితో నావశ్యకమనుట యమ్మహాసీయునకుఁ గపటమార్గముగా దోచెనుగాని సత్యమార్గముగా దోచదయ్యెను. దానంజేసి యాపద్ధతి నాయమాయకుఁడు గ్రహింపలేదు. ఇట్లు బసవేశ్వరుఁడు వర్ణాశ్రమధర్మానుష్ఠానము నంగీకరింపకున్నను భక్తజనకైంకర్యరూపభక్తినిష్ఠకు లోపమువచ్చునను నూహతో వివాహము నంగీకరించెను. అయినను పెక్కునంశముల యందు బసవేశ్వరునకు మార్గదర్శకుఁడు శంకరాచార్యులవారె యనుట నిజము.

త్రిమల్లికార్జునపండితప్రభృతులైననో నీలకంఠుని నిర్ణయము ననుసరించి శివాద్వైతమునె సిద్ధాంతీకరించి కర్మజ్ఞానసముచ్చయమునె యంగీకరించి వర్ణాశ్రమధర్మసహితశైవమును బలపరిచిరి.

కావున సిద్ధాంతకర్త లెవ్వరైనను శాస్త్రప్రామాణ్యమును బట్టియు, పూర్వాచారమార్గములనుబట్టియు సిద్ధాంతము సేయుదురుగాని, శాస్త్రప్రామాణ్యము స్వీకరింపకయు పూర్వాచార్యపద్ధతి ననురోధింపకయు సిద్ధాంతీకరింపరనుట యథార్థము.

అట్లుగాక, అశాస్త్రసిద్ధమగు నూత్నసిద్ధాంతమును గల్పించు నెడ లోకులంగీకరింతురనుట కల్ల.

బసవేశ్వరాదులు శాస్త్రములయందుగాని, లోకమునగాని యెందును నగోచరమగు క్రొత్తసిద్ధాంతమునుగల్పించి దానికిఁదగు ప్రమాణములనుగూడ నానాజే నృప్తించి వానితో సిద్ధాంత గ్రంథ

ములనుగూడ నప్పుడెన్నిది లోకులకు బోధించినప్పుడుగదా శైవము బసవేశ్వరాయ్యపజ్జమగును.

అట్లు సర్వమునప్పుడెకల్పించి బోధించినమాత్రన నాసిద్ధాంతమును స్వీకరింపలోకులు కేవలమంధప్రాయులుగా నున్నారనియంగీకరింపవలయుగదా? నేటికన్న వేదశాస్త్ర విశ్వాసము మిక్కుటముగా నున్నయక్కాలమున నిరాధారమగు సిద్ధాంతమునుబసవేశ్వరుడప్పుడెప్పుడొచ్చి బలపరిచి, బోధించి లోకమున నత్యధిక వ్యాప్తిగాంచి చెనకులయమ్మహాసము సేశ్వరాశత్యమును దృఢపరుపకమానదు. దానిబట్టి యోజించినను నాతడుచేసినది శాస్త్రసిద్ధమగుటనే దృఢపరుచుచున్నది.

ప్ర॥ వర్ణాశ్రమధర్మసహితము, తాదృశధర్మరహితము ననిపింపఁబరుద్ధములగు నీరెండుమతములును శాస్త్రసిద్ధములేమగుచో దానినెల్లరు నేలగ్రహింపరాదు!

ఉ॥ కర్మానుష్ఠానము, నైష్కర్మ్యము నీరెండును శాస్త్రసిద్ధములె. సగుణము, నిర్గుణము నను నీరెండు తత్వములును శాస్త్రసమ్మతములయని యద్వైతమతస్థు లంగీకరించుచున్నారు. అట్లయ్యారెండును శాస్త్రసిద్ధములయైనను దేనికిఁ దగు నధికారుల మార్గము నవలంబితురు గాన నెల్లరు నొక్కమార్గమునె యవలంబింప వలయునను నియమముండదు. తానవలంబింపని కారణమున స్వేతర మార్గము లశాస్త్రీయము లనుట సాహసమే కావున బసవేశ్వరుడు సిద్ధాంతము నేసిన వీరశైవము శాస్త్ర సమ్మతమగుటనే లోకసమ్మతి నుంపగలిగెను. అనుటన్యాయము.

ప్ర॥ అదియెట్లు? వర్ణభేదమును విడుచుటచే నీశైవము జైనబౌద్ధమతములవలె సర్వసాధారణమై నుండునగా నందఱచే నావృతమయ్యెనని పీఠికా కర్తలు వ్రాసియున్నారు. ఏనిబట్టి అనుష్ఠాన సౌల

భ్యముననె బసవేశ్వరమత మందఱచే నాదరింప బడినట్లు తెలియు చున్నది గాదా?

ఉ॥ మతముయొక్క యత్యధిక వ్యాప్తికి సౌలభ్యంబును నొక కారణముగ ననుట నిజము కాని కేవల మదియొక్కటి కారణమనుట సమంజసము గాదు.

శ్రీశంకరాచార్యులవా రద్వైతమును ప్రచారము సేయునప్పుడును, శివ అనిననుసరే కేశవ అన్నను సరే రెండు అన్ననుసరే రెండు అన కున్నను సరే, అని కనఁబరచిన సౌలభ్యంబును శైవ వైష్ణవాది మతస్థు లందఱు నద్వైతమునఁ జేరుటకు సాఫన మయ్యెను. అంతమాత్రమున నిదిమాత్రమే యద్వైతవ్యాప్తి సాధనమని నుడువ నగునా? మతాంతరముల వ్యాప్తికి సాధనమేదైన వగుగాక. మరణము కన్న కష్టకరము వేరొక్కటి లేదని యెల్లరకు దెలియును. అట్టియెడ లింగము పోయినచో ప్రాణము విడువ వలయునను నిర్ణయము సంగీ కరించి ప్రాణమును తృణముగా నెంచు వీరశైవులు భక్తిగౌరవమును బట్టి యామతమున జేరుదురో సౌలభ్యమును బట్టి జేరుదురో బుద్ధి మంతులకు విశేషము గాక మానదు.

యోజింపఁగా సర్వకాలముల యందును జాతి, మతమునను సరి యుద్ధారకుల దృష్టికి నరిష్టములుగా గోచరించునట్లు దోచెడిని అద్వైతమును స్థాపించునాటికి జాతి భేదమూలములగు కలహములు బయలుపడక శైవ వైష్ణవాది మతభేదమూలములగు కలహములెయని వార్యములుగా నున్నకతన నాకలహములు చల్లార్పనె యద్వైతము సంకల్పిత మైనట్లు లోచెడిని.

ప్ర॥ ఈర్థము దేనింబట్టి తెలియుచున్నది?

ఉ॥ సిద్ధాంతస్వరూపమునుబట్టియె దెలిసెడిని. ఎట్లన, శంకరాచార్యులవారద్వైతమును స్థాపించునాటికి శైవాది మతములునధిక

ప్రచారముననున్నట్లు అనందగిరి విద్యారణ్యకృతములగు రెండు శాస్త్ర
కరవిజయములనుబట్టియు విశదమగుచున్నది. శివుఁడెజగత్కర్త, ఉపా
స్యఁడనని శైవుల సిద్ధాంతము. విష్ణువె జగత్కర్త ఉపాస్యఁడునని
వైష్ణవుల రాద్ధాంతము. శాక్తాది సమయములు నిల్లెయందును
తత్త్వము సగుణమా? నిర్గుణమా అనువిచారమే నాటికిలేదు.

అట్టియదనన ఓజసలారా, శివవిష్ణ్వాది తత్త్వములనుగూర్చి
వ్యర్థముగా మీరేల కలహించుచున్నారు? శివుఁడు, విష్ణువు ఇద్దఱు
కల్పితులు, ఏలన, నిజమైనతత్త్వము నిర్గుణమొక్కటే. దానికే శివు
డని విష్ణువని మొదలగు నామములును, శంఖచక్రధరుఁడని, త్రిశూ
ధరుఁడని మొదలగు రూపములును కల్పితములు.

శివవిష్ణ్వాదులయేనామరూపములకైమీరుకలహించుచున్నారా
అనామరూపములు కల్పితములైనవిగాన మిధ్యయైనప్పుడు వానిని
శించి కలహముతోనేమి? అని బోధింపఁగా శైవవైష్ణవాదుల
శివకేశవాదుల నామరూపములు మిధ్య అని తోచుటతోనే స్వమత
భిమాన మస్తమించెను.

[ప్ర] నామరూపములు కల్పితములనుట శాస్త్ర సిద్ధముగాదా?

ఉ! శ్రు. నామరూపే వ్యాకరవాణి! అను శ్రుతినిబట్టి నా
రూపములు కల్పితములనియె యేర్పడు చున్నది.

[ప్ర] అద్వైత మతాచార్యులు శ్రుతుల యందున్న బోధి
బోధించి నంతన లోపమేమి?

ఉ! అది లోపమని యెవ్వరు చెప్పిరి? అయిన నందొక్క
మము కలదు. ఏమనిన తాను జగమునకు నామరూపముల కల్పిం
ననిపరమేశ్వరుఁడు సంకల్పించె నని శ్రుతులయందున్నది. ఇట్లు

శరవేశ్వరుని నామరూపములను గూడతామె కల్పించినట్లుల
ద్వైత మతాచార్యు లభిప్రాయ పడుచున్నారు.

ఎట్లైన నేమి? అద్వైతాచార్యుల కల్పనాశక్తి శైవవైష్ణవాదుల
దైవభక్తిని మతాసక్తిని రూపుమాపెను. తత్త్వము నిర్గుణమనుటయు,
శివవిష్ణ్వాదుల నామరూపములు కల్పితములనుటయు సర్వమతోఽసం
హరమునకుఁ గారణముగాఁ గన్పట్టుచున్నకతన నీకల్పనము సర్వమత
కలహాశాన్తికై యేర్పడినట్లు స్పష్టమగుచున్నది.

ఈవిధమున నద్వైతాచార్యులు జ్ఞానమున ప్రధానీకరించి శైవ
వైష్ణవాది సర్వమతముల నేకమతము గావించుట నూహించి బసవేశ్వ
రుఁడును భక్తిని ప్రధానీకరించి సకలజాతులను ఏకశైవమునఁ జేర్చి
మొదలిడెను. అప్పటి కదియె యేకీభావమునకుఁ బరమసాధనముగా
నమ్మహాత్మునకుఁ దోచెను గాబోలు.

ప్ర॥ జాతిభేదనిరాసము నద్వైతాచార్యు లంగీకరించిరా?
ఉ॥ అద్వైతాచార్యులు జాతిభేదనిరాసమును అనుష్ఠానమునఁ
బెట్టకున్నను సిద్ధాంతమున సంగీకరించెయ్యెన్నారు.

ప్ర॥ అది యెట్లు?

ఉ॥ శ్లో. వర్ణాశ్రమవయోవస్థాభిమానోయస్య విద్యతే
తస్యైవచనిషేధాశ్చవిధయస్సకలాపిః॥

వర్ణాశ్రమాద్యభిమానము గలవారికే విధినిషేధములతో నవ
సరముగాని కడమవారికిఁ బనిలేదని విద్యారణ్యులవారె చెప్పియుండిరి.
“నిస్సైగుణ్యేపధిచరతాం కోవిధిః కోనిషేధః అని శంకరాచార్యుల
వారును చెప్పియొందిరి. అద్దానిని బసవేశ్వరాదులు నడవడిలోనికి
చెచ్చిరి.

నేటి గ్రంథకథలకునుసీపితమమగు జాతిమతోచ్చేదమును
పూర్వాచార్యులె తలపెట్టియుంట యాశ్చర్యకరము. కానియందొక్క
విశేషము కలదు. ఏమనిన,

పూర్వాచార్యులు జ్ఞానమునో, భక్తితో ప్రధానముగా గ్రహి-
చి జాతిని, మతముచు ననాదరము సేసిరి. నేటి సంస్కర్తలైన
భక్తి మొదలగువానితో బనిలేకయె సర్వముచు వదలుచున్నాడు.
ఇది యెట్లన, యజ్ఞాది విషయమునను, దేవతావిషయమునను పూర్వ-
లంగీకరించిన పశుహింసను గర్హించి కొందఱాఘనికు లాహారవిషయ-
మున నాదరించుటను బోలియున్నది.

నేటి సైద్ధాంతికులకు శాస్త్రంబు నపేక్ష మృగ్యమేగాని పూర్వా-
చార్యులు శాస్త్రప్రామాణ్యము విడనాడి యుచ్చంఖలముగా సిద్ధా-
తములు సేసిరనుటయు, శాస్త్రమూలములుగాని సిద్ధాంతముల నప్పటి
ప్రజలంగీకరించిరనుటయు విశ్వాసార్హములుగావు.

ఇదిగాక, జ్ఞానంబు దగుగౌరవమునుబట్టియో భక్తిదగు ప్రా-
ప్త్యమునుబట్టియో పరమపురుషార్థసాధనైక కార్యులగు పూర్వాచా-
ర్యులు వర్ణాశ్రమకర్మబంధమునడ లక్ష్యము నిలువకున్నను సాలభ్య-
మును మాత్రమే ప్రయోజనముగా నెంచి, జాతిమతోచ్చేదము నిర్వ-
హింప నిప్పటి సంస్కర్తలలోఁ గొందఱువోలె వారు నాస్తికులన-
నొప్పదుగదా?

కావున శాస్త్రవిశ్వాసవిరళములగు స్వీయ భావముల దొల్లిటి
మహానీయులపై నావోపించి వారినిఁ జాలుకనసేయుటయు : మఱాఁ
మానమె శూన్యముగా నున్న యిక్కాలమున మతచర్చకుఁ దావో-
నఁగి తమ్ములమున నాఘనికులకు మతముమీద నింకను జగుప్పగలి-
గింపఁబూనుటయు సహృదయహృదయాహ్లాదకరములగునో కావో-
యని నిర్ణయించు భారము విపశ్చిదులదే యగును.

మఱియు, బసవపురాణపీఠిక 68 పుట.

శంకరాద్వైతము ప్రబలిన పిదప నాగమతంత్రముల వారుగూడ దమమతములు బ్రహ్మసూత్రాభిప్రేతములె యని నిరూపించుటకు యత్నించిరి. స్వసిద్ధాంతానుసారముగా బ్రహ్మసూత్రములకు భాష్యముల రచించిరి. ఈపూర్వ శంకరులకు పూర్వకాలమున నున్నట్లు గానరాదు. అనియు,

పీఠిక 81 పుట.

శి వ క పు లు.

శివకపులు భవికపుల గర్హించిరి. కవితలోఁగూడ వారు వేఱు మతము వారయిరి. అనియు నున్నది.

ఈమొదలగు సంశయములు రాబోవు పత్రికయందు విమర్శింపఁ బడును.

ప|| స||

శ్రీశివాయ గురవేనమః

విజ్ఞాపనము

పాతకమహశాయలారా!

ఈ పత్రికకు నాల్గవయేడు గడచి యేనవయేడు వచ్చినది. ఇది యారంభముననుండి శక్తివంచన లేక లింగధారి శైవమతముదగ్గర సప్రమాణతను వెల్లడించుచు నెయ్యన్నది. అయినను శైవమహాజ్ఞులకు నీ పత్రికయెడ నాదరము లేకమైన గలుగమి శోచనీయము.

లింగధారి శైవసంఘము పూర్వముండిన దానిలో సహస్రాంశమైన నేడులేదని పలువురకు దెలియును. తండ్రితాతలనాడు లింగధారణముండి నేడు మానినవారు నూర్లకొలది యింటిపేర్ల వా కలరుగదా? ఇప్పుడున్నవారిలో సహస్రాంశమువారైన నీ పత్రికను జూచువారు లేరనుట యతిశయోక్తిగాదు.

ఈ సంఘమువారిని దిలకింపఁగా తమపూర్వులకు లింగధారణములేదనుటకాదు. తాము ధరించిన లింగముల నొరులు దెలిసికొనిపోయినను చలింపని ధీరశాంతులనియె లోచెడిని.

ఇందున్న పండిత ప్రవరులనుఁ జూతమా నీ పత్రికా సంపాదకుని సాధించు నుపాయముల నెమకు నేకాగ్రచిత్తతో నున్నవారగుటంజేసి పలుకుదోడగుటకైన నోపకున్నారు.

ఇందుఁ బ్రచురించు సంశయము లనావశ్యకములై నేమో యని యోజించినను శైవగణార్చనము మొదలుగా నత్యవశ్యకములయని నాచిత్తమునకు దోచెడిని. లింగధారణము ప్రాచీనమననేమి యనియాలోచించి చూతము.

అవసాతులరగుడు.

ఇంతకుమున్ను శైవుల సమాధిసంస్కారము నడచువచ్చినదె
గాని ప్రాచీనముగాదనియఁ దానంజేసి యది పరిత్యజింపఁదగినదనియు
దహనసాపిండ్యవాదులు వాదించుచున్నారు. అది యట్లండ లింగధా
రణమే యీ నడచు వచ్చినదనిచేయు. పరిష్కార మీ శైవసంఘమున
కెంత యుపకారకరమో గౌరవకరమో బుద్ధిమంతులకు విదితమేకదా?

అదిగాక

శైవసిద్ధాంతకర్తలైన యారాధ్యత్రయము పండితత్రయము
నని మొదలగు శైవచార్యులె లింగధారణ రహితులనుట లింగధార
ణ సిద్ధాంతమునకు నెంత యప్రతిష్ఠాకరమో, ఉద్భూతారాధ్య వంశ
స్థులమనియు, శివలెంక మంచిన పండిత వంశస్థులమనియు, శ్రీపతిపం
డిత వంశస్థులమనియు, మల్లికార్జున పండిత వంశస్థులమనియు, మొద
లుగా వంశగౌరవముంగోరి యేగురుపరంపర వారివంశస్థులమని చెప్పు
కొనుచున్నారమో అట్టి మనకూటస్థులె యలింగులనుట మనకు నెంత
యగౌరవకరమో?

యోజించునెడ నీవిమర్శన మావశ్యకమగునని తోచుననియె
యెంచెద. అయినను నావశ్యకము కాదనియె మీ చిత్తములకు తోచు
నెడ నామిత్రులైన శ్రీశాస్త్రులవారికి లింగధారణ నవీనతా నిరూ
పణమెట్టులావశ్యకమని తోచెనో అట్లులె లింగధారణ ప్రాచీనతానిరూ
పణము నాకు నావశ్యకముగాఁ దోచెనని గ్రహించుడు! తోచిన కొలది
యందు విమర్శము వివరింపఁబడియె. మఱియు విశేషాంశముల నెవ్వ
రైన వ్రాసియనిపినచో వానినెగాక, దీనిమీద నెవరైన నాక్షేపము
వ్రాసి యిచ్చటి కనిపినను నిందుఁ బ్రచురింపను దోచిన కొలది
సమాధానము వ్రాయను నాటంకములేదు.

కాన సరళస్వభావముతో నీవియ్యము నాత్మనీపనియ్యముగా భావించి, సారము గ్రహించి, లోపముల మన్నించి, ప్రాచీనముల దుర్మములఁ బ్రమాణీకరించి, వీనిని దృఢదిత్తతతో నవలంబించి మహా జేత్రవచుగ్రహఃకుగాంచి, యసారమును నిహపరముఖము వడయును గాక యనిప్రార్థించుచున్నాఁడను.

ఇట్లు,

శైవమహాజన విధేయును.

పః సంః

ముదిగొండ నాగలింగశాస్త్రి

మ. రా. శ్రీ కోవరుపల్లి కాశ్యపగారు వరంగల్	12—0—0
రామిని మల్లయ్యగారు	12—0—0
కుర్లపాటి వెంకటేశ్వరరావుగారు, బాన్సులూరు, కైవాడ	10—0—0
ప్రొద్దుటూరి వెదవీరన్న చినవీరన్నగారు, కింకర బాడు	10—0—0
కైలాస శరభయ్యగారు,	10—0—0
బెద్దె రామన్న కుమారుడు, జగదీశ్వరయ్య	10—0—0

—♦ పోషకులు ♦—

మ. రా. శ్రీ తాడికొండ పూర్ణయ్య అయ్యవార్లగారు, ఈమని	5—0—0
శ్రీపతి పండిత రాధ్యుల లింగయ్యగారి వీరభద్రయ్యగారు ఈమని	5—0—0
కామయ్య రాజశేఖరరావుగారు, కరణం నవాబుపాలెం	5—0—0
ముదిగొండ వీరభద్రకామయ్యగారు, తొండపి	5—0—0
ముదిగొండ పూర్ణయ్య లింగంగారు	5—0—0
ముదిగొండ వీరభద్రకాశ్రీగారు, మాదల	5—0—0
చప్పి మల్లనారాధ్యులవారు, లచ్చుపేట	5—0—0
చప్పి వీరనారాధ్యులవారు	5—0—0
మూలంపల్లి కివలింగారాధ్యులవారు, లచ్చుపేట	5—0—0
భూపతి రత్నంగారు, వరంగల్	5—0—0
మల్లంపల్లి మల్లిఖార్జునయ్యగారు, ఆయిలంపూడిఅగ్రహారం	5—0—0
మల్లంపల్లి మృత్యుంజయకాశ్రీగారు తాడికొండ	5—0—0
శ్రీపతిపండిత రాధ్యుల నాగలింగకాశ్రీగారు, ఈమని	5—0—0
పోవరపు బసవేశ్వరరావుగారు, మామకొట్ల	5—0—0
యిరువళ్ళ శ్రీకైలం, మట్టెవాడ	5—0—0
చీకటిమళ్ళ సంకయ్యగారు, మద్రాసు	5—0—0
కోనసముద్రం మోహిరీలు అయ్యవారుగారు, అరమూరు	5—0—0
బీపేట విశ్వనాథకాశ్రీగారు, సిద్దిపేట	5—0—0
ముత్యంపేట మల్లయ్యగారు	5—0—0
కాశ్యపరం నాగభూషణంగారు	5—0—0
కొడికేల నీతారామయ్యగారు	5—0—0
లిక్కానామగారు, విజయనగరం	5—0—0

ప్రకటనము.

అర్హతర్క ప్రత్యక్షఫలబోధి: — ఈ గ్రంథమునందు బ్రాహ్మణులు మొదలగువారు చేకువభామున నిద్రలేచివది మొదలుకొని పండుకొనునందాక చేయవగు స్నానసంధ్యాది సకలధర్మములకు వైద్యకాస్త్ర ప్రామాణ్యముచుబట్టి ఆరోగ్యహానముగు ప్రత్యక్షఫల కలదని ఋషివ్రతచేయఁబడియున్నది. వెల రు ౧—౦—

కారణోత్తరముచు దివ్యాగమము: — ఇమ్యుది శైవుల లింగభాణము మొదలగువానియెడల కలసకల సంశయముల వారించు నెడ నిజ మానమైనది. వెల రు ౧—౦—

ఆహ్నికవిధి: — ఇందు స్నానము సుధ్య మొరలుకొని ప్రాణమువరకుగల సకల నిత్యకర్మములు సస్వరాంధ్ర ప్రయోగముగలవు. వెల రు ౧—౦—

మకుటోత్తరము అచు దివ్యాగమము: — ఇందు శివపూజ విశేషములు, శైవాత్మేష్టి విధానము మొదలగు సనేక విశేషముల గలవు. వెల రు ౦—౦—

బ్రహ్మతర్క స్తవము: — శ్రీమదప్పము దీక్షిత విరచితము ఇందు తామసత్వ నిరాకరణము, గుణాధరణ విషయము, స్మృతావాసిత్వియు, బాణాసురయుద్ధమున నోడిపోయెనన్న దానికిసమాధానము మొదలగు సనేక విషయములు గలవు. వెల రు ౧—౦—

మహాశివపూజా విధి: — ఇమ్యుది లింగవిరీక్షణమున వినియోగించు దశావధాన విధానముతోను, సస్వరాంధ్ర ప్రయోగముతోను శాంధవియ సూత్రానుసారముగా ముద్రింపఁబడినది. వెల రు ౦—౦—

చతుర్వేద తాత్పర్య సంగ్రహము: — శ్రీహర దత్తాత్రయ కరచితము. అంధ తాత్పర్యసహితము. వెల రు ౧—౦—

పరిశుభాదు: —

ముదిగొండ నాగలింగశాస్త్రి
రామలింగేశ్వరపేట, తెనాలి.

శ్రీ
శివాయ గురవేనమః

శైవరహస్యబోధిని.

ఇది

శ్రీ దేవిడీ సంస్థానాధిపతులగు ఇజ్జితాసార్
శ్రీ కందుకూరి బాలసూర్యవ్రాసాద భూపాలుని
సాహాయ్యమున వెలుపడుచు
శైవధర్మములను, వాని ప్రామాణ్యమును దెలుపు
మాసపత్రిక.

సంపుటము	విభవనామ సంవత్సర	సంచిక
5.	జ్యేష్ఠమాసము.	3.

సంపాదకుడు:- ముదిగొండ నాగలింగశాస్త్రి.

శ్లో॥ అనుశ్చుతాచార పరత్వసాధినీ!
విరుద్ధవాదాఘనితాస్త బాధినీ!
అశేషశం కామయవంకశోధినీ!
జయత్వీయం శైవరహస్యబోధినీ!

తెనాలి లలిత ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపబడియె.

చందా సం॥ రు 2-0-0.

1928.

శాశ్వత ప్రధాన పోషకులు.

శ్రీమల్లికార్జున పండితారాధ్యుల (ఘట్టేపల్లి) రాజలింగ మయ్యవాల్లగారి కుమారుడు
నాగమల్లయ్య అయ్యవాల్లగారు. సిద్దిపేట
కాసనగొట్టు వీరన్న గారి రంగరాజం, రామన్నవల్లెరా సిద్దికేట

— : మహారాజపోషకులు : —

వేములపల్లి అగ్రహారీకులు

1 భండారు మల్లిఖార్జునరావుగారు	}	60—0—0
2 భండారు వీరభద్రరావుగారు		
3 భండారు పీఠరాజుగారు		
4 భండారు వీరబసవరాజుగారు	}	
5 భండారు చెన్న బసవయ్యగారు		
6 భండారు చిన మల్లిఖార్జునుడుగారు		

— : ప్రధాన పోషకులు : —

మరాశ్రీ ముదిగొండ లింగయ్యకాస్తులుగారు సికింద్రాబాదు

,, శివలంక తాయన్న గారు, పోణంగి

,, ముదిగొండ వీరభద్రయ్య అయ్యవారుగారు, ఈమని

,, శివపురపు రాజయ్యగారు, శికింద్రాబాదు

,, కొడిమేల భోగసోమలింగారాధ్యులుగారు, శ్రీగురుత్వ
సంస్థానం వరంగల్

,, శ్రీ మల్లికార్జున పండితారాధ్యుల అంబయ్య సిద్ధాంతిగారు
నిర్మల

,, కాశీనాథుని అల్లమయ్య అయ్యవారుగారు యలమర్రు అగ్రహారం

,, శివలంక శంభులింగం అయ్యవారుగారు బెజవాడ

,, ఆకారపు చెన్నయ్యగారు, వరంగల్

శ్రీ శివాయ గురవే నమః.

బసవపురాణ పీఠికా విమర్శనము.

పాశకమహాశయలారా!

గత సంచికలయందు శ్రీమల్లికార్జునపండితుఁడు మొదలగు శైవాచార్యులు లింగధారులే యని నిరూపింపబడియెను. దానింబట్టి లింగధారణము ప్రాచీనమే యని యేర్పడుచు నెయున్నది. మరియు, ఉద్భటారాధ్యచరిత్రమున బట్టియు లింగధారణము ప్రాచీనమే యనుట విశేషము.

ఉద్భటారాధ్యచరిత్రమునకుఁ గర్త తేనాలి రామలింగకవి. కృతిపతి ఊరదేచమంత్రి. దేచమంత్రి శైవాచారపరాయణుఁడు, ప్రౌల నారాధ్యుని వంశమువాఁడగు చంద్రశేఖరవాచంయముని శిష్యుఁడు. శ్రీ యస్మాదస్త్రేశమాదాదఖిలమనుపతిఁ దేచయామాత్య వర్యసోని యం శ్రీచంద్రమాఖిర్జయతిగురువరః ప్రౌలనారాధ్యవంశ్యః॥

(ఈగురునిగూర్చి ఉద్భటారాధ్యచరిత్రము నవతరణికను గ్రంథా వసానమునుగూడ జూచునది.) అని బ్ర॥ శ్రీ వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి చివారు వ్రాసిన యుద్భటారాధ్యచరిత్ర పీఠిక 11వ పేజీయందుగలదు. ప్రౌలనారాధ్యుండును, చంద్రశేఖరుండును నుద్భటవంశ్యులే యని యుద్భటారాధ్యచరిత్రము 110, 111 పేజీల యందున్నది. ఎట్లన,

గీ॥ సకలదేశిక రాజన్య మకుట నూత్న
రత్నకోరకమై బుధారాధ్యుఁడైన
యుద్భటారాధ్యవంశపయోధి బుట్టి
నట్టి గురుచంద్రు లఖిల ధర్మార్థవిమలు॥

.....మల్లికార్జునగురుం డుదయించు నతండు॥

క॥ ఆమల్లికార్జున గురుస్వామికిఁ బ్రోలయ గురుండు జనియించితివా
సామజకర్ణపుటితటఁ చామరలతికాయ మానసాంద్రయశుండైఁ

అని మొదలుగా ప్రోలనారాధ్యునకు స్వయంభువుగారును
వారికి శంకరదేశికుండును, నమ్మహాసీయునకు సోమనాథయ్యయు, నా
యనఘనకు లింగనారాధ్యుండును, నప్పణ్యాత్మునకు మనుమయ్యయు,
నాయనకు మల్లికార్జునుండును, నాయారాధ్యవర్యునకు చంద్రశేఖ
రుండును, నాగురుచంద్రునకు మనుమారాధ్యప్రభుతులును గలిగినట్లు
తెలియుచున్నది.

ఇందు మొదటఁ బేర్కొనఁబడిన మల్లికార్జునగురుండు ప్రతాప
రుద్రుని మంత్రియైన శివదేవునిచేఁ గాళీనగరమునుండి యేకశిలానగ
రమునకుఁ గొనిరాబడి ప్రతాపరుద్రునిచే ముదిగొండ మొదలగు నగ్ర
హారములఁ బడసెను.

స్వయంభుని పుత్రుండగు శంకరదేశికుండు పెదకోమటివేమా
రెడ్డికి గురువై యాయనవలన పినపాడను నగ్రహారము గ్రహించెను.

తరువాతివాఁడైన చంద్రశేఖరుండు ఉద్భటారాధ్యచరిత్ర కృతి
పత్రియైన యూరదేచమంత్రికి గురువు. 'యస్మాదస్త్రేశమాదాత్'
అను శ్లోకమునుబట్టి ఊరదేచమంత్రి ముదిగొండ చంద్రమాశ్యరా
ధ్యునివలన నఘోరాస్త్రవిద్యను గ్రహించినట్లు తెలియుచున్నది.
అఘోరాస్త్రవిద్య ముదిగొండవారికి సంప్రదాయసిద్ధమనుట స్పష్టము

మఱియు, ఉద్భటారాధ్యచరిత్ర 109 పేజీ.

ఉ॥ ఉత్తరశైవదీక్షల గురూత్తముఁడుద్భటుడీద్విజాతీయం
దుత్తము లిష్టలింగులని నూక్తులు చెప్పియు లింగధారణల్
కుత్తుకలందుఁ గొందఱకుఁ గూర్పగ రాజులు మంత్రివర్గముల్
చిత్తములుం జిగుర్పగను శిష్యులు నె గురుపూజ సేయగాఁ

అనియు, 28 పేజీ,

సీ॥ నిఖలశైవారాధ్యనేతృత్వమహిమచే
 బరగుచు గురు సార్వభౌము లనగ
 దుర్మత ధ్వంస బంధురులౌచు బ్రతివాది
 జనభయంకర యశస్సాంద్రులనగ
 షట్కాల శంభు పూజాపరాయణవృత్తి
 జరుపుచు గురురాయ శరభులనగ
 గొలుచువారికి నిష్టఫలదులై నిజశిష్యు
 బహుళ దారిద్ర్యవిఘ్నలనగ

గీ॥ నన్ను సర్వంబునందుఁ గానంగజాలు
 ఘనత చేపట్టి వేదమార్గప్రతిష్ఠ
 బదిలులన నుండుదురు భవద్భావివంశ
 జాతు లాచార్య ముఖ్యులు చారుచరిత॥

ఈమొదలగు పద్యములనుబట్టి యుద్భటారాధ్యుఁడు లింగభా
 రణ సిద్ధాంతము చేసినట్లును, తద్వంశ్యులును షట్కాల శివపూజా
 పరాయణులై మతోద్ధరణము చేయుచున్నట్లును, షట్కాలశివపూజ
 యెడ కొందఱకుగలిగిన విరుద్ధభావము శాస్త్రవిరుద్ధభావమే యనియు
 విశదమగుచున్నది.

ఉద్భటారాధ్యచరిత్ర రచనా కాలము.

కొండవీడు దుర్గాధ్యక్షుఁడుగానున్న నాదెండ్ల గోపమంత్రికడ
 ముఖ్యోద్యోగియైన యూరదేచమంత్రి యుద్భటారాధ్యచరితము కృతి
 గొన్నాడు. అది యెల్లఁ గృత్యవతరణికలోఁ జూడనగును. శ్రీకృష్ణదేవ
 రాయడు క్రీ. శ. 1515 సం॥ కొండవీడు జయించెను. అది మొదలుగా
 గృష్ణదేవరాయల యేల్బడిలోకది లోఁబడినది. రాయల మంత్రి యగు
 సాశ్వతిమ్మరసు కొండవీటి పాలనమును దన మేనల్లుడగు నాదెండ్ల

గోపమంత్రి కప్పగించెను. నాదెండ్ల గోపమంత్రి సుప్రఖ్యాతుడు. గోపమంత్రి క్రీ. శ. 1517 సం॥ దేచమంత్రి కొక యగ్రహారము నెసగెను.

.....దేచమంత్రి గోపమంత్రిచే నగ్రహారాది సమ్మానముఁ బడసి సుప్రఖ్యాతుడైన పిదపనే యుద్భటచరిత్రము కృతినందియుండును. ఆకాల మించుమించుగా క్రీ. శ. 1525 అని తలవవచ్చును. దీనిచేఁ దెనాలి రామలింగకవి కృష్ణదేవరాయల సభలోనున్నాఁడన్న లోకప్రతీతి సదాధారమయి సంరక్షితమగుచున్నది. అని యుద్భటచరిత్ర పీఠికయందు తత్కర్తలు వ్రాసియున్నారు.

కావున నాలుగునూర్ల సంవత్సరములనాటికే లింగధారణము గల యారాధ్యశాఖ బ్రాహ్మణ్యాది చాతుర్వర్ణ్యగురుత్వమహిమతో నొప్పారుచున్నదని తెలియుచున్నది.

ప్ర॥ దీనింబట్టి కృష్ణదేవరాయల కాలమునాటికి లింగధారి బ్రాహ్మణశాఖ యున్నట్లు తెలియుచున్నది. ఈసంగతి బసవపురాణ పీఠికాకథల లంగీకరించియే యున్నారు. వారంగీకరింపనిదేమనిన బసవపురాణపీఠిక 88 పేజీయందు కృష్ణదేవరాయలకు బూర్వకాలమున నాంధ్రదేశమున నారాధ్యబ్రాహ్మణులు లింగధారులైయుండిరనుటకుఁ బ్రబలాధారములు గలవేమో యింకను బరిశోధింపవలసియున్నది. అని వ్రాసియున్నారు. రాయలవారికిఁ బూర్వకాలమున బ్రాహ్మణులు లింగధారులుగా నున్నారన్నదానికి బలవదాధారము కావలయును.

ఉ॥ ఉద్భటచరిత్రపీఠిక 14 పుట,

క॥ శృంగార రసాలింగిత

రంగత్కవితా నదీతరంగము హృదయ

త్వంగద్భజంగమాంగద

లింగమ్మ తెనాలి రామలింగముఁ దలతు॥

(పురుచరిత్రము-సరస్వతీ సోమయాజి.)

పైపద్యమాత్రండు లింగధారియనికూడ చెప్పుచున్నది. అని యున్నది. దీనింబట్టి రాయలవారి కాలమున తెనాలి రామలింగకవి మొదలగు కవీశ్వరులును లింగధారులైయున్నట్లును, ముదిగొండ చంద్రమాశ్వారాధ్యుఁడు కొండిన్యసగోత్రుఁడగు సూరదేవయామా త్యునకు గురువనుటచే మంత్రులు, ప్రభువులును నారాధ్యులకు శిష్యు లైయున్నట్లును తెలియుచున్నది గదా.

అంతకుఁ బూర్వకాలమున లింగధారి బ్రాహ్మణశాఖ లేకయే యానాడు మాత్ర మెట్లులింత ప్రబలముగా నేర్పడియుండును? కావున రాయలవారికిఁ బూర్వకాలమునను నున్నదనుటయే నిక్కము.

ఇదిగాక ఉద్భటచరిత్ర పీఠిక 17 పుట. ఉద్భటుడు కాశ్మీర రాజగు జయాడుని సభలో విద్యావతిగా నుండెనని (క్రీ.శ 779 నుండి 813 వఱకు) రాజతరంగిణిలో నున్నది. అని యున్నది. ఉద్భటుఁడు లింగధారియై లింగధారణసిద్ధాంతము చేసియున్నట్లు ఉద్భటచరిత్రా దులవల్ల తెలియుచున్నదిగాన క్రీ.శ. 779 నాటికే లింగధారి బ్రాహ్మ ణశాఖ వ్యాపకమైయున్నదని విశ్వసించుట న్యాయమగును.

ఉద్భటచరిత్రము శైలి మృదువైనది.

గీ॥ శైవులగువారుచెప్పిన జాడయందు
నడువనేరదు మూఢుల గడుసు బుద్ధి
వానపై వాన గురిసిన నాను నెక్కొ-
నహజ కాఠిన్య ముడిగి పాపాణకులము॥

ఈపద్యముంబట్టి పూర్వమునుండియు శైవమతమునకు విరుద్ధ వాదులుండుచున్నట్లై తోచెడిని.

మఱియు, శివనిష్ఠాగరిష్ఠుఁడగు యథావాక్కుల అన్నమయ్య గారు రచించిన సర్వేశ్వర శతకము లింగధారి బ్రాహ్మణశాఖ రాయలవారికిఁ బూర్వకాలమున నున్నదనుటకు సాధకముగాదా?

సర్వేశ్వరశతకము.

శా॥ శాకాబ్దంబులు వార్ధివట్కపురజిత్రంఖ్యం బ్రవర్తింపసు
శ్లోకానందకరంబుగాగ మహిలోశోభిల్ల సర్వేశ్వర
ప్రాకామ్యస్తవమొప్పజెప్పె శుభకృత్ప్రవ్యక్తవర్షంబునక
శ్రీకారాధనవంతమై వసుధలోఁ జెన్నొండ సర్వేశ్వరా॥

అను పద్యమునుబట్టి శాలివాహనశతకము ౧౧౬ర వ వత్సరమునకు
సరియైన శుభకృత్ వత్సరమున రచింపఁబడినట్లున్నది. దానింబట్టి
యాగ్రంథము నేటికి ౬౮౬ వత్సరములనాడు నిర్మితమని తెలియు
చున్నది గదా?

సర్వేశ్వర శతకము ౨౨ పద్యము.

మ॥ ఇల సద్భక్తులపాదధూళివటలంబే మర్త్యుఫాలంబునం
జలికె న్వాడపవర్గనాధుఁడనినక సిద్ధంబుగా వాని ని
ర్మల హస్తార్పితభూతిఁ బ్రీతి నెసలారక బూయు విశ్వాసికిక
ఫలమూహించి విధింప నెవ్వరికిఁ జెప్పన్వచ్చు సర్వేశ్వరా॥

భక్తులు మా హేశ్వరుల పాదములయందు వారిపాదధూళి
యంటునట్లు దమ నెసలి నునుచుటయు, భక్తులఫాలమునందు మా హే
శ్వరులు తమ చేతితో విభూతి నునుచుటయు లింగధారిశాఖయందె
యియాచారము సంప్రదాయసిద్ధముగా నున్నది. నైజాంరాష్ట్ర
మునందు నేటికిని నీయాచారము నడవడిలోనున్నది. ఈశిష్టాచారము
ప్రశంసించుట గాక,

సర్వేశ్వరశతకము ౧౧౧ పద్యము.

మ॥ శివసాహిత్యుల సత్కరస్థలము కాశీక్షేత్రమాహస్తదే
శ విశాలోన్నత శాఖలారయగఁ బంచక్రోశమాపాణి సం
భవ శోభాన్విత చిత్రరేఖలు మహాభాగీరథీతీర్థముల్
శివలింగం బల విశ్వనాథుఁ డరయక సిద్ధంబు సర్వేశ్వరా॥

ఇందు లింగధారులకరస్థలము కాశీక్షేత్రమనియు, నందున్న శ్రేష్ఠ పంచకోశమనియు, నాచేతయందగురేఖలు గంగాతీర్థమనియు నందున్న యిష్టలింగము విశ్వనాథుడనియు నిరూపించుటంబట్టియు గ్రంథకర్త లింగధారియై యని స్పష్టమగుచున్నది మఱియు,

మ॥ కమనీయంబగు సర్వతీర్థములు లింగంబున్నచో మూర్తిమం
తములై యొప్పుచునుండు లింగమును దాత్సర్యంబుగాభక్తగా
త్రములందెప్పుడునుండుగాన మహిలోఁ దత్సర్వమూహింపఁదీ
ర్థములందెల్లను దివ్యతీర్థము భవద్భక్తుండు సర్వేశ్వరా॥

రమణీయములైన సకల తీర్థంబులు శివలింగ సాన్నిధ్యము నందుండును. అట్టి శివలింగము భక్త గాత్రమునందుండును గాన శివ భక్తుడై దివ్యతీర్థమని తెలిపెను.

౧౨౬

మ॥ తమ లింగంబునకంటె జంగమము సౌందర్యంబుగాఁగొల్పుట
తమభక్తస్థితి లింగజంమలసత్సామ్యంబుగాఁజేత మ
ధ్యమభక్తస్థితి లింగపూజ నధముండై జంగమోపాసనా
క్షుముండైయుండుట భక్తియందును గనివృత్తింబు సర్వేశ్వరా॥

ఈమొదలగు సంప్రదాయములనుబట్టి సర్వేశ్వరశతకకర్త
లింగధారి యనుట నిక్కము. దాననే యీకవి వీరశైవుడని బ్ర॥ శ్రీ
జయంతి రామయ్యవంతులవారు సర్వేశ్వరశతక పీఠికయందు వ్రాసి
యున్నారు. వీరశైవుడనగానే గ్రంథకర్త జంగము అని తలంప
గూడదు. ఏలన, సర్వేశ్వరశతకము ౧౨౮వ పద్యము,

మ॥ అభిరమ్యంబుగ దూదికొండ మహనీయారాధ్యపోమేశ్వర
ప్రభుకారుణ్యవసంతసంజనిత సద్భావప్రసూనావళి
న్విభవం బూర్వగగూర్చి యెంతయు లసద్విభ్రాంతిసంపత్సుఖ
ప్రభవంబైన భవత్పదద్యయము నారాధింతు సర్వేశ్వరా॥

ఇందు దూదికొండ సోమేశ్వరారాధ్యులవారి శిష్యుఁడనని గ్రంథకర్త వ్రాసికొనియెను. జగము లెందును నారాధ్యుల శిష్యుల మని వ్రాసికొను సంప్రదాయము లేదు.

అదిగాక సర్వేశ్వరశతక పీఠికయందు

యథావాక్కుల అన్నమారాధ్యుఁ డాత్రేయసగోత్రోద్భవుడు, యజుశ్శాఖాధ్యాయి, గోదావరీతీరవాసి అని మొదలుగా నున్న దానింబట్టియు, అన్నమారాధ్యుని వంశావళియను గ్రంథముంబట్టియు సీగ్రంథకర్త బ్రాహ్మణుడే యని స్పష్టమగుచున్నది.

అపీఠికయందె కృతికాలముందెలుపు ౧౨౭ పద్యము మూడు ప్రతులయందు నుండుటవలన నది పృక్షిప్తమనుట కవకాశము లేదు. ఈశుభకృద్వర్ణము శ్రైస్తవమానమున ౧౨౪౨వ సంవత్సరమునకు సరిపోవుచున్నది. అని కలదు. దీనింబట్టి నేటికిఁ బూర్వము సుమారు ఏడు వందల సంవత్సరములసాడు లింగధారి బ్రాహ్మణశాఖ గోదావరిమండలమున వ్యాపించియున్నట్లు తెలియుచున్నదిగాదా? అది రాయలవారికిఁ బూర్వకాలము గాదా? వారున్నది ఆంధ్రదేశముగాదా?

మఱియు ప్రతాపరుద్రు నాస్థానమున శివదేవుఁడు ముత్రిగా నున్నట్లు చరిత్రలయందు గలదు. శివదేవుఁడు లింగధారి బ్రాహ్మణుడనుట సుప్రసిద్ధము. దీనింబట్టి ప్రతాపుని కాలమునగూడ లింగధారి బ్రాహ్మణులు తిలింగదేశమున ప్రధానస్థానము నాక్రమించియున్నారనుట విశేషమే. శ్రీశంకరాచార్యులవారితో వజ్రనఖారాధ్యుఁడు మొదలగువారు వివదించినట్లు లానందగిరికృత శంకరవిజయముననున్న దని లోగడ దెలుపఁబడియె. ఇట్టి నిదర్శనములంబట్టి యనాదిగా బ్రాహ్మణులు లింగధారులుగా నున్నారని స్పష్టమగుచున్నది గాన కృష్ణదేవరాయలకుఁ బూర్వకాలమున నాంధ్రదేశమున నారాధ్య బ్రాహ్మణులు లింగధారులైయుండిరనుటకుఁ బ్రబలాధారములు గల

నేనొ యింకను బరిశోధింపవలసి యున్నది. యని బసవ పురాణ పీఠికా కర్తలు వ్రాయుట పరిహాసావహముగానున్నది. గాన నిది విమర్శన సహము గా నేరదు.

శైవభాష్య ప్రాచీనత.

మఱియు. బసవపురాణపీఠిక 68 పుట.

శంకరాద్వైతము ప్రబలిన పిదప నాగమతంత్ర మతములవారు గూడ తమమతములు బ్రహ్మసూత్రాభిప్రేతములేయని నిరూపించుటకు యత్నించిరి. స్వసిద్ధాంతానుసారముగా బ్రహ్మసూత్రములకు భాష్యములరచించిరి. ఈపూర్వ శంకరులకు పూర్వకాలమున నున్నట్లుగానరాదు అని నుణిచి యున్నారు.

ఇందు శంకరాద్వైతము ప్రబలిన పిదప ననుటంబట్టి ఆర్యమతములలో నద్వైతము ప్రథమమనియు, ఆగమతంత్రమతముల వారనుటచే శంకరాచార్య మతముకన్న నితరమతములవారు వైదికమతముల వారు గా నేరరనియు, తమమతములు బ్రహ్మసూత్రాభిప్రేతములేయని నిరూపింప యత్నించిరి. అనుటచే శంకరభాష్యముమాత్రమే బ్రహ్మసూత్రములకు సరిపడినదిగాని శడమభాష్యములు బ్రహ్మసూత్రముల యభిప్రాయమునకు విరుద్ధములనియు, మొదలగు భావములు వ్యక్తమగుచుండుటేగాక, తమమతములు బ్రహ్మసూత్రాభిప్రేతములే యనుటచే తమకు గడమ మతముల మీదగల యేవగింపును సువ్యక్తమగుచునే యున్నది. స్వమతాభిమానము నామావశిష్టముగా నున్న యిక్కాలమున పీఠికా కర్తలకు నిట్టి స్వమతాభిమానోద్రేకము గలిగి యుంట యలంకారమే. కాని యిట్టి వీర లేకాగణముననె బసవపురాణమునకు పీఠిక వ్రాయవలసి వచ్చి యందు శైవ మతముల పరిష్కరింప వలసి వచ్చిన గ్రహణారము శోచనీయము.

అర్చమతములలో శాంకరా ద్వైతము ప్రాచీనమని మొద
లుగా గల పీఠికా కర్తల యాశయము లన్నియు నిజమునకు వ్యతిరేక
ముగా నున్నవేయని తెలుసవలసి వచ్చినదానికి చింతిల్లు చున్నా
డను. వీరలిట్టి తమ యాశయములను స్వమతస్థుల ప్రరోచనమునకై
స్వమత గ్రంథములయందు వ్రాసికొని యున్నచో విమర్శనమునకు
నాస్పదముగాకుండును. అట్లుగాక, జనవపురాణ పీఠికయందు శైవ
మతములను పరిష్కరింతుమని యారంభించి అందును నాకు వాస్త
వముగా దోచిన దానిని దెలుపు చున్నాడనని వ్రాయుటచే సత్య
మునే దెలుపునట్లు లభిన మించి శైవమతమునకు నవమాన కర్తము
లును సత్యమునకు విరుద్ధములును నగు నిజాభి ప్రాయములను విశేషీక
రించుటంజేసి, నిజము దెలుపక తీరదయ్యెను. ఏలన, ఎంతయే నభి
రుచిలో బసవ పురాణమును జూడఁ బూనిన శైవ మహాజనులు దాని
మొదటనే యున్న పీఠికను జూడకుండరు గదా? పీఠికను జూచినచో
సామాన్య జనులకు సందియము లెట్లు గలుగ కుండును? కావున,
బసవపురాణ పీఠికలోని పెక్కునంశములు మతాంతరుల పరిహాసము
నకును, అల్పబుద్ధుల బుద్ధిభేదమునకును. శైవమహాజనుల యసహ
నమునకును, గారణముగా నుండుటగాక చాలవరకు సత్యమునకు
విరుద్ధముగా నున్నవిగాన విమర్శింపవలసి యందు నుపాయాంతరము
లేక శాంకర మతము యొక్క నిజస్థితి విశేషీక రింపవలసి వచ్చినదానికి
పాఠక మహాశయులు మన్నింప బ్రార్థితులు.

శైవాదిమతములే ప్రాచీనములు.

వైదిక మతములలో శంకరా ద్వైతము ప్రాథమిక మనుట
యధిమాన మాత్రము. ఏలందు రేని,

శంకరాచార్యులవారు స్వమత ప్రచారము చేయు నాటికి శైవ
వైష్ణవాది మతములు ప్రబల ప్రచారమున నున్నవని శంకరవిజయ

ముల వల్లన తెల్లమగు చున్నదని లోగడ దెలుప బడియె గదా. పీఠిక, స్మాక్తులచే శైవ చిహ్నములైన భస్మరూద్రాక్షములు ధరింపఁ జూచుండుటను తమ మతమునకు నుపాస్యదేవత వేరొక్కటి లేమిచే నైవ వైష్ణవాది మత దేవతలైన హరి హరాదులె పూజింపఁ బడు చుండుటను స్మార్తమతము కన్న శైవ వైష్ణవాది మతములె ప్రాచీ నములని యేర్పడుచున్నది.

ఇక శాంకర మతమె వైదిక మనుటయు మృగ్యమె. ఏలన, బ్రహ్మసూత్రము లేమతమున ఋజువుగా నన్వయించునో అదియె వైదిక మనఁజెల్లుగాన బ్రహ్మసూత్ర సమన్వయమునకు పదంపడిగాని వైదికమత మేదైనది నిర్ణయింప ననువు పడదు. ఆనిర్ణయ మనంతర ముగాక, బ్రహ్మసూత్ర భాష్యకర్తలలో మొదటివాడు శంకరుఁడా? శంకర నీలకంఠుడా? అని విచారింతుట ప్రకృతము. శంకర నీలకంఠ భాష్యముల యందు ననూదించి ఖండింప బడిన పెక్కుమతములు స్పష్టము చున్నవిగాన నీరెండిటి కంటెను ప్రాచీనము లెన్నియో గల వును సర్థము విస్పష్టమగుచునే యున్నది. దీనింబట్టి సూత్రభాష్య కర్త లో శంకరుఁడే ప్రథముఁడనియు, ఈపూర్వ శంకరులకుఁ బూర్వకా యున నున్నట్లుగాన రాదనియు దెలిపిన పీఠికా కర్తల యాశయము గాధారమె యనుట విశదమే అయినను, శంకరాచార్యుల వారిని తాని కడమ మతస్థులు బ్రహ్మసూత్రములకు భాష్యములఁ జేసికొన నుత్సాహించిరను భావ మొలెనిజమో దెలుప నవసరముగాన శంకర నీల కంఠ భాష్యములలో నెద్ది ప్రాచీనమని విచారింతుట ప్రకృతము.

నీలకంఠ భాష్యమె ప్రాచీనము.

బ్రహ్మమీమాంసారంధమున, అథాతో బ్రహ్మ జిజ్ఞాసా తమ సూత్రములోని 'అథ' అను శబ్దమునకు ధర్మవిచారా నంతరము అని నీలకంఠుఁడు చెప్పిన యర్థము ఖండించి శంకరాచార్యులవారు

సాధనచతుష్టయ సంపత్త్యనంతరము అని సిద్ధాంతము చేసిరి. ఇది గాక, ధర్మబ్రహ్మ మీమాంసలు రెండునేక శాస్త్రమును వాదము, కర్మజ్ఞాన సముచ్చయ వాదము, మొదలుగానే యేవాదములు శంకరాచార్యునిచే ఖండింపబడియెనో అవియున్నియు నీలకంఠుడు తనభాష్యమున సిద్ధాంతము చేసినవిగాఁ గన్పట్టుచున్నవి. మఱియు, శంకరుడు ఏసవిశేష వాదమును ఖండించి ముఖ్యముగా నిర్విశేషమును సిద్ధాంతము చేసియుండెనో ఆసవిశేష వాదంబును నీలకంఠుడు సిద్ధాంతము చేసినదేయగును.

శబ్దాదేవప్రమితః, అనుసూత్రమున. శబ్దాత్, ఈశానశబ్దాదేవ, అని వ్రాసినవాక్యమున శంకరాచార్యాదులు వ్రాసియున్నారు. ఇట్టి విశేషములు లింక నన్నియోగలపు, ఈ కారణములంబట్టి పూర్వోత్తర మీమాంసలకు నావాసంబైన కావేరీ మండలమున నున్న శంకరమతస్థులే శంకర భాష్యమునకన్న శ్రీకంఠ భాష్యమే ప్రాచీనమని నిర్ణయించియుండిరి, దాననే శ్రీకంఠ భాష్యమును ముద్రింపించిన శ్రీహాలాస్య నాథ శాస్త్రిగారు దాని భూమికయందు, తత్తత్కాలేషు క్రమేణ కృతావతారై ర్భగవదంశభూతై శ్రీకంఠ శంకర రామానుజానంద తీర్థాద్వైరితి, ఆయాకాలముల యందు గ్రమముగా నవతరించిన శ్రీకంఠ శంకరరామానుజ మధ్యాచార్యులుననుచోట శ్రీకంఠాచార్యుడు మొదటనవతరించిన వాఁడుగాఁ దెలుపబడియెను.

మఱియు నందె, పరంత్యాదిమ మప్యన్యేషాం త్రయాణామిదం శ్రీకంఠీయం శైవా ద్వైతపరం భాష్యం, శంకర భాష్యాదులు మూడిటికిని శివాద్వైత పరమైన శ్రీకంఠ భాష్యము మొదటిది, అనియదెలిపియున్నారు.

శంకరవిజయమును బట్టియు శంకరభాష్యముకన్న నీలకంఠ

భావ్యమే ప్రాచీనమని యేర్పడును. ఎట్లన, శంకరాచార్యులవారు ఏవాదమున నీలకంఠుని జయించినట్లు కలదుగదా?

శ్లో॥ ఇతితం వచసం నిశమ్న సమ్న
గృధితానేక బంధ రత్నహారః॥
శివతత్పర సూత్ర భావ్యకర్తా
ప్రహసన్ వాచ మువాచ శైవవర్యః॥

అను శ్లోకమును బట్టి వీరి వివాదమునకుఁ బూర్వమే నీలకంఠును సూత్రభావ్యమును రచించి నట్లున్నది.

ఇదిగాక, శంకరాచార్యుల వారికంటెఁ బూర్వులైన యదయన భాస్కర ప్రభృతులెందరో శంకరాచార్యునొద్ద పరాజితు లైనట్లు శంకర విజయమునఁ గలదుగాన వారివలె నీలకంఠుఁడును బూర్వుడై యని విశేష మగుచున్నది. దీనిం బట్టియు శంకర భావ్యము కన్న నీలకంఠ భావ్యమే ప్రాచీన మని నిర్ణయ మగుచున్నది.

ప్ర॥ భావ్యము పూర్వ మైనచేమి? పరమైనచేమి? ఏది సూత్రములకు ననుగుణమగునో యదియే యుత్తమ మగును. ఈరెంటిలో సూత్రములకు ననుగుణముగా నున్నదెది?

ఉ॥ ఎద్ది సూత్రానుసారముగా నున్నదో అదియే యుత్తమ మనుటయు, సూత్రాను సారముగానిది ప్రాచీనమైనంత మాత్రన దాని వలన ప్రయోజనము లేదనుటయు నిజమే. అయినను, భావ్యప్రాచీనతను బట్టి మతముయొక్క ప్రాచీనత యేర్పడుగాన మొదట భావ్య ప్రాచీనత విమర్శింపఁ బడియెను. ఇకమీద సూత్రాను గుణ్యమిందు దేనికిఁ గలదను సంశయము విమర్శించుట ముఖ్యము.

శాంకరభావ్యము బ్రహ్మసూత్రానుగతముకాదు.

బ్రహ్మసూత్రములయందు సూ॥ భేదవ్యవదేశాచ్చ॥ అను నీమొదలగు

సూత్రములయందు జీవేశ్వరులకు భేదము గలదని నిర్ణయింపఁబడి యుండగా, జీవేశ్వరులకు భేదము లేదని శంకరభాష్యమున నిర్ణయింపఁబడియున్నది. మీమాంసయందంతటను ఒక్కొక్కవిషయ వాక్యముగ హించి యిది జీవపరమా? ఇతరపరమా? లేక పరమేశ్వర పరమాయని శంకించి జీవపరముగాని ఇతరపరముగాని గాదు. కేవలము పరమేశ్వర పరమేయని కొనుక్కు నిర్ణయింపఁబడుచున్నది. జీవేశ్వరులకు భేదము వాస్తవమైననేగాని యిట్టినిర్ణయము సంభవింపదు. కావున జీవేశ్వరులకు భేదము లేదనుట సర్వశాస్త్రవిరుద్ధము.

మఱియు, ఆత్మకృతేః పరిణామాత్, అనుసూత్రమున పరిణామ కారణవాదము సిద్ధాంతము చేయఁబడి యుండగా, శంకరభాష్యమునందు వివర్తవాదము సిద్ధాంతము చేయఁబడియున్నది. బ్రహ్మమీమాంసా సూత్రములలో నెందును వివర్తమను పేరే లేదుగదా?

ఇదిగాక, కర్తాశాస్త్రార్థ వత్త్వాత్, అనుసూత్రమునందు జీవుడు కర్తయని నిర్ణయింపఁబడి యుండగా, శంకరభాష్యమునందు జీవుడు కర్తగాడని సిద్ధాంతము సేయఁబడి యున్నది.

జన్మాద్యస్యయతః, అనుసూత్రమునందు జగజ్జన్మ జీవనాది కారణత్వము బ్రహ్మ లక్షణమని సిద్ధాంతముచేసి, ఈక్షతేర్నాశబ్దం, అనుసూత్రమునందు, జగము చేతనకర్తృకముగానె యుండవలయుగాన నచేతన మగు ప్రధానము జగత్కారణము కానేరదని నిర్ణయింపఁబడి యుండగా, జగమే మిథ్యయని శంకర భాష్యమునందు సిద్ధాంతము సేయఁబడియున్నది?

జగము మిథ్యయై యైనచో దీనికారణ విచారము పరిహాసావహము కాకపోదు, త్రాడునందు భ్రాంతిచే దోచిన సర్పమువలె జగము భ్రాంతిచేతనే బ్రహ్మము నందు దోచినదె యగునేని అభిప్రాయము.

నము చేతనుఁ డే యయి యుండవలయునను నియమ ముండదుగాన నయ్యది యచేతనముగా నైన నుండవచ్చును. కాఁబట్టి యాసిద్ధాంతము చేతనుఁ డే కర్తగా నుండవలెనని నిర్ణయించిన సూత్రమునకు విరుద్ధము కాక మానదు.

వైభక్త్యాచ్చన స్వప్నాదినత్, అనుసూత్రమున జగము స్వప్న తుల్యమైనది గాదని నిర్ణయింపఁ బడియుండగా శంకర భాష్యము నందు జగము స్వప్న తుల్యమే యని నిర్ణయింపఁ బడియున్నది.

సర్వధర్మోపపత్తేశ్చ అను సూత్రమునందు బ్రహ్మము సర్వ జత్వ సర్వశక్తి మత్వాది ధర్మములు గలది యని నిర్ణయింపఁ బడి యుండగా శంకర భాష్యమునందు బ్రహ్మము నిర్ధర్మకము అని సిద్ధాంతము సేయఁ బడియెను.

ఉత్కృంతి గత్యాగతీనాం అను సూత్రమునందు జీవుడు అణుపరిమాణుఁడని సిద్ధాంతము సేయఁబడి యుండగా భాష్యమునందు జీవుఁడు విభువని నిర్ణయింపఁ బడియున్నది.

గుహంప్రవిష్టా వాత్మానాహి తద్దర్శనాత్ అను సూత్రము నందు హృదయా కాశమున నున్నవారు జీవేశ్వరులని నిర్ణయింపఁ బడియుండగా భాష్యమునందు బుద్ధిజీవులేయని సిద్ధాంతము సేయఁబడి యున్నది.

ఆనంద మయోభ్యాసాత్ అను సూత్రమునందు ఆనందమయ శబ్దవాచ్యుడు బ్రహ్మయని నిర్ణయింపఁ బడియుండగా భాష్యము నందు ఆనందమయ శబ్దవాచ్యుఁడు జీవుఁడయని నిర్ణయింపఁబడి యున్నది.

ఈవిధమున బ్రహ్మసూత్రములను వాని దిగువనున్న శాంకర భాష్యమును రెంటిని సరిశోధించునెడ వైసూత్రములలోని సిద్ధాంతము భాష్యమునందుఁ బూర్వపక్ష మగుననియు, సూత్రములలోని పూర్వ

పక్షము భావ్యములో సిద్ధాంతమగుననియు స్పష్టముగాఁ దోపకమానదు.

ఆకారణముననె సూ॥ కార్యంబాదరి రస్యగత్యుపపత్తేః అను నీ మొదలగు సూత్రములయందు అమానవ పురుషుడు ముక్తులను కార్యబ్రహ్మ యొద్దకే గొనిపోవునని బాదరి చెప్పనని మొదలుగా పూర్వపక్షముచెప్పి, తరువాత,

వరంజైమిని ర్భుఖ్యత్వాత్ అనుసూత్రమున ముక్తులను పర బ్రహ్మయొద్దకే గొనిపోవునని జైమిన్యాచార్యుఁడు నిర్ణయించుచున్నాడని సిద్ధాంతముచేసి యుండగా

మొదటనున్న కార్యం బాదరిః ఈమొదలగు సూత్రములయందు కార్యబ్రహ్మయొద్దకు గొనిపోవుననునదియె సిద్ధాంతమనిచెప్పి తరువాతనున్న, వరంజైమినిః అను సూత్రమునకు వ్యాఖ్యానము చేయునప్పుడు, శంకునః పూర్వపక్షమాశంక్యాయం సిద్ధాంతః ప్రతిపాదితః కార్యంబాదరి రిత్వాదినేతి॥ స ఇదాసీం సూత్రైశ్చోపదర్శితే ఏపూర్వపక్షమును శంకించుకొని సూత్రకారుఁడు కార్యం బాదరి అని సిద్ధాంతము నెప్పెనో ఆపూర్వపక్షము నిప్పుడు చెప్పుచున్నాడు అని యవతారిక వ్రాసి చివరనున్న సూత్రమును పూర్వపక్షసూత్రమునుగా శంకరాచార్యులవారు నిర్ణయించియున్నారు.

పూర్వపక్షమనగా, ముందుండునదియనియు ఉత్తరపక్షమనగా, చివరనుండునదియనియు పూర్వపక్షసిద్ధాంతము లనుశేబ్దములవల్లనే లోకమున విశదమైయున్నది. ఇట్లుండగా 'సూత్రకారుఁడు సిద్ధాంతమున ముందుఁజెప్పి పూర్వపక్షమును తరువాతఁ జెప్పనని విశ్వసించనగునా? అట్లు చెప్పినేని సూత్రకారుఁడు వంచకుడని యాయన నేల లోకము తలంపకుండును.

దీనింబట్టి బ్రహ్మసూత్రములలోని పూర్వపక్షమే శంకరభాష్యములోని సిద్ధాంతమనియు, సూత్రములలోని సిద్ధాంతమే శంకరభాష్యములోని పూర్వపక్షమనియు స్పష్టమేగదా? ఇట్లుండగా, శంకరభాష్యమే బ్రహ్మసూత్రములకు ననుగుణముగా నున్నదనుటకు నందగు నభిమానముకన్న వేరగు మానము లేదనుటనూనము.

ఇదిగాక, అనావృత్తిశ్చబ్దాత్ అనుచరమ సూత్రమున, నసపున రావ ర్తతే అను శ్రుతియందు ముక్తికిఁజోయినవాఁడు తిరిగిరాడు అని యుండుటచే ముక్తునకు పునరావృత్తి లేదని సిద్ధాంతముసేసి పోవుట సగుణము క్రియందె లభించుగాన నీసూత్రంబును సగుణముక్తి న నిరూపించెను. కాబట్టి తాము సిద్ధాంతము సేసిన నిర్గుణముక్తుల నుద్దేశించి సమ్యగ్దర్శన విధ్య నై తమసాంతు సిద్ధివానావృత్తి, అని పునరావృత్తి యుండదని స్వవాక్యముతోనె శాస్త్రసమాప్తి చేయఁబడియెను, ఇట్లు అనావృత్తిశ్చబ్దాత్ అను నుపసాహార సూత్రమేగాక, జన్మాద్యస్య యతః అను నుపక్రమ సూత్రంబును సగుణపరంబుగానె సమన్వయించుచున్నది. ఇట్లు ఉపక్రమోపసాహారములతోగూడ బ్రహ్మమీంసయంతయు సగుణపరమేయగుటంజేసి యది మరల్చ నశక్యమను నూహతోనె శాస్త్రారంభమున నధ్యాసభాష్యము రచింపఁబడియెను. అధ్యాసభాష్యమువలని ప్రయోజనమేమియన. అధ్యారోపాపవాదాభ్యాం నిష్ప్రపంచప్రపంచ్యతే జీవుఁడు ఈశ్వరుఁడు భేదము జగము మొదలుగా సర్వంబును నధ్యారోపముగా నేర్పడినవి, నిజముగా నివి లేవని నపవాదముచేయునడ బ్రహ్మత్వైక్యము సిద్ధించునని యద్వైతసిద్ధాంతము. ఇదియంతయు నధ్యాసభాష్యమున సిద్ధాంతము సేయఁబడియెను.

అధ్యారోపాపవాదములను మొదట విశ్వసించిన తరువాత జన్మాద్యస్యయతః, అని మొదలుగా, జగమున్నదని చెప్పనీ, దానికి గారణము ఈశ్వరుఁడని చెప్పనీ, జీవుఁడు పరతంత్రుడని చెప్పనీ, విన

వాఁడేమి గ్రహించును? అధ్యారోపమున నిన్నియు నిజమేగాని య
మార్గదృష్టిలో నేదియు లేదు. అని తప్పక గ్రహించును. బ్రహ్మసూ
త్రకారుఁడేగాక, ఎందఱు శాస్త్రకారులు తలలు వ్రయ్యలు కొట్టుకొని
నను అధ్యాసమును విశ్వసించినవాని చిత్తమును గదల్పఁజాలరు.

సాక్షి చిత్తవిభ్రమముగలవాఁడు అని న్యాయవాది చెప్పిన
మాటను విశ్వసించిన యధికారి యెమట నాసాక్షి యెంత గట్టిగఁ జెప్పి
నను వానిమాటయందు నధికారికి విశ్వాస మెట్లు నిలుచును?

కావున, శాస్త్రమునంతను తలక్రిందుసేయ నేర్పడినదే
యధ్యాస భాష్యమనుట నిజము.

ప్ర॥ ఈయధ్యాసము శాస్త్రసమ్మతమే యని యేల విశ్వసించ
రాదు,

ఉ॥ ఇది శాస్త్రమున నెందైన నుండియున్నచో అవశ్య విశ్వా
స్యమే అయి యుండును? అది శాంకర వచనముల యంద గాక
వేరుచో గానంబడదు. అయినను నిది శాస్త్రసిద్ధమే యని యెంచిన
నేమి బాధకమగునని యడుగుదురేని? శాస్త్రమంతయు బాధితమగు
టయే బాధకమని గ్రహించుడు.

ప్ర॥ జగదీశ్వర జీవాది నిబంధన మంతయు నధ్యారోప మూల
మున వచ్చినదనుట సూత్రకారుని యాశయమే యేలయుయి యుండ
గూడదు?

ఉ॥ ఇది ముఖ్యమైన ప్రశ్నము, ఇన్ని సూత్రములు చేసిన
సూత్రకారుఁడు తాను చేసిన విచారమంతయు నధ్యాసదశను బట్టియే
యనియు, అపవాదమున నిది యేదియు లేదనియు రెండుమాటలు
వచింపనేలఁ జాలడయ్యెనో యోజించుడు. ఆయన కేమి మాటలు కర
వయ్యెనా? ఈరహస్యమును లోకము గనిపెట్టునో లేదో అను చమ
త్కారము చూడఁదలంపునా? లేక నిజము గ్రహించి లోకము బాగు

పడుచెమో యను చింతనా ? అని విచారింపగా నిందేదియు నుచితముగా లేదుగాన నది సూత్రకారునకు సమ్మతమే యని గ్రహింప ననువుపడదు.

ప్రశ్న ఈ రహస్యమును శంకరాచార్యులవారి వలన గ్రహించినం దప్పేమి ?

ఉ॥ ఈ రహస్యము శాస్త్రమునకు బాధకము గానిదేయై యున్నచో నెవరు చెప్పినను బాగుగ గ్రహింపనగును. ఈ రహస్యము సామాన్యమైనది గానేరదు. ఏలన జగము ఈశ్వరుడు, జీవుడు, కర్మము మొదలుగా శాస్త్రములమగు సకల పదార్థజాతమును నవవాదముసేయ మూలహేతువై వేదవ్యాసునిచే నెందును వ్యక్తీకరింపఁబడనిదై తక్కుమహర్షులచే నిరాకరింపఁబడినదైయున్న యధ్యాసము శాస్త్రవిశ్వాసము గలవారలకు నెట్లుగ్రాహ్యమగునో ఇది నిర్ణయించుపని నిష్పక్షపాతులగు బుద్ధిమంతులదై యున్నది.

విమర్శింపగా బ్రహ్మ సూత్రములలోని పూర్వపక్షసిద్ధాంతములు శంకరభాష్యమునందు తారుమారైయున్న కారణమునను సర్వశాస్త్రార్థమును తలక్రిందుఁజేయఁ గల్పింపఁబడిన యధ్యాసభాష్యము శాంకరభాష్యముననేయున్న కారణమునను, శాంకరభాష్యము బ్రహ్మసూత్రములకు నెంతమాత్రము ననుగతమైనది కాదనుట విస్పష్టమగుచున్నది.

శంకరభాష్యము బ్రహ్మసూత్రములకు ననుగతము కాదనుట మతాంతరుల యభిప్రాయము గాన నిది యకించిత్కరమని తలంపఁ గూడదు. ఏలందురేని శాంకరమతస్థులే పెక్కురీ భావమును విశదీకరించి యున్నారు.

భగవద్గీతలకు నిరుపమానమైన గూఢార్థదీపికయను వ్యాఖ్యానమును రచించినవాడును, అద్వైతమును నిరసించిన మాధ్వప్రకరణ

ములను ఖండించి యద్వైత సిద్ధియను గ్రంథమున నద్వైతమును నిలిపినవాడునునగు మధుసూదన సరస్వతి యను మహావిద్వాంసుడు దశశ్లోకి వ్యాఖ్యానమైన సిద్ధాంత బింగువు అను గ్రంథమునందు-

శ్లో॥ నస్తామితం వ్యాస మశేషమర్థం
సమ్యజ్ఞ సూత్రైరపియోబ బంధః
వినాపితై స్సంగ్రహితాఖలార్థః
తంశంకరం నామ సురేశ్వరంచ॥

కావలసిన సకలార్థమును సూత్రములయందు బాగుగా జెప్ప నట్టివ్యాసుని నేను స్తుతింపను. సూత్రములతో పనిలేకయే వలసిన సకలార్థమును గూర్చి చెప్పిన శంకరాచార్యుని, సురేశ్వరాచార్యుని బ్రణమిల్లు చున్నాను. అని చెప్పియున్నాడు.

దీనింబట్టి పెక్కురు శాంకరమతస్థులలో వ్యాసుడు సరిగా జెప్పనంతమాత్రన నుపనిషత్తాత్పర్యమును విడువ నగునా? శంకరాచార్యులవారు నిర్ణయించినదె యుపనిషద్ధర్మము, కాన నిదియే ముఖ్యమనువారు గొందఱును, ఈసూత్రములను రచించినవాడు నిజమైన వ్యాసుడు గాడని మఱికొందఱును, వేదవ్యాసుడే యీ సూత్రములను సామాన్యుల కొఱకు రచించెగాని జ్ఞానుల కొఱకు గాదని యింక గొందఱును, నుడువు చున్నారు. ఇందుయోజింపగా,

సూత్రములను వేదవ్యాసుడు/గాని వేరొకడుకాని ఎవడు చేసినను వీనియందు నుపనిషద్ధర్మము న్యాయముగా నిర్ధారణము చేయఁబడియున్నదని తోచినచో నాసూత్రములను ప్రమాణముగా గ్రహించి వానికి ననుగుణముగా వ్యాఖ్యానము చేయ వలయును. వీనియందు నుపనిషద్ధర్మ నిర్ధారణము సరిగాలేదని తోచినచో నీసూత్రములు ప్రమాణముగావని త్రోసిపుచ్చి స్వతంత్రముగా నిర్ధారణము చేయవలయును.

న్యాయ్యుమిటులుండగా- సూత్రమాలను ప్రమాణముగా గ్రహించినట్లులభినయించి- వానికి వ్యాఖ్యానముజేయ నారంభించి- మూలమునకు వ్యతిరేకముగా సిద్ధాంతముసేసి, ఇదేమనిన సూత్రములు సరిగాలేవనుట యెట్లులుచిత్రమో పండితుల కెయెఱుక. బ్రహ్మ సూత్రములు సరిగాలేవనుట మహాసాహము. ఏలన, వేదములు విభజించుటచే వేదవ్యాసుడని పేరుగాంచి పురాణముల సంగ్రహించి, పంచమవేదమనంబరగు భారతసంహితరచించి, పరమపురుషార్థసిద్ధికై బ్రహ్మమీమాంసనిర్వహించిన సాత్వతతేయునికంటె నార్యమతస్థులకుఁబరమాప్తుండు వేరొకండు గలఁడా? ఎందును లేడు. దాననే వేదవ్యాసునిఁ బ్రమాణముగా నంగీకరింపకున్నవాఁ డార్యులలో ననే పరిగణింపఁబడఁడు. ఆకారణముననే హిందూమతాచార్యులందఱును సూత్రములకు సరిపడినను సరిపడకున్నను తమతమ మతములు వ్యాససమ్మతములెయని వెల్లడింపనే తప్పక బ్రహ్మసూత్రములకు భాష్యముల రచింపవలసినవారైరి. దాననే వ్యాసునకు మాయావాదమునందె తాత్పర్యముగలదని సాధింపఁబండితులు నేటికిని తమతమశక్తిని వినియోగించుచునె యున్నారు.

నిజమిట్లులుండ బ్రహ్మసూత్రములకు శాంకరభాష్యమే సమ్మతమనియు, తక్కుభాష్యము లాగమ తంత్రమతములచారిత్రే నసంగతముగా వ్రాసికొనఁబడినవనియు, తమదైవైదికమతమనియు స్వీయమత గ్రంథములయందైనగాక శైవమతపరిష్కార సందర్భమున వ్రాయ సాహసించుట యెంతయుచిత్రజ్ఞతయో బుద్ధిమంతులు గ్రహింతురు గాక.

బసవపురాణ పీఠికలో నందును శైవమతపరిష్కార ఘట్టమున శైవమహాజనులకు సంశయజనకముగా వ్రాసిన కారణమున నిందు గొంచెము శాంకరభాష్యయాధార్యము విన్నవీపక తప్పదయ్యెను. అంతి యెగాని, శాంకరమతస్థులు తమదైవైదికమతమనియు

తమ భావ్యమే యగ్రగణ్యమనియు, తమ యాచార్యుడే వేదవ్యాసు
నికంటే తత్వపేత్తయనియు నెన్నివిధముల దుర్భరాభిమానమును
వహించినను నెనులకుఁజింత యావంతయునుండదు.

శుద్ధాద్వైత మిట్లు బ్రహ్మసూత్ర విరుద్ధమగుటనే శైవులు
శివాద్వైతమును గ్రహించిరి. కావున బసవపూరాణ పీఠిక ౮౦ పుట
యందు వీరశైవ మద్వైత సిద్ధాంతముననుసరించును. అని పీఠికాగ్ర
లు వ్రాసినది సరికాదు కొన్నిచోట్ల అనుభవాద్వైతము శైవగ్రంథ
ములయందున్నను నిది శైవాచార్యుల సిద్ధాంతముగా పరిగ్రహించినది
కాదు. కావుననే శ్రీమల్లికార్జున పండిత సోమనాథాదులు అద్వైత
సిద్ధాంతము ననేకవిధముల ఖండించియుండిరి. అదిగాక సర్వేశ్వర
శతకము 73, 74 పద్యములు.

శా. మోహభ్యాంతములో మునింగిన మహామూఢుడతిభ్రష్టుడై
సోహంబంచుదొడంగి నీకుగడు దూరాత్ముండగుగానిదు
ష్టాహంకార గుణంబుమాని మది సాంపారంగ నద్భక్తి దా
సోహంబన్న భవత్పదార్పకుఁడు నీవైయుండు సర్వేశ్వరా.

శా. చావంబుట్టుచు బుట్టఁజచ్చుచు మహాచండాల సంసార పా
రాచారింబునఁగూలి తాఁజెడుటకుంబ్రవ్యక్తిగా నాత్మలో
నేవంబొడక యేను నీవనుట తానే జ్ఞానమో శ్రీమహా
దేవా యిట్టి కుతర్కముంగలదె చింతింపంగ సర్వేశ్వరా.

అను వానియందు నద్వైతము నిరసించబడియున్నది, గాన దీని
బోవిడిచి వేరొక యంశము విమర్శించుట యుచితము.

[ప. బసవ.....పీఠిక ౮౦ పుటయందు, శివకవులు అని యావ
క్రమించి వీరశైవులలోఁగ వీశ్వరులగు వారు శివునిమీదను, తద్భక్తు
లమీదను దక్క నితరులగు భవులమీద నెప్పుడును గృతులఁజెప్పె
డివారుగారు. కావున వారికి శివకవులని పేరుగల్గెను కర్ణాటగ్రంథ
గ్రంథములలో శివకవుల ప్రశంస పెక్కుచోట్లగలదు. శివకవులు

భవికపుల గర్హించిరి. కవితలోగూడ వారు వేరుమతము వారైరి. అని పీఠికాకర్తలు వ్రాసియున్నారు. దీని యభిప్రాయమేమో దెలుపుడు.

ఉ॥ భవికపుల మతము కన్న శివకపులమతము వేరనుట విశదమే. ఇంతియేగాక కవితలోగూడ వారిమతము వేరయినగా శివకపులమత మన్నిటలోకవిరుద్ధమెగాన నది పరిహాసావహము. అనునాశయము వ్యక్తమగుచున్నది.

భవికపులేపాటి మనుజునైన బాగడి ధనముగడించి యైహిక సుఖముగాంతురు. శివకపులైననో యైహిక సుఖమునెల్లక పరమపురుషార్థము నెగోరి శివుని, లేక శివభక్తులను మాత్రమే ప్రశంసించుదు. మతయు, వారుకుకపులనుంబలె భవికపుల దెగడుటయు గలదు. దాననె,

శ్లో॥ ఆదరేణ యథాస్తాతి ధనవంతం ధనేచ్ఛయా,

తథాచేద్విశ్వకర్తారం కోనముచ్చేత బంధనాత్,

కపిశ్వరుడు ధనవాంఛచే ధనికునెంత యాసక్తితో స్తుతించునో అంత యాసక్తితో పరమేశ్వరునింబాగడనేని వాడు మోక్షము నెట్లు పొందకుండును? అని మహాకవి నీలకంఠుడును భవికపులదూల నాడెను, శివకపులు భవికపుల గర్హించిరి. అని పీఠికాకర్తలు తమకు వారితోగల సహజవైరమును తొలుతదెలిపియే కవితలోగూడవారు వేరుమతము వారైరి అని వారినిజులుకనసేయ నారంభించిరి. ఇది విరుద్ధముగాదు. ఏలన,

శ్లో॥ లుబ్ధానాం యాచకశ్శత్రుశ్చోర్ధరాణాం చంద్రమారిపుః,

జారశ్రీణాం పతిశ్శత్రుర్మూర్ఖాణాం బోధకోరిపుః.

లోభులకు యాచకుడు శత్రుడు, చోరులకు జంద్రుడు శత్రుడు, జారశ్రీలకు భర్త శత్రుడు, మూర్ఖులకు బోధకుడు శత్రుడు నగు

గాన లోభులు యాచకులను, యాచకులు లోభులను పరస్పరమును గర్హించు కొనుచుంట సహజమే.

కాని, శివకవియగు సోమనాథుని గ్రంథముంగూర్చి భవికవులు పీఠిక వ్రాయవలసివచ్చిన కతన శివకవుల కవితయేగాక వారి మతంబును పరిహాసభాజనముగూట విచారకరము కాకపోదు,

శివకవుల కవితామతంబులు భవిసంఘముల యాదరమునకు నాస్పదముగాకున్నను భక్తసంఘముల యధి కాదరమునకుఁ బాత్రముగాకపోవుగాన వారికి నేమియుగొరంతలేదు. పూర్వకాలమున పరమేశ్వరునో లేక పరమేశ్వర భక్తులనో మాత్రమేగాక తక్కువారి స్తుతింపరాదు అను భావము పెక్కురు కవీశ్వరులకు నుండినట్లే కన్పట్టుచున్నది. దాననే శ్రీ నన్నయభట్టారకుఁడును రాజరాజనరేంద్రుఁడు బ్రశంసించునప్పుడు.

క, వీరశ్రీవనితాశ్రిత

భూరిస్థిర బాహుదండ బుధనుత సుగుణా

ధార కలియుగ పవిత్ర పు

రారాతి పదాబ్జపూజనాన కమతీ.

అను కద్యమున

అతఁడు శివపూజా పరాయణుఁడే అని చెప్పి శివభక్తతరులను బాగఁడెనను నపవాదము తనమీదకిరాకుండఁ గాపాడికొనియెను.

శివకవుల మతరహస్యంబును, భవికవుల మతయాభాస్యంబును నీ పత్రికయందు బెక్కువిధముల వివరింపఁబడుచున్నదిగాన నా మేయిప్పుడు విన్నవింప నవసరము.

శివకవుల కవితావిశేషముంగూర్చి వ్రాయఁబూసినచో గ్రంథ విస్తరముగాక మానదు.

సోమనాథుఁడు ద్విపదయందు ప్రాసయతి నంగీకరించుటజేసి ఛందస్సాస్వతంత్ర్యము నవలంబించినట్లు పీఠికాకర్తలు వ్రాసియున్నాడు.

కాని ఆ మహాకవి, అనియతగణైః ప్రాసోవా, యతిర్వా అని యాకాలమున వాడుకలోనున్న సూత్రములను ప్రమాణముగాఁ గనఁబరిచియొ యుండెను. దానింబట్టి యాయన స్వాతంత్ర్యము నవలంబించి నట్లుగన బడదు.

మఱియు, ప్రాసవిశేషములు యతి విశేషములు మున్నగువానిని గనఁబరిచియు. నట్టివిశేషములు జాలవరకు నితరప్రాచీన మహాకవి కృతులందును గలవని పీఠికాకర్తల దెలిపియున్నారు. నామాఖండ యతిమున్నగువానికి భారతాదులయందె లక్ష్యములఁజూపి యుండిరి గాన నవి శంకనీయములుగావు.

ఇదిగాక, వైరిపదములు మొదలగు ససాధారణ ప్రయోగములు సోమనాథకృతులందు గలవని వ్రాసియున్నారు. అట్టివానిని నన్న యాదులె గొన్నిటి బ్రయోగించియుండిరి. మఱియు, కొన్ని సోమనాథ కృతులందున్నను నయ్యవి యాకాలమునకు నార్యవ్యవహార సిద్ధములుగానె యున్నవని పీఠికాకర్తలె సమర్థించి యుండిరిగదా?

సోమనాథుని కృతులలో గొన్నితావుల వ్యాకరణవిరోధములు నుగలవని వచించిరి. సోమనాథుని కృతులు తగినంత వండిత పరిష్కారము నొందకుండుటంజేసి యవి తేలికప్రమాదకృతములనియె నమ్మదగును.

భారత గ్రంథమనంతపాఠ ప్రభేదములతో నున్నను నద్దానిని వండితులు పరిష్కరించి ప్రచురించియున్నారు గదా? అట్లు పరిష్కరింపక తాటియాకులో నున్నతీరుననే ముద్రించియున్నచో నది యెట్లుండును? గావున నట్టివి సోమనాథుని లోపములనుగా గ్రహింపరాదు. పీఠికాకర్తలు కవితయందు శివకవులమతము వేరెయని యేలకోవాసినను, బసవపురాణ కృతియందగు గుణమును వివరించు నెడను, లోపములని యొరులు భ్రమించువాని సమర్థించు నెడనుచేసిన పరిశ్రమము ప్రశంసనీయము.

సోమనాథకృతిలోని విశేషములకు గారణము పీఠికాకర్తలే పీఠిక ౧౨౩ వుట.

సోమనాథుడు తన గ్రంథముల యందుపయోగించిన భాష ప్రాచీనతచేతను, కర్ణాటాంధ్రదేశములకూ డలిపట్టున వాడికగలదగుట చేతను, మరియు సోమనాథుని బహుదేశ భాషాపరిజ్ఞానముచేతను, వైలక్షణ్యముగాంచి. నేడు మధ్యాంధ్ర దేశవాస్తవ్యులయి కర్ణాటద్రవిడ భాషాపరిచయించుచుకయుఁ బొందనివారికిఁగొంత వింతఁగొల్పుచుఁ గొన్నిపట్టులఁ గొఱుకఁబడనిదైయుండును. అని తెలిపియున్నాడు.

సోమనాథుని వైదుష్యము పీఠిక ౨౩ పుటయందు.

సోమనాథుని పాండిత్య విశేషము చతుర్వేదసారమునను పండితారాధ్యచరిత్రమునను బసవరాజీయము (సోమనాథభాష్యమునను గాననగును. వేదములనండి పురాణములనుండి శివపారమ్య ప్రతిపాదకములైన వాక్యముల సీతఁడు హెచ్చుగాఁ జూపినాడు. వేదములు, వేదభాష్యములు, కొన్నిచోట్ల వేదభాష్యముల ప్రతీకముల నిచ్చినాడు. ఆభాష్యములెవ్వరివో? విద్యారణ్య భాష్యమప్పటికి పుట్టలేదుగదా? పూర్వోత్తర మీమాంసలు పురాణములు, మొదలుగా మతాచార విధులకు సంబంధించిన సంస్కృత గ్రంథముల నెల్ల సీతఁడు శోధించినాడు. పాండిత్యమిట్లుండగా, సీతకు సంస్కృతాంధ్ర కర్ణాట ద్రవిడ మహారాష్ట్ర భాషలలోఁ గవితఁ జెప్పనేర్చినవాడు. సంస్కృతాంధ్ర కర్ణాటక భాషలలో సీతఁడు రచించిన గ్రంథములే కలవు. కాని యీతని సంస్కృతకవితయంత రసవంతమైనది కాదు, సంస్కృత వచనరచనము నంత మేలయినదికాదు. ఆంధ్రదేశమునను, ఆంధ్రవాఙ్మయమునను గడించిన గౌరవమునకంటె సోమనాథుఁడు కర్ణాటదేశమునను గర్ణాట వాఙ్మయమునను హెచ్చుగౌరవము గడించెనని మొదలుగాగలదు.

ఇందు. ఈతని సంస్కృత కవిత యంత రసవంత మునుదిగాదు అను నీమొదలగు వాక్యము నకుఁ గారణము గన్పట్టదు. పీఠికయందు నారుదాహరించిన సోమనాథ రచనల గాంచిన వారికి సోమనాథుని సంస్కృత రచనా నైషధ్యము వెల్లడి యగుచున్న యున్నది గదా?

సంస్కృతమాన వేదలేదీయభాష్య సర్వశాస్త్ర పరిజ్ఞానము నుండుటయెగాక సంస్కృతాంధ్ర కర్ణాట ద్రవిడ మహారాష్ట్ర భాష లలోఁ గనితఁ జెప్పనేర్చిన వాడని తామె వచింపుచు నీతని సంస్కృ తకవితయంత రసవంతముగా లేదనుటయెంతయో రసవంతముగా నున్న దని నిబంధించినవారి దృష్టికిఁ గొంత రసవంతముగా నున్నదని తోచు టయే యధికము.

చతుర్వేద సారము మొదలగు గ్రంథములంబట్టి సోమనాథుని సకలవేద పరిజ్ఞానము వ్యక్తమే. అదిగాక సర్వశాస్త్ర వేత్తత్వ మద్వి తీయము. అదియటుండ నానాదేశ భాషాకవిత నిరుపమానము. ఇంత మాత్రముగాక, ఈయనఘుండు చతుష్టపి శీలసంపన్నుడు, షట్కాల శివపూజాసరుండు, అనుదినషట్కతో తరైక వింశతి సహస్రసంఖ్యాక శ్రీపంచాక్షరీమంత్ర జపపరుండు. నిగ్రహానుగ్రహ సమర్థుండు. జైన మస్తక విన్యస్త శాతశూల కలిత బిజ్జల తలగుండు గండబిరుదాభి మండితుడు. దాననే ప్రత్యక్ష భృంగీశావతార, అని మొదలగుబిరుద ములు గలవని కర్ణాట కవి చరిత్రకారులు వ్రాయుట వింతగాదు. ఇట్టి మహాత్ము నుద్దేశించి,

సోమనాథుని నిష్ఠలు నియమములు, అని పీఠిక ౨౬ పుట యందు, ఈతఁడు చతుష్టపి శీలసంపన్నుడని పలువురు చెప్పిరి. ... భవిజనదర్శన స్పర్శనాలాప వివిధదానాదాన విషయదూరగుడనని యీతఁడు చెప్పికొన్నాడు, శ్రేవేతరుల (భవుల) మొగముల జూడ మని శైవులును, వైష్ణవేతరుల మొగముల జూడమని వైష్ణవులును వ్రతములు పూచుటగలను! అట్టివారు నేమనున్నారు! అనియున్నది, ఇట్టి వ్రతములు నేడు శ్రైవవైష్ణవేతరులకు పరిహాసాస్పదముగా దోచి నను నాడు గౌరవావహములు గానెయండెను. అట్టివారనగా నెరుల మొగములు జూడమనువారు గదా మిప్పుడున్నారు. యితీయెగాని పాండిత్యమునగాని, కవితయందుగాని, మాహాత్మ్యముగాని సోమనాథు నింబోలువార లిప్పుడెందేనింగలరా? అట్టివారలు నాడుందుటయే యరుదు. నేడెటులుందురు? ఇదియంత విమర్శనయముగాదు. పీఠికా

ర్తలే పీఠిక ౧౧౬ పుట,

శబ్ద రత్నాకరకారులు మనసోమనాథుని గ్రంథములను స్వయముగాఁ దలస్పర్శముగాఁ బరిశోధించినట్లు గానరాదు. అట్లు పరిశోధించి యుండుచేని బసవపురాణ పండితారాధ్య చరిత్రములలోని ద్విపదలనే యన్యగ్రంథములలోని వానిగా నుద్ధరించుటగాని యనేకశబ్దములను విడుచుటగాని సుభవింపదు. సోమనాథుని గ్రంథములు మొదటి తరగతిలోఁ జేరవలసినవైనను వారైదవ తరగతిలోఁ జేర్చిరి, అని మొదలుగా సోమనాథుని గ్రంథముల బ్రశంసించి యున్నారు.

శబ్దరత్నాకర కారులు సోమనాథుని గ్రంథములఁ జూడకుండుటకు, అట్టివారునేను నున్నారని పీఠికాకర్తలు చెప్పినచొప్పున శబ్దరత్నాకర కారులగు సీతారామా చార్యుల వారికి వైష్ణవేతరులనెగాక వైష్ణవేతరుల గ్రంథములనుగూడ జూడమను వ్రతము కలదేమోయని యెన్నవలసి వచ్చుచున్నది. అట్లులేనిచో సకలాంధ్ర వాఙ్మయమునుగాంచి పెద్దనిఘంటువు నిర్మించిన వారేల చూడకుందురు?

వీరవైష్ణవుడైన శబ్దరత్నాకరకారుడువీరశైవాగ్రేసరుడైనసోమనాథుని గ్రంథముల నైదవ తరగతిలోనైనఁ జేర్చియుంటుండు సంతసింపవలయునెగాని మొదటితరగతిలో నేల చేర్చలేదని యోజింప నావశ్యకము కన్పట్టదు.

కావున, పాఠక మహాశయులారా, ఎంతటి విపశ్చినుల నైనను విమతద్వేష పిశాచిక యావహించి యుండునందాక సత్యమార్గాభిరతి యలభ్యము గాన నీయెడ నెక్కుడుగావిన్నవింప ననావశ్యకము.

ఆధునిక విమర్శకులు స్వధర్మానుష్ఠానమునెడ స్వమతాభిమానము వహింపకున్నను విమత ప్రస్తావముల యందైన సద్దానిగొడువలేకుండ వినియోగించుట శ్రేయమే.

కాబట్టి, యీపీఠికలోని శైవమత కవితాది పరిష్కారముల యందగు గుణములు సహజములనియు, లోపములు కారణాంతర కలితము లనియు గ్రహింతురుగాక.

మ॥ రా॥ శ్రీ కొమరువెల్లి కాశయ్యగారు వరంగల్	12-0-0
,, రామిని మల్లయ్యగారు	12-0-0
,, తుగ్లపాటి వెంకటేశ్వరరావుగారు, బారిష్టరు, బెజవాడ	10-0-0
ప్రొద్దుటూరి పెదవీరన్న చినవీరన్నగార్లు, శికింద్రాబాదు	10-0-0
,, కైలాస శరభయ్యగారు,	10-0-0
,, బెల్లె రామన్న పూమారుడు, జగదీశ్వరయ్య	10-0-0

—♦ పోషకులు ♦—

మ॥ రా॥ శ్రీ తాడికొండ పూర్ణయ్య అయ్యవార్లగారు, ఈమని	5-0-0
,, శ్రీపతి పండితారాధ్యుల లింగయ్యగారి వీరభద్రయ్యగారు ఈమని	5-0-0
,, కామర్సు రాజశేఖరరావుగారు, కరణం, నవాబుపాలెం	5-0-0
,, ముదిగొండ వీరభద్రశాస్త్రిలుగారు, తొండపి	5-0-0
,, ముదిగొండ పూర్ణయ్య లింగంగారు	5-0-0
,, ముదిగొండ వీరభద్రశాస్త్రిగారు, మాదల	5-0-0
,, మూలంపల్లి శివలింగారాధ్యులవారు, లచ్చపేట	5-0-0
,, భూపతి రత్నంగారు, వరంగల్	5-0-0
,, మల్లంపల్లి మల్లికార్జునుడుగారు, అయితంపూడిఅగ్రహారం	5-0-0
,, మల్లంపల్లి మృత్యుంజయశాస్త్రిగారు తాడికొండ	5-0-0
,, శ్రీపతిపండితారాధ్యుల నాగలింగశాస్త్రిగారు, ఈమని	5-0-0
,, చీకటిమళ్ళ సంగయ్యగారు, మద్రాసు	5-0-0
,, కోనసముద్రం మోహిరీలు అయ్యవారుగారు, ఆరమాచ	5-0-0
,, బీపేట విశ్వనాథశాస్త్రిగారు, సిద్దిపేట	5-0-0
,, ముత్యంపేట మల్లయ్యగారు	5-0-0
,, కాశేశ్వరం నాగభూషణంగారు	5-0-0
,, కొమరువెల్లి బాలరాజుగారు, వరంగల్	5-0-0
,, గర్రెపల్లి రామన్నగారు, మిడిదొడ్డి	5-0-0

ప్రకటనము

ఆర్యధర్మ ప్రత్యక్షఫలబోధిని:- ఈ గ్రంథమునందు బ్రాహ్మణులు మొదలగువారు వేకువజామున నిద్రలేచినది మొదలుకొని రాత్రి పండుకొనునందాక చేయనగు స్నానసంధ్యాది సకలధర్మములకును వైద్యశాస్త్ర పాఠాభ్యాసముచుబట్టి ఆరోగ్యరూపమగు ప్రత్యక్షఫలము కలదని ఋజువుచేయబడియున్నది. వెల రు ౧-౦-౦

కారణోత్తరమును దివ్యాగమము:- ఇయ్యది శైవుల లింగధారణము మొదలగువానియెడలగల సకలసంశయముల వారించు నెడ నిరుపమానమైనది. వెల రు ౧-౦-౦

అహ్నికవిధి:- ఇందు స్నానము సంధ్య మొదలుకొని వైశ్య దేవమువరకుగల సకల నిత్యకర్మములు సస్వరాంధ్ర ప్రయోగముతో గలవు. వెల రు -౮-౦.

మకుటోత్తరము అను దివ్యాగమము:- ఇందు శివపూజా విశేషములు, శైవాంత్యేష్టి విధానము మొదలగు ననేక విశేషములు గలవు. వెల రు ౧-౮-౦.

బ్రహ్మతర్క స్తవము:- శ్రీమదప్పయ దీక్షిత విరచితము. ఇందు తామసత్వ నిరాకరణము, గంగాధరణ విషయము, స్మశాన వాసిత్యము, బాణాసురయుద్ధమున నోడిపోయెనన్న దానికి సమాధానము మొదలగు ననేక విషయములు గలవు. వెల రు ౧-౦-౦

మహాశివపూజా విధి:- ఇయ్యది లింగనిరీక్షణమున వినియోగించు దశావధాన విధానముతోను, సస్వరాంధ్రప్రయోగముతోను శాంభవీయ సూత్రానుసారముగా ముద్రింపబడినది. వెల రు ౦-౮-౦

ధర్మసంగ్రహము అంత్యేష్టి కాండము:- ఇందు శైవులచరించు సమాధ్యారాధనవిధులు శాస్త్రనిర్ధములని పలువిధముల నిరూపింపబడియుండుటెగాక, అపరకాండ సందర్భమునగల సర్వవిధకృత్యములకుఁగల సమాఖ్యముల గనబరిచి సకల సంశయములు వారింపబడియెను. ఆంధ్ర శాస్త్రర్యసహితము. వెల రు ౨-౦-౦,

వలయువారు:-

ముదిగొండ నాగలింగశాస్త్రి.

(చందా సం. రు 1)

శ్రీ బాలాత్రిపురసుందరై నమః.

యతోధర్మస్తతోజయః : సత్యమేవజయతే నానృతమ్.

శైవధర్మప్రకాశిక.

శ్లో॥ ధర్మవన హతోహంతి, ధర్మో రక్షతి రక్షితః

సంపుటము	దుధిరోద్ధారి వత్సర	సంచిక
1	శ్రేష్ఠ మాసము.	3

శివపురపు వీరభద్రపాకయాజి-పత్రికాసంపాదకుడు

శ్లో॥ శివోక్తాం జాతిమర్యాదాం యోశీత్య భువివర్తతే
సపాపంద ఇతిశ్లేయః సర్వకర్మబహిష్కృతః ।

శ్లో॥ స్వజాత్యాశ్రమధర్మం యస్త్యిక్తాన్వేషోదితం నరః
అన్యజాత్యుచితాచారం చరేత్సపతితో భవేత్ ॥

— విషయసూచిక —

ఆంధ్రనాట్యయచారిత్ర విమర్శనము.	} — పత్రికాధిపతి
భక్తస్మరణము.	

శ్రుతిధర్మసంజీవనీ ముద్రాక్షరశాలయందు
శి. పి. పాకయాజిచే ముద్రింపబడి
ప్రచురింపబడియె— బెజినాడ.

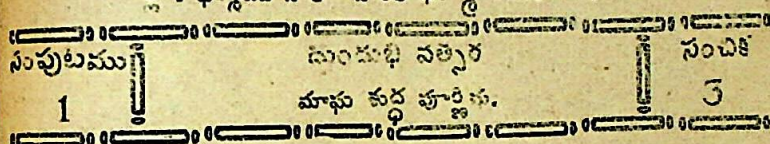

శ్రీ బాలాత్రిపురసుందరైవమః
యతో ధర్మ స్తతో జయః సత్య మేవ జయతే నానృతమ్.

శై వ ధ ర్మ వ కా శిక.

కో॥ ధర్మవీర హతో హంతి ధర్మో రక్షతి గక్షితః॥

ఆంధ్రవాఙ్మయ చారిత్ర విమర్శనము.

ఇది నంగూరు సుబ్బా గావుగారను నొకయాధునిక చరిత్ర కారులచే వ్రాయబడిన యాంధ్రవాఙ్మయచారిత్రను విమర్శించుచుండుటచే నీవ్యాసమున శాంధ్రవాఙ్మయచారిత్ర విమర్శనమును నన్వర్థ వామకరణము గావించబడినది.

గావుగారు సంఘసంస్కారప్రియులు. కావుననే పైచరిత్ర యందు జైనబౌద్ధాదిమతములను భూషించుచు, వానిని నిరసించిన పండితులనందరిని దూషించుచువచ్చినారు. సంస్కారులకు గులా చారములను గూలద్రోసి వర్ణసంకరులను వృద్ధిచేయుటయందీప్తము. అదిచేయువారియెడ ననురాగముమెండు. కావున నట్టివారియందు లేని గుణములనానోపించి వారిని మహామహులనుగా వర్ణించుచుండును. అటునగుని షష్యములలో నొకదానిని కేడుతీసికొని విమర్శించు కొండము. గావుగారు పైచరిత్ర 61 పుటలో బసవేశ్వరునిగూర్చి కొంతముచ్చటించియున్నారు. అది సత్యేతరమును, శైవమతావ కర్తావహమునునై యున్నది. అందుచే స్థలీపులాకన్యాయము ననుసరించి దాని నించుక విమర్శించుచున్నారము.

—* శై వ మ త ము *—

అను శీరి కక్రింద గావుగారిట్లు వ్రాసియున్నారు. అదేమన? "బసవేశ్వరుడొక్కడే బ్రహ్మమని అని గావుగారికే సత్యేతర విషయమును బోధించియున్నారు. బసవడు మూడంగి మూడిరాజను

ద్విజునికీ బుత్తుడని బసవపురాణమందుగలదు. కాని యారాధ్య
బ్రాహ్మణుడని యెచటగానరాదు. ఆతనితండ్రి కావాడుకలదేమో
యన్న నదియుఁగానరాదు. కాన లేనిదానిని వ్రాయుట సరికాదు.
పోనిండు. ఆరాధ్యుడన నారాధిం (పూజిం)ప దగినవాడని యర్థము
కదా? బసవేశ్వరుడందరిచే నారాధింపఁబడియుండుటవలన నారాధ్య
బ్రాహ్మణుడని యొకవేళ వ్రాసినారని తలంతుమా? బసవడు పనయ
నము మానుకొని చండాలురతోఁ గలిసి తిని వివాహము గానించు
కొని యనేక వ్రతములూచరించి తననుగన్న తలిదండ్రులచేతనే బహి
ష్కృతుడైయున్నాడని యాతని చారిత్రచెప్పుచున్నది. తలిదండ్రుల
చేతను గులమువారిచేతను బహిష్కరింపఁబడిన బసవని నితరజాతీయ
లారాధింతురా? కాన నాతని నారాధ్యుడనుట ధర్మవిరుద్ధము.

ఇట్లనిన సతని యాచారమునకు సమ్మతించి యాతనినో జేరి
నవారి కాతడారాధ్యుడైయుండెనని సమాధానము చెప్పవలయును.
అప్పుడు వారుకూడ వీరివంటివారే (బహిష్కృతులే) యైయుందురని
చెప్పక తప్పుదుకదా? బహిష్కృతులచే నారాధింపబడు బహిష్కృ
ని నారాధ్యుడని పండితులు వ్యవహరింతురా? అదియట్లుండనిండు
బహిష్కృతులచే నారాధింపబడు బసవడు బహిష్కృతారాధ్యుడ
గునుగాని యారాధ్యబ్రాహ్మణు డెట్లగును? ఉపనయనము వలదని
చండాలురతోఁగలిసి తినితిరిగిన బసవని నారాధ్యబ్రాహ్మణుడని
ప్రాజ్ఞులెన్నటికైన వ్యవహరింతురా? భ్రష్టుడైనను బ్రాహ్మణపుత్రుడే
కదాయని యొక సమాధానముచెప్పవలెను. అప్పుడతని నారాధ్య
డనుట తప్పుకాదా? ఆరాధ్యబ్రాహ్మణులను నొకగొప్పసంఘము
ప్రపంచముననుండగా బ్రాహ్మణ కులభ్రష్టుని నారాధ్యబ్రాహ్మణు
డని గ్రంథస్థము చేయుటచే నారాధ్యబ్రాహ్మణులందరు బసవని
వలెనే భ్రష్టులైయుందురని లోకము తలంపదా? అదికైపులకపక్షరాశి
హముకాదా? పరాపకరావహములన్నియు యిట్టి వాతలు ప్రాజ్ఞులు
వ్రాయదగునా? ఇంతటితోఁజూక యొక వింతసమాచారమును
తావుగారు (వాసినువారు) నున్నది.

“లింగాయతమను వీరశైవమతమును బునరుద్ధారణమొనరిం
బసవేశ్వరుని మనముచినియున్నాము” అని మన రావుగా
నాతరమణీయమగు వ్రాతవ్రాసియున్నారు. లింగాయతమను వీర
శైవమత మొకటికలదని శైవశాస్త్రములందు జెప్పబడినదా? అది
మచ్చటనుగానరాదు. లేనిదానిని బుద్ధిమంతులు వ్యవహరింపవచ్చు
గాని లింగాయతమని లేక పోవచ్చునుగాని వీరశైవమనునది యొకటి
కలదని శైవశాస్త్రములందు జెప్పబడలేదా యందురా? అదికలదు
గాని యావీరశైవము బసవనిజలె నుపనయనము మానుకొని జాతి
విడిచి చూచుచుండాలంతము కలిసిభుజింపవచ్చునని చెప్పియు
నలేదు. శైవాదిషణ్ణతములలో నేమతమునవలంబించిన వాడైనను
నాకు బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్రులలో నొకజాతికి జేరిన
వాడుగానుండవలెను. అందు శైవులలో వేదవిహితకర్మానుష్ఠానము
కఠింకార్యమగుద్యుజ్జే వీరశైవుడగునని శైవశాస్త్రముల చెప్పియు
న్నది. ఇట్లుండగా మనరావుగారు కులమువిడిచి చండాలురలోగలిసి
బసవమ వీరశైవమతమును బునరుద్ధరించినాడని సర్వజ్ఞునివలె
నుపదేశింపవచ్చినాడు. బ్రాహ్మణ కులభ్రష్టుడు బ్రాహ్మణుల నుద్ధ
రించునా? అని యనదగునా? ఇది బుద్ధిమంతులు వివదగునా? బస
వమద్ధరించిన శైవమతము వర్ణసంకర శైవమతముకాని వీరశైవమత
ముకాదు. వీరశైవుడు స్వజాత్యాశ్రమ ధర్మములను విడువరాదు.
విడిచినయెడ నాడు పతితుడగునని శైవశాస్త్రమిట్లు చెప్పియున్నది.

శ్లో॥ స్వజాత్యాశ్రమ ధర్మం య । స్వత్వా వేదోదితం సరః ।

అన్యజాత్యాశ్రమాచారం । చరేత్సపతితో భవేత్ ॥

ఇంతియెకాదు. మరియొకతూరి యిట్లు చెప్పియున్నది.

శ్లో॥ శివోక్తాంజాతిమర్యాదాం । యోతీత్యభివర్తతే ।

సపాపం ఇతిజ్ఞేయః । సర్వకర్మ బహిష్కృతః ॥

స్వజాతికిని స్వాశ్రమమునకును వేదోక్తమగు ధర్మమేదికలదో

దానిని నరుడు పాదించి యన్యజాతికిని సన్యాశ్రమమునకును విహిత
మైనధర్మము నాచరించినయెడ నాడు పతితుడగుచున్నాడని శ్లోక్

మైన జాతిమర్యాదనుమీరి యెవడు భూమిపై వర్తించునో వాడు
సర్వకర్మలయందు బహిష్కరింపదగిన పాపండుడగుచున్నాడని
శ్లోకములకర్థము. నీనింబట్టి శైవులును బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ వైశ్య
శూద్రులను నాలుగు జాతులలో జేరినవారుగానుండవలెను గా
యన్యులుకారని తెలియనచ్చిచది. నాలుగు జాతులేకాని యెడవజా
లేదని మను వీక్రిందశ్లోక ముఖమునఁ జెప్పియున్నాడు చూడు
దశమాధ్యాయము.

శ్లో॥ బ్రాహ్మణః క్షత్రియో వైశ్యః । త్రయోవర్ణాః ద్విజాతయః
చతుర్థ ఏకజాతిస్తు । శూద్రోనా స్తితుపంచమః॥

శాస్త్రములిట్లు చెప్పియున్నది. నానింబట్టిచూడ నిపుడు
యనము మానుకొని చండాలురతోగలిసి తినితిరిగిన బసవని పతి
తుడని నిశ్చయించవలయునేకాని పైబ్రాహ్మణాదులలో నేజాతిని
జేర్చరాదు. ఈనాలుగు జాతులను విడిచినయెడ మిగిలినవన్నియు
సంకరజాతులయ్యెనుగదా? సంకరజాతులలోజేరి బసవడు వృద్ధిచేసే
శైవము మేము చెప్పినట్లు సంకర శైవమగునుగాని యది వీరశైవ
మెట్లగును? వీరశైవులన నెవరో శైవశాస్త్రమే యిట్లు నిర్ణయించి
యున్నది.

శ్లో॥ విద్యాయాం రమణీయత్యం । మాయాం హేయాంశ్వవద్రహేత్
అనేనైవనిరుక్తేన । వీరమాహేశ్వరస్సృతిః ॥

విద్యనార్జించుకొని హేయమైనమాయను గుక్కనువలెఁబో
ద్రోలినవాడు వీరశైవుడని పైశ్లోకమునకర్థము. విద్యయన నేమోయా
శైవశాస్త్రమే యిట్లు చెప్పుచున్నది వినుడు.

శ్లో॥ వేదాంతజన్యం యన్ జ్ఞానం । విద్యేతి పరిగీయతే
విద్యాయాం రమణీయత్యం । వీర ఇత్యభిధీయతే ॥

విద్యయన వేదాంతజన్యముగు జ్ఞానమనియు సగదు వర్తించు
వాడే వీరశైవుడనియునీ శ్లోకమునకర్థము. వేదాంతములన నుపని
షత్తులకుదాగియున్నవనీతులగు ద్వైజానులే వేదనాస్థులుకారని
సకలశాస్త్రములు చెప్పియున్నవి. ఆచారము నటయున్నది. ఇట్లు

గగా నుపనయనమువలదని మాలమాదిగెలకుఁ జేరి వివాహము చేసి
కొని మనిన బసవనికిఁగాని యా మాలమాదిగెలకుఁగాని యుపనిస
త్తులను జరుపుట కధికారమేది? ఆ యధికారములేనివానికిఁ దజ్జన్య
మైన జ్ఞానమెట్లు లభించును? అది లభించినాడు వాడు వీరశైవు
డెట్లుగును? వీరశైవుడు కానివాడు వీరశైవమతము నుద్ధరించుటెట్లు?
ఒక మతము మొదటనుండి మధ్యకాలమున జెసినయెడఁ దరువాత
దానిని శాగుచేయుటకుఁ బునరుద్ధరణమని పేరుకదా? అప్పుడు బస
వనికి ముందొకప్పుడు బసవనివలెనే యుపనయనము మానుకొని
చండాలురలోఁ జేరి పెండ్లిచేసికొని ప్రవర్తించెడి వీర శైవ మతమొకటి
యుండి యది యాయన తల యెగఁగట్టిననాటికి క్షీణదశకు రాగా
దానిని బసవడు పునరుద్ధరించినాడని కదా రావుగారి వ్రాతసారము?
అటులేని బసవడు వర్ణసంకరశైవమును పునరుద్ధరించినాడని వ్రా
యుట ధర్మచుగునుగాని వీరశైవమతమును పునరుద్ధరించినాడని
వ్రాయుట ధర్మమా? ఈ వ్రాత సత్యమునకును ధర్మమునకును విరు
ద్ధమై శైవాపకర్షావహమై యుండలేదా? కాని నిపు డీసత్యేతరప్రసం
గమును సంస్కరించుకొని లుకమీద నిట్టి యప్రస్తుత ప్రసంగము
లను వ్రాయకుండుట యుచితమని మా వంగూరు సుబ్బారావుగారిని
హెచ్చరించుచు నింతట నీవిషయము నుపసంహరించుచున్నారము.

— ఉ ప స ం హ ర ము —

బసవడు ద్విజపుత్రుడు. అతడు పనయనము మానుకొని
వ్రాత్యుడై చండాలురలోఁ జేరి కన్న తలిదండ్రులు మున్నగువారిచే
బహిష్కృతుడైనవాడు. అందుచేఁ బతితుడయ్యెను. పతితుడు ద్విజ
పుత్రుడైనను వానిని బ్రాహ్మణుడని ప్రాజ్ఞులు వ్యవహరింపరాదు.
వంగూరు సుబ్బారావుగారికి శ్రుతిస్మృత్యాది శాస్త్రమర్యాదలు
తెలియవు. అందుచే వారు పతితుడగు బసవని నారాధ్యబ్రాహ్మణు
డని వ్యవహరించినారు. రావుగారు శైవశాస్త్రముల నెరుంగరు. దా
నింజేసి బసవడు సుదీర్ఘశైవమును వృద్ధిచేసినది తెలియక వీరశైవమత
మును వృద్ధిచేసినాడని వ్రాసిరి. వీరశైవులన బ్రాహ్మణులు. బసవడు

బ్రాహ్మణజాతి భ్రష్టుడు. వీరశైవుడు కాదు. అతడు సంకర శైవుడు. అతడు వీరశైవ మతమును గొంత చెడఁగొట్టినవాడని యీ విమర్శనుబట్టి స్పష్టమగుచున్నది. వీరశైవ మతమును జెడఁగొట్టినవానిని దస్మత్తోద్ధారకునిగాఁ బ్రాజ్ఞులు చెప్పరు. చెప్పినను వినరని విశ్వసించి యింతట విరమించుచున్నారము. —పత్రికాధిపతి.

భక్తస్మరణము.

—(౦):—

భక్తులను స్మరించుట భక్త స్మరణ మనిపించుకొనును. భక్తి యనఁ బూజ్యులయెడఁ గల యనురాగము. భక్తుడన తన భక్తికి భగవంతుని మెప్పించి యా భగవంతుని యనుగ్రహ మార్జించుకొని నవాడు. ఇట్టి భక్తునిని భగవంతునకును భేదములేదని శాస్త్రములు చెప్పియున్నవి. కాన భగవంతుని స్మరించుట వంటిదే భక్తుని స్మరించుట యని తేలుచున్నది. అట్టి భక్తుని స్మరణమును బోధించునది కాన నీ వ్యాసమునకు భక్త స్మరణమున నన్వర్థ నామకరణము గావించఁబడినది. భక్తులు రెండు విధముల నుందురు. వారెవ్వరన? స్మరణీయులు, స్మరణీయులు కానివారు ననువారు. ముందు స్మరణీయులను గూర్చి విచారించుకొని పిదప స్మరింపరాని భక్తులను గూర్చి ముచ్చటించుకొందము.

స్మరణీయ భక్తుడు.

భగవంతునితో సముండగు భక్తుడు మనకు స్మరణీయుడు (తలంపఁదగినవాడు.) పూజ్యుడు నగుచున్నవాడు. అదెట్లున? ఈవిషయమై పరాశర మాధవీయమున ౭౦ పుటను మాధవ విద్యారణ్యులవారు శ్రుతి నిట్లు చూపియున్నారు.

“యథాదేవ పరాభక్తిః । యథాదేవ తథాగురౌ
తస్యైకేకాధితావ్యాధిః । ప్రకాశం తే మహాత్మనః॥”

ఈ శ్రుత్యర్థమునే యిందుచున్నమా శైవముచేత మిట్లు చెప్పి యున్నది. చూడుడు. ౧ పుట,

“యస్యదేవే యథాభక్తిః । శివభక్తే తథాగురౌ
తస్యపాణితమక్తిః । స్థితాహస్తపద్మవత్ ॥”

ఎవని కెట్లు దేవునియందు భక్తి యవసరమో యతని కట్లు గురువు (చరుని) నందును భక్తి యవసరము. ఆ భక్తునికి హస్తము పందలి మారేడు పండువలె ముక్తి కరగతమైయుండును. ఈ విషయమునే యింకొక విధమున శైవపంచకము శైవ సిద్ధాంత శిఖామణిని జంగమ పూజాస్థలమం దిట్లు విపులముచేస చెప్పియున్నది.

శ్లో॥ లింగంచద్వివిధంప్రాకం । జంగమాజంగమాత్మనా
అజంగమేయథాభక్తిః । ర్జంగమేవతథాస్మృతా
అజంగమంతుయల్లింగం । మృచ్ఛిలాదివినిర్మితం
తత్పరంజంగమంలింగం । శివయోగీతివిశ్రుతం
అచరేమంత్రసంస్కారా । లింగవసతిశంకరః
సహకాలంకనత్యేవ । చరలింగేమహేశ్వరః
శివయోగీశివస్సాక్షా । దితికైంకర్యభక్తితః
పూజయేదాదరేణైవ । యథాలింగంతథాచరమ్ ॥

అనంగ జంగమము, అజంగమము నని లింగము రెండు విధములఁ బరగును. అజంగమమన మృత్తు, శిల మున్నగువానితోఁ జేయఁబడిన లింగము. జంగమమన శివయోగి యగు భక్తుఁడు. స్థావర లింగమునందు మంత్ర సంస్కారముచే శివుడు వసించును. చరునియం దిట్లుగాక యెల్లపుడు శివుడు వసించియుండును. గాన శివయోగి యగువాడు లింగమును శివుడని నమ్మి భక్తితో నెట్లు బూజించునో యట్లు శివయోగిని శివుడని నమ్మి బూజించవలయును. ఈ చెప్పినదానింబట్టి శివునికిని శివభక్తునికిని భేదము లేదనియు శివుని స్మరించినట్లే భక్తుని స్మరించవలెననియు స్పష్టమగుచున్నది. ఇంతియేగాక శివ స్మరణమువలన మన కేయే ప్రయోజనములు సిద్ధించునో భక్త స్మరణమువలననుగూడ నాయా ప్రయోజనములు సిద్ధించునని యవగతమగుచున్నది. ఈ భక్తులను భక్తిని బట్టి మనము రెండు విధముల విభజించుకొనవచ్చును. భక్తి రెండు విధములఁ గన్పడుచున్నది. అవేవన? చూడుడు. (శ్లో॥ పు॥ ౨)

“సాభక్తిర్విధాక్షేయా । బాహ్యభ్యంతరభేదతః

బాహ్యస్థూలంతరానూత్మా । వీరమాహేశ్వరాదృతా॥”

ఆ శైవభక్తి బాహ్యము, అభ్యంతరమునని రెండు విధముల గుఱున్నదని తెలియవలెను. బాహ్యము స్థూలమనియు, అంతరము సూక్ష్మమనియు జెప్పబడును. ఈ సూక్ష్మమే వీరశైవునిచే నాదరింపబడుచున్నది. ఆ భక్తి విధానములనే యిట్లు శైవపంచకము పేరల వ్యక్తీకరించియున్నది.

శ్లో॥ సింహాసనే శుద్ధదేశే । నురమ్యోరత్న చిత్రితే
శివలింగస్య పూజాయా । సాబాహ్య భక్తియచ్యతే
లింగప్రాణం సమాధాయ । ప్రాణలింగంతు శాంభవం
సశరీరం మనశ్శుత్వా । నకించిచ్చింతయేద్ధృది
గభ్యంతరా భక్తిరితి । ప్రాశస్త్యే శివయోగిభిః
సాయస్మిన్వర్తతేతస్య । జీవనం భృష్టబీజవత్
జీవన్ముక్త్యన్ విజ్ఞేయా । వీరమాహేశ్వరపుమాక॥

శుద్ధప్రదేశమున మనోహరమును రత్న నిర్మితమును సగుప్తీతముపై శివలింగమును బూజించుట యేదో యది బాహ్యభక్తి యనిపించుకొనును. లింగమందుఁ బ్రాణమును ప్రాణమునందు లింగమును నుంచి మనస్సును శరీరముతోఁ గూర్చి హృదయమునఁ గొంచెమేనియు నితర చింత రానీకయున్న నది యాభ్యంతర భక్తి యని శివయోగులచే ననిపించుకొనును. అటువంటి భక్తి యేవని యందుండునో పాని జీవనము పొట్టిపోయిన గింజపలె గనుపడుచుండును. అట్టి వీరమాహేశ్వరు డగు పురుషుడే జీవన్ముక్తు డగునని తెలియఁదగినవాడు.

ఇట్లనినఁ బీతముపై లింగమును బూజించుట బాహ్యభక్తియగుననియు, లింగమునందు ప్రాణమును ప్రాణమునందు లింగమును నుంచి యజించినయెడ నది యాభ్యంతర భక్తియగుననియు మీరు చెప్పితిరి సరే. ఇందు మొదటిది వాఙ్మనఃకాయములు మూడింటిలోఁ గాయకమనియు రెండవది మానసికమనియు మనమేల తలపరాదు? కరపీతమున లింగము సర్పించుటను మనము బాహ్యభక్తి

యందే యేల చేర్చరాదు? అని కొందరు ప్రశ్నింపవచ్చును. వారికి సమాధానమును వైవచక్ర మిట్లు చెప్పియున్నది.

పీతముపై శివలింగార్చనమును జేయుటను బాహ్యపూజ (కాయికపూజ) యని మనము తెలిసికొనియున్నాము. ఆ విషయమై సంశయము లేదుకదా? కరపీతమున శివలింగము నర్పించుట యను విషయమును గూడఁ గాయికపూజలోఁ జేర్చి మానసికమన మనస్సునందే శివారాధన చేయుటయని చెప్పుకొనరాదాయనికదా యిప్పటి మన సంశయము? ఇది సరికాదు. కరపీతమున లింగార్చనమును జేయుటనే యాభ్యంతర భక్తి యని శంకరుడు శంకర సంహితా ముఖమునఁ జెప్పియున్నాడు. చూడుడు. గురువు శిష్యునికి లింగధారణము చేసి శివలింగార్చనక్రమము నిట్లుపదేశించవలెనని యున్నది.

శ్లో॥ స్వయంచప్రాజ్ఞుభోభూత్వా । గోమయేనోపరేపితే
మండలేస్థాపితంశివ్య । ముత్తరాభిముఖంగురుః
అభిషేకంతతఃకుర్యా । త్కలశస్థోదకేవనః
శివ్యదేహేతతశ్చక్తి । పాతంకృత్వాస్వవిద్యయా
పీతస్థశివలింగతు । శివ్యప్రాణానిధాయచ
లింగంసంస్థాప్యతత్పాదే । ప్రాణలింగంభవేత్తతః
దత్వాశిష్యాయతల్లింగం । శ్రద్ధాభక్తియతాయనః
నత్యజప్రాణలింగంత్యం । యావజ్జీవంప్రతిజ్ఞయా
పునర్భవోనలేవత్స । విద్యతేమాత్మయోనిషు
ఇత్యుక్త్వాభిముఖంశివ్య । మానీయకృపయాపునః
వీరమాహేశ్వరంధర్మం । క్రమాదుపదిశేద్గురుః
వత్సలింగార్చనంనిత్యం । త్రికాలంకురుభక్తితః॥

గురువు తాను ప్రాజ్ఞుఁడుగా నుండి గోమయముచే నలు చుట్టిన స్థలమున రచించఁబడిన మండలమున ముత్తరాభిముఖునిగా శిష్యుని గూర్చుండఁబెట్టి యతనిని బూర్వోక్త కలశోదకముచే నభిషేకించి పిదప స్వవిద్యచే శివ్యదేహమున శక్తి పాతముగావించి యదివరకు సంస్కరింపఁబడి పీతముపై నుంచఁబడియున్న లింగము

నందు శిష్యుని ప్రాణములను జేర్చి యా లింగమును శిష్య ప్రాణము
లందుఁ బ్రవేశపెట్టినయెడ నందుచే నా లింగము ప్రాణలింగమగును.
దానిని శ్రద్ధాభక్తి యుక్తుడగు శిష్యుని కిచ్చి “నీవీ ప్రాణలింగమును
యావజ్జీవము త్యజింపవలదు. ఇట్లు వర్తింతువేని దిగి మాతృయో
నులందుఁ బునర్భవము కలుగనేరదు.” ఇట్లు దయతో గురువు అభి
ముఖుడయిన శిష్యుని బిలిచి వీరమా హేశ్వర ధర్మమును గ్రమము
గా నుపదేశింపవలయును. అదేమన? ఓ చిన్నవాడా! నీవు భక్తితో
నిత్యము మూడుకాలములందు లింగార్చనము చేయుమని. ఇట్లనఁ
గనే మీ రింతవరకుఁ జెప్పినదానింబట్టిచూడ నాభ్యంతర శివలింగ
ర్చనము (ప్రాణలింగార్చనము)ను జేయవలెనని తెలియవచ్చినదే
కాని యా లింగమును దేహమున ధరించి కరపీఠమునఁ బూజించ
వలసినదని కానరాదు. అది యెందులకుఁ జేయవలెనని కొందరు
గవచ్చును. అందులకు సమాధానమును శంకరుడు శంకర సంహితా
తాత్పర్యమునఁ దన కుమారుడగు కుమారున కుపదేశించియున్నా
డు. చూడుడు. గీ పుటను.

“తదేవసాక్షాత్పరమధ్యం । నిధాయలింగంపరమాత్మచిహ్నం
సమర్చయేదేకధియోపచారైః । ర్షరశ్చబాహ్యంతరభేదభిన్నైః॥”

పూర్వోక్తరీతిచే గురువిచ్చిన పరమాత్మ చిహ్నమును లింగ
మును హస్తపీఠముననుంచుకొని తదేకబుద్ధితో బాహ్యంతర భేద
భిన్నములైన యుపచారములతోఁ బూజించవలెను. ఇట్లనిన నీ
పూజవలని ప్రయోజన మేమని కొందరు ప్రశ్నింపవచ్చును. వారికి
సమాధాన మా వెంటనే శ్రైవపంచక మిట్లు చెప్పియున్నది. అదే
మందురా? వినుడు.

“గురుప్రసాదాధికతేష్టలింగం । సంపూజయంతస్త్వకరాబ్జపీఠ
పదాస్యభక్త్యావిధోపచారైః । ర్షరస్తమాలాకృతిమక్తిమేతి॥”

గుర్వునుగ్రహముచేఁ బొందబడినదియు, వివిధోపచారములచే
స్వకరాబ్జపీఠమునఁ బూజింపబడుచున్నదియు నగు లింగమును
జూచి నరుడు మోక్షమును బొందుచున్నాడు. శివపూజానంతరము

లింగమును ధరించవలసిన విధానమును నిట్లు శైవపంచకము తెలిపి యున్నది.

“ఏవమభ్యంతరద్రవ్య । సంభృతంశివపూజనం
కృత్వాహి డేహీసతతం । లింగం వస్త్రేణవేష్టితం
మస్తకేకంధరేకతే । వక్షస్థధకరస్థతే
నాభేరధస్తాత్సతతం । ప్రమాదానైవధారయేత్”

పూర్వోక్తరీతిని బాహ్యభ్యంతరద్రవ్యసంభృతమగు శివపూజనమును జేసి నరు డెల్లప్పుడును వస్త్రవేష్టితలింగమును మస్తకమున, గంఠమున, గతును వక్షస్థలమున, గరస్థలమున వీనిలో నొకదానియందు ధరించవలయును. పొరపాటుననుగూడ నాభికథోభాగమున ధరింపరాదు.

ఇట్లు లింగధారులగు శైవులు శ్రుత్యుక్తములగు స్వజాత్యాశ్రమ ధర్మములను విడిచి అన్యజాత్యాశ్రమోచిత ధర్మములను పరింపరాదు. చరించినయెడ వారు పతితులు. (కులభ్రష్టులు) లగుదురని శైవపంచక మిట్లు చెప్పియున్నది.

“స్వజాత్యాశ్రమధర్మంయ । స్వ్యక్త్వావేదోదితంసరః
అన్యజాత్యాశ్రమాచారం చరేత్సపతితోభవేత్”

ఈ చెప్పినదాని బట్టిచూడ శైవులు మతమునందు భేదించకున్నను జాతిభేదముల ననుసరించి విభాగింపఁబడుదురని మనము తెలిసికొనియుండవలెను. ఆ జాతులు నాలుగుగాఁ గన్పడుచున్నవి. అవే వన? బ్రాహ్మణ క్షత్రియ వైశ్య శూద్రజాతులు ననునవి. వీని గుణములును వానింబట్టి కర్మలును భేదముగా గల్పింపఁబడియున్నవి. ఈ విషయమై శైవపంచకమునం దిట్లు చెప్పఁబడియున్నది. చూడుడు. 33 పుట.

“అధ్యాపనంచాధ్యయనం । దానయజనయాజనే
ప్రతిగ్రహంత్రాహ్మణానాం । మట్కర్మాణిప్రచక్షతే”

అధ్యాపనము, అధ్యయనము, దానము, ప్రతిగ్రహము, యజనము, యాజనము ఈ యయను బ్రాహ్మణైవధర్మములని శాస్త్రములు చెప్పియున్నవి.

“దానమధ్యయనయజ్ఞం । స్త్రీణిరాజన్యవైశ్యయోః॥”

దానము, అధ్యయనము, యజ్ఞము, ఈ మూడు ముక్తిమార్గములగు కర్మలు శ్రీతియ వైశ్య శైవధర్మములు. తక్కినవన్నయందు శ్రీతియ వైశ్యులు భేదించియున్నవారు. ఆ విషయమున క్రింది శ్లోకములు చెప్పియున్నవి.

“శస్త్రజీవోమహీరక్షా । హ్యపలానమాహవే

శ్రీతియాణామయంధర్మ । స్వధర్మమనుయాయినాః॥”

శస్త్రజీవనము, మహీరక్షణము, యుద్ధమున భీతిలి పరుగిడకుండుట ఇవి స్వధర్మానుష్ఠానపరులగు శ్రీతియ శైవుల ధర్మములు. ఇంక వైశ్య ధర్మముల నిట్లు చెప్పియున్నది.

“కృషివాణిజ్యగోరక్షా । ధర్మోయంసహజోవిశాం॥”

కృషి (వ్యవసాయము) వాణిజ్యము, గోరక్షణము ఇవి వైశ్య ధర్మములు. అట్లువై శూద్ర ధర్మము లిట్లు చెప్పబడియున్నది.

“శూద్రస్యద్విజకుశూషా । రతానాంకామకర్మచ॥”

శూద్రులకు ద్విజ శుశ్రూషయు ననురాగవతులగు సతులందుఁ గామము తీర్చుకొనుటయు నను రెండు ధర్మములు కలవు.

ఈ చెప్పిన దానింబట్టిచూడ జాతిభేదముల ననుసరించి శైవులును నాలుగు తెగలుగ నుండురని మనము గ్రహింపఁగలిగితిమి. ఇందు జాతిభేదములు నిసర్గజములనియు మతము లట్లుగాక యైచ్చికములనియు మనము జ్ఞప్తియందుంచుకొనవలయును. ఇంతియెగాక యీ శైవుల ప్రవర్తించవలసిన విషయమును గూర్చి శైవవంశక మిట్లు చెప్పియున్నది.

“మహూర్తంవాపిజీవేత । నరశ్చక్షేపకర్మణా

నచవర్షశతేనాపి । నరశ్చక్షేపకర్మణా॥”

ఒక ముహూర్త కాలము (రెండు ముప్పావు గడియలకాలము) జీవించినను సరే మనుజుడు శుక్ల (పుణ్య) కర్మచే జీవించవలయును. అంతియెకాని కృష్ణ (పాప) కర్మచే మారుపవత్సరముల కాలముకూడ జీవించరాదు. ఇట్లనినఁ బుణ్యకర్మ యేదియో పాప

యేదియో మన మించుక విచారించుకొనవలసివచ్చినది. ఈ
వయమై శైవపంచక మిట్లు చెప్పియున్నది.

“స్వజాతివిహితంధర్మం । వినిండ్యమపిచేతరైః

ఇహముత్రసుఖాకాంక్షీ । కుర్వీతమనుజస్సదా”

ఇహపరలోక సుఖములను గోరు నరుడు పరులచే నిందింపఁ
బడునదియైనను స్వజాతి విహిత ధర్మమును జేయుచుండవలెను.
ఇట్లనిన విహితధర్మ మేదో యవిహితధర్మ మేదో మన కెట్లు తెలి
యవని కొంద రడుగవచ్చును. వారికి సమాధాన మిట్లు శైవపం
చము చెప్పియున్నది. చూడుడు. 33 పుట.

“ప్రతుస్మృత్యుత్థితంధర్మం । నిత్యనైమిత్తికాశ్రయం

కుర్యాల్లింగాంగసంబంధీ । ద్విజన్మాకామవర్జితః”

కామవర్జితుడును లింగాంగ సంబంధియు నగు ద్విజుడు
ప్రాప్తాణ త్రిత్రయ వైశ్యులలో నెవడైనను) నిత్య నైమిత్తిక కామ్య
ధర్మములను జేయుచుండవలెను. ఇట్లు చెప్పఁగనే జాతి మతధర్మములు
విడు కలవని యిందువలనఁ దెలియఁవచ్చినది. అవి యొకవేళ నొక
నాసితో నొకటి విరోధించినయెడ నపు డేమిచేయవలెనని కొంద
రుడుగవచ్చును. వీరి ప్రశ్నకు శైవపంచక మిట్లు ప్రత్యుత్తర మిచ్చు
చున్నది. చూడుడు. 32 పుట.

“ధర్మయోబాధతేధర్మౌ । నచధర్మఃపరంతప

అవిరోధస్తయోధర్మౌ । స్పధర్మస్సద్విరుచ్యతే”

ఒక ధర్మమును మరియొక ధర్మము బాధించినయెడ నది
ధర్మము కానేరదు. ఏ ధర్మమవిరోధముగ నుండునో యది ధర్మ
మని సత్పురుషులచేఁ జెప్పఁబడును. ఈ చెప్పిన దానింబట్టి జాతి
మతధర్మముల కొకప్పుడు విరోధము కన్పడినయెడ నా విరోధమును
వివేచి మగునటుల సమన్వయించుకొని యా యవిరోధ ధర్మమునే
యనుష్ఠించవలెనని మనము గ్రహించవలెను. ఇట్లనినఁ బరమేశ్వ
రానుగ్రహమునఁ గాని మనకు ముక్తి చేపూరదు కదా. అందులకే
జాతి ధర్మానుష్ఠాన మొందులకు? పరమేశ్వరా రాధనముచేసి భక్తిచే

ముక్తిని గడించుకొనరాదా? అని కొంద రడుగవచ్చును. ఆ భక్తి ముక్తుల నార్జించుకొనుటకు విధ్యుక్త కర్మానుష్ఠాన మవసరము. అది లేకున్న భక్తి ముక్తులు సిద్ధింపనేరవు. ఈ విషయమై శైవపంచక మిట్లు ప్రత్యుత్తర మిచ్చుచున్నది. చూడుడు. 33 పుట.

“విధ్యుక్తకర్మానుష్ఠానా । చిత్తశుద్ధిర్భవేద్భవం
చిత్తశుద్ధ్యాభవేద్భక్తిః । భక్తిరవ్యభిచారిణీ
తయాసంజాయతేజ్ఞానం । నశ్యత్కల్మషానమాత్మనః
తస్మాన్మోక్షస్తతఃకర్మ । విధ్యుక్తంసమ్యగాచరేత్”

విధ్యుక్త కర్మానుష్ఠానమువలనఁ జిత్తశుద్ధియుఁ జిత్తశుద్ధివలన నచంచలమైన భక్తియు, భక్తివలన జ్ఞానమును, జసించును. దాని వలన నజ్ఞానము నశించును. అందువలన మోక్షము లభించును. కాన మానవుడు విధ్యుక్తమగు కర్మ తప్పక లెస్సగాఁ జేయవలెను. ఇట్లనిన విధ్యుక్త కర్మకదా చేయవలసినది? విధి యన నేమి యని కొంద రడుగవచ్చును. సమాధానము వినుడు. వేదశబ్దమునకుఁ బర్యాయముగ విధి యనుపదము శాస్త్రములం దుపయోగింపఁ బడును. గావుననే శైవపంచకము మరలఁ బై విషయమునే వేదశబ్దముచేఁ బరామర్శించియున్నది. చూడుడు. 33 పుటను.

“తస్మాత్సుఖమిహముత్ర । యదస్త్రాయాససాధ్యకం
స్వజాతివిహితంధర్మం । కుర్యాద్వేదోదితంసరః
స్వజాతివిహితాధర్మా । ద్వేదస్మృత్యుదితాత్మమాత్
తంసఃపాపనివృత్తిస్సాస్య । త్రయాశుద్ధిస్తుచేతసః
చిత్తశుద్ధ్యాతువిశ్వాస । శ్రుతిస్మృతిఘజాయతే
తస్మాద్భక్తిర్భవేత్సుంస । శ్చవేపరమకారణే
భక్త్యాజాయేతసతతం । సంస్మరేద్దోషదర్శనం
తస్మాదిహపరత్రాపి । భోగేషువిరతిర్భవేత్
తయావేదాంతపాశ్యాధి । శివరూపప్రకాశకం ।
సమ్యజ్ఞానంభవేత్తేన । ముక్తిఃఫలంసోభవేద్భవం
తస్మాన్మాహాత్మ్యోవిషయః । కుదిస్మృత్యానమోదితం
ధర్మకేమచింతధర్మం । ప్రాణత్యాగేపిసత్వజేత్”

పూర్వకథ పరలోకమునకు బోవు పురుషునకు ధర్మాధర్మములు మాత్రమేకూడ వచ్చునవి. ఇతరములు రావు. అని చెప్పి యా కారణముచే నిహపరలోకములం దాయాస సాధ్యమైనదియు స్వజాతి విహితమును వేదోదితమును నగు ధర్మమును మానవు డాచరింపవలెను. వేదోదితమయిన స్వజాతి విహిత ధర్మానుష్ఠానముచే నరుషునకుఁ బాపనిన్మత్తియగును. దానిచేఁ జిత్తమునకు శుద్ధి లుగును. చిత్తశుద్ధిచే శ్రుతి స్మృతులయందు విశ్వాసము జనించును. విశ్వాసమువలనఁ బరమకారణుడైన శివునియందు భక్తి లభించును. భక్తిచే సంసారమంబులి దోషము గన్పడును. దానివలన పరలోక సుఖములందు విరాగము కలుగును. అందుచే వేదాంత వ్యాఖ్యమందు శివరూప ప్రకాశకమైన జ్ఞానమును దానివలన సూక్ష్మమును నరుడు పొందుచున్నాడు. ఆ కారణముచే లింగధారి బ్రాహ్మణుడు శ్రుతి స్మృత్యాగమోక్షమైనదియు వర్ణాశ్రమోచితమును నగు ధర్మమును బ్రాణత్యాగమందుఁగూడ (అనఁగా బ్రాణము లాడుచున్నంతవరకు) విడువరాదు. ఈ చెప్పిన దానింబట్టి శైవులు శివారాధనమువలనే వేదోక్త ధర్మముగూడ ననుష్ఠించక తప్పనిదని ధృవపఱచినది.

ఇట్లు చెప్పఁగ నే శివోక్తధర్మము లనుష్ఠేయము లగుగాని వేదోక్త ధర్మము లనుష్ఠేయము లగునా? అని కొంద రడుగవచ్చును. ప్రత్యుత్తరము వినుడు. వేదములు శివముఖోద్గతములు. కాన వి శివోక్తధర్మములే యగుచున్నవి. అది యెచటఁ గలదందురా? అనుడు. సూత సహిత యీ విషయమై యిట్లు చెప్పియున్నది. అదేమన ?

“బ్రహ్మణం మనయఃపూర్వం । స్మష్టాత స్మైనుహేశ్వరః
దత్తవానఖిలాన్వేదాన్ ॥ ఆత్మ శ్లోకస్థితానిమాన్ ॥”

ఈ శ్లోకమునకు విద్యారణ్య యతీంద్రులవా రిట్లు వ్యాఖ్య

ము గావించియున్నారు.

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri
“స్వయమేవలీలయా నకలవేదగ్రహణముద్ధి బ్రహ్మణం నాత్మానుష్ఠానం
ఆత్మ శ్లోకా ఏనవేదాః తస్మైదత్తా ఇత్యర్థః”

మహేశ్వరుడు సకలవేదగ్రహణ సమర్థుడగు బ్రహ్మను ముందు
సృజించి యతనికి తన యందెల్లప్పుడును నసించియున్న వేదములను
నిచ్చెను. ఇందువలన వేదములు శివాజ్ఞారూపములని మనము గ్ర
హింపఁగలిగితిమి. వర్ణాశ్రమ ధర్మములు శివోక్తములు. వాని
నుల్లంఘించి వర్తించువాడు శివాజ్ఞను నుల్లంఘించిన వాడగును. ఈ
విషయమును గ్రింది శ్లోకము చెప్పుచున్నది.

“వర్ణాశ్రమసమాచారా । శివేనకథితాఃపురా
ఏతానుల్లంఘ్యవర్తంతే । శివస్యాజ్ఞాపలాపినః॥”

ఇట్లు వర్ణాశ్రమోచితములగు వేదోక్తధర్మముల నాచరించి
శివుని బూజించువారు మాహేశ్వరు లగుదురని శివుడే యిట్లు చెప్పి
యున్నాడు. చూడుడు. 32 పుట.

“స్వకాతివిహితం ధర్మం । కుశ్వుంతః పూజయంతియే
భక్త్యా శ్రీకంఠచనిశం । తేపిమాహేశ్వరాస్స్మృతాః॥”

ఈ మాహేశ్వరులు వేదోక్తధర్మముల ననుష్ఠించినయెడ
వారికి అభించు ఫలములను గ్రింది వచనములు తెలుపుచున్నవి.
చూడుడు. శై. 32 పుట.

“చోదనాలక్షణం ధర్మం । శివేనాజ్ఞప్రమత్యజన్
శంకరం పూజయేద్యమ । తస్మైసాంబః ప్రసీదతి
ప్రసన్నే సతిదేవేతే । మహానందే సదాశివే
దుష్కరం కిముమర్త్యస్య । త్రిషులోకేషు విద్యతే
మహానందే మహాదేవే । మహాకారుణికో త్తమే
ప్రసన్నే సతిమాధోవా । పఠంగోవా వియచ్ఛతే
తస్మాత్ప్రసాదసిద్ధ్యర్థం । శివస్య పరమాత్మనః
ఆక్షేతి వేదస్మృత్యుక్తం । నిత్యకర్మా చరన్ముఖీ॥”

వేదచోదితమగు ధర్మమును శివునిచే నాజ్ఞాపింపఁబడినదానిని
విడువనివాడై యెవఁడు శంకరుని బూజించునో వానికి శివుడు ప్రస
న్నుడగును. దేవేశుఁడును మహానందుఁడును నగు పదాశివుడు ప్రస
న్నుడైనయెడ వానికి ముల్లోకములలోను దుష్కరమగు కార్యము

మనా! మహానంద స్వరూపుడును, మహాకారుణికోత్తముడును
 నగు మహాదేవుడు ప్రసన్నుడగుచేసి వాడు మూఢుడుకాని కుంటి
 వాడుకాని ముక్తిని గొంచును. కానఁ బరమాత్మయగు శివునియొ
 క్క ప్రసాద సిద్ధికొరకు శివాజ్ఞయని వేదశాస్త్రోక్తములగు నిత్య
 కర్మాదులను బుద్ధిమంతు డాచరించవలెను. వేదోక్తకర్మాచరణ
 పూర్వకముగ శివారాధనము చేయువారె శైవులు. వారే శివప్రి
 యులును లోకపూజ్యులును (స్మరణీయులును) నగుచున్నారు. ఇం
 తకు విరుద్ధముగ నడుచుచు వారు శైవాభాసు లగుదురు. అనగ
 నంచక శైవు లగుదురు. వారు స్మరణార్హులు కాదు. ఇతఁ వారింగూ
 ఁయుఁ గొంత ముచ్చటించుకొందము.

స్మరణానర్హభక్తుఁడు.

భగవంతున కప్రియు లెవ్వరో వారు స్మరణీయులు కాదు.
 వారెవ్వరన? ఎవరు విద్యుక్తములయిన స్వజాతి విహితధర్మములను
 విడిచి శివుని బూజింతురో వారు. వారి పూజను శివుఁడు పరిగ్ర
 హింపఁడని శివుడే చెప్పియున్నవాడు. చూడుడు. శై 32 పుటను.

“కర్మవిద్యుక్తమస్పృశ్య । స్వజాతివిహితంసరాః

యేర్చయంతికసం తేషాం । పూజాంగృహ్లాతి నేశ్వరః॥”

ఇంతియె కాదు. వర్ణాశ్రమధర్మములు పూర్వము శివునిచే
 జెప్పఁబడినవి. వాని నెవ్వరుల్లంఘించి వర్తింతురో వారు శివాజ్ఞ
 నుల్లంఘించినవారగుదురు. రాజాజ్ఞను మీరినవారి కెట్లు దండనము
 తప్పక. సంభవించునో శివాజ్ఞను మీరినవారికి నరకమే దండనము
 భవము. శివునిచే నాజ్ఞాపింపఁబడిన ధర్మమును వదలి యెవడు శివా
 రాధనము గావించునో వానిపై శివుడు స్వాజ్ఞను మీరినా డనుకార
 ణమున నాగ్రహము పెందును. శివాగ్రహమునకుఁ బాత్రుడైనవాడు
 మనకు స్మరణీయుఁడగునుగాని శివుని యాగ్రహమునకుఁ బాత్రుఁ
 డైనవాడు స్మరణీయుఁడగునుగాని శివుని యాగ్రహమును సూచించు
 వచనము లివి.

“వర్ణాశ్రమసమాచారా । శ్చివేనకథితాఃపురా
 ఏతానుల్లంఘ్యవర్తంతే । శివస్వాజ్ఞాపలాపినః
 రాజాజ్ఞాభంగకృన్నూతాం । యథాచండోభవేద్భుకం
 శివాజ్ఞాభంగకృన్నూతాం । దండోహినరకస్తథా
 సాంచేనశంభునాజ్ఞస్తం । ధర్మంత్యక్తౌర్వయేచ్ఛివం
 యస్తస్మైకుప్యతిశివః । స్వాజ్ఞాభంగనిమిత్తకః॥”

ఇంతియేకాను. భక్తునికి సంధ్యావందనము తప్పక చేయవలసిన కార్యము. అది యెవడు విడుచునో వాడు మా హేశ్వరాధముఁ డగును. ఈ విషయమై శైవశాస్త్రమిట్లు చెప్పియున్నది. చూడుడు. 3౦ పుటను.

“మాహేశ్వరస్సదామర్యా । త్సంధ్యోపాస్తింత్రిసంధిషు
 సహంతిసూర్యంసంధ్యాయాం । నోపాస్తింతురతేవయః
 సూర్యోముఖ్యశరీరంయ । చ్చివస్యపరమాత్మనః
 యస్తస్యోపాసనంకుర్యా । త్సశివార్చనకృద్భవేత్
 లింగాంగసంగినోపాస్యా । సంధ్యాకాలత్రయేష్వః॥”

మా హేశ్వరు డగువాడు సంధికాలముల మూటియందును సంధ్యావందనము చేయవలెను. అట్లు చేయనివాడు సూర్యుని జంపిన వాడగును. సూర్యుడు శివునికి ముఖ్య శరీరము. కాన నెవడు సూర్యోపాస్తి చేయునో వాడు శివార్చనచేసినవా డగును. ఇట్లు సంధ్యోపాసనమును జెప్పి యటుపై జేయనివానిం గూర్చి యిట్లు చెప్పియున్నది.

శ్లో॥ సంధ్యాముచితంకర్మ । యస్త్యక్తౌర్వయతీశ్వరం
 సతాచుసఖిత్థేయో । భక్తమాహేశ్వరాధమః॥

సంధికాలములందుఁ జేయవలసిన కర్మను విడిచి యెవడు శివారాధనము చేయునో వాడు మా హేశ్వరాధము డగు తామస భక్తుడు. వీడె పతితుడనికూడఁ జెప్పఁబడును. అదెట్లున? సంధ్యావందనము మున్నగునవి నిత్యకర్మలనుబడును. వాని నాచరింపని వాడు జాతితులని యీ క్రింది షిధమున నిర్ణయింపఁబడియున్నది.

శ్లో॥ ఏకస్మిన్ దివసేయస్య । నిత్యకర్మచ్యుతిగ్భవేత్
 సపంచాతురసాహస్రం । జపేత్తత్పాపశాంతయే
 మాసేనిత్యక్రియాహానిః । యస్యపుంసోభిజాయతే
 ప్రాయశ్చిత్తేనచహతా । శుద్ధిమాప్నోత్యనాపది
 సంవత్సరేక్రియాహానిః । యస్యపుంసోభిజాయతే
 తస్మాదహిక నాత్సుర్యో । నిరీక్ష్యస్వాధుభిస్సదా॥

ఒక దినముందెవ్వనికీ నిత్యకర్మచ్యుతి కలుగునో వాడాపాప
 శాంతికొఱకు సహస్ర పంచాతురీ జపమును జేయవలయును. ఒక
 మాసముకాల మాపత్తులేక నిత్యకర్మచ్యుతి గాంచెనేని వానికి గొప్ప
 ప్రాయశ్చిత్తము విధింపఁబడును. ఇంక నొక సంవత్సరకాలము
 నిత్యకర్మ లోపించెనా వాని ముఖావలోకనమున వచ్చెడి పాపశాం
 తికై సూర్యావలోకనము చేయవలయును. ఇంతియెకాదు. శివో
 క్తమగు జాతి మర్యాద నేవడు మీరునో వాడు సర్వకర్మ బహి
 ష్కృతు డగు పాపండు డగునని యీ క్రింది వచనములు చెప్పు
 చున్నవి.

శ్లో॥ వర్ణాశ్రమాశాంసుర్యాదా । శివేనస్థాపితాయది
 యస్తాంత్యజిహిషేహిన । సత్ప్రకంఠాపరాధకృత్
 శివోక్తాంజాతిమర్యాదాం । యోతీత్యభివీక్ష్యతే
 సపాపండభిక్షేయః । సర్వకర్మబహిష్కృతః

నర్ణాశ్రమ ధర్మములు శివునిచే స్థాపింపఁబడినవి. ఎవడు
 మోహముచే వాని నదలునో వాడు శివాపరాధము చేసినవా
 డగును. శివోక్త జాతి మర్యాదను నేవడు మీరి భూమియందు
 వర్తించునో వాడు సర్వకర్మలందు బహిష్కరింపఁ దగిన పాపండు
 డగును. వైకి భక్తునివలె నటించుచు నేవడు స్వభాత్మాశ్రమ ధర్మము
 లను బరిత్యజించునో వాడు స్మరణీయుడు కాడనుట కింతకన్న నేమి
 ప్రమాణములు కన్పరచవలెను? ఇట్లనిన నిండు స్వభాత్మాశ్రమ
 ధర్మములను బరిత్యజించినవానిని సర్వకర్మలందు బహిష్కరించ
 వలెనని కలదుకాని వానిని స్మరించువాని యుపదేశముని కొంద
 రు ప్రశ్నింతు నేమో! ఈ ప్రశ్న చేయఁదగినది కాదు. అదేమన?

జాత్యాశ్రమ ధర్మత్యాగియగు శైవుడు సర్వకర్త బహిష్కృతుడనియెడి యర్థము ద్యోతకమగుచు నేయున్నది. అయినను ప్రశ్నకు మనము సమారాధానము: చెప్పలే దనుమాట మనకేల? ఆ పని కూడఁ దీర్చుకొందము. ఇందు బహిష్కృతుడనుమాట జ్ఞప్తియందుంచుకొని మనము శైవపంచకము తొమ్మిదవ పుటను జూతము. అట స్పష్టముగా బహిష్కృతుని స్మరింపరాదని యున్నది. ఇటు చూడుడు.

శ్లో॥ నేత్యేతపూజావేశాయాం । సరంవత్సబహిష్కృతం
శివద్రోహిణమాచార । నిండికంసహృదిస్సరేత్॥

శివద్రోహియు, నాచారనిందకుడును, బహిష్కృతుడు నగు నరుని బూజావేశయందుఁ జూడరాదు. హృదయమున స్మరింపరాదు. ఇంతవరకు స్మరింపఁదగినవానిని స్మరింపరానివానిని దెలిసికొంటిమి. ఇటువంటివారు ప్రపంచమునఁ గలరా యని కొందరికి శంక పొడమవచ్చును. తన్ని నృత్తికై యింక నించుక యత్నించుదము.

స్మరణీయ భక్తులు.

వీరు సాత్వికులైయుందురు. ఈ విషయమై శైవపంచక మిట్లు తెలిపియున్నది. చూడుడు. శై॥ 3౮ పుట.

శ్లో॥ శ్రుతస్మృత్యుచితంభృం । నిత్యంనైమిత్తికాశ్రయం
కృత్యాచ్యయతిశృంభం । సభక్తసాత్వికస్మృతః
యస్సాత్వికొలింగధారి । విధివన్నిత్యకర్మకృత్
నీలకంఠస్య దేవస్య । ప్రియోభక్తస్సకరీతః

నిత్య నైమిత్తికాదికమగు శ్రుతి స్మృత్యుక్త ధర్మమును ననుష్ఠించి యెవడు శివు నర్చించునో వాడు సాత్వికభక్తుడనిపించుకొనును. ఆ సాత్విక భక్తుడే శివునికిఁ బ్రియుడు. ఇటువంటి భక్తులనే కులు కలరు. నారిలోఁ గొందరిని శైవపంచక గ్రంథాదిని బేర్కొని యున్నవారు. వారందరును వేదశాస్త్ర విహిత ప్రవర్తనము కలవారు. ఈ విషయము బోధపడఁగలదు. ఇట్లు తెలుసుకొని గూర్చి యిట్ల ముచ్చటించుకొందము.

శ్లో॥ శ్రౌతస్మార్తసదాచారం । పండితారాధ్యదేశికం

గృహీణం సర్వధర్మజ్ఞం । వందే ప్రత్యక్షశంకరమ్॥

“శ్రౌత స్మార్త కర్మనిరతుడును, గృహస్థుడును, సర్వధర్మజ్ఞుడునునై ప్రత్యక్ష శంకరు డను బిరుద మందుకొనిన పండితారాధ్య దేశికునికి వందనముచేయుచున్నాను.” ఇత స్మరణీయుడు కాని యొక భక్తుని గూర్చియు ముచ్చటించి యిక నీ విషయము ముగించుదము.

బహిష్కృత భక్తుడు.

స్మరణీయుడు కాడు. ఇందుల కుదాహరణముగ బసవ పురాణమునుండి బసవని నుదాహరణముగఁ దీసికొందము. ఇట్లనఁగనే బసవడు స్మరణీయుడు కాకుండుటకుఁ గారణ మేమని కొందరడుగ వచ్చును. సమాధాన మేమన? బసవ డుపనయనము మానుకొనిన వాడు, సంధ్యావందనాది నిత్యకర్మలను ద్యజించినవాడు, మాతృ పితృ బంధు దూషకుఁడు, చండాలాది సంసర్గకలవాడు, సర్వకర్మ బహిష్కృతుడునై యున్నవాడు కాన శైవాభాసకుడు, కనుక స్మరణీయుడు కాడు. ఈతని చరిత్రయే యీ విషయము కొంత మనకుపదేశించఁగలదు. చూడుడు. సంస్కృత బసవపురాణమున నుపనయన ప్రయత్నమును

—* బసవోపనయన ప్రయత్నము *

శ్లో॥ సంప్రాప్తైశాస్త్రమేవరే । మాదిరాజస్సుధీమణిః
పుత్రోపనయనోద్యుక్తో । హింసుః పురవాసిః
దేశాంతరాగతావస్థాః । సమీపగ్రామవాసిః
ఆవహాయబ్రాహ్మణాశ్చ సర్వాః । వేదశాస్త్రార్థపారగాః
తైస్సాంకంతుసభామధ్యే । ప్రవాచయధురంభః
పుత్రోమమాప్తవర్షోయం । బసవేశోమహామతిః
అతస్తస్యోపనయనం । కార్యమద్యద్విజ్ఞానభాః
విమర్శనీయమథునా । లగ్నంసల్లక్షణాన్వితమ్॥

మాదిరాజను ద్విజవరుడు తన కుమారుడనై విమర్శన వత్సరము ప్రాప్తించఁగనే యుపనయనము చేయ నిశ్చయించి దేశాంత

రాగతులును, స్వగ్రామ వాసులును నగు వేదశాస్త్రపారగులగు బ్రాహ్మణులను బిలిపించి సభామధ్యను మా పుత్రుడగు బసవేశునకు నెనిమిదన వత్సరము వచ్చినది యుపనయనము చేయవలెను. గాన సల్లక్షణములతోఁ గూడిన లగ్నమును విచారించి చెప్పవలెనని కోరెను.

శ్లో॥ ఇత్యేవంమాదిరాజస్య । వచశ్చత్వాసగౌరవం
విచారవత్ససర్వేషు । బ్రాహ్మణేషుయదృచ్ఛయా
అజగామమహాకీలః । పృథుకోబసవేశ్వరః
అశేషవిప్రవాక్యాని । శృణ్వాప్రాహాచిత్తృప్తవత్
భోభోపితస్తదాభ్యాహి । యజేతైస్తువిచింత్యతే॥

ఇట్లు మాదిరాజుగారి సగౌరవమగు వచనమును విని బ్రాహ్మణులందరు లగ్నవిచారణము చేయుచుండఁగా బసవేశుడు వచ్చెను. వచ్చి యా బ్రాహ్మణుల వాక్యములను విని కోపము తెచ్చుకొని యో తండ్రీ! వీరితో విచారించుచున్న కార్యమేమో తెలుపుమని యడిగెను.

శ్లో॥ “తపోపవయనంకర్తం । యతిప్రేబసవేశ్వర॥”

నీ యుపనయనము చేయుటకు యత్నించుచున్నానని మాదిరాజు సమాధానము చెప్పెను.

శ్లో॥ “కర్మోపనయనంకర్తం । తాతనాంగీకరోమ్యహం॥”

తండ్రీ! నా కుపనయనము చేయుటకు నంగీకరించను. అని బసవడు చెప్పెను. ఇందులకుఁ గొన్ని యనంబద్ధ విషయములను గూడ నుపన్యసించి యటుపై నిట్లు తనలోఁదాను యోజించుట కారంభించెను.

శ్లో॥ తాతోమేదుప్రహృదయః । పాపండాచారతత్పరః

సర్వదాపశుమాన్ శ్లో॥ బ్రాహ్మణానాంయతాత్మసాం
CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by srujanika@gmail.com
మయాసంభోధ్యమానోఽసి । నూనంనైవనివర్తతే॥

శివ! శివా! వింటిరా పితృదూషణమును బ్రాహ్మణునిదను? నాతండ్రి దుష్టహృదయుడు పపండాచార తత్పరుడు. దురాత్ములైన బ్రాహ్మణులకు నెల్లప్పుడు వశుడై నాచే బోధింపఁబడియు నిపల్పించును. నిశ్చయము. ఇట్లు నిశ్చయించుకొని యుపనయనము మాని మేనమామ కూతును గంగమాంబను వివాహమై కక్కమాది చండాలురతో గలసి యాహారవిహారాదులు సలిపినట్లు బసవపురాణము చెప్పియున్నది.

పుత్రులు లేక యనేక వ్రతములు చేసి కన్న బసవని తలిదండ్రులగు మాదిరాజు మాదాంబికలు కులమువారగు బ్రాహ్మణులు బసవని బహిష్కరించిరి. అతడు వారిని విడిచి చండాలురతో జేరి యున్నవాడు. ఇట్లు కులభ్రష్టుడైనకతననే క్రింది శైవపంచక వచన ప్రకారము బసవడు స్మరణీయుడు కాడయ్యెను.

శ్లో॥ నేతేతపూజావేశాయం । నరంవత్సబహిష్కృతం ।
శివద్రోహిణమాచార । నిందకంసహృదిస్మరేత్॥

ఉ ప స ం హార ము.

బసవ డుపనయనము మానినవాడు. కావున స్వవర్ణాశ్రమ భర్తృదూరుడయ్యెను. అందుచే శివద్రోహియై యున్నవాడు. ఇది గాక వేదవిహింస పనయనాచారమును నిందించి విడిచినవాడు. కావుననే తలిదండ్రులు బంధువులు మున్నగువారిచే బహిష్కరింపఁబడినవాడు. కాన బసవడు స్మరణీయుడు కాడు. అతని చరిత్ర పఠనీయముకాదు. కనుక మా శైవసోదరులు స్వజాతి మతవిహిత ధర్మముల నాచరించి బసవనిపితలవలెనే జాతిమతదూరులను దూరీకరించి యిహపరలోక సౌఖ్యములను గ్రమముగఁ గాంతురుగాత.

స్వ విషయము.

పాతకమహాశయలార! వైవధర్మప్రకాశికను దుందుభి వత్సర మార్గశిరమున బ్రారంభించి పువ్యశుద్ధ పూజ్ఞమసంచితతో రెండుసంచితలను నడిపియుంటిమి. తరువాత క్రమముగా నడువవలెనన్న వేరులేఖలు లేకుండుటచేతను మేము తమను ననివార్యములయిన కార్యాంతరములకొరకు గ్రామాంతరములకు వెళ్ళుచుండుటచేతను సక్రమముగ వెడలింపలేకపోయితిమి. మేమూరకున్న గాలచక్రమూరపీండక తిగు గుచుండుటచే నాలుగుమాసముల సంచితలు నిగిచిపోయినవి. ఇపుడు వానిని గలిపి దీసుకొనివచ్చుట దుర్బటమనియించి రుధిరోగ్దానిసంవత్సర చైత్రాదిగా తక్కిన నిశ్చయించుకొంటిమి. అందుచే గడచిన రెండుసంచితలను నీసంవత్సర చైత్రవైశాఖ మాస సంచితలనుగానెంచుకొని యిపుడు క్షేష్ఠసంచితను సిద్ధముచేసి యంపుకొని యున్నారము. కానఁ బత్రికాధిపులకుండు కష్టములను గనునించెడి మాపాతకులు మాయాలస్యమునకు మన్నింతురుగాత.

వైశ్వదేవము.

మన లింగధారి బ్రాహ్మణులలో వైశ్వదేవముచేయువార మిక్కిలి యరుదు నున్నవారు. ఇంతకుఁబూర్వమున బ్రా శ్రీపతిపండితారాధ్యుల హర్కండేయశాస్త్రీ గారును మేమును జేసియుంటిమి. గతసంవత్సరమున బ్రా రెంటాల శరభయ్యశాస్త్రీ గారొకరు చేసియుండిరి. ఇపు డిరువదియైదు వత్సరముల చిన్తప్రాయముననున్న వాడు విద్యావివేకాదుల విశేషముగ నార్జించియెరుంగనివాడు సత్కర్మరతుండు మేల్వరానుగ్రహమున దీర్ఘాయుష్మంతుఁడై యింక క్రౌత్తికర్మలనుగూడఁ జేయవలె నను కుతూహలముతోనున్నవాడునగు కొంపల్లి దుర్గయ్యశర్మ యను మన యనుంగు మిత్రసోదరుడు కడచిన వసంతకాలమున నిజామురాజ్యములోని నిర్మలపురమందు నిర్మలమతిని వైశ్వదేవకర్మనుజేసి నిత్యాపాసనాదికమును జరుపుకొనుచున్నాడను సంతోషవార్తను మాపాతకులకు డెలుపుకొను మహాభాగ్యము మాకులభించినందులకు బరమానందిమందునున్నవారము. ఇంక నెందఱో మనలో వైశ్వదేవము చేయవలెనను కుతూహలముకలవారుకలరు. వారందరు త్వరగ నాచరింతురని నమ్మియున్నా రము.

కలరాసంజీవి.

కలరాను నిర్మూలముచేయుటలో నిస్సందేహముగ నిదిసంజీవియే.
అనేక యోగ్యతాపత్రములు, బంగారుపతకములు పొందబడియున్నది
వెల సీసా 1కి రు. 1-0-0. గౌతమ మెడికల్ హాల్,
బెజనాడ.

జి. యస్. బి. సరస్వతి రంకుచరిత్రాత్మకమగు

—* జాతివిభాగాదర్శము *

ప్రథమభాగము— వెల. రు 0-8-0.

బ్రాహ్మణేతరదుస్థితి

3 భాగములు — భాగము 1కి రు 0-2-0.

చందాలాస్పర్శమండనము ... వెల రు 0-4-0

శ్రుతిధర్మసంజీవనీ పత్రపత్రిక, బెజనాడ.

సంవత్సర చందా.

ప్రధానపోషకులకు రు 12-0-0 | చందాదారులకు రు 3-0-0

అనుపోషకులకు రు 6-0-0 | ఆరుమాసములకు రు 2-0-0

హాల్లీఘట్ యుద్ధము:—ఇది 7 అంకముల చరిత్రాత్మకమగు నాటకము.
రసపుత్రనీరుల శార్యపరాక్రమము లిందు చక్కగా వర్ణింపబడినవి. శైలిఃసోహచుమై
ప్రదర్శనమున కత్యంతానుకూలముగ నుండును. వెల 0—12—0.

చిరునామా:—

ముదిగొండ బసవయ్యశాస్త్రి,

మైక్రొల, కృష్ణజిల్లా.

శైవధర్మప్రకాశిక:—ఇది యొక మాసపత్రిక.

ఇందు శైవధర్మములు వెల్లడింపబడును. అవి బాలబోధకములగు
సవిమర్శక వ్యాసములుగ నుండును. చందా సం॥ 1కి రు 0-0-0.

పత్రికాధిపతి—శివపురపు వీరభద్రపాకయాజి.

—* శ్రీనుతితతివల్లికామతల్లిక *

ఇందు సంఘసంస్కారులయొక్క దుర్బోధలు, కుతర్కములును సప్రమాణ
ముగ ఖండింపబడి వైదికధర్మనిరూపణము చేయబడియున్నది.

వలయువారిట్లువ్రాయుడు:— బ్ర. డి॥ గ॥ వేంకటనరసింహశాస్త్రిగారు,
విద్యానందస్వరూపి, నీమకల్లు, చిప్పగిరిపాష్టంబు(బళ్లారి జిల్లా)

(చందా సంఖ్య 1)

శ్రీ బాలాత్రిపురసుందరైవమః.

యతోధర్మస్తతోజయః : సత్యమేవజయజే నాస్మతమ్.

శైవధర్మప్రకాశిక.

శ్లో॥ ధర్మవీవ హతోహంతి, ధర్మా రక్షతి రక్షితః

సంపుటము 1 రుధిరోద్ధారి వత్సర సంచిక 4
అనుభూతము.

శివపురపు వీరభద్రసాగయాజి-పత్రికాసంపాదకుడు

శ్లో॥ శివోక్తాం బాలిమర్యాదాం యోతీత్య భువివర్తతే
సపాపంద ఇతిజ్ఞేయః సర్వకర్మబహిష్కృతః ॥

శ్లో॥ స్వబాత్మాశ్రమధమ్మం యస్యైక్వా వేదోదితం సరః
అన్యబాత్మ్యచితాచారం చరేత్సపతితో భవేత్ ॥

విషయసూచిక

ప్రమాణనిర్ణయము.

శ్రీకరభావ్య సంస్కరణము.

శైవసిద్ధాంతము.

శైవధర్మ ప్రకాశికా భాగధేయము.

—పత్రికాధిపతి

శ్రుతిధర్మసంజీవనీ ముద్రాక్షరశాలయంను

శి. పి. సాగయాజిచే ముద్రింపబడి

ప్రచురింపబడియె—బెజవాడ.

(చందా సంఖ్య 1)

ప్రథమ పోషకులు.

- శ్రీ పతి పండితారాధ్యుల మల్లయ్య అయ్యవార్లంగారు.
- శ్రీ ముదిగొండ లింగయ్యశాస్త్రిగారు.
- శ్రీ ములుగు వీరభద్రశాస్త్రిగారు.
- శ్రీ ముదిగొండ బసవయ్యశాస్త్రిగారు.
- శ్రీ మల్లంపల్లి మల్లికార్జునుడుగారు (తెనాలి).
- శ్రీ ములుగు రామలింగయ్యగారు.

అను పోషకులు.

- శ్రీ ముదిగొండ విశ్వనాథావధానులుగారు.
- శ్రీ ముదిగొండ భద్రయ్యగారు.
- శ్రీ శివపురపు వీరయ్యగారు.
- శ్రీ ముదిగొండ వీరభద్రయ్యగారు (వేములపల్లి).
- శ్రీ మాదల వీరభద్రయ్యగారు.
- శ్రీ కాశీనాథుని వీరభద్రయ్యగారు.
- శ్రీ కాశీనాథుని రాజలింగశాస్త్రిగారు.
- శ్రీ కొమర వెల్లి ముసలయ్యగారు.

శ్రీ బాలాత్రిపురసుందరైవముః
యతోధర్మస్తతోజయః సత్యమేవజయతే నానృతమ్.

శైవధర్మపకాశిక.

శ్లో॥ ధర్మఏవ హతో హంతి ధర్మో రక్షతి రక్షితః ॥

సంపుటము	మధిరోద్ధారి వత్సర	సంచిక
1	ఆషాఢ శుద్ధ పూర్ణిమ.	4

ప్రమాణనిర్ణయము.

ప్రమాణమన నే విషయమునంగాని మనకు సత్యజ్ఞానమును
జేలుపు సాధన విశేషము. అట్టి ప్రమాణమును నిర్ణయించునది
గాన నీ వ్యాసమునకుఁ బ్రమాణనిర్ణయమను నస్వర్థనామకరణము
గావింపఁబడినది.

—* ఉ పో ధ్నా త ము *—

భరతఖండముననే తొలుత నలువ మానవులను సృజించియు
న్నవాడని సకలశాస్త్రములను దెలిపియున్నవి. ఆ మానవులు బ్రా
హ్మణ క్రిత్రీయ వైశ్య శూద్రులను నాలుగు తెగల వ్యవహరింపఁబడు
చున్నవారు. వారిలో సగ్రజస్మృతు బ్రాహ్మణులు. వీరు తక్కిన
జాతులవారికి ముత్రులు పురోహితులు గురువులునై యున్నవారు.
కావుననే మానవోత్తములయి యున్నవారు. ఇందనేక మతశాఖలు
కలవు. వానిలో నొక శాఖకుఁ జేసినవాచే లింగధారి బ్రాహ్మణులు.
వీరు శమ లింగధారణము వైదికమని సాధించుకొనవలసియున్నది.
ఇంతియెకాదు. తమ సిద్ధాంత మెటువంటిదో గ్రహించి తత్త్వత్రయ
విచారము గావించుకొని తత్త్వవిదులై తమ శిష్యుల నుద్ధరించుకొన
వలసినపని యోపినంత కలదు. ఇదియెకాక యిహమందు జీవించి
యున్నంతవరకు సద్విముక్తము ఇది సమ్మతమునని యెరింగి ను
క్తితముల నాచరించి తత్ఫలమగు సుఖమనుభవించుటకును, దుష్కృ

తమును విసర్జించి తత్ఫలమును దుఃఖము ననుభవించుచుండుటకును దినకృత్యములనెఁగి యాచరించుటకును శ్రేవులు ప్రమాణాన్వేషణము గావించుకొనుట తప్పని పనియగుచున్నది. లేకున్న ధర్మజిజ్ఞాసకర్తృలు కాఁజాలరు. ధర్మమే యిహపర సుఖదాయకమైనదని మను వీక్రిందివిధమునఁ జెప్పియున్నవాడు.

శ్లో॥ శ్రుతిస్మృత్యుద్భవం ధర్మమనన్తఃకాహిమానవః

ఇహకీర్తిమవాహ్నతి । ప్రేత్యచామత్తమం సుఖమ్॥

శ్రుతిస్మృత్యుక్త ధర్మమును మానవు డనుష్ఠించి యిహలోకమున ధర్మానుషాతయను కీర్తిని బరలోకమున స్వర్గాపవర్గాదిసుఖమును ననుభవించుచున్నాడని పై శ్లోకార్థము. దీనింబట్టి మనమును సిహపర సుఖసంపాదనమునకై ప్రమాణనిర్ణయము తప్పక చేసికొనవలసినవారమని స్పష్టమగుచున్నది. ధర్మజిజ్ఞాస చేయ నెంచినవాఁకి వేదము పరమప్రమాణమని మను వీక్రిందివిధమునఁ జెప్పియున్నవాడు.

శ్లో॥ ధర్మంజిజ్ఞాసమానానాం । ప్రమాణం పరమంశ్రుతిః॥

ఇంతియే కాదు. వేదమే సకలధర్మములకు మూలమైనను మనము మన్వాదిస్మృతులను, (శీలమును, బ్రహ్మణ్యత, వేదపితృభక్తత, సామ్యత, అపరోహతాపిత, అసనూయత, అపారుష్యము, మైత్రత, ప్రియవాదిత్వము, కృతజ్ఞత, శరణ్యత, కారుణ్యము, ప్రశాంతిలోనగు పదమూడు గుణములను) సాధువుల యాచారమును (కంబశవల్కలద్యాచరణరూపముగు నడతను) ఆత్మతుష్టిని బ్రహ్మణములనుగా గ్రహింపనగును. ఈ విషయము నీ క్రింది మనువచనము చెప్పియున్నది.

శ్లో॥ వేదోఖిలో ధర్మమూలం । స్మృతిశిలేవతద్విదాం,

అచారశ్చైవ సాధూనా । మాత్మనస్తుష్టిరేవచ.

వేదములపాఠు పేయములు. కావుననే యవి స్వతఃప్రమాణములగుచున్నవి. మన్వాది స్మృతులకుగాక పాఠు పేయములు. కావుననే యవి స్వతఃప్రమాణములగుచున్నవి. (ప్రమాణము లగుచు

న్నవి. ఈ విషయమును మన మీక్రింది పరాశరస్మృతి వచనము వలన గ్రహింపవచ్చును.

శ్లో॥ నకశ్చిద్వేదకర్తావ । వేదం క్రుత్వాచతుర్ముఖః
తదైవధర్మాక్ స్మరతి । మనుః కల్పంతరంతరే.

వేదమును రచించిన కర్త యొకడును లేడు. వేదమును విని చతుర్ముఖుడు ధర్మముల నల్లై స్మరించెను. మనువును గల్పంతరములందు ధర్మములను స్మరించుచున్నవాడని పై శ్లోకార్థము. ఈ యర్థమునే వ్యాసభట్టారకుడు మరియొక విధముగా సూతసంహితా ముఖమునఁ జెప్పియున్నవాడు.

శ్లో॥ వేదాఃప్రమాణం ప్రథమం । స్వతఏవతతఃపరం
స్మృతయశ్చపురాణాని । భారతిం మనిపుంగవాః
అన్యాన్యపిమునిశ్రేష్ఠా । శ్వాప్రాణి సుబహునిద
సర్వం వేదావిరోధేన । ప్రమాణం నాన్యతర్హవా.

వేదములు ప్రథమ ప్రమాణములు. అవి స్వతఃప్రమాణములగుచున్నవి. అటుపై స్మృతులను బురాణములను భారతమును తరములెల్లను వేదానుకూలములై యే ప్రమాణములగుచున్నవి. ఈ చెప్పినదానింబట్టి వేదములను వేదానురోధములగు మన్వాది స్మృతులును బరమ ప్రమాణములని స్పష్టమగుచున్నది. ఇట్లనిన వేదశాస్త్రములు పరమ ప్రమాణములనెదరు. శంకరుడు బుద్ధిపూర్వకముగ రచించిన శైవాగమములు లేవా? వానిని వేదాధికము అనికాని వేదతుల్యములనికాని ప్రమాణనిర్ణయమునఁ జెప్పఁదగి యుండలేదా? ఇట్లుండ వాని ప్రశంసను విడిచి శ్రుతిస్మృత్యాదులను తాల్చి మాత్రమే చెప్పెదరు. ఇది యుపాదేయ మెట్లగునని శంకరుని శంకింపవచ్చును. సమాధానము వినుడు.

ఆగమప్రమాణము.

ఆగమము లప్రమాణములని వాదించువారులేరు. కాని వేదములపౌరుషేయములు. ఆగమము లటుగాక పౌరుషేయములై యున్నవి. కాన నాగమములు వేదాధికములుకాని వేదతుల్యములు అని యెన్నుకొని వాదించువారు. ఆగమములను స్మృతులవలెనే సంతరిం

త్రగ్రంథములు కావు. వేదానురోధములయినపుడే యవి ప్రమాణములయ్యెడివి. వేదవిరుద్ధాగమములు ప్రమాణములు కానేరవు. ఈ విషయమును మన మహర్షులే వినుర్పించి నిర్ణయించియున్న వారు. మహర్షులలో వ్యాసభట్టారకుడు సకలమతాచార్యుడై యున్నవాడుకదా? ఆయన రచించిన బ్రహ్మసూత్రములును, బురాణేతిహాసములును స్మృతులును సకలమతములవారిచేఁ బరమప్రమాణములుగా గ్రహింపఁబడి పఠింపఁబడుచున్నవిషయ మాంశాలగోపాలమెరింగినదేకదా? అట్టి వ్యాసభట్టారకుడు సూతసంహితను బైవిషయము నిట్లు తెలిపియున్నవాడు.

శ్లో॥ విష్ణ్వగమేద్ధితాద్ధర్మా । దశేషదా స్తికో త్తమాః
తైవాగమేద్ధితో ధర్మా । పరిష్టా వైవసంశయః
తైవాగ మేద్ధితో ధర్మా । ద్విధా పూర్వమువీరితః
అధస్తోతోద్భవస్త్వేక । ఊర్ధ్వస్తోతోద్భవఃపరః
ఊర్ధ్వస్తోతోద్భవాన్ధర్మా । తస్మిన్ధర్మా మహత్తరాః
స్మార్తైభ్యః క్రౌతధర్మాశ్చ । పరిష్టా మునిసత్తమాః.

విష్ణ్వగమములకంటె తైవాగమములు వేదికములు. సంశయములేదు. తైవాగమము లధస్తోతోద్భవములు, ఊర్ధ్వస్తోతోద్భవములునని రెండువిధములనున్నవి. అందూర్ధ్వస్తోతోద్భవములును వానికంటె స్మృతులును స్మృతులకంటె శ్రుతులును ధర్మనిర్ణయమునఁ బ్రమాణాధిక్యతను గాంచియున్నవని పై శ్లోకములయర్థము. ఈ యర్థమునే యించుమించుగ నాగమములును జెప్పియున్నవని తైవాగ్రగణ్యులగు మాయాదేవాచార్యులవారు శివానుభవసూత్రమునకు ప్రమథగణాగ్రగణ్యులగు కేణుకాచార్యులవారు తైవసిద్ధాంతశిఖామణియను నాగమపార గ్రంథరాజమునను జెప్పియున్నవారు చూడుడు తైవసిద్ధాంత శిఖామణిని —

శ్లో॥ అద్యతేమునికాన్దూల । సహస్రాగమపారగ
శివజ్ఞానకరవత్సై । సిద్ధాంతంశ్చణుసాహరః

సాంఖ్యయోగః పాంచరాత్రం । వేదాపాశుపతంతర్ధా
 ఏతానిమానభూతాని । నోపమాన్యాని యుక్తిభిః
 వేదః ప్రధానం సర్వేషాం । ప్రామాణ్యమితినిశ్చితం
 పాంచరాత్రస్యసాంఖ్యస్య । యోగస్యచిమహామునే
 వేదైకదేశవర్తిత్వం । శైవం వేదచయం చతం
 వేదైకదేశవర్తిభ్యః । సాంఖ్యాదిభ్యో మహామునే
 సర్వవేదానుసారత్వా । చైవతంత్రం విశ్వతే
 శైవతంత్రమితిప్రాక్తం । సిద్ధాంతాభ్యంవివేదితం
 సర్వవేదార్థరూపత్వా । త్రైమాణం వేదవత్సదా
 ఆగమాబహుధాప్రాక్తా । శ్చివేనపరమాత్మనా
 శైవంపాశుపతం సోమం । లాకులంచేతిభేదతః
 తేషుశైవంచతుర్భేదం । తత్రసర్వం వినిశ్చితం
 వాచుంచ దక్షిణంచైవ । మిశ్రం సిద్ధాంతసంజ్ఞికం
 శక్తిప్రధానం వామాభ్యం । దక్షిణం తైరవాత్మకం
 సప్తమాత్మపరం మిశ్రం । సిద్ధాంతం వేదసమ్మతం
 వేదధర్మాభిదాయిత్యా । త్సిద్ధాంతాభ్యశ్చివాగమః
 వేదబాహ్యవిరోధిత్యా । ద్వేదసమ్మతముచ్యతే
 వేదసిద్ధాంతయోగైక్య । మేకార్థప్రతిపాదనాత్
 ప్రామాణ్యమితివిశ్లేయం । పండితైరేతయోస్సదా.

మునిశ్రేష్ఠుడవగు నోయగ స్త్యమహర్షీ ! శివజ్ఞానకరమగు

సిద్ధాంతమును గూర్చి చెప్పెదరు సాదరముగ వినుము. లోకమున
 రుచిభేదముండుటచే సిద్ధాంతములును బెక్కు భిన్నాచారములతో,
 గూడి భిన్నార్థప్రతిపాదకములై విఖ్యాతిఁగాంచియున్నవి. అవి
 సాంఖ్యము, యోగము, పాంచరాత్రము, వేదము, పాశుపతము
 గోనగునవి. ఇవి యుక్తులచే నిరసింపఁబడని మానభూతములగు
 ప్రమాణములైయున్నవి. కాని వానిలో మిగిలినవానికన్నిటికిని
 వేదమే ప్రధానప్రమాణమని నిశ్చయింపఁబడినది. పాంచరాత్రసాం
 ఖ్యయోగములకు వేదైకదేశవర్తిత్వమేకలదు. “శైవ మట్లుగాక వేద
 ముమైయున్నది. వేదైకదేశవర్తిత్వము సాంఖ్యాదులకంటె శైవతం
 త్రము సర్వవేదమును ననుసరించుటచే నధికమగుచున్నది. ఆశైవ

తంత్రమేదన? శివోక్తమగు సిద్ధాంతమని తెలియనలెను. సిద్ధాంతము సర్వవేదార్థరూపమగుటచే వేదమువలెనే ప్రమాణమగుచున్నది. పరమాత్మయగు శివునిచే నాగమము లనేకవిధములుగ జెప్పబడియున్నవి. అవియే శైవము, పాశుపతము, సోమము, లాకులము మున్నగు భేదములు కలిగియున్నవి. వానిలో శైవము నాలుగుభేదములుగ వర్ణింపఁబడియున్నది. అవి వాచుము, దక్షిణము, మిశ్రము, సిద్ధాంతము ననునవి. అందు సిద్ధాంతము వేదసమ్మతమైనది. వేదధర్మములను జెప్పుటచే సిద్ధాంతనామకమగు శివాగమము ప్రమాణమైనది. ఇంతియ కాక వేదబాహ్యులకు విరోధియగుటచేతనుగూడ వేదసమ్మతమని చెప్పఁబడియున్నది. ఏకార్థభోధకములగుటచేతనే వేదసిద్ధాంతాగమముల కైక్యముకలిగి ప్రమాణమైనదని పండితులచేఁ దెలిసికొనఁదగినది యని పై శ్లోకముల యర్థము. ఈ చెప్పినదానింబట్టి యాగమములు వేదములవలె స్వతఃప్రమాణములు కావనియు, వేదానుకూలముగ నున్నంతవరకే ప్రమాణములగుననియు మనము గ్రహింపఁగలిగితిమి.

ఇంత చెప్పినను వినక యెవ్వడేని తంత్రములను వేదాధికములని చెప్పకపోయినను వేదతుల్యములని తలంచిననుగూడ వారిని గూర్చి యేమి తలంచవలసినదని శాస్త్రములు పండితుల కుపదేశించియున్నవో యించుక మన మాలించవలసియున్నది. చూచుడు. క్రీ.పూ.సారము 129 పుట.

శ్లో॥ యస్యస్యాత్పితృకర్ష్యః । సర్వేషాం జగతాంగురౌ
ఉత్పత్తేతస్యసాంకర్య । మనుషేయం విపశ్చితా.

శ్లో॥ వేదమార్గసమమార్గ । మితరంచనుతేతుయః

అధికంవాస్య సాంకర్య । మనుషేయం విపశ్చితా.

ఎవ్వనికిఁ దండియందును, సర్వలోకపితయగు భగవంతుని యందును ద్వేషముకలదో వాని పుట్టుకయందు సాంకర్యమున్నదని పండితులచే నుగహించబడును. వేదమార్గముననుసరింపఁగలవారము సమముగ నెవడు తలంచునో వాని పుట్టుకలో నధికముగా సాం

ధర్మమున్నదనికూడ పండితునిచే నూహింపఁదగినది యని పై శ్లోకముల యర్థము. ఈ చెప్పినదానింబట్టి పండితుడగువాడెన్నటికిని వేరత్యుల్యప్రమాణము మఱియొకటి యున్నదని తలంచరాదనియు వర్ణపంకరులు తలంచినను నది యుపాదేయముకాదనియు స్పష్టమగుచున్నది. అగమములు స్వతఃప్రమాణములుకావు. పరతఃప్రమాణములు. పరతఃప్రమాణములన వేదానుకూలములై యున్నంతవఱకు మన్వాదిస్మృతులవలె. బ్రమాణములగుచున్నవని మనము గ్రహించవలెను. ఇంతమాత్రముచే నాగమము లప్రమాణములనికాని ప్రమాణహీనములనికాని మనమనుకొనవలసిన యవసరములేదు. అవి గ్రహింపనినారికి సప్తకోటి మహామంత్రకాండయును దేవతాశ్రుతిష్ఠాదికల్పములును దూరములు కావలసినచున్ను. అందులకు సాహసించువారుండరు. ఉండిన వారికో సుజనలోకమునకును బనియుండదు. కాన శైవులు ధర్మజ్ఞాన చేసికొనవలసినవచ్చినపుడు శ్రుతులను దద్విహితములయిన స్మృతి సూత్రపురాణేతిహాసాగమాదులను బ్రమాణములనుగా గ్రహించియే ధర్మనిర్ణయము గావించుకొనవలయును. శైవసిద్ధాంతమునుగూర్చి చర్చించుకొనఁ దలంపుకలిగినయెడ సిద్ధాంతాగమమును బ్రమాణముగ స్వీకరించి తత్వనిర్ణయము గావించుకొనవలెనని మన మీదానివలన తెలిసికొంటిమి. అది లభింపఁదేని దత్సారమునుగొని ప్రమథాచార్యవర్యులగు డేణుకాచార్యులవారు రచించిన శైవ సిద్ధాంత శిఖామణి యను గ్రంథరాజమునుగొని తత్వనిర్ణయము గావించుకొందుముగాత. “సత్యమేవ జయతే, నాన్మత” మ్మని ప్రాబలుకు ప్రబలుగాత.

శ్రీకరభాష్య సంస్కరణము.

ఇయ్యది మహాకార్యము. ఇందులకు మహాపండితులును, వేలకొలది ధనమును
 గార్యనీక్షగల స్వయతప్రభువుల కటాక్షమును సహాయపడినంగాని సఫలము కానా
 లదు. శివానుగ్రహమున నీమూడును దట్టస్థించినవి. పండితప్రవరులును, బరమత
 సహనులును, సత్యాన్వేషణ తత్పరులును, సంస్కరణ సమర్థులునగు బ్ర॥ వేమూరి
 రామగోవింద శాస్త్రిగారు భాష్యసంస్కరణ రథారూఢులైరి. దచ్చక్రరక్షకత్వము
 నందు శైవులును, స్వయతాభిమానులును, బండితవరులునునగు బ్ర॥ రెంటాల శరభయ్య
 శాస్త్రిగారును, శ్రీ-శ్రీ-శ్రీ ఉర్లాము సంస్థాపనమున నాస్థానవిద్వాంసులైయున్న
 విద్యవ్యయలును శ్రీకరభాష్యపక్షమున నీక్షతో వాదించి జయలక్ష్మిని వసించినవారు
 నునగు బ్ర॥ చాగంటి సీతయ్యశాస్త్రిగారును బ్రవేశించియున్నవారు. శ్రీ-శ్రీ-శ్రీ
 దేవిదీ సంస్థానాధీశులును శైవులును శైవమతోద్ధరణ దీక్షాబంధకంకణులును శైవ
 మాజన సభాధ్యక్షులునునగు ఇజ్జితాసాహ్ శ్రీరాజా కందుకూరు బాలనూర్య ప్రసాద
 రావుబహదరు జమిందారువారు ముందుకేలెంచి తాము ముప్పదివేలరూప్యములను
 వారి రాణీగారు పదివేలరూప్యములను భాష్యసంస్కరణమునకు వినియోగించుమని
 హద్దానముగావించి యంతిటితోఁ దనివినందక యాచరణమున కుపక్రమించి భాష్య
 సంస్కరణకార్యాలయము స్థాపించి కార్యక్రమము సక్రమముగ నడుపుచున్నవారని
 విని కని శైవలోకమునకు వినుపించు మహాభాగ్యము మాకు లభించినందులకు మహా
 నందమందుచున్న వారము. ఇంతియొకాడు; “శ్రీకరభాష్య సంస్కరణవిషయమై యా
 లోచించవలసియున్నది. కాన రావలయు”నని తంత్రముఖమున శ్రీవారు మా కాహ్వాన
 మొసంగిరి. వెనువెంటనే వెళ్ళి దర్శించితిమి. శ్రీవారు భాష్యసంస్కరణ ప్రయత్న
 మును, సంస్కరణకార్యాలయ సంస్థాపనమును నప్పటికి గావించియున్న కార్యనీతిని
 గప్పరిచి యింగుకు సంస్కరణాంశములను యోజించి తెలుపవలసినదిగ మాకాహ్వా
 యొసంగిరి. మహాపండితులుచేయు సంస్కరణమునకు వలయు సంశయములను మాచివ
 నధికారులు సర్వజ్ఞులగు పండితులగుదురు కాని నావంటి యల్పజ్ఞులు కారనియెగంగి
 యు శ్రీవారియానతి యిలంఘ్యమగుటంజేసి యందులకియ్యకొని యప్పుడు దేహమనా
 రోగ్యముగనుండుటచే మరియొకపరి నియమితకార్యమునందుఁ బ్రవర్తించువాడనని
 విన్నవించి యేతెంచితినికాన సంస్కరణాంశములను “శైవసిద్ధాంత” మను క్షి కక్రంప
 దిగున విశదీకరించుచున్నవారము.

శైవ సిద్ధాంతము.

శ్లో. జిజ్ఞాస్యం తత్పరం బ్రహ్మజగజ్జన్మాదికారణం
కారణం సర్వశాస్త్రాణాం । సర్వశ్రుతి సమన్వయమ్.

శ్లో. వ్యాసం వసిష్ఠనస్తారం । శక్తేః పాత్రమకల్మషం
పరాశరాత్మజం వందే । శుకతాతంతపోనిధిమ్.

శ్లో. శ్రీశివాద్వైతసిద్ధాంతం । శ్రుతిసిద్ధాంతసమ్మతం
అగస్త్యస్య ప్రదాతారం । కేణ కేశమహంభజే.

ఈ వ్యాసము శైవులు పఠించి గ్రహించవలసిన సిద్ధాంతమును దెలుపుదున్నది
దీనికి శైవసిద్ధాంతమును నామకరణము గావించబడినది.

—* ఉ పా ద్ధా త ము *—

శైవులు ధర్మజిజ్ఞాస చేసికొనుటకును దత్వనిర్ణయము గావించుకొనుటకును
యు ప్రమాణసాచిగని నిదివరకు సంపాదించుకొనియుంటిమి. ఇక నిపుడు
నియుపయోగమును నించుక జవిగాంచుదము. ధర్మజిజ్ఞాస చేయనెంచినవారికి
యు సరస్వప్రమాణమని మనకిదివరకు బ్రమాణనిర్ణయము బోధించియున్నదికదా?
యును ధర్మవిషయములను సంగ్రహించి చెప్పుచుండును. సిద్ధాంతభేదములకు
యు మతభేదములకుగాని వేదములే జన్మభూములు. ఆవేదములు కొన్ని మతములను
నిర్ణయ సిద్ధాంతములనుగూర్చియు మిగిల నూత్ముముగ ముచ్చటించెడి యాచార
ములు. వాని సంతతిపండితులైనను గ్రహించుట దుష్టము. కావుననే త్రికాల
మును సతీంద్రియజ్ఞానసంపన్నులనునగు మన మహర్షులు తమ నూత్మువిజ్ఞానముచే
నాస్యములుగనన్న వేదార్థములను గ్రహించి లోకాన గ్రహబుద్ధితో సద్వికారి భేదము
గనించి మానవులకుపదేశింపదలించి యాయుపదేశము వాగ్రూపముగానే యున్న
వేదము వెంటనే నశించుననియు నందరు జ్ఞప్తియందుంచుకొనుట కష్టమనియు
వేదజ్ఞాపకముంచుకొనినను వానిలో కాలక్రమమున స్థితిత్యములుచేరి యది
వాతావారిచే గ్రహింపరానిస్థితికి రావచ్చుననియు యోజించి వానిని లిఖితరూప
న గ్రంథముల గావించిరి. అవియే స్మృతిసూత్ర పురాణోపాసాగమదుర్తై
ననువి. మహర్షులవలెనే బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరులూడ స్మృత్యాగమములను
గ్రహించియున్న వారని ప్రమాణప్రతి విషుస్సుతులును శివధర్మోత్తరములును దెలుపుచు
వారి నాధారముగ నినుకొనియే యిప్పు డంతటిపండితులైనను దీనిని మత
సిద్ధాంతములను గావించుకొనవలయును. అంతియేకాని స్వతంత్రించి వేదార్థములు

ఇప్పటిపండితులు మహర్షులవలె సకలవేదముల నధ్యయనముచేసినవారు కాదు అతీంద్రియజ్ఞానసంపన్నులును గారు. త్రికాలవేదులును గారు. రాగద్వేషపూరితులై యుండుట. కాన వీరికి వేదార్థమును స్వతంత్రించిచేయుట కధికారము లేకపోయినది. దాని మాచేరచింపబడిన పురాణాదుల ననుసరించియే మీరు మీమీ యభీష్టమతములను బోషించుకొనవలసినదేకాని యభేచ్ఛముగ వేదార్థములను జేయుటకు యత్నింపవల దనికూడ మన మహర్షులు ముందే క్రిందివిధమున శాసించియున్నవారు. చూడుదా—
నూతసంహితను ౬ వ పుటను.

శ్లో. యశ్చైతు ర్వేదవిద్విప్రః । పురాణంవేత్తినార్థతః
తందృష్ట్యైశ్వర్యమాప్నోతి । వేదోమాంప్రతరిష్యతి
ఇతిహాసపురాణాభ్యాం । వేదంసముఖంబృంహయేత్
బిభేత్సర్వగుణతాద్వేదో । మానుయగప్రతరిష్యతి.

అని వ్యాసభట్టారకుడు చెప్పియున్నాడు. నాలుగు వేదములను జదివిన బ్రహ్మచర్యము నర్థవత్తుగఁ బురాణములను దెలియనిచో వానింజూచి వేదము వీడునన్న బాధించునని భయపడును. ఇతిహాసపురాణాదులచే వేదార్థమును నిర్ణయించుకొన వలెను. అట్లుచేయని యల్పజ్ఞునిజూచి వీడునన్న బాధించునని వేదము భయము గాంచునని పై శ్లోకముల కర్థము. ఈచెప్పినదానింబట్టి యిపుడంతటి పండితుడైనను నితిహాస పురాణాదుల సహాయముచేతనే వేదార్థముగావించుటకు దొరకొన వలెనని స్పష్టపడినది. కావుననే యపరశంకరులని మతిగన్న శంకరభగవత్పాదులంతటి వారుకూడ నూతసంహితను బదునెనిమిదిసారులు పఠించి పీఠప నద్యైక సిద్ధాంతమును బోధించు శారీరకమీమాంసాభివ్యక్తమును రచించెనని యాక్రింది విద్వారణ్యయ తీంద్రవచనములు చెప్పియున్నవి.

శ్లో. తామష్టదశి ధాలోక్య । శంకరస్సూత్రసంహితాం
చక్రశారీరకంభావ్యం । సర్వవేదాంతనిర్ణయం
అతస్సదాభ్యసేదీమాత్ । సంహితాం వేదసంమితాం
కబళీకృత్యచాత్మాన । మాలోకయతిచిద్ధనమ్.

‘నూతసంహితనుఁ బదునెనిమిదిపర్యాయము లవలొకించి శంకరభగవత్పాదులు సర్వవేదాంత నిర్ణయమును శారీరక భావ్యము రచించియున్నవారు. అకారణముచే ధీమంతుడగువాడు వేదవిహితమును నూతసంహితను నెల్లప్పుడును నభ్యసించుచుండ వలెను. అట్లు పఠించినచుండ వాఁడొకసారే తననుదాసు గబళించికొని చిద్ధనమును నాశ్రయ జూచుచున్నాడు’ అని విద్వారణ్యయతీంద్రులు చెప్పియున్నవారు. వ్యాస భట్టారకుడట్లుపదశించుటచేతనేకదా త్రిరామానుజు నుద్వాచార్యు పూజ్యులగుట కూడ నితిహాసపురాణములను బఠించియే స్వస్వమతభావ్యములను రచించికొనియున్న వారు. తక్కినపండితులు నిత్యపఠించుచున్నవారు. ఈ చెప్పినదానింబట్టి స్వమత

స్థాంతమును దెలియఁగోరువాఁడు వేదములకు దదుపబృంహణములకు స్ఫుటితాత్ర
 తుగాశతి మాసాగమాదులను బ్రమాణములుగాగొని చర్చించుకొనరలెనని స్పష్టమైనది.
 ఇక సిద్ధాంతవిషయముపక్రమించుకొందము.

— ఊ ప క్ర మ మ —

పేదములు పూర్వోత్తరభాగవిభాగము ననుసరించి కర్మజ్ఞానకాండలను చెందు
 భాగములైనవి. పూర్వభాగమునకుఁ బూర్వమీమాంసయను పేరుతో శైవినివహరి
 యొకనూత్రగ్రంథమునురచించెను. ఉత్తరభాగమునకు నుత్తరమీమాంసయను పేరుతో
 వ్యాసభట్టారకుడు బ్రహ్మనూత్ర గ్రంథమును రచించియున్న వాడు. పూర్వమీమాంస
 మతభేదముల కవకాశమిచ్చినదికాదు. దానంతేసియే సకలమతములవారును బూర్వమీ
 మాంసయొడ భేదభావములనుబొందక దానికి దాసానుదానులై వర్తించుచున్నవారు.
 ఉత్తరమీమాంసయొడ నట్లుగాక మతభేదములనుబాటించి భిన్న భావ్యములను రచించు
 కొనసాగిరి. బ్రహ్మనూత్రముల కద్వైతు లద్వైతభావ్యమును రచించుకొన ద్వైతులు
 ద్వైతభావ్యమును విశిష్టాద్వైతులు విశిష్టాద్వైతభావ్యమును త్రాసికొనిరి. అట్లే
 శైవులు శివాద్వైత (ద్వైతాద్వైత) భావ్యమును గావించుకొని వచ్చుచున్నవారు.
 ఇట్లుండ సీపడును శైవులలోఁ గొందరికి విశిష్టాద్వైతమునుదెలుపు శ్రీకంఠభావ్యమును
 కష్టభాగద్రవ్య మొకటి కనుపడెను. అది కనుపడఁగనే నష్టభాగములకు నిరంతరము
 నెనుతుచుండెడి యాశైవులభావ్యమును దనుదని యొక వాదముచేసి దానిని గబిరింప
 నెంచిరి. కాని యిది స్పష్టపముగాక పరధనముని యెరింగినవెద్దలు మనదికాని పరధన
 మగు శ్రీకంఠభావ్యమును నాకలించుట తగనికార్యమని తగువిధముల మందలించిరి.
 అందుతో నావివాద మడుగంటినది. “సత్యమేవజయతేనాకృత” మ్మను ప్రాబలుకు
 స్వర్తముకాదుకదా?

శ్రీమద్భక్తమునకుఁ దాఁ
శ్రీమత్పురుషుఁ డను శివాద్వైత (ద్వైతాద్వైత) భావ్యమునఁ గాలానుసరణముగ
వచ్చి చేరినవియు మధ్యకాలమునఁ జూపింపబడినవియునగు పౌలిత్యములను బోధో
నికొనియు, లుప్తభాగములను బూరించుకొనియు స్వమతభావ్యమును సంస్కరించు
కొని, ముద్రింపించి స్వమతస్థులలో దానికి వ్యాప్తికలిగించి పఠనపాఠనములచే
స్వమతాభివృద్ధికావించుట కర్తవ్యము. కర్తవ్యమునకుఁ దొరకొనినవారికి సంస్కర
ణాంశములను నూచించుట ప్రకృతకార్యము కాన బృక్కృతమునకు వచ్చుచున్నారము.

—) సంస్కరణాంశములు (—

శైవసిద్ధాంతము సర్వశ్రుతిసమన్వయము కలిగి యుండవలెనని యిప్పుడు గ్రహించితిమి. శ్రుతులు పూర్వోత్తరభాగములచే విరాజిల్లుచున్నవి. పూర్వభాగమునకు గగ్గళాండయని పేరుకలదు. ఇది ప్రకృతముకాదు. ఇప్పుడు విషయించుకొనవలసి కది యుత్తరభాగము. దీనినే మునుపిన శ్రుతియు, వేదాంతములనియు, వేదశిఖలని యు బెక్కునామములు కలవు. ఈ యుత్తరభాగమునకే యుత్తరమోహంస యను పేరున్నా. వానిపరమార్థమును మాత్రగంధమును రచించియున్నవాడని చెప్పియుంటి

మి. ఈ సూత్రములనే బ్రహ్మసూత్రములని పండితులు వ్యవహరించియున్నవారు. బ్రహ్మసూత్రములకు బండితుల నేకులనేక భావ్యములను రచించుకొనియున్నవారు. అవి భిన్నార్థ ప్రతిపాదకములైన సిద్ధాంతములను బ్రకటించుచున్నవి. అందు మన శివాద్వైత సిద్ధాంతమొక్కటియైయున్నది. సిద్ధాంతములు భేదించినవికాని వానికి మూలమగు సూత్రగ్రంథముమాత్ర మొక్కటియే భేదించలేదు కదా? ఆ గ్రంథకర్త సకలలోకపూజ్యుడగు వ్యాసభట్టారకుడే గుడి! మరియొకడు కాడు. ఆ మహనీయుడు తన యీశుభిప్రాయమును గ్రహించలేక భావ్యకర్తలు ప్రమాదములపాలయి యపసిద్ధాంతములు గావించుకొందురేమోయను. సంశయమున దానుగ్రహించిన వేదరహస్యార్థముల నెల్ల సంగ్రహరూపమున దొలుత బ్రహ్మసూత్రగ్రంథముగ రచించి పిదప దాని వివరణరూపమున బురాణేతిహాసముల రచించియున్నవాడు. ఈ విషయము నొక వేళ మనము గ్రహింపలేక చెడుమార్గముల బోవుదుమేమోయను భయము నఁగాజూ! 'ఇతిహాస పురాణాభ్యాం వేదం సముపబృంహయే' త్తను సూత్రసంహితావచన ముఖమున దన యా యభిప్రాయమును తెలిపియున్నవాడు. కాన మన మిప్పుడు క్రుతిస్క్రుతి పురాణేతిహాసాగమదులను ముందిఁబుకొని క్రుతివిహితమైన శైవసిద్ధాంతమును గనుగొందము. మన శైవసిద్ధాంతమును బోధించు గ్రంథమునకే శ్రీకరభావ్యమని పేరు. నీలకంఠ శివాచార్యులను శైవసతాచార్యులొకరు తన పేర నీలకంఠభావ్యమును రచించియున్నవారిని యితర గ్రంథములవలనఁ తెలియవచ్చెడివి కాని యది శివాద్వైతమును బోధించినదో లేక ద్వైతమును బ్రతిపాదించినదో కాక విశిష్టాద్వైతమును జెప్పినదో యావిషయము చెప్పినవారు లేరు. ఆ గ్రంథము కానరాదు. కాన మనకిత్రుడు శ్రీకరభావ్యమే శరణ్యమైయున్నది. ఇంక నది తెలిపిన సిద్ధాంత మేదియో తెలిసికొందము.

—* శ్రీ క ర భా వ్య ము *

(శివాద్వైతము)

శ్రీకరభావ్యము ద్వైతాద్వైతమును నామంతరముగల శివాద్వైత సిద్ధాంతమును బ్రతిపాదించియున్నది. ఈవిషయమును మనకీక్రింది శ్రీకరభావ్యపీఠికలోని వచనములు చెల్పుచున్నవి. ఇది చదువుడు.

శ్లో. యత్సం నీతీణమాత్ర జ ర రిత జక్తానీక పుర్యష్టకం ।

ద్వైతాద్వైత విశిష్టబాధమత మత్తేభేంద్ర కంఠీరవం ।

శైవాద్వైత వివేకవార నిలసన్నిధాత పక్షప్రదగ ।

శంభోగ్విచ్చరణం భవాభి తరణం మన్యే జగహ్ పవణం ।

ఇయ్యది గ్రంథాదిని నిష్ఠాదేవతాభిరందనము దేలుపుటకై భావ్యకర్త వ్రాసిన పద్యము. ఇందుఁ

CC-0. Mumukshu Bhawan Varanasi Collection. Digitized by eGangotri
న్నవాడు. ఇంతియకాదు. తగువార,

శ్లో॥ అశేషోపనివత్సార । విశేషా ద్వైతమండనం
శివజ్ఞానప్రదంనూత్రం । భావ్యంజయతుసర్వదా॥

అని చెప్పియున్నవాడు. ఇందు గ్రంథకర్త తన సిద్ధాంతమును విశేషాద్వైతమని పేర్కొనియున్నవాడు. ఇందుచే శ్రీ గంకర భగవత్పాదులు చెప్పిన యద్వైతము సామాన్యాద్వైతమనియు దన శివాద్వైతమట్లుగాక విశేషాద్వైతమైయున్నదనియు నీ శ్లోకము భిమునఁ జెప్పియున్నాడని తోచుచున్నది.

శ్లో॥ శ్రుత్యైకదేశప్రామాణ్యం । ద్వైతాద్వైతమతాదిభు
ద్వైతాద్వైతమతేకుద్ధే । విశేషాద్వైతపాజ్ఞికే
వీరశైవైకసిద్ధాంతే । సర్వశ్రుతిసమన్వయః॥

ద్వైతము, విశిష్టాద్వైతము, అద్వైతము లోనగు సిద్ధాంతములు శ్రుత్యైకదేశప్రామాణ్యముచే బ్రతిపాదింపఁబడియున్నవి. కాని తన (ద్వైతాద్వైత) శివాద్వైతభావ్యముమాత్రమట్లుగాక సర్వశ్రుతిసమన్వయము కలిగియున్నదని మన శ్రీకరభావ్యకర్తలగు శ్రీపతి పండితయతీంద్రపూజ్యపాదులు చెప్పియున్నవారు. దీనింబట్టి శ్రీకర భావ్యము ద్వైతాద్వైత మను నామాంతరముగల శివాద్వైత సిద్ధాంతమును బ్రతిపాదించుచున్నదని మనమనుకొన్న విషయము భావ్యకర్తయే చెప్పియున్నాడని స్పష్టమైనదికదా? ఇట్లనిన శివాద్వైత ద్వైతాద్వైత ఇభముల భిన్నరూపములతోఁ గన్పడుచుండ నేకార్థబాధకములని చెప్పెదరు; అది యెట్లుపొసగునందురా? వినుడు. జీవుడు బద్ధదశయందుఁ బరమాత్మకు భిన్నుడై యుండును గాన ద్వైతమును ముక్తదశయందు నభిన్నుడగునుగాన నపు డద్వైతము సిద్ధించుననియు నిర్ణయించి భావ్యకర్త తన శివాద్వైత సిద్ధాంతమునకు ద్వైతాద్వైత మను ద్వితీయనామకరణము గావించియున్నవాడు. కాన ద్వైతాద్వైత మన శివాద్వైతమే. అన్యముకాదు. కావున మనము భావ్యమును సంస్కరించుకొనునపు డద్వైతభావ్యమును సహాయముగాఁ గొనుట యవసరమని తలంచుచున్నవారము. అద్వైతభావ్యమే మనము సహాయముగాఁ గైకొనఁదగినది కాని ద్వైతభావ్యమును మనము విశిష్టాద్వైతభావ్యమునుగాని యెన్నఁటిని సహాయము

గ గైకొనరాదు. ఆరెండును ద్వైతములే. ఏలయన? ద్వైతమును మన శైవశాస్త్రమెట్లు దూషించియున్నదో కనుగొనుడు. (శివానుభవసూత్రమును) —

శ్లో॥ ద్వైతభక్తిః ప్రపంచాభ్యాః కేనచిత్కల్పితామృతాః
(అనిచెప్పి పదప) శ్లో॥ ననద్వైతాత్మికాంభక్తిం క్లేశహేతుప్రదాయినమ్॥

అని నిందించియున్నది. అనఁగా ప్రపంచ మనుపేరుగల ద్వైతభక్తి యెవనిచేతనో కల్పించఁబడినది. అది యసత్యము. కాన నట్టి క్లేశ హేతుప్రదమగు ద్వైతభక్తిని వివేకముకల శైవుడాశ్రయించ రాదని పైశ్లోకముల యర్థము. ఇట్లు ద్వైతభక్తిని నిందించి మనమాశ్రయించవలసిన భక్తినిగూర్చి యీక్రిందివిధమున నుపదేశించియున్నది.

శ్లో॥ అభిన్నరూపతోద్వైత భక్త్యా సంసారనాశనమ్॥
(అనిచెప్పి పదప) శ్లో॥ తస్మాద్ద్వైతగాంభక్తి మాశ్రయేత్స్వసిద్ధిదామ్॥

అని చెప్పియున్నది. అనఁగా జీవేశ్వరుల కభిన్నరూపమయిన యద్వైతభక్తి సంసారనాశకమగునుగాని సర్వసిద్ధికరమైన యద్వైతభక్తిచే శైవుడాశ్రయించవలయునని పైశ్లోకములయర్థము. దీనింబట్టి శైవులు ద్వైతమాశ్రయింపదగినది కాదనియు శివాద్వైతమాశ్రయింపదగినదనియు స్పష్టపడినది. ఇట్లనిన పైశ్లోకములలో నద్వైతమని కలదుకాని శివాద్వైతమనిలేదే— మీరు శివాద్వైతమనుట కాధారమేమని కొందరడుగవచ్చును. సమాధానమువినుడు. పైసంశయమును శివానుభవసూత్రములోని యీక్రిందివచనములు తీర్చుచున్నవి. కనుడు— శైవపంచకము ర ౨ పుటను శివానుభవ సూత్రకర్తయగు మాయదేవాచార్యులు తననుగూర్చి యిట్లు చెప్పుకొనుచున్నాడు.

శ్లో॥ ఆయంశివాద్వైత పరోమహత్మా పరంపరాపావన సంప్రదాయః
శివేనదేవ్యై కథితం రహస్యం తదానంతర్ముఖ నిర్ణయంతకమ్॥

ఇందు మాయదేవాచార్యులు తాను శివాద్వైతపరుడనని చెప్పుకొని యున్నాడు. ఇంతేగాక తనమతమును శివాద్వైతమును బోధించు ప్రమాణముగ తనముఖ్యముగా శివాద్వైతముని చెప్పుచున్నదని యీక్రింది వచనముఖమునఁ జెప్పియున్నాడు.

శ్లో: శివాగమైశ్వర్యైతే । రహస్యైః పారమార్థికైః
కథ్యతేశివసిద్ధాంత । తంత్రంవట్టలనిర్ణయమ్

ఈ చెప్పినదానింబట్టియు మనమిదివరకుఁ దలంచినట్లు లింగ
ధారితైవుల సిద్ధాంతము శివాద్వైతనామకమైనదేయని ధృవపడినది.
ఇట్లనిన శైవసిద్ధాంతమును శివాద్వైతమని చెప్పితిరి. సరే. అద్వైత
మందు జీవేశ్వరుల కభేదము సిద్ధించునుగదా? అప్పుడు మీశివాద్వై
తసిద్ధాంత మద్వైతమువలె ప్రపంచమిథ్యాత్వమును ప్రతిపాదించ
వలెగదా? అట్లు ప్రతిపాదించక శ్రీకరభాష్యము ప్రపంచసత్య
త్వమును జెప్పుచు నధ్యాసఖండను ఖండించుట కుపక్రమించియు
న్నది. ఇదియెట్లు సరిపడునని కొందరు ప్రశ్నింపవచ్చును. సమా
ధానము వినుడు.

— శివాద్వైత సిద్ధాంతము —

శివాద్వైతమును బోధించు శైవమతగ్రంథములన్నియు నేక
గ్రీవముగఁ బ్రపంచాధ్యాస నంగీకరించియే యున్నవి. ఇట్లుండ
శివాద్వైతమును బోధింపవచ్చిన శ్రీకరభాష్యము ప్రపంచాధ్యాసను
ఖండించుటజూడ నిది మధ్యకాలమునఁ జొప్పించబడినదనికాని లేదా
యీపట్ల శ్రీకరభాష్యము శైవశాస్త్రములనుమీరినదనికాని మనము
చెప్పుకొనక తప్పదు. ప్రపంచాధ్యాసనుగురించి శివపురాణములలో
నగ్రగణ్యమైనదియు బ్రహ్మసూత్రకర్తయగు వ్యాసభట్టారకునిచే
బ్రహ్మసూత్రవివరణగా రచింపఁబడినదియు నగు స్కాందపురాణం
తర్గత సూత్రసంహితను శతాధిక స్థలములందు సర్జింపఁబడియున్నది.
ఇట్లనిన సూత్రసంహిత శైవమతగ్రంథమగు గాక; యందు లింగధా
రణము చెప్పఁబడలేదుకదా? అదిమేమెట్లు ప్రమాణముగ గ్రహిం
పవగునని కొందరు తైవులు శంకింపవచ్చును. అట్లనరాదు. అయి
నను నది యట్లుంచి వ్యాసవిరచితమైన లింగపురాణమున లింగధా
రణమును జెప్పిన యుత్తరభాగములోని యిరువదియొక్క యధ్యా
యమును జూడుడు. అదియు లింగధారితైవులకుఁ గ్రీతవిధమున
ప్రపంచాధ్యాసను బోధించియున్నది.

— లింగ పురాణము —

శ్లో॥ కావత్పత్యంశగద్భూతి । శుక్తికారజితంయథా
యావన్నజ్ఞాయతేలింగం । సర్వాధిష్ఠానమద్యయం॥

శుక్తియందు భ్రాంతి జన్యమైన రజతజ్ఞాన మెట్లు శుక్తియందు శుక్తిజ్ఞానము కలుగువరకు నశించదో యట్లు సర్వాధిష్ఠానమును నద్యైతమును నగు లింగమందు లింగజ్ఞానమొంతవరకుఁ గలుగదో యంతవరకు లింగమునం దధ్యస్తమైన జగత్తు సత్యమైనదిగాఁ బ్రకాశించుచుండును. అని వైశ్ణోకములు చెప్పియున్నవి. అనగ శుక్తి యందు శుక్తిజ్ఞానము కలుగగనే భ్రాంతిజన్యమైన రజతజ్ఞాన మెట్లునశించునో యట్లు సర్వాధిష్ఠానమైన నద్యైతమగు లింగము నందు లింగజ్ఞానము కలుగగనే భ్రాంతిజన్యమైన జగత్సత్యత్వజ్ఞానము నశించునని తాత్పర్యము. ఈ చెప్పినదానింబట్టి శివాద్యైతబోధకమగు శైవశాస్త్రముకూడ శ్రుతిసూత్రములవలెనే ప్రపంచము యొక్క మిథ్యాత్వమునే బోధించియున్నదని తెలియవచ్చినది. ఇది యెకాదశ. శివోక్తమగు సీద్ధాంతాగమముకూడఁ బైవిషయమునే చెప్పియున్నదని ప్రమథాచార్యవర్యుడగు రేణుకాచార్యులుకూడ శైవసీద్ధాంత శిఖాచుణియం దిట్లు చెప్పియున్నాడు —

శ్లో॥ శివేనైక్యం సమాపన్న । చిదానంద స్వరూపిణా
సపశ్యతిజగజ్జలం । మాయాకల్పితవైభవం
మానుశక్తితతోధానా । చ్చివేభేదవికల్పనా
అత్యనస్తద్వివాశేతు । నాద్యైతాత్మిం చిదివ్యతే॥

శివునితో నైక్యమునుజెందిన చిదానందస్వరూపునిచే మాయాకల్పితమైన జగజ్జలము చూడబడదు. మాయాశక్తి యద్భుతమటవలన శివునియందు భేదము కల్పించఁబడుచున్నది. జీవాత్మకది నశించఁగనే యద్యైతమునకంటె గొంచమైనను మిగులునదిలేదు. ఇది శైవశాస్త్ర మథ్యాసను జెప్పనదియని చెప్పటకాదా?

ఇంతియొకానాదివిశ్వశివస్థలమునందుఁ బ్రజులచాథ్యాసను గూర్చి యట్లు చెప్పఁబడియున్నది.

శ్లో తదభిన్నతయాభాతి । సర్వత్వమివరజ్జాతః
రజ్జో సర్వత్వవద్యాతి । శుక్తాచరజతత్వవత్
చోరత్వవదపిపాణా । మరీచ్యాదాజలత్వవత్
గంధర్వపురవదోవ్యమ్ని । సచ్చిదానందలక్షణే
నిరస్తభేదసద్యావే । శివేశ్వందిరాజతే॥

రజ్జువునందు సర్వత్వమువలెను, శుక్తియాదు రజతత్వము
రణి, స్థాణువునందుఁ జోరత్వముపగిది, ఆకసమునందు గంధర్వపు
రముభాతి విశ్వము భేదరహితమైన సచ్చిదానంద లక్షణసంపన్నమ
న శివతత్వమునందు భాసించుచున్నది. అని పై శ్లోకముల యర్థ
ము. ఇంతయెకాదు. ఈ విషయమై చరాచర లయస్థలమందిల్లు
ముచ్చటించఁబడియున్నది. ఇది యధ్యాస చెప్పుటకాదా?

శ్లో॥ నాన్యత్వకృత్యయోగింద్రో । నాన్యజ్ఞానాతికించన
నాన్యచ్ఛ్రుతోతిపంద్యపై । చిదానందమయేశివే
అసదేవజగత్సర్వం । సదివప్రతిభాసతే
జ్ఞాతేశివేతథాజ్ఞానీ । స్వరూపముపపద్యతే
అనాద్యవిద్యామూలాహి । ప్రతీతిర్జగతామియమ్
స్వాత్మైకబోధాత్తన్నాతే । కుతోవిశ్వప్రళయః॥

ఎవనిచే జదానందమయుడైన శివుడు చూడఁబడునో వాని
చే నితరము చూడఁబడదు. తెలియఁబడదు. వినఁబడదు. లేనిజగత్తే
నున్నదనివలె భాసించెడిని. శివుడు తెలియఁబడినయెడ నాజ్ఞాని
స్వస్వరూపమును బొందుచున్నాడు. జగత్తులకున్న యీ ప్రతీతి
యనాద్యవిద్యామూలమైనది. ఆజగత్ప్రతీతి యాత్మబోధచే నశించి
నయెడ విశ్వప్రకాశ మెక్కడనుండును? అని పై శ్లోకముల యర్థము.
ఇంతకంటె నధ్యాసనుగూర్చి యేమి చెప్పవలయును. ఈ చెప్పిన
దానివలన సర్వాధిష్ఠానిమైన పరశివునియందు జగత్తధ్యస్థమైనదేకాని
దానికి బ్రత్యేక ప్రతీతిలేదని తేలినది. కాన శ్రీకరభాష్యమున న
ధ్యాసనిరాసభాగము శ్రుతిస్మృత్యాదులకువలెనే శైవశాస్త్రముల
కుఁగూడ విరుద్ధమైయున్నది. తమక వాదాగము నెత్తివేసి యాధా
మున నధ్యాసఖండను జేర్చుట కార్యమని తలంచుచున్న వారము.

ఇట్లు చెప్పఁగనే శైవసిద్ధాంతము శివాద్వైతమని చక్కఁగ సాధించితిరి సరే; అద్వైతమతస్థుడగువాడు బ్రహ్మజ్ఞాన చేయ నెంచి నయెడ నత డుపసీతుడై బ్రహ్మచర్యమున వేదాధ్యయనముచేసి యా వెనుక సాధనచతుష్టయసంపత్తి కలుగఁగనే తీర్థవైరాగ్యము కలిగినయెడ నా బ్రహ్మచర్యాశ్రమమునుండికాని లేదా గృహస్థాశ్రమమునుండికాని వానప్రస్థాశ్రమమునుండికాని సన్యాసాశ్రమమును స్వీకరించి యుపసదనవిధిప్రకారము సద్గురువు నాశ్రయించి యా గురుని కడ బ్రహ్మవిద్యాశ్రవణముగావించి ముక్తిని గాంచవలెనని శాస్త్రాచారములు చాటుచున్నవి. మీ శ్రీకరభాష్య మట్లుగాక లింగధారణానంతరమున బ్రహ్మజ్ఞాన చేయవలెనని యుపదేశించియున్నదే. ఇది యెట్లుపపన్నమగునందురా? వినుడు.

—♦ జ్ఞానాధికారి నిర్ణయము ♦—

శైవశాస్త్రములు శ్రుతిస్మృత్యాది శాస్త్రముల కనురోధములుగనున్న వేకాని విరోధములుగ లేవు. అవి ధర్మక్రమమును మీరి యుండలేదు. కాన శ్రీకరభాష్యమునందు లింగధారణానంతరము బ్రహ్మజ్ఞానము జెప్పట శైవశాస్త్ర దూష్యముకాదు. కాని యంతకుముందు సాధనచతుష్టయ సంపత్తికలవాడుగను దానికిఁ బూర్వమున ధర్మానుష్ఠానముచేసినను జేయకపోయినను వేదాధ్యయనముమాత్రము తప్పక చేసినవాడుగను నుండవలెననిమాత్రము శ్రీకరభాష్యము బోధించియుండవలెను. అది బోధింపకుండుట లోపమని చెప్పకొనక తప్పదు. ఆ లోపము తీర్చుకొనఁదగినదే. లేకున్న భాష్యము పరిఘాసాస్పదము కాకమానదు. అదేమన? శైవశాస్త్రజ్ఞాన మణుమాత్రమేనిలేని శైవులు కొందరు పుత్రుడు పుట్టఁగనే పురుడు వెల్గిననాడా కన్నులు తెరువని పసికూన గొంతుకొక లింగము నంటకట్టుచున్నవారు. ఇంతకంటె శాస్త్రదూషితకార్య మేమున్నది? లింగధారణమును జేసికొనఁదలంచిన వాడు తనకై తాను సద్గురువు నాశ్రయించి యా గురువుకడ లింగధారణమును బొందవలెనని శైవశాస్త్రము చెప్పియున్నది. చూడుడు.

కపంచకమున రవ పుటను.

శ్లో॥ నిత్యానిత్యవిచారనానిహపరత్రాపేక్షితార్థారతిః
శాంత్యాద్యంగ సమన్వితస్సుచరితోమోక్షార్థితాత్సుక్యవాక్
సత్యానందపరప్రకాశ పరిపూర్ణాత్మ ప్రబోధాన్వితమ్
కృత్యాకృత్యవివేకినం గురువరం ప్రేయాన్నరోభక్తిమాత్॥

శ్లో॥ సత్యాభక్తిపురస్కరం గురువరం విజ్ఞాపయేత్పార్వతః
స్థిత్యాజన్మకతాగతాద్భవభయాద్భీతోస్థిమాంశాధిభో
యేనామంభవపాదప స్సఖిఫలశ్శృంగం సమూలంప్రయా
త్యారాత్కన్తబలేన తత్కథయమే మోక్షప్రదంశ్చరో!

ఇవి లింగధారణమునకు ముగింపు జెప్పిన వచనములు. వీని
కథేమిట? నిత్యానిత్య వస్తువిచారవంతుడును, నిహపరత్రాపేక్షి
త్వారతియు శాంత్యాద్యంగ సమన్వితుడును సుచరితుడును మో
క్షార్థియు, నాత్సుక్యవంతుడును భక్తుడును నగు నరుడు సత్యానంద
ప్రకాశ పరిపూర్ణాత్మ ప్రబోధాన్వితుడును, కృత్యాకృత్యవివేకి
నగు గురువరునిజేరి వందనముచేసి ప్రక్కను గూర్చుండి భక్తి
స్మరముగ నమస్కరించి యో గురువరా! అనేకజన్మలనుండి వ
చ్చున్న జన్మభయముచే భీతుడనై యున్నాడను. ప్రాపంచిక సు
ఖ ఫలముగాగల భవపాదప మేకర్మమూలమున సమూల
క శోషించునో యట్టి మోక్షప్రదమగు మార్గము నుపదేశించు
ని వేడుకొనవలసినదిగాఁ బ్రార్థనములు చెప్పుచున్నవి. ఈ కోరిక
పడునొకండు రోజులనాడుపుట్టి కన్నులు తెరువని పసిబాలుడు
నువవియో? అట్లుని వివేకముకల శైవుడు తలంచునా? లింగధారణ
నైదికమనికదా శైవులు చెప్పుదురు? అది యనుపనీతుడగు బా
హ్యనర్చకొనుట కధికార మెక్కడిది? లేదు. కాన ననుపనీతులగు
బుర్రకు లింగధారి ద్విజులు లింగధారణము చేయుట పరమనిషిద్ధ
మని చెప్పుకొనక తప్పదు. ఇట్లు సకలశాస్త్ర విరుద్ధమైన య
వికానుపనీత లింగధారణమును గొందఱు దైత్రులుదేవీమతమున
సతకును గళుక మాపాదించుటకంటె దానిని మానుట మంచిదని

చెప్పి ప్రకృతమునకు వచ్చుచున్నవారము. పోనిండు అనుపనీతునకు లింగధారణము చేయకున్నమానె యుపనయనమైనవెంటనే సాధన చతుష్టయసంపత్తి కలుగకపూర్వము లింగధారణము కావించుకొన వచ్చునాయని కొందరడుగవచ్చును. ఇందులకు సమాధానము శివ భక్తాగ్రగణ్యుడును, ప్రమథనాయకుడును నగు రేణుకాచార్యుడు చెప్పియున్నవాడు. చూడుడు. శైవసిద్ధాంత శిఖామణి యుపక్రమ మును. అందు పిండస్థలమున స్వకర్మ పరిపాకవశమున నరుడు ప్రక్షీణమలవాసనుడై శుద్ధమానసములతో పుట్టుననియు వానికి శుద్ధకర్మవిపాకముచే బ్రస్ఫుటమైన యీశ్వరభక్తి కలుగుననియు నప్పుడతడు పిండ శబ్దాభిధేయుడగుననియుఁ జెప్పి పిదపఁ బిండ విజ్ఞానస్థలమందును సంసారహేయతాస్థలమందును సాధన చతుష్టయసంపత్తినిగూర్చి యీ క్రింది విధమున నుపదేశించి యనంతరమున లింగధారణము చేసికొనవలసినదని క్రమముగ బోధించియున్నవాడు.

శ్లో॥ శరీరాత్మవివేకేఽపిండజ్ఞానీతికధ్యతే (అని ప్రారంభించి)

శరీరేంద్రియబుద్ధిభోగః । వ్యతిరిక్తస్సనాతనః ।

ఆత్మాస్తీతివివేకీయః । పిండజ్ఞానీసకధ్యతే

నిరస్తహృత్కశంకస్య । నిత్యానిత్యవివేకినః

సంసారహేయతాబుద్ధిః । జాయతేవాసనాబలాత్ ॥

శ్లో॥ విహికేక్షుణికేసాభ్యే । పుత్రదారాదిసంభవే

క్షయత్వాదియుతేస్వర్గే । కస్యవాంఛావివేకినః॥

శ్లో॥ నిత్యానిత్యవివేకినస్సుకృతినశ్శుద్ధాశయస్యాత్మనో ।

బ్రహ్మేంద్రమహేంద్రముఖ్యవిభవే పృష్ఠస్థాయితాంపశ్యతః ।

నిత్యానందపదే నిరాకృతజగత్సంసారదుఃఖోదయే ।

సాంబేచంద్రశిఖామణౌసముదయేన్మక్తిర్భవధ్వంసినీ ॥

ఈ చెప్పిన వచనములనుబట్టి లింగధారణానంతరము బ్రహ్మ జిజ్ఞాస చేయవలసినవాడు ముందు సాధన చతుష్టయసంపత్తినార్జించుకొనవలెనని తేలినది. సాధన చతుష్టయసంపత్తి యవిద్యాధికునికే గలుగునది కాదుకదా? కానవశ్యమునానంతరమున సాధన చతుష్టయసంపత్తి కలిగినమీద లింగధారణము చేసికొని లింగ (బ్రహ్మ)

విచారము గావించవలసినదని స్పష్టమగుచున్నది. ఇట్లు చెప్పఁగ నే బ్రహ్మసూత్రములలో మొదటిదగు సూత్రము “అథాతో బ్రహ్మజ్ఞానా” అనఁగ బ్రహ్మజ్ఞాన చేయవలసినదని యుపదేశించియుండవారు లింగవిచారమును జేయవలెనని చెప్పెదరు. ఇది యెట్లు సరిచునందురా? వినుడు.

— 1 లింగ బ్రహ్మశబ్ద సమానార్థకత —

బ్రహ్మలింగశబ్దములు సమానార్థకములని యనేక శాస్త్రము చెప్పియున్నవి. ఇటుకనుడు. పంచాక్షరీ ధ్యానశ్లోకమును,

శ్లో॥ చైతన్యం పరిపూర్ణమేకమచలం జ్యోతిర్మృతం వ్యాపకం ।

తత్పంచాక్షర మంత్రమాద్యమమలం నూత్నైతి నూత్నంపరం ।

లింగం బ్రహ్మసనాతనం సుమనసా ధ్యాతవ్యసూపసదా ।

బాహ్యభ్యంతరసంస్థితం పరశివం ప్రాణేశ్వరం భావయే॥

ఇందుఁ బరశివతత్వము లింగబ్రహ్మశబ్దములచేఁ బరామర్శించఁబడియున్నది. కాన లింగబ్రహ్మశబ్దములు రెండును నేకార్థబోధములని మనము చెప్పుకొనవచ్చునుగదా? ఇంతియకాదు. ఈ యర్థమునే సూరిసంహితాముఖమున వ్యాసభట్టారకుం డిట్లు చెప్పియున్నాడు. చూడుడు. ౨౨౨ పుట.

శ్లో॥ లీయమానమిదంసర్వం । బ్రహ్మశ్యవహిలీయతే

సలీయతేపరబ్రహ్మ । సదాసత్యస్వభావతః

శుక్తికారజతాదీనా । మసత్యానాం ద్విజగద్భా-

లయోద్యస్తో నసత్యస్య । శుక్తికాళకలస్యచ

లీయతేహివాదస్య । దశేషచుశివశివే

అహోలింగం ద్విజగత్తేషా । అవివాశి హరస్స్వయమ్॥

ఈ శ్లోకములకు శ్రీ విద్యారణ్య యతీంద్రు లిట్లు వ్యాఖ్యానము గావించియున్నారు.

“యత్ప్రియం త్యభిసంవిశంతీతి శ్రుతేః । అథాన్యద్రుహ్యగిలీయత ఇతి బ్రహ్మ । లింగ మేవబ్రహ్మ । యత్రయత్రలీయతే తదపి కుతోనలింగమితి భ్రమం వారయతి । సలీయతే ఇతి శుక్తికారజతాదీనాం బాహ్యభ్యంతరసంస్థితం లింగమిత్యుచితం । సదాసత్యస్వభావతః అహోలింగం వ్యవహారకాయాం కల్పితంరజితం య

ధాన్యనేన శుక్తికాశకల లీయతే । నైవం శుక్తికాశకల మన్యత్ర । తత్సద్భక్త్యాశు
శుక్త్యాదిసకలం బ్రహ్మజ్యేష్ఠం లీయతే నబ్రహ్మన్యత్రేతి । బ్రహ్మైవ లింగమత్యర్థః

“యత్రయం త్యభినంవిశంతి” యని శ్రుతి చెప్పుచున్నది.
కావుననే బ్రహ్మయం దన్యమంటియు లీయమగుచున్నది. కాన నది
బ్రహ్మయమైనను. లింగమే బ్రహ్మము. ఇట్లనిన నెచ్చుటెచ్చట లీయ
మగుచుండునో యదెల్ల లింగమగునా యను సంశయము కలుగగ
దాని నిట్లు నిరసించుచున్నది. వ్యవహారదశయందుఁ గల్పింపఁబడిన
రజతజ్ఞానము శుక్తికాశకలమందు లీనమగుచున్నది. కాని శుక్తికా
శకలము రజతమందు లీనమగుటలేదు. అట్లే శుక్త్యాది సకలప్రపం
చము బ్రహ్మయందు లీనమగుచున్నదికాని బ్రహ్మ ప్రపంచమందు
లీనమగుటలేదు కాన బ్రహ్మమే లింగమని యర్థము - అని చెప్పుట
చే లింగబ్రహ్మశబ్దము లేకార్థప్రతిపాదకములని మన మిదివరకుఁ
దలంచినది శాస్త్రసమ్మతమైనట్లు స్పష్టమైనది.

ఇంతియే కాదు. ఈ యర్థమునే యించుమించుగ లింగధారణ
స్థలమునందు శైవసిద్ధాంత శిఖామణిముఖమున రేణుకాచార్యులి
ట్లుపదేశించియున్నాడు. అదెనున?

శ్లో॥ లయంగచ్ఛతియత్రైవ । జగదేతచ్ఛరాచరం

పునఃపునస్సమత్పన్నం । తల్లింగం బ్రహ్మకాశ్యతమ్॥

అనునది. ఈ చరాచరాల్లికమైన జగత్తంతయు నెచట లయ
మును బొందుచున్నదో యెందు టిరిగిటిరిగి పుట్టుచున్నదో యాలిం
గమే శాశ్వతమగు బ్రహ్మమని పై శ్లోకార్థము. ఇంగు నాలింగమే
బ్రహ్మమని చెప్పుటచే లింగబ్రహ్మ శబ్దములు సమానార్థద్యోతకము
లని ధృవపడినదికదా? కాన లింగధారణము చేసికొనుటయన బా
హ్యలింగధారణము మాత్రముననే తనివినందక యంతర్లింగాను
సంధానము(బ్రహ్మజ్ఞాన)కూడ చేయవలెనని తేలినది. ఈవిషయము
సత్యమని క్రింది శైవసిద్ధాంతశిఖామణి వాక్యములు తెలుపుచున్నవి.

శ్లో॥ ఆధారే వృద్ధయేనాపి । ధూమధ్యహ నిరంతరం

జ్యోతిర్లింగానుసంధాన । మాంతరం లింగధారణం॥

శ్లో॥ సదావధిక మాభ్యాసితం । లింగ స్యాంతరధారణం

విశిష్టకోటిగుణితం । బాహ్యలింగస్వధారణాత్

యేధారయంతిహృదయే ! లింగంతద్రూపమైశ్వరం

న తేమంపునరావృత్తి । స్వీరసంసారమండలే॥

ఆధారమునఁగాని హృదయమునఁగాని భూమధ్యమునఁగాని శ్లోతిర్లింగానుసంధానము చేయుటేదికలదో యది యాంతర లింగధారణ మనిపించుకొనును. అంతర్లింగధారణము నిరుపాధికమని పుట్టఁబడును. బాహ్యలింగధారణముకంటె నంతర్లింగధారణము టిగుణితమునో, గూడి యధికమైనదగును. ఎవరు హృదయమున శ్వరసంబంధమయిన లింగమును ధరించుచున్నారో వారికి ఘోర సంసారమండలమునఁ బునరావృత్తి కలగనేరదు. ఇందువలన సంలింగానుసంధానము మనకు గమ్యమని గ్రహించుటయే యవసరము. అంతియేకాని బాహ్యలింగధారణము మానుమనికాదు. ఈ మయమై యా వెంటనే యిట్లు చెప్పఁబడియున్నది.

కొ॥ అంతర్ధారణము లింగ । మశక్త శక్త సేవ

బాహ్యచధారయేల్లింగం । తద్రూపమితి నిశ్చయతః॥

అంతర్ధారణము చేసికొన శక్తికలవాడుకాని లేనివాడుకాని తద్రూపమను శ్లోయముతో బాహ్యలింగధారణము కావించుకొనవలయును. ఇంతవరకు జెప్పిన వానింబట్టి బ్రహ్మవిచారము చేయవలసిన శైవు డుపనయనము కాగానే బ్రహ్మచక్రవర్తముని వేదాధ్యయన మొనర్చి పదప ధర్మానుష్ఠానము నుగించియో ముగించక మో బాహ్యలింగధారణము చేసికొని యాంతర లింగధారణ(బ్రహ్మవిచార)మున పవక్రమించవలెనని శేలినదికాన శ్రీకరభావ్యమున బ్రహ్మజ్ఞానాధికరణమున 'అధ' బాధ్యబోధముందు లింగధారణానంతరము బ్రహ్మవిచారముచేయవలెనని చేసిన బోధముందు సాధనచతుష్టయ సంపత్తి వాఙ్మించుకొనుటను దానికిముందు భృజ్జ్ఞానము, దానికివెనుక వేదాధ్యయనమును జేర్చు టవసరమని తలంచుచున్న వాడము.

ఇది యుక్తముగ నేయున్నది కాని సకలభావ్యకర్తలచేతను శ్లోతిశ్చరణాధిరణమునందు శ్లోతిశ్చబ్దవాచ్యమగు వస్తువు శ్లోతిస్స్వరూపమగు చతుష్పద్మహృత్తిపాదంబుబడియుండ శ్రీకరభావ్యకర్త యంతటితో దనివినందక యప్రకరణమునకు సంబంధములేనిదియు నితర భావ్యకర్తలచే గ్రహింపఁబడినిదియు నగు గాయత్రీ విచార ముపక్రమించి భగ్గశబ్దము శివుని బోధించుచుండగా గొందరు దానిని దేజస్సర్గము చెప్పెదరు. కాని యది శాస్త్రవిరుద్ధమనుచు నేమేమో వ్రాసి వాడుకదా - అది ప్రకృతమా? యని గొందరు శంకింపవచ్చును. ఇందులకీయవలసిన యభిప్రాయము భగ్గశబ్దనిర్ణయమును వెలుకొనినదిగలదు. విశ్వవిద్యాలయమున వ్రాసినది.

శైవ ధర్మ ప్రకాశిక .

(భాగ ధేయము)

హేలాపుర వాస్తవ్యులును, వదాన్యజన శేఖరులును, లింగ
ధారి బ్రాహ్మణకులావతంసులును, గొప్ప భూస్వాములును నగు
మహారాజరాజశ్రీ చాగంటి కైలాసరావు పంతులవారు మా శైవ
ధర్మ ప్రకాశికా పత్రికా పుత్రికను గని పరమానందభరితులై 'మా
వలన మీ గేమి సహాయమును గోరఁదలంచితిరో' కోరుడు. దానిని
జేయుటకు సంసిద్ధముగ నున్నామని మనతోత్సాహముతోఁ బ్రశ్నిం
చిరి. అందులకుఁ బరమానందభరితులమై మా పత్రికాపుత్రిక చ
క్కగ నడుచుటకు సంవత్సరమున కిరువదియైదు రీముల కాగితము
కావలెను. ఆ భారమును దాము వహింపవలెనని మా యభిలాష
యని విన్నవించితిమి. రీమున కెంతవెల యగునని యడిగిరి. మూడు
రూప్యము లుండునంటిమి, అటులేని డెబ్బదియైదు రూప్యముల నిచ్చె
దము. తాము కాగితము తెప్పించుకొండని యతి గంభీరస్వనముతో
నాజ్ఞ యొసంగిరి. ఇది మా శైవధర్మ ప్రకాశికా భాగధేయము
టకు సంశయ మేమి? పరమేశ్వరుడు సర్వకాలములందు శ్రీ కైలాస
రావు పంతులవారికిఁ బురోవర్తియై సర్వశుభములఁ బ్రసాదించు
చుండుగాక. మా శైవధర్మ ప్రకాశిక శాస్త్రవిహిత శైవధర్మముల
ను బ్రకాశింపఁజేసి పేరుకుఁ దగిన ప్రఖ్యాతి గడించి శైవమతాభి
వృద్ధికై ప్రయత్నించుచుండునటులఁ బ్రోత్సహించుఁగాలె.

—పత్రికాధిపతి.

శ్రీ శైవధర్మప్రకాశిక కీనెలలో చందాలొసగినవారు.

- శ్రీ భాగవతుల సీతారామయ్యగారు.
శ్రీ కొమరవెల్లి ముసలయ్యగారు.
శ్రీ ఇవటూరి అఘోరపతిగారు.
శ్రీ చాగంటి శరభలింగంపంతులుగారు.
శ్రీ యెల్లంకి లింగయ్యగారు.
శ్రీ ఇవటూరి వీరభద్రరావుగారు.
శ్రీ మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మగారు.
శ్రీ కందుకూరి బసవరాజేశ్వరరావుగారు.
శ్రీ చాగంటి పేరయ్యలింగముగారు.
శ్రీ దొంతుకుర్తి గంగాధరంగారు.
శ్రీ కాజా నరసింహంగారు.
శ్రీ భండారు వీరభద్రరావుగారు.
శ్రీ కామరాజుగడ్డ మృత్యుంజయశర్మగారు.
శ్రీ చామర్తి మహాబలేశ్వరరావుగారు.
శ్రీ పండితారాధ్యుల నాగభూషణంగారు.

కలరాసంజీవి.

కలరాను నిర్మూలముచేయుటలో నిస్సం దేహముగ నిదిసంజీవియే.
అనేక యోగ్యతాపత్రములు, బంగారుపతకములు పొందబడియున్నది
వెల సీసా 1కి రు. 1-0-0. గౌతమ మెడికల్ హాల్,
బెజనాడ.

జి. యస్. బి. సరస్వతి రంకుచరిత్రాత్మకముగు
—* జాతి విభాగాదర్శము *—
ప్రథమభాగము— వెల. రు 0-8-0.

బ్రాహ్మణేతర దుస్థితి
పేభాగములు — భాగము 1కి రు 0-2-0.

చండాలాస్పర్శమండనము ... వెల రు 0-4-0
శ్రుతిధర్మసంజీవనీ పత్రపత్రిక, బెజనాడ.
సంవత్సర చందా.

ప్రధానపోషకులకు రు 12-0-0	చందాదారులకు రు 3-0-0
అనుపోషకులకు రు 6-0-0	అరుమాసములకు రు 2-0-0

JAGADGURU TISHUWARATHY
ANANTHASAN NANNANANDIR
ప్రధానపోషకులకు రు 12-0-0 అంకముల చరిత్రాత్మకముగు నాటకము.
అనుపోషకులకు రు 6-0-0 కు ముందు చక్కగా వర్ణింపబడినది. శ్రేయస్కామే
వెల 0-12-0.

Jangamawadi Math, Varanasi
No. 7663

ముదిగొండ బసవయ్యశాస్త్రి,
నుకృష్ట, కృష్ణజిల్లా.

శైవధర్మప్రకాశిక:- ఇది యొక మాసపత్రక.

ఇందు శైవధర్మములు వెల్లడింపబడును. అవి బాలభాగ్యకములగు
సవిమర్శక వ్యాసములుగ నుండును. చందా సం॥ 1కి రు 0-0-0.

పత్రికాధిపతి:- శివపురపు వీరభద్రపాకయాజి.

—* శ్రీ నుతి తతి వల్లికా మతల్లిక *—

ఇందు సంఘసంస్కారులయొక్క దుర్బోధలు, కుతర్కములును సప్రమాణ
ముగ భండింపబడి వైదికధర్మనిరూపణము చేయబడియున్నది.

వలయువారిట్లు వ్రాయుడు:- బ్ర. ఉ॥ గ॥ వేంకటనరసింహశాస్త్రిగారు,
విద్యాసంస్థాపక శ్రీమంత్రి, విద్యానిధిపంత్రి (బెజనాడ).

